

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 186

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

62. évfolyam

2019. július 11.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1148 rendelete (2019. június 20.) a robbanóanyag-prekurzorok forgalmazásáról és felhasználásáról, az 1907/2006/EK rendelet módosításáról, valamint a 98/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1149 rendelete (2019. június 20.) az Európai Munkaügyi Hatóság létrehozásáról, a 883/2004/EK, a 492/2011/EU és az (EU) 2016/589 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/344 határozat hatályon kívül helyezéséről ⁽²⁾ 21
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1150 rendelete (2019. június 20.) az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról ⁽¹⁾ 57

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1151 irányelve (2019. június 20.) az (EU) 2017/1132 irányelvnek a digitális eszközök és folyamatok társasági jog terén történő használata tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 80

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

⁽²⁾ EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg.

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1152 irányelve (2019. június 20.) az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről 105
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1153 irányelve (2019. június 20.) a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről 122

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1148 RENDELETE

(2019. június 20.)

a robbanóanyag-prekursorok forgalmazásáról és felhasználásáról, az 1907/2006/EK rendelet módosításáról, valamint a 98/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 98/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ összehangolt szabályokat állapított meg a robbanóanyagok jogellenes előállítására visszaélészerűen felhasználható anyagok vagy keverékek rendelkezésre bocsátására, behozatalára, birtoklására és felhasználására vonatkozóan annak érdekében, hogy korlátozza azok rendelkezésre állását a lakosság számára, és biztosítsa a gyanús tranzakciókra vonatkozó megfelelő jelentéstételt az ellátási lánc egészében.
- (2) Jóllehet a 98/2013/EU rendelet hozzájárult a robbanóanyag-prekursorok jelentette fenyegetés csökkentéséhez az Unión belül, erősíteni kell a házi készítésű robbanóanyagok előállítására alkalmas prekursorokkal kapcsolatos ellenőrzések rendszerét. Mivel számos módosításra van szükség, az egyértelműség érdekében helyénvaló felváltani a 98/2013/EU rendeletet.
- (3) A 98/2013/EU rendelet korlátozta a lakossági személyek robbanóanyag-prekursorhoz való hozzáférését és általuk való felhasználását. Az említett korlátozás ellenére a tagállamok azonban dönthettek úgy, hogy egy engedélyezési és nyilvántartási rendszer keretében hozzáférést nyújtanak lakossági személyeknek az említett anyagokhoz. A robbanóanyag-prekursorok tagállamonkénti korlátozásai és ellenőrzései ennél fogva eltérőek voltak, ami kereskedelmi akadályt képezhet az Unióban és emiatt gátolhatja a belső piac működését. Továbbá a meglévő korlátozások

⁽¹⁾ HL C 367., 2018.10.10., 35. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 14-i határozata.⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/2013/EU rendelete (2013. január 15.) a robbanóanyag-prekursorok forgalmazásáról és felhasználásáról (HL L 39., 2013.2.9., 1. o.).

és ellenőrzések nem szavatolták a nemzetbiztonság megfelelő szintjét, mivel nem akadályozták megfelelőképpen a bűnözőket a robbanóanyag-prekurzorok megszerzésében. A házi készítésű robbanóanyagok jelentette fenyegetés továbbra is komoly szintű maradt, és az folyamatosan alakul.

- (4) A robbanóanyagok jogellenes előállításának megakadályozására szolgáló rendszert ezért tovább kell szigorítani és harmonizálni, a terrorizmus és egyéb súlyos bűncselekmények által a közbiztonság tekintetében okozott növekvő fenyegetés miatt. E szigorítás és harmonizáció révén biztosítani kell továbbá a robbanóanyag-prekurzorok szabad mozgását a belső piacon és elő kell segíteni a gazdasági szereplők közötti versenyt, valamint ösztönözni kell az innovációt, például a robbanóanyag-prekurzorokat felváltó, biztonságosabb vegyi anyagok fejlesztésének elősegítésével.
- (5) Többek között az alábbi kritériumok irányadók annak eldöntésére, hogy mely intézkedések mely robbanóanyag-prekurzorokra alkalmazandók: az érintett robbanóanyag-prekurzorral összefüggő fenyegetettség szintje, az érintett robbanóanyag-prekurzorral való kereskedelem nagyságrendje, valamint az, hogy megállapítható-e az a koncentrációs szint, amely alatt a robbanóanyag-prekurzor még felhasználható a forgalomba hozatal alapjául szolgáló jogszerű célokra úgy, hogy emellett lényegesen csökkenti annak valószínűségét, hogy az említett prekurzort robbanóanyagok jogellenes előállítására használják fel.
- (6) Nem szabad engedélyezni, hogy lakossági személyek egyes robbanóanyag-prekurzorokat bizonyos, tömegszámlékban (%(m/m)) kifejezett határértékeket meghaladó koncentrációban szerezzenek meg, hozzanak be, birtokoljanak vagy használjanak fel. Lakossági személyek számára azonban meg kell engedni azt, hogy jogszerű célokra megszerezzenek, behozzanak, birtokoljanak vagy használjanak egyes robbanóanyag-prekurzorokat az említett határértéket meghaladó koncentrációban, feltéve hogy arra vonatkozóan engedéllyel rendelkeznek. Amennyiben a kérelmező jogi személy, a tagállam illetékes hatóságának figyelembe kell vennie a jogi személyre, valamint minden olyan személyre vonatkozó háttérinformációkat, aki – egyénileg vagy a jogi személyen belüli szerv részeként eljárva – vezető tisztséget tölt be a jogi személyen belül, a jogi személy képviselőjére vonatkozó jogkör, a jogi személy nevében való döntéshozatalra való jogkör, vagy a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának jogköre alapján.
- (7) Az e rendeletben meghatározott határértékeket meghaladó koncentrációjú bizonyos korlátozott robbanóanyag-prekurzorok esetében nem létezik a lakossági személyek általi jogszerű felhasználás. Ezért meg kell szüntetni a kálium-klorát, a kálium-perklorát, a nátrium-klorát és a nátrium-perklorát engedélyezését. Az engedélyezést csupán kis számú, az e rendeletben meghatározott felső határértéket meg nem haladó koncentrációjú korlátozott robbanóanyag-prekurzor esetében kell lehetővé tenni, amennyiben azoknak létezik a lakossági személyek általi jogszerű felhasználása. Az ilyen engedélyezést az e rendeletben meghatározott felső határértéket meg nem haladó koncentrációkra kell korlátozni. Az említett felső határérték felett a robbanóanyagok jogellenes előállításával kapcsolatos kockázat nagyobb, mint az említett robbanóanyag-prekurzorok lakossági személyek általi, elhanyagolható mértékű jogszerű felhasználása, mivel azok esetében vagy az említett prekurzorok alternatívái vagy alacsonyabb koncentrációi révén ugyanaz a hatás elérhető. E rendeletben meg kell határozni továbbá azokat a körülményeket, amelyeket az illetékes hatóságoknak minimumként figyelembe kell venniük az engedély kiadásának mérlegelésekor. A III. mellékletben foglalt engedélymintával együtt várhatóan elősegíti majd a más tagállamok által kiadott engedélyek elismerését.
- (8) Lehetővé kell tenni, hogy a más tagállamok által kiadott engedélyek kölcsönös elismerése kétoldalúan vagy többoldalúan történjen, az egységes piac célkitűzéseinek elérése érdekében.
- (9) Az e rendeletben előírt korlátozások és ellenőrzések alkalmazása érdekében a szakmai felhasználók vagy lakossági személyek számára értékesítő, engedéllyel rendelkező gazdasági szereplőknek az ellátási lánc felsőbb szintjein rendelkezésre bocsátott információkra kell támaszkodniuk. Ezért az ellátási láncban található minden gazdasági szereplőnek – például a csomagoláson megfelelő címke elhelyezésével, vagy annak ellenőrzésével, hogy elhelyezték-e a csomagoláson megfelelő címkét, vagy ezen információknak az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ II. melléklete szerint összeállított biztonsági adatlapon való feltüntetésével – tájékoztatnia kell a szabályozott robbanóanyag-prekurzorok átvevőjét, hogy az említett robbanóanyag-prekurzorok lakossági személyek részére való rendelkezésre bocsátása, valamint az általuk való behozatala, birtoklása és felhasználása e rendelet hatálya alá tartozik.
- (10) A gazdasági szereplő és a szakmai felhasználó között az a különbség, hogy a gazdasági szereplők a robbanóanyag-prekurzort más személy rendelkezésére bocsátják, a szakmai felhasználók pedig kizárólag saját használatra szerzik be vagy hozzák be a robbanóanyag-prekurzort. A szakmai felhasználók, más gazdasági szereplők vagy lakossági személyek számára értékesítő, engedéllyel rendelkező gazdasági szereplőknek – például az arra vonatkozó

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

információknak a termék vonalkódjában való feltüntetésével, hogy a termék tartalmaz-e robbanóanyag-prekurzort – gondoskodniuk kell arról, hogy a robbanóanyag-prekurzorok értékesítésében részt vevő személyzetük tisztában legyen azzal, hogy az általuk rendelkezésre bocsátott mely termékek tartalmaznak robbanóanyag-prekurzorokat.

- (11) Attól függően lehet megkülönböztetni a szakmai felhasználókat, akiknek a rendelkezésére lehet bocsátani a korlátozott robbanóanyag-prekurzorokat, és a lakossági személyeket, akiknek nem lehet a rendelkezésére bocsátani a korlátozott robbanóanyag-prekurzorokat, hogy az adott személy saját kereskedelmi, üzleti vagy szakmai, ideértve az erdészeti, kertészeti és mezőgazdasági tevékenységeket is – akár teljes munkaidőben, akár részmunkaidőben végzett – tevékenységével összefüggő célokra kívánja-e felhasználni az érintett robbanóanyag-prekurzorokat, nem feltétlenül összefüggésben azon földterület nagyságával, amelyen az említett tevékenységet végzik. Ennélfogva a gazdasági szereplők nem bocsáthatnak korlátozott robbanóanyag-prekurzort sem olyan természetes vagy jogi személyek rendelkezésére, akik vagy amelyek szakmai tevékenységüket olyan területeken végzik, ahol az adott konkrét korlátozott robbanóanyag-prekurzorokat általában nem használják szakmai célokra, sem olyan természetes vagy jogi személyek rendelkezésére, akiknek vagy amelyeknek a tevékenysége nem kapcsolódik semmilyen szakmai célhoz.
- (12) A gazdasági szereplők robbanóanyag-prekurzorok rendelkezésre bocsátásában részt vevő személyzetére az e rendeletben foglalt ugyanazon szabályok vonatkoznak, mint amelyek a lakossági személyekre alkalmazandók, amikor személyes minőségükben használják fel az ilyen robbanóanyag-prekurzorokat.
- (13) A gazdasági szereplőknek meg kell őrizniük a tranzakciós adatokat annak érdekében, hogy olyan információkkal szolgáljanak, amelyek lényeges segítséget nyújtanak a hatóságok számára a házi készítésű robbanószerkezetekkel elkövetett súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása vagy büntetőeljárás alá vonása, valamint az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzése terén. E célból alapvető fontosságú az ellátási lánc összes szereplőjének és az összes ügyfélnek az azonosítása, legyen szó akár lakossági személyekről, szakmai felhasználókról vagy gazdasági szereplőkről. Mivel előfordulhat, hogy a házi készítésű robbanóanyagok jogellenes előállítására és felhasználására a robbanóanyag-prekurzor értékesítését követően csak hosszú idő elteltével derül fény, a tranzakciós adatokat a nyomozások elősegítéséhez szükséges, azzal arányos és megfelelő időtartamig kell megőrizni, figyelembe véve az átlagos vizsgálati időtartamokat.
- (14) E rendelet az online – köztük az online piactereken – működő gazdasági szereplőkre is alkalmazandó. Ezért az online működő gazdasági szereplőknek szintén képezniük kell személyzetüket, és megfelelő eljárásokat kell kialakítaniuk a gyanús tranzakciók felderítésére. Továbbá az online működő gazdasági szereplők kizárólag az e rendeletnek megfelelő engedélyezési rendszert fenntartó vagy létrehozó tagállamokban bocsáthatnak korlátozott robbanóanyag-prekurzorokat lakossági személyek rendelkezésére, és a rendelkezésre bocsátásra kizárólag annak ellenőrzését követően kerülhet sor, hogy az adott lakossági személy rendelkezik érvényes engedéllyel. A leendő ügyfél személyazonosságának – például a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾ meghatározott mechanizmusok segítségével történő – ellenőrzését követően a gazdasági szereplőnek – például az engedélynek a robbanóanyag-prekurzor kézbesítésekor történő fizikai ellenőrzése vagy a leendő ügyfél hozzájárulása esetén az engedélyt kiadó tagállam illetékes hatóságának megkeresése útján – ellenőriznie kell, hogy a szándékozott tranzakcióra vonatkozóan kiadta-e engedélyt. Az online működő gazdasági szereplőknek – az offline működőkhöz hasonlóan – szintén végfelhasználói nyilatkozatot kell kérniük a szakmai felhasználóktól.
- (15) Az online piacterek pusztán köztes szereplőként járnak el egyfelől a gazdasági szereplők, másfelől a lakossági személyek, a szakmai felhasználók vagy más gazdasági szereplők között. Ezért nem tekintendő úgy, hogy az online piacterek beletartoznak a gazdasági szereplő fogalom meghatározásába, és nem kötelezhetők arra, hogy eligazítást adjanak a korlátozott robbanóanyag-prekurzorok értékesítésében részt vevő személyzetüknek az e rendelet szerinti kötelezettségekről, vagy hogy ellenőrizzék a leendő ügyfél személyazonosságát és adott esetben engedélyt, vagy egyéb információkat kérjenek a leendő ügyféltől. Mivel azonban az online piacterek központi szerepet játszanak az online tranzakciókban, beleértve a szabályozott robbanóanyag-prekurzorok értékesítését is, egyértelmű és hatékony módon tájékoztatást kell nyújtaniuk az e rendelet szerinti kötelezettségekről azon felhasználóknak, akik az online piacterek szolgáltatásainak igénybevételével szabályozott robbanóanyag-prekurzorokat kívánnak rendelkezésre bocsátani. Ezen túlmenően az online piactereknek – például az engedélyek ellenőrzésének megkönnyítésére szolgáló eszközöket kínálva – intézkedéseket kell hozniuk annak elősegítésére, hogy felhasználók eleget tegyenek az ellenőrzéssel kapcsolatos kötelezettségeiknek. Mivel az online piacterek egyre nagyobb jelentőségre tesznek szert az ellátási oldal teljes skáláján, valamint fontos szerepet töltenek be – terrorista célokból is – mint beszerzési csatorna, az online piacterekre ugyanazoknak a felderítési és jelentéstételi kötelezettségeknek kell vonatkoznunk, mint a gazdasági szereplőkre, a gyanús tranzakciók felderítésére irányuló eljárásokat azonban megfelelően hozzá kell igazítani a sajátos online környezethez.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

- (16) Az online piacokra vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettségek nem testesíthetnek meg általános nyomon követési kötelezettséget. Ez a rendelet az online piacok tekintetében mindössze a weboldalakon zajló vagy a számítástechnikai szolgáltatásaik igénybevételével bonyolított gyanús tranzakciók felderítésére és bejelentésére vonatkozó konkrét kötelezettségeket állapíthat meg. Az online piacok nem vonhatók felelősségre e rendelet alapján olyan tranzakciók tekintetében, amelyeket az online piactér által az ilyen gyanús tranzakciók felderítése céljából alkalmazott megfelelő, észszerű és arányos eljárások ellenére nem derítettek fel.
- (17) E rendelet előírja a gazdasági szereplők számára, hogy bejelentsék a gyanús tranzakciókat, függetlenül attól, hogy a leendő ügyfél lakossági személy, szakmai felhasználó vagy gazdasági szereplő-e. A szabályozott robbanóanyag-prekurzorokra – többek között a gyanús tranzakciók bejelentésére – vonatkozó kötelezettségeknek az I. és a II. mellékletben felsorolt összes anyagra vonatkozniuk kell, koncentrációjuktól függetlenül. Ki kell zárni e rendelet hatálya alól azonban az olyan termékeket, amelyek csak olyan kis mennyiségben és olyan összetett keverékekben tartalmaznak robbanóanyag-prekurzorokat, hogy a robbanóanyag-prekurzorok kinyerése technikailag rendkívül nehéz.
- (18) E rendelet alkalmazásának javítása érdekében a gazdasági szereplőknek és a közigazgatási szerveknek egyaránt megfelelő képzésről kell gondoskodniuk az e rendelet szerinti kötelezettségek tekintetében. A tagállamoknak ellenőrző hatóságokkal kell rendelkezniük, és az egyes különböző ágazatok sajátosságaihoz igazított rendszeres tudatosságnövelő tevékenységeket kell szervezniük, valamint fenn kell tartaniuk a folyamatos párbeszédet az ellátási lánc minden szintjén a gazdasági szereplőkkel, többek között az online tevékenykedő gazdasági szereplőkkel.
- (19) A robbanóanyagok jogellenes előállításához használt anyagok bűnözők általi megvásárlása gyorsan változhat. Ezért lehetővé kell tenni további anyagoknak az e rendeletben előírt jelentéstételi kötelezettség körébe való – szükség esetén sürgős – bevonását. Az anyagok robbanóanyag-prekurzorként történő visszaélészerű felhasználása terén bekövetkező lehetséges fejleményekhez való igazodás érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azon határértékek tekintetében történő módosítására vonatkozóan, amelyek felett az e rendelet szerint korlátozott bizonyos anyagok nem bocsáthatók lakossági személyek rendelkezésére, valamint olyan további anyagok jegyzékbe vételére vonatkozóan, amelyek tekintetében a gyanús tranzakciókat jelenteni kell. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor⁽⁶⁾. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (20) Az I. vagy a II. mellékletben foglalt jegyzékben még nem szereplő olyan anyagokkal kapcsolatos fellépés érdekében, amelyekkel kapcsolatban valamely tagállam alapos okokat tár fel annak feltételezésére, hogy az érintett anyagok robbanóanyagok jogellenes előállítására használhatók fel, megfelelő uniós eljárást előíró védzáradról kell rendelkezni. Továbbá az e rendeletben kezelendő konkrét kockázatokra tekintettel helyénvaló megengedni, hogy a tagállamok bizonyos körülmények fennállása esetén védintézkedéseket fogadjanak el azon anyagokra vonatkozóan is, amelyek tekintetében e rendelet már intézkedéseket ír elő. Ezen túlmenően a tagállamok számára lehetővé kell tenni az olyan nemzeti intézkedések fenntartását, amelyekről a 98/2013/EU rendelet 13. cikkével összhangban már tájékoztatták vagy értesítették a Bizottságot.
- (21) A szabályozási keret egyszerűsíthető volna, ha az ammónium-nitrát rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos, releváns biztonsági vonatkozású korlátozásokat az 1907/2006/EK rendeletből beépítenék ebbe a rendeletbe. Ezért az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletét ennek megfelelően módosítani kell.

⁽⁶⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (22) E rendelet személyes adatok kezelését, és gyanús tranzakciók esetén harmadik személyekkel való további közlését írja elő. Ez az adatkezelés és -közlés a magánélet védelméhez és a személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogba történő beavatkozást jelent. Ennek megfelelően biztosítani kell a személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jog megfelelő védelmét azon egyének esetében, akiknek a személyes adatait e rendelet alkalmazása során kezelik. Az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ irányadó a személyes adatok e rendelet keretében végzett kezelésére nézve. Ezért az engedélyezéssel és a gyanús tranzakciók jelentésével járó személyes adat-kezelésnek összhangban kell lennie az (EU) 2016/679 rendelettel, ideértve a jogszerűség, a tisztességes eljárás és átláthatóság, a célhoz kötöttség, az adatminimalizálás, a pontosság, az adattárolás korlátozása, az adatok sértetlensége és titkossága általános adatvédelmi elveit, valamint az érintett jogainak tiszteletben tartására vonatkozó követelményt.
- (23) A Bizottságnak a hatékonyság, eredményesség, relevancia, koherencia és uniós hozzáadott érték kritériuma alapján el kell végeznie e rendelet értékelését. Ennek az értékelésnek alapot kell szolgáltatnia a lehetséges további intézkedések hatásvizsgálatához. Rendszeresen információkat kell gyűjteni e rendelet értékelésének elősegítése érdekében.
- (24) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a lakossági személyek robbanóanyag-prekurzorokhoz való hozzáféréseinek korlátozását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a korlátozás terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (25) A 98/2013/EU rendeletet hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet összehangolt szabályokat állapít meg a robbanóanyagok jogellenes előállítására visszaélészerűen felhasználható anyagok vagy keverékek rendelkezésre bocsátására, behozatalára, birtoklására és felhasználására vonatkozóan annak érdekében, hogy korlátozza ezen anyagok vagy keverékek lakossági személyek számára való rendelkezésre állását, és biztosítsa a gyanús tranzakciókra vonatkozó megfelelő jelentéstételt az ellátási lánc egészében.

Ez a rendelet nem érinti az uniós jognak az I. és II. mellékletben felsorolt anyagokra vonatkozó egyéb, szigorúbb rendelkezéseit.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet az I. és II. mellékletben felsorolt anyagokra, valamint az említett anyagokat tartalmazó keverékekre és anyagokra alkalmazandó.

(2) Ezt a rendeletet nem kell alkalmazni az alábbiakra:

a) az 1907/2006/EK rendelet 3. cikke 3. pontjában meghatározott árucikkek;

b) a 2013/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ 3. cikkének 1. pontjában meghatározott pirotechnikai termékek;

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/29/EU irányelve (2013. június 12.) a pirotechnikai termékek forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról (HL L 178., 2013.6.28., 27. o.).

- c) a nemzeti joggal összhangban a fegyveres erők, a bűnüldöző hatóságok vagy a tűzoltóság általi, nem kereskedelmi jellegű felhasználásra szánt pirotechnikai termékek;
- d) a 2014/90/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁹⁾ hatálya alá tartozó pirotechnikai felszerelések;
- e) a repülésben és űrrepülésben való felhasználásra szánt pirotechnikai termékek;
- f) a játékokhoz szánt gyújtókupakok;
- g) olyan gyógyszerek, amelyeket az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban, orvosi rendelvénnyel alapján, jogszerűen bocsátottak lakossági személyek rendelkezésére.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „anyag”: az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 1. pontjában meghatározott anyag;
2. „keverék”: az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 2. pontjában meghatározott keverék;
3. „árucikk”: az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 3. pontjában meghatározott árucikk;
4. „rendelkezésre bocsátás”: bármilyen ellátás, akár ellenérték fejében, akár ingyenesen történik;
5. „behozatal”: egy anyagnak valamely tagállam területére történő behozatala akár másik tagállamból, akár harmadik országból – függetlenül az anyag Unión belüli rendeltetési helyétől – bármely, a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁰⁾ meghatározott vámeljárási keretében, ideértve az árutovábbítást is;
6. „felhasználás”: az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 24. pontjában meghatározott felhasználás;
7. „gyanús tranzakció”: minden szabályozott robbanóanyag-prekurzorral kapcsolatos olyan tranzakció, amelynek tekintetében – az összes vonatkozó tényező figyelembevételét követően – alapos gyanú merül fel arra vonatkozóan, hogy az érintett anyagot vagy keveréket robbanóanyagok jogellenes előállítására szánják;
8. „lakossági személy”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem a kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységéhez kapcsolódó célokból jár el;

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/90/EU irányelve (2014. július 23.) a tengerészeti felszerelésekről és a 96/98/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 146. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

9. „szakmai felhasználó”: olyan természetes vagy jogi személy vagy állami szerv, vagy ilyen személyek vagy szervezetek csoportja, akinek vagy amelynek az akár a teljes, akár a részmunkaidős kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységéhez – beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, és nem feltétlenül összefüggésben azon földterület méretével, ahol az említett a mezőgazdasági tevékenységet folytatják – kapcsolódó célokból bizonyíthatóan szüksége van korlátozott robbanóanyag-prekursorokra, feltéve hogy az említett célok nem foglalják magukban azt, hogy a szakmai felhasználó a korlátozott robbanóanyag-prekuzort más személy rendelkezésére bocsátja;
10. „gazdasági szereplő”: olyan természetes vagy jogi személy vagy állami szerv, vagy ilyen személyek vagy szervezetek csoportja, aki vagy amely – offline vagy online, beleértve az online piactereket is – szabályozott robbanóanyag-prekursorokat forgalmaz;
11. „online piactér”: köztes szolgáltatás nyújtója, amely lehetővé teszi egyrészt a gazdasági szereplők, másrészt a lakossági személyek, a szakmai felhasználók vagy más gazdasági szereplők számára, hogy az online piactér weboldalán vagy az online piactér által nyújtott számítástechnikai szolgáltatásokat használó gazdasági szereplő weboldalán, online értékesítési vagy szolgáltatási szerződések útján szabályozott robbanóanyag-prekursorokkal kapcsolatos tranzakciókat hajtsanak végre;
12. „korlátozott robbanóanyag-prekuzor”: az I. mellékletben felsorolt anyag az I. mellékletben foglalt táblázat 2. oszlopában foglalt, vonatkozó határértéknél magasabb koncentrációban; magában foglalja azt a keveréket vagy egyéb anyagot is, amelyben az említett mellékletben felsorolt anyag a vonatkozó határértéknél magasabb koncentrációban van jelen;
13. „szabályozott robbanóanyag-prekuzor”: az I. vagy II. mellékletben felsorolt anyag; magában foglalja azt a keveréket vagy egyéb anyagot is, amelyben az említett mellékletekben felsorolt anyag jelen van, kivéve az olyan, több mint 5 összetevőből álló, homogén keverékeket, amelyekben az I. és II. mellékletben felsorolt minden egyes anyag koncentrációja 1 % m/m-nél alacsonyabb;
14. „mezőgazdasági tevékenység”: mezőgazdasági termékek termelése, tenyésztése vagy művelése, ideértve a betakarítást, a fejtést, az állattenyésztést és a mezőgazdasági célból történő állattartást, valamint a mezőgazdasági földterületek jó mezőgazdasági és ökológiai állapotának fenntartását az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 94. cikkében meghatározottak szerint.

4. cikk

Szabad mozgás

Amennyiben e rendelet vagy más uniós jogi aktus másképp nem rendelkezik, a tagállamok a robbanóanyagok jogellenes előállításának megakadályozásával kapcsolatos indokok alapján nem tilthatják, nem korlátozhatják és nem gátolhatják a szabályozott robbanóanyag-prekursorok rendelkezésre bocsátását.

5. cikk

Rendelkezésre bocsátás, behozatal, birtoklás és felhasználás

(1) A korlátozott robbanóanyag-prekursorok nem bocsáthatók lakossági személyek rendelkezésére, lakossági személyek ezeket nem hozhatják be, nem birtokolhatják és nem használhatják fel.

(2) Az (1) bekezdés szerinti korlátozás az I. mellékletben felsorolt klorátokat vagy perklorátokat tartalmazó keverékekre is vonatkozik, ha ezen anyagok összkoncentrációja a keverékben meghaladja az anyagok valamelyikére vonatkozóan az I. mellékletben foglalt táblázat 2. oszlopában foglalt határértéket.

(3) A tagállamok fenntarthatnak vagy létrehozhatnak olyan engedélyezési rendszert, amely alapján egyes korlátozott robbanóanyag-prekursorok legfeljebb az I. mellékletben foglalt táblázat 3. oszlopában foglalt határértékeknek megfelelő koncentrációban lakossági személyek rendelkezésére bocsáthatók, lakossági személyek ezeket behozhatják, birtokolhatják vagy felhasználhatják.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1306/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 549. o.).

Az ilyen engedélyezési rendszerek alapján a lakossági személynek be kell szereznie, és kérésre be kell mutatnia a korlátozott robbanóanyag-prekurzorok megszerzésére, behozatalára, birtoklására vagy felhasználására jogosító engedélyt. Az ilyen engedélyeket a 6. cikkkel összhangban azon tagállam illetékes hatóságának kell kiállítania, ahová az adott korlátozott robbanóanyag-prekurzort be kívánják hozni, illetve ahol azt megszerezni, birtokolni vagy felhasználni kívánják.

(4) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet a (3) bekezdésben meghatározott engedélyezési rendszer megvalósítására hoznak. Az értesítésben fel kell tüntetni azokat a korlátozott robbanóanyag-prekurzorokat, amelyek tekintetében a tagállam a (3) bekezdéssel összhangban engedélyezési rendszert vezet be.

(5) A Bizottság közzéteszi azon intézkedések listáját, amelyekről a tagállamok a (4) bekezdéssel összhangban értesítést küldtek.

6. cikk

Engedélyek

(1) Azon tagállamok, amelyek engedélyt adnak ki azoknak a lakossági személyeknek, akiknek jogos érdeke fűződik a korlátozott robbanóanyag-prekurzorok megszerzéséhez, behozatalához, birtoklásához és felhasználásához, az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban szabályokat állapítanak meg az engedélyek kiadására vonatkozóan. Az engedély kiadásáról való döntéshozatal során a tagállam illetékes hatóságának figyelembe kell vennie minden releváns körülményt és különösen az alábbiakat:

- a) a korlátozott robbanóanyag-prekurzor bizonyítottan szükséges volta és a szándékolt felhasználásának jogszerűsége;
- b) hasonló hatású, alacsonyabb koncentrációjú korlátozott robbanóanyag-prekurzorok vagy alternatív anyagok rendelkezésre állása;
- c) a kérelmező háttere, beleértve a kérelmező büntetőjogi felelősségét megállapító, az Unió bármely országában hozott korábbi ítéleteket;
- d) a korlátozott robbanóanyag-prekurzor biztonságos tárolását szavatoló, javasolt tárolási intézkedések.

(2) Az illetékes hatóság megtagadja az engedély kiadását, ha alapos oka van arra, hogy a szándékolt felhasználás jogszerűségét vagy a lakossági személyeknek a korlátozott robbanóanyag-prekurzor jogszerű célra történő felhasználására vonatkozó szándékát kétségbe vonja.

(3) Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy korlátozza az engedély érvényességét, egyszeri vagy többszöri felhasználást engedélyezve. Az engedély érvényességi ideje nem haladhatja meg a három évet. Az engedély megjelölt lejáratú időpontjáig az illetékes hatóság követelheti az engedély jogosultjától annak igazolását, hogy az engedély kiadásának alapjául szolgáló feltételek továbbra is teljesülnek. Az engedélyben fel kell tüntetni azokat a korlátozott robbanóanyag-prekurzorokat, amelyek tekintetében azt kiállították.

(4) Az illetékes hatóság előírhatja, hogy a kérelmezőnek az engedély kérelmezéséért díjat kell fizetnie. Ez a díj nem haladhatja meg a kérelem feldolgozásával járó költségeket.

(5) Az illetékes hatóság felfüggesztheti vagy visszavonhatja az engedélyt, ha alapos okkal feltételezheti, hogy az engedély kiadásának alapjául szolgáló feltételek már nem teljesülnek. Az illetékes hatóság köteles haladéktalanul tájékoztatni az engedélyek jogosultjait engedélyük felfüggesztéséről vagy visszavonásáról, kivéve, ha ez folyamatban lévő nyomozásokat veszélyeztetne.

(6) Az illetékes hatóság bármely döntése elleni jogorvoslat tárgyában, valamint az engedély feltételeinek való megfeleléssel kapcsolatos vitás ügyekben a nemzeti jog szerint az ilyen jogorvoslatok és vitás ügyek tekintetében hatáskörrel rendelkező megfelelő szerv jár el.

(7) A tagállamok elismerhetik a más tagállamokban e rendelet alapján kiadott engedélyeket.

(8) A tagállamok a III. mellékletben foglalt mintát használhatják az engedélyekhez.

(9) Az illetékes hatóságnak az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett, más tagállamokban hozott, a kérelmező büntetőjogi felelősségét megállapító korábbi ítéletekre vonatkozó információkat a 2009/315/IB tanácsi kerethatározattal ⁽¹²⁾ létrehozott rendszer útján kell beszereznie. Az említett kerethatározat 3. cikkében említett központi hatóságnak a megkeresés beérkezésének időpontjától számított 10 munkanapon belül meg kell válaszolnia az ilyen tájékoztatás iránti megkereséseket.

7. cikk

Az ellátási lánc tájékoztatása

(1) A korlátozott robbanóanyag-prekurzort más gazdasági szereplő rendelkezésére bocsátó gazdasági szereplő köteles tájékoztatni az említett gazdasági szereplőt, hogy az adott korlátozott robbanóanyag-prekurzornak a lakossági személyek általi megszerzése, behozatala, birtoklása vagy felhasználása az 5. cikk (1) és (3) bekezdésben foglaltak szerinti korlátozás tárgyát képezi.

A szabályozott robbanóanyag-prekurzort más gazdasági szereplő rendelkezésére bocsátó gazdasági szereplő köteles tájékoztatni az említett gazdasági szereplőt, hogy az adott szabályozott robbanóanyag-prekurzornak a lakossági személyek általi megszerzése, behozatala, birtoklása vagy felhasználása a 9. cikkben foglaltak szerinti jelentéstételi kötelezettségek tárgyát képezi.

(2) A szabályozott robbanóanyag-prekurzort szakmai felhasználó vagy lakossági személy rendelkezésére bocsátó gazdasági szereplőnek biztosítani kell és igazolni kell tudni a 11. cikkben említett nemzeti ellenőrző hatóságok számára, hogy a szabályozott robbanóanyag-prekurzorok értékesítésében részt vevő személyzete:

a) tisztában van azzal, hogy az általa rendelkezésre bocsátott termékek közül melyik tartalmaz szabályozott robbanóanyag-prekurzorokat;

b) eligazítást kapott az 5–9. cikk szerinti kötelezettségek tekintetében.

(3) Az online piactér intézkedéseket hoz annak biztosítására, hogy amikor a felhasználói a szolgáltatásai révén szabályozott robbanóanyag-prekurzorokat bocsátanak rendelkezésre, tájékoztatást kapjanak az e rendelet szerinti kötelezettségeikről.

8. cikk

Értékesítéskori ellenőrzés

(1) Az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban korlátozott robbanóanyag-prekurzort lakossági személy rendelkezésére bocsátó gazdasági szereplőnek minden tranzakció esetében ellenőriznie kell a lakossági személy személyazonosságát és az engedélyt azon tagállam engedélyezési szabályainak megfelelően, amelyben a korlátozott robbanóanyag-prekurzort rendelkezésre bocsátja, és fel kell tüntetnie az engedélyen az értékesített korlátozott robbanóanyag-prekurzor mennyiségét.

(2) Annak ellenőrzése céljából, hogy a leendő ügyfél szakmai felhasználó vagy valamely más gazdasági szereplő, annak a gazdasági szereplőnek, amely korlátozott robbanóanyag-prekurzort bocsát szakmai felhasználó vagy valamely más gazdasági szereplő rendelkezésére, minden tranzakció esetében be kell kérnie az alábbi információkat, kivéve, ha az adott leendő ügyfél tekintetében az említett tranzakciót megelőző egy éven belül már történt ilyen ellenőrzés, és a tranzakció nem tér el jelentősen a korábbi tranzakcióktól:

a) a leendő ügyfél képviselőjére jogosult személy személyazonosságának igazolása;

b) a leendő ügyfél kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenysége a vállalkozás nevével, címével és hűazonosító számával vagy bármely más releváns cégjegyzék számmal együtt, ha van ilyen;

⁽¹²⁾ A Tanács 2009/315/IB kerethatározata (2009. február 26.) a bűnügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról (HL L 93., 2009.4.7., 23. o.).

c) a korlátozott robbanóanyag-prekurzoroknak a leendő ügyfél általi szándékolt felhasználása.

A tagállamok a IV. mellékletben foglalt formanyomtatványt használhatják a vásárlói nyilatkozathoz.

(3) A korlátozott robbanóanyag-prekurzor szándékolt felhasználásának ellenőrzése céljából a gazdasági szereplőnek értékelnie kell, hogy a szándékolt felhasználás megfelel-e a leendő ügyfél kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységének. A gazdasági szereplő megtagadhatja a tranzakciót, ha alapos oka van arra, hogy a szándékolt felhasználás jogszerűségét vagy a leendő ügyfélnek a korlátozott robbanóanyag-prekurzor jogszerű célra történő felhasználására vonatkozó szándékát kétségbe vonja. A gazdasági szereplő a 9. cikknek megfelelően köteles jelenteni az ilyen tranzakciókat, illetve az ilyen megkísérelt tranzakciókat.

(4) E rendelet betartásának ellenőrzése és a robbanóanyagok jogellenes előállításának megakadályozása és felderítése céljából, a gazdasági szereplők a tranzakció időpontjától számított 18 hónapig kötelesek megőrizni az (1) és (2) bekezdésben említett információkat. Ezen időszak alatt az információkat a nemzeti ellenőrző hatóságok vagy bűnüldöző hatóságok kérésére vizsgálat céljából rendelkezésre kell bocsátani.

(5) Az online piactér intézkedéseket köteles hozni, hogy elősegítse annak biztosítását, hogy amikor a felhasználói a szolgáltatásai révén korlátozott robbanóanyag-prekurzorokat bocsátanak rendelkezésre, teljesítsék az e cikk szerinti kötelezettségeiket.

9. cikk

A gyanús tranzakciók, a hiányok és a lopások jelentése

(1) A robbanóanyagok jogellenes előállításának megakadályozása és felderítése céljából, a gazdasági szereplők és az online piacterek kötelesek bejelenteni a gyanús tranzakciókat. A gazdasági szereplőknek és az online piactereknek azt követően kell így tenniük, hogy figyelembe vettek minden körülményt, különösen akkor, ha a leendő ügyfél legalább az alábbiak egyike szerint jár el:

- a) a jelek szerint nincs tisztában a szabályozott robbanóanyag-prekurzorok szándékolt felhasználásával;
- b) a jelek szerint nem ismeri a szabályozott robbanóanyag-prekurzorok szándékolt felhasználását vagy azt nem tudja hihetően elmagyarázni;
- c) a jogszerű felhasználásnál megszokottól eltérő mennyiségben, összetételben, illetve koncentrációban kíván szabályozott robbanóanyag-prekurzorokat vásárolni;
- (d) nem hajlandó igazolni személyazonosságát vagy lakóhelyét, vagy adott esetben szakmai felhasználói vagy gazdasági szereplői státuszát;
- e) szokatlan fizetési módok – ideértve a nagy összegű készpénzfizetést is – alkalmazásához ragaszkodik.

(2) A gazdasági szereplőknek és az online piactereknek a gyanús tranzakciók felderítésére szolgáló, olyan megfelelő, észszerű és arányos eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyek ahhoz az adott környezethez igazodnak, amelyben a szabályozott robbanóanyag-prekurzorokat rendelkezésre bocsátják.

(3) Valamennyi tagállam a gyanús tranzakciók, a jelentős hiányok és a lopások bejelentésére egy vagy több nemzeti kapcsolattartó pontot hoz létre, amely egyértelműen feltüntetett telefonszámmal és e-mail-címmel, online úrlappal vagy bármely más hatékony eszközzel rendelkezik. A nemzeti kapcsolattartó pontoknak a hét minden napján, napi 24 órában elérhetőnek kell lenniük.

(4) A gazdasági szereplők és az online piacterek megtagadhatják a gyanús tranzakciókat. A gazdasági szereplők és az online piacterek a gyanús tranzakciót vagy a megkísérelt, gyanús tranzakciót legkésőbb 24 órával az után bejelentik, hogy a tranzakciót gyanúsnak ítélték. Az ilyen tranzakciók bejelentésekor lehetőség szerint meg kell adniuk az ügyfél személyazonosságát és minden olyan adatot, amelyek miatt a tranzakciót gyanúsnak ítélték azon tagállam nemzeti kapcsolattartó pontjának, amely tagállamban a gyanús tranzakciót végrehajtották vagy megkísérelték.

(5) A gazdasági szereplők és a szakmai felhasználók kötelesek bejelentést tenni a szabályozott robbanóanyag-prekurzorokat érintő jelentős hiányokról vagy lopásokról legkésőbb 24 órával az észlelést követően azon tagállam nemzeti kapcsolattartó pontjának, ahol a hiány vagy lopás bekövetkezett. Annak eldöntésekor, hogy a hiány vagy lopás jelentős-e, figyelembe kell venni, hogy az ügy összes körülményére tekintettel szokatlan-e a mennyiség.

(6) Az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően korlátozott robbanóanyag-prekurzorokat megszerző lakossági személyek kötelesek bejelentést tenni a korlátozott robbanóanyag-prekurzorokat érintő jelentős hiányokról vagy lopásokról legkésőbb 24 órával az észlelést követően azon tagállam nemzeti kapcsolattartó pontjának, ahol a hiány vagy lopás bekövetkezett.

10. cikk

Képzés és tudatosságnövelés

(1) A tagállamok megfelelő erőforrásokat biztosítanak a bűnüldöző hatóságok, az elsődleges beavatkozók és a vámhatóságok képzéséhez, és biztosítják e képzések megtartását, hogy azok feladataik végzése során felismerjék a szabályozott robbanóanyag-prekurzorokat, valamint kellő időben és megfelelő módon tudjanak reagálni a gyanús tevékenységekre. A tagállamok további speciális képzéseket igényelhetnek az Európai Unió (EU) 2015/2219 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹³⁾ létrehozott Bűnüldözési Képzési Ügynökségtől (CEPOL).

(2) A tagállamok évente legalább egyszer tudatosságnövelő tevékenységeket szerveznek, amelyek igazodnak a szabályozott robbanóanyag-prekurzorokat használó egyes különböző ágazatok sajátosságaihoz.

(3) Az együttműködés elősegítése és annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi érdekelt fél hatékonyan végrehajtsa ezt a rendeletet, a tagállamok rendszeres cseréket szerveznek a bűnüldöző hatóságok, a nemzeti felügyeleti hatóságok, a gazdasági szereplők, az online piacterek és a szabályozott robbanóanyag-prekurzorokat felhasználó ágazatok képviselői között. A gazdasági szereplők felelősek azért, hogy személyzetük számára tájékoztatást nyújtsanak arról, hogy milyen módon kell a robbanóanyag-prekurzorokat e rendelet alapján rendelkezésre bocsátani, és hogy erre felhívják a személyzet figyelmét.

11. cikk

Nemzeti ellenőrző hatóságok

(1) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy illetékes hatóságok álljanak rendelkezésre az 5–9. cikk helyes alkalmazásának vizsgálata és ellenőrzése céljából (a továbbiakban: a nemzeti ellenőrző hatóságok).

(2) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy a nemzeti ellenőrző hatóságok rendelkezzenek az e rendelet szerinti feladataik megfelelő ellátásához szükséges erőforrásokkal és vizsgálati hatáskörrel.

12. cikk

Íránymutatások

(1) A Bizottság rendszeresen naprakésszé tett iránymutatásokat bocsát ki, hogy segítséget nyújtson a vegyipari ellátási lánc szereplőinek és az illetékes hatóságoknak, valamint hogy előmozdítsa az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők közötti együttműködést. A Bizottság konzultál a prekurzorokkal foglalkozó állandó bizottsággal bármely iránymutatás-tervezetről, illetve az iránymutatások bármely naprakésszé tételéről. Az iránymutatásoknak különösen az alábbiakat kell tartalmazniuk:

a) az ellenőrzések elvégzésének módjára vonatkozó információk;

b) arra vonatkozó információk, hogy miként kell alkalmazni az e rendeletben foglalt korlátozásokat és ellenőrzéseket a lakossági személyek vagy szakmai felhasználók által távolról rendelt, szabályozott robbanóanyag-prekurzorokra;

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2219 rendelete (2015. november 25.) az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynökségéről (CEPOL), valamint a 2005/681/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 319., 2015.12.4., 1. o.).

- c) az online piacterek által, e rendelet betartásának biztosítása céljából elfogadandó lehetséges intézkedésekre vonatkozó információk;
- d) arra vonatkozó információk, hogy miként kell megosztani a releváns információkat az illetékes hatóságok és a nemzeti kapcsolattartó pontok között, valamint a tagállamok között;
- e) a gyanús tranzakciók felismerésére és bejelentésének módjára vonatkozó információk;
- f) a szabályozott robbanóanyag-prekurzorok biztonságos tárolását szavatoló tárolási intézkedésekre vonatkozó információk;
- g) egyéb hasznosnak ítélt információk.

(2) Az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az iránymutatások célkitűzéseivel összhangban az illetékes hatóságok által megfelelőnek ítélt módon sor kerüljön az (1) bekezdésben előírt iránymutatások rendszeres terjesztésére.

(3) A Bizottság biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett iránymutatások az Unió valamennyi hivatalos nyelvén elérhetők legyenek.

13. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

14. cikk

Védzáradék

(1) Ha valamely tagállamnak alapos oka van feltételezni, hogy az I. vagy II. mellékletben fel nem sorolt valamely anyag robbanóanyagok jogellenes előállítására használható fel, korlátozhatja vagy tilthatja az adott anyag, vagy az azt tartalmazó bármely keverék vagy anyag rendelkezésre bocsátását, behozatalát, birtoklását és felhasználását, vagy előírhatja, hogy az anyag a 9. cikkel összhangban jelentéstételi kötelezettség hatálya alá tartozzon.

(2) Ha valamely tagállamnak alapos oka van feltételezni, hogy az I. mellékletben felsorolt valamely konkrét anyag az I. mellékletben található táblázat 2. vagy 3. oszlopában foglalt határértékekkel megegyező vagy azoknál alacsonyabb koncentrációban is felhasználható robbanóanyagok jogellenes előállítására, alacsonyabb határérték előírásával tovább szigoríthatja az adott anyag rendelkezésre bocsátására, behozatalára, birtoklására és felhasználására vonatkozó korlátozást vagy tiltást.

(3) Ha valamely tagállamnak alapos oka van olyan határértéket megállapítani, amely felett a II. mellékletben felsorolt valamely anyagnak az egyébként a korlátozott robbanóanyag-prekurzorokra vonatkozó korlátozások hatálya alá kell tartoznia, az említett határérték előírásával korlátozhatja vagy tilthatja az adott anyag rendelkezésre bocsátását, behozatalát, birtoklását és felhasználását.

(4) Az a tagállam, amely az (1), (2) vagy (3) bekezdéssel összhangban anyagokat korlátoz vagy tilt, haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot az ilyen korlátozásokról és tiltásokról, és azokat meg is indokolja.

(5) Az a tagállam, amely az (1), (2) vagy (3) bekezdéssel összhangban anyagokat korlátoz vagy tilt, felhívja a figyelmet az ilyen korlátozásokra vagy tiltásokra az említett tagállam területén működő gazdasági szereplők körében és online piactereken.

(6) A Bizottság a (4) bekezdésben említett tájékoztatás kézhezvételekor haladéktalanul megvizsgálja, hogy készítsen-e a mellékletekben teendő módosításokat a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban, vagy készítsen-e jogalkotási javaslatot a mellékletek módosítására. Az érintett tagállam az említett mellékletek említett módosításainak figyelembevétele céljából adott esetben módosítja vagy hatályon kívül helyezi nemzeti intézkedéseit.

(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a Bizottság az érintett tagállammal és – adott esetben – harmadik felekkel folytatott konzultációt követően úgy határozhat, hogy az említett tagállam által hozott intézkedés nem indokolt, és kötelezheti az említett tagállamot az átmeneti intézkedés visszavonására vagy módosítására. A Bizottság a (4) bekezdésben említett tájékoztatás kézhezvételétől számított 60 napon belül hozza meg az említett határozatokat. Az érintett tagállam felhívja a figyelmet az említett határozatokra az említett tagállam területén működő gazdasági szereplők és online piacterek körében.

(8) Ez a cikk nem érinti azokat az intézkedéseket, amelyekről a tagállamok a 98/2013/EU rendelet 13. cikke értelmében 2021. február 1. előtt már tájékoztatták vagy értesítették a Bizottságot.

15. cikk

A mellékletek módosításai

(1) A Bizottság a 16. cikknek megfelelően az e rendeletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a következőkre vonatkozóan:

- a) az I. mellékletben rögzített határértékek módosításai az anyagok robbanóanyag-prekurzorként történő visszaélészerű felhasználása terén bekövetkezett fejleményekhez való szükséges mértékű igazodás céljából, vagy a kutatási és tesztelési eredmények alapján;
- b) anyagoknak a II. mellékletbe történő felvétele, amennyiben erre az anyagok robbanóanyag-prekurzorként történő visszaélészerű felhasználása terén bekövetkezett fejleményekhez való igazodás céljából szükség van.

Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése során a Bizottság konzultációt folytat az érdekelt felekkel, különösen a vegyipar és a kiskereskedelmi ágazat képviselőivel.

Ha az anyagoknak a robbanóanyagok jogellenes előállítására történő visszaélészerű felhasználására vonatkozó kockázat-értékelésben hirtelen változás következik be és az rendkívül sürgős okokból szükséges, a 17. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra.

(2) A Bizottság az I. mellékletben rögzített határértékek minden egyes módosítása, illetve a II. mellékletbe felvett minden egyes új anyag tekintetében külön felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el. Valamennyi felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak olyan elemzésen kell alapulnia, amely megállapítja, hogy a módosítás – az elérni kívánt célokra figyelemmel – várhatóan nem ró aránytalan terhet a gazdasági szereplőkre és a fogyasztókra.

16. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 15. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 31-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 15. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 15. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

17. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 16. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

18. cikk

Az 1907/2006/EK rendelet módosítása

Az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletében az 58. (Ammónium-nitrát (AN)) tétel 2. oszlopában a 2. és 3. bekezdést el kell hagyni.

19. cikk

Jelentéstétel

(1) A tagállamok 2022. február 2-án és azt követően évente megküldik a Bizottságnak az alábbi információkat:

- a) a bejelentett gyanús tranzakciók, jelentős hiányok, illetve lopások száma;
- b) az 5. cikk (3) bekezdés alapján fenntartott vagy létrehozott bármely engedélyezési rendszerben beérkezett engedélykérelmek száma, valamint a kiadott engedélyek száma, és az engedélykiadás megtagadásának leggyakoribb okai;
- c) a 10. cikk (2) bekezdésében említett tudatosságnövelő tevékenységek;
- d) a 11. cikkben említettek szerint elvégzett ellenőrzések, beleértve az ellenőrzések és a lefedett gazdasági szereplők számát.

(2) A tagállamok az (1) bekezdés a), c) és d) pontjában említett információknak a Bizottság részére történő megküldésekor elkülönítik az online és az offline tevékenységekre vonatkozó beszámolókat, intézkedéseket és ellenőrzéseket.

20. cikk

Nyomonkövetési program

(1) A Bizottság 2020. augusztus 1-ig részletes programot dolgoz ki e rendelet kimenetelének, eredményeinek és hatásainak nyomon követésére.

(2) A nyomonkövetési programban meg kell határozni az adatok és egyéb szükséges bizonyítékok gyűjtésének eszközeit és gyakoriságát. Meg kell határozni továbbá a Bizottság és a tagállamok által az említett adatok és egyéb bizonyítékok gyűjtése és elemzése érdekében teendő intézkedéseket.

(3) A tagállamok megküldik a Bizottságnak a nyomon követéshez szükséges adatokat és egyéb bizonyítékokat.

21. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság 2026. február 2-ig elvégzi e rendelet értékelését, és a főbb megállapításokról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Az értékelést a jogalkotás minőségének javítására vonatkozó bizottsági iránymutatások szerint kell elvégezni.

(2) A tagállamok megküldik az említett jelentés elkészítéséhez szükséges információkat a Bizottságnak.

22. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 98/2013/EU rendelet 2021. február 1-ével hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett 98/2013/EU rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni.

23. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet 2021. február 1-től kell alkalmazni.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a 98/2013/EU rendelet alapján érvényesen kiadott engedélyek továbbra is érvényben maradnak vagy az említett engedélyeken eredetileg megjelölt érvényességi időpontig, vagy 2022. február 2-től számítva 12 hónapig, amelyik időpont a korábbi.

(4) A (3) bekezdésben említett engedélyek megújítása iránti kérelmeket 2021. február 1-én vagy azt követően e rendelettel összhangban kell benyújtani.

(5) Az 5. cikk (1) bekezdése ellenére, a lakossági személyek által 2021. február 1. előtt jogszerűen szerzett korlátozott robbanóanyag-prekurzorok birtoklása, behozatala és felhasználása 2022. február 2-ig megengedett.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

I. MELLÉKLET

KORLÁTOZOTT ROBBANÓANYAG-PREKURZOROK

Azon anyagok jegyzéke, amelyek önmagukban vagy az ezeket tartalmazó keverékekben vagy az említett anyagokat tartalmazó anyagokban – kivéve, ha a koncentráció nem haladja meg a 2. oszlopban foglalt határértékeket – nem bocsáthatók lakossági személyek rendelkezésére, lakossági személyek ezeket nem hozhatják be, nem birtokolhatják és nem használhatják fel, illetve amely anyagok esetében a gyanús tranzakciókat, jelentős hiányokat és lopásokat 24 órán belül jelenteni kell:

1. Az anyag megnevezése és Vegyianyag Nyilvántartási Szolgálat nyilvántartási száma (CAS-szám)	2. Határérték	3. Felső határérték az 5. cikk (3) bekezdése szerinti engedélyezés alkalmazásában	4. Kombinált Nomenklatúra (KN) kód a KN 28., illetve 29. árucsoportjához tartozó 1. megjelölés követelményeinek megfelelő, önálló, vegyileg meghatározott vegyületek esetében ⁽¹⁾	5. Kombinált Nomenklatúra (KN) kód a más KN-kód szerinti besorolást indokoló alkotórészt (pl. higány, nemesfémek vagy ritkaföldfémek, radioaktív anyagok) nem tartalmazó keverékek esetében ⁽¹⁾
Salétromsav (CAS-szám 7697-37-2)	3 % (m/m)	10 % (m/m)	ex 2808 00 00	ex 3824 99 96
Hidrogén-peroxid (CAS-szám 7722-84-1)	12 % (m/m)	35 % (m/m)	2847 00 00	ex 3824 99 96
Kénsav (CAS-szám 7664-93-9)	15 % (m/m)	40 % (m/m)	ex 2807 00 00	ex 3824 99 96
Nitrometán (CAS-szám 75-52-5)	16 % (m/m)	100 % (m/m)	ex 2904 20 00	ex 3824 99 92
Ammónium-nitrát (CAS-szám 6484-52-2)	A keverék ammónium-nitrátból származó nitrogén tartalma 16 (m/m) ⁽²⁾	Engedélyezése nem megengedett	3102 30 10 (vizes oldatban) 3102 30 90 (egyéb)	ex 3824 99 96
Kálium-klorát (CAS-szám 3811-04-9)	40 % (m/m)	Engedélyezése nem megengedett	ex 2829 19 00	ex 3824 99 96
Kálium-perklorát (CAS-szám 7778-74-7)	40 % (m/m)	Engedélyezése nem megengedett	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96
Nátrium-klorát (CAS-szám 7775-09-9)	40 % (m/m)	Engedélyezése nem megengedett	2829 11 00	ex 3824 99 96
Nátrium-perklorát (CAS-szám 7601-89-0)	40 % (m/m)	Engedélyezése nem megengedett	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96

⁽¹⁾ Az (EU) 2017/1925 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽¹⁾. A frissített KN-kódok tekintetében lásd a 2658/87/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ I. mellékletének későbbi módosításait.

⁽²⁾ A nitrogénnek az ammónium-nitráthoz képest mért 16 % (m/m) koncentrációja 45,7 % ammónium-nitrátnak felel meg, a szennyeződések eltávolítását követően.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2017/1925 végrehajtási rendelete (2017. október 12.) a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról (HL L 282., 2017.10.31., I. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2658/87/EGK rendelete (1987. július 23.) a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról (HL L 256, 1987.9.7., I. o.).

II. MELLÉKLET

BEJELENTENDŐ ROBBANÓANYAG-PREKURZOROK

Azon – önmagukban vagy az ezeket tartalmazó keverékekben vagy az ezeket tartalmazó anyagokban előforduló – anyagok jegyzéke, amelyek esetében a gyanús tranzakciókat, jelentős hiányokat és lopásokat 24 órán belül jelenteni kell:

1. Az anyag megnevezése és Vegyianyag Nyilvántartási Szolgálat nyilvántartási száma (CAS-szám)	2. Kombinált Nomenklatúra (KN) kód ⁽¹⁾	3. Kombinált Nomenklatúra (KN) kód a más KN-kód szerinti besorolást indokoló alkotórészeket (pl. higany, nemesfémek vagy ritkaföldfémek, radioaktív anyagok) nem tartalmazó keverékek esetében ⁽¹⁾
Hexamin (CAS-szám 100-97-0)	ex 2933 69 40	ex 3824 99 93
Aceton (CAS-szám 67-64-1)	2914 11 00	ex 3824 99 92
Kálium-nitrát (CAS-szám 7757-79-1)	2834 21 00	ex 3824 99 96
Nátrium-nitrát (CAS-szám 7631-99-4)	3102 50 00	ex 3824 99 96
Kalcium-nitrát (CAS-szám 10124-37-5)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
Kalcium-ammónium-nitrát (CAS-szám 15245-12-2)	ex 3102 60 00	ex 3824 99 96
Magnézium, porok (CAS-szám 7439-95-4) ⁽²⁾ ⁽³⁾	ex 8104 30 00	
Magnézium-nitrát-hexahidrát (CAS-szám 13446-18-9)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
Alumínium, porok (CAS-szám 7429-90-5) ⁽²⁾ ⁽³⁾	7603 10 00 ex 7603 20 00	

⁽¹⁾ Az (EU) 2017/1925 végrehajtási rendelet. A frissített KN-kódok tekintetében lásd a 2658/87/EGK rendelet I. mellékletének későbbi módosításait.

⁽²⁾ 200 µm-nél kisebb részecskemérettel.

⁽³⁾ Vegyi anyagként vagy legalább 70 % (m/m) alumíniumot vagy magnéziumot tartalmazó keverékben.

III. MELLÉKLET

ENGEDÉLYMINTA

A 6. cikk (8) bekezdésében említett korlátozott robbanóanyag-prekurzorok megszerzésére, behozatalára, birtoklására és felhasználására lakossági személyek számára kiadott engedély mintája.

1. Lakossági személy (név és cím) Név: Személyazonosító okmány száma: Cím: Ország: Tel.: E-mail:
2. Az engedély száma:
3. Egyszeri vagy többszöri felhasználásra vonatkozó engedély (kérjük, jelölje be a megfelelőt) ☐ korlátozott robbanóanyag-prekurzor egyszeri megszerzése, behozatala, birtoklása és felhasználása a korlátozott robbanóanyag-prekurzor(ok) neve: maximális mennyisége: maximális koncentrációja: engedélyezett felhasználása: ☐ korlátozott robbanóanyag-prekurzor többszöri megszerzése, behozatala, birtoklása és felhasználása a korlátozott robbanóanyag-prekurzor(ok) neve: bármikor birtokolható maximális mennyisége: maximális koncentrációja: engedélyezett felhasználása:
4. Ha az 1. keretes részben jelzettől eltérő, és a nemzeti jog előírja, a korlátozott robbanóanyag-prekurzor(ok) tárolási helye:
5. Ha az 1. keretes részben jelzettől eltérő, és a nemzeti jog előírja, a korlátozott robbanóanyag-prekurzor(ok) felhasználási helye:
6. Jelölje meg, hogy a korlátozott robbanóanyag-prekurzor(oka)t az engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamba(n) vagy az Európai Gazdasági Térségen kívül(ről) kívánják-e behozni és/vagy felhasználni ☐ Igen ☐ Nem Cím A korlátozott robbanóanyag-prekurzor(ok) behozatalára és/vagy felhasználására megállapított időkeret:

[illegible]

IV. MELLÉKLET

VÁSÁRLÓI NYILATKOZAT

a korlátozott robbanóanyag-prekurzorok (EU) 2019/1148 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ említett konkrét felhasználásáról vagy felhasználásairól

(Kérjük, nyomtatott betűvel töltsé ki!) (*)

Alulírott,

Név (vásárló): _____

Személyazonosságot igazoló okmány (száma, kiállító hatóság): _____

Az alábbi meghatalmazott képviselője:

Vállalat (megbízó): _____

Héa- vagy egyéb cégazonosító szám (**)/Cím:

Kereskedelmi/üzleti/szakmai tevékenység: _____

A termék kereskedelmi neve	Korlátozott robbanóanyag-prekurzor	CAS-szám:	Mennyiség (kg/liter)	Koncentráció	Tervezett felhasználás

Kijelentem, hogy a kereskedelmi terméket és az anyagot vagy keveréket, amelyet a kereskedelmi termék tartalmaz, kizárólag a feltüntetett – minden esetben törvényes – célra fogom felhasználni, és csak abban az esetben értékesítem, illetve szállítom le más vásárló részére, ha az hasonló felhasználási nyilatkozatot tesz, tiszteletben tartva a lakossági személyek számára történő rendelkezésre bocsátásra vonatkozóan az (EU) 2019/1148 rendeletben meghatározott korlátozásokat.

Aláírás: _____ Név: _____

Beosztás: _____ Dátum: _____

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1148 rendelete (2019. június 20.) a robbanóanyag-prekurzorok forgalmazásáról és felhasználásáról, az 1907/2006/EK rendelet módosításáról, valamint a 98/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 186, 2019.7.11., 1. o.).

(*) Az anyagokat tartalmazó táblázat kiegészíthető a szükséges számú sorral.

(**) A gazdasági szereplők héaazonosító számának érvényessége a Bizottság VIES honlapján ellenőrizhető. A nemzeti adatvédelmi szabályoktól függően egyes tagállamok az adott héaazonosító számhoz tartozó nevet és címet is megadják, mivel azokat rögzítik a nemzeti adatbázisokban.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1149 RENDELETE

(2019. június 20.)

az Európai Munkaügyi Hatóság létrehozásáról, a 883/2004/EK, a 492/2011/EU és az (EU) 2016/589 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/344 határozat hatályon kívül helyezéséről

(EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 46. és 48. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A munkavállalók szabad mozgása, a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága az Unió belső piacának az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) foglalt alapvető elveit képezik.
- (2) Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikke értelmében az Uniónak a magas versenyképességű, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaságért kell munkálkodnia, valamint elő kell mozdítania a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, a generációk közötti szolidaritást és a megkülönböztetés elleni küzdelmet. Az EUMSZ 9. cikke szerint politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Uniónak figyelembe kell vennie a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a megfelelő szociális védelem biztosítására, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint az oktatás és a képzés és az emberi egészség magas szintjének védelmére vonatkozó követelményeket.
- (3) A szociális jogok európai pillérét az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közös nyilatkozatban hirdette ki 2017. november 17-én, Göteborgban a tisztességes munkafeltételekről és a növekedésről tartott szociális csúcstalálkozón. Az említett csúcstalálkozó hangsúlyozta annak szükségességét, hogy az Unió szociális dimenziójának továbbfejlesztése érdekében előtérbe kell helyezni az embereket, valamint, hogy valamennyi szinten fellépve elő kell mozdítani a konvergenciát, ahogyan azt az Európai Tanács a 2017. december 14–15-i ülése után kiadott következtetéseiben megerősítette.
- (4) A 2018–2019. évi uniós jogalkotási prioritásokról szóló együttes nyilatkozatukban az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elkötelezték magukat amellett, hogy fellépjenek az Unió szociális dimenziójának megszilárdítása érdekében azáltal, hogy munkálkodnak a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának javításán, védik a munkavállalókat a munkahelyi egészségi kockázatokkal szemben, a munkavállalók kiküldetésére vonatkozó szabályok korszerűsítése révén mindenki számára méltányos elbánást biztosítanak az uniós munkaerőpiacon és tovább javítják az uniós jog határokön átnyúló érvényesítését.

⁽¹⁾ HL C 440., 2018.12.6., 128. o.⁽²⁾ HL C 461., 2018.12.21., 16. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 13-i határozata.

- (5) Az utazó munkavállalók jogainak védelme és a vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások (kkv) – közötti tisztességes verseny erősítése érdekében a munkaerő-mobilitás területén alapvető fontosságú az uniós jog határokon átnyúló érvényesítésének javítása, valamint a visszaélések elleni küzdelem.
- (6) A méltányosság és a belső piacba vetett bizalom megszilárdítása érdekében egy Európai Munkaügyi Hatóságot (a továbbiakban: a Hatóság) kell létrehozni. A Hatóság célkitűzéseit egyértelműen meg kell határozni, különös figyelmet fordítva egy korlátozott számú feladatra annak érdekében, hogy a Hatóság a rendelkezésre álló eszközöket a lehető leghatékonyabban használja fel azokon a területeken, amelyeken a legnagyobb hozzáadott értéket tudja nyújtani. E célból a Hatóságnak segítenie kell a tagállamokat és a Bizottságot az információhoz való hozzáférés javításában, a munkaerő-mobilitással kapcsolatos uniós jog következetes, hatékony és eredményes, Unió-szerte történő alkalmazása és érvényesítése során a szabálykövető magatartás és a tagállamok közötti együttműködés támogatásában, és a szociális biztonsági rendszerek Unión belüli koordinálásában, valamint viták esetén közvetítő szerepet kell betöltenie és elő kell segítenie a viták megoldását.
- (7) A belső piacon rejlő összes lehetőség maradéktalan kiaknázásának lehetővé tétele érdekében rendkívül fontos a magánszemélyek és a munkáltatók, különösen a kkv-k hozzáféréseinek javítása a munkaerő-mobilitás, a szolgáltatások szabad mozgása és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának területével összefüggő jogaikra és kötelezettségeikre vonatkozó információkhoz.
- (8) A Hatóságnak az Unión belüli munkaerő-mobilitás és a szociális biztonsági rendszerek koordinálása területén kell tevékenykednie, ideértve a munkavállalók szabad mozgását, a munkavállalók kiküldetését és a rendkívül mobil jellegű szolgáltatásokat. Elő kell segítenie továbbá a tagállamok közötti együttműködést a be nem jelentett munkavégzés, valamint a belső piac megfelelő működését veszélyeztető helyzetek – például a postafiókcségek és a színlelt önfoglalkoztatás – elleni fellépés terén, a tagállamok nemzeti intézkedésekkel kapcsolatos döntési hatáskörének sérelme nélkül. Amennyiben tevékenységei végzése során a Hatóságnak az uniós jog olyan területeivel kapcsolatos feltételezett szabálytalanságok jutnak a tudomására, mint például a munkafeltételek vagy az egészségvédelmi és biztonsági szabályok megsértése vagy a munkaerő-kizsákmányolás, lehetővé kell tenni, hogy a Hatóság bejelentse ezeket az érintett tagállamok nemzeti hatóságainak, és hogy ezekkel az ügyekkel kapcsolatban együttműködjön azokkal és – adott esetben – a Bizottsággal és az egyéb illetékes uniós szervekkel.
- (9) A Hatóság tevékenységi körének ki kell terjednie az e rendeletben felsorolt konkrét uniós jogi aktusokra, beleértve azok módosításait is. Amennyiben az uniós munkaerő-mobilitás terén további uniós jogi aktusokat fogadnak el, az említett felsorolást ki kell egészíteni.
- (10) A Hatóságnak Unió-szerte proaktív módon hozzá kell járulnia a munkaerő-mobilitás és a szociális biztonsági koordinálás terén az uniós és tagállami erőfeszítésekhez azáltal, hogy feladatait az uniós intézményekkel és szervekkel, valamint a tagállamokkal teljes együttműködésben végzi, elkerülve a párhuzamos munkát és előmozdítva a szinergiát és a kiegészítő jelleget.
- (11) A Hatóságnak e rendelet hatályán belül hozzá kell járulnia az uniós jog alkalmazásának és érvényesítésének megkönnyítéséhez, valamint az egyetemesen alkalmazandó kollektív szerződések révén végrehajtott rendelkezéseknek a tagállamok gyakorlataival összhangban történő érvényre juttatásának elősegítéséhez. E célból a Hatóságnak létre kell hoznia egy egységes uniós weboldalt az összes vonatkozó uniós weboldalhoz, valamint a 2014/67/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽⁴⁾ és a 2014/54/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽⁵⁾ összhangban létrehozott nemzeti weboldalakhoz való hozzáférés céljából. A 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁶⁾ létrehozott, a szociális biztonsági rendszerek koordinációjával foglalkozó igazgatási bizottság (a továbbiakban: az igazgatási bizottság) feladatainak és tevékenységeinek sérelme nélkül a Hatóságnak támogatnia kell a szociális biztonsági rendszerek koordinálását is.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/67/EU irányelve (2014. május 15.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról (HL L 159., 2014.5.28., 11. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/54/EU irányelve (2014. április 16.) a munkavállalók szabad mozgásával összefüggésben a munkavállalóknak biztosított jogok gyakorlását megkönnyítő intézkedésekről (HL L 128., 2014.4.30., 8. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

- (12) Bizonyos esetekben ágazatspecifikus uniós jogszabályok kerültek elfogadásra egyes ágazatokban, például a nemzetközi fuvarozás területén – beleértve a közúti, vasúti, tengeri fuvarozást, a belvízi utakat és a légi közlekedést – felmerülő sajátos igények megválaszolása érdekében. E rendelet hatályán belül a Hatóságnak foglalkoznia kell az ilyen ágazatspecifikus uniós jog alkalmazásának a határokon átnyúló munkaerő-mobilitással és a szociális biztonsággal kapcsolatos szempontjaival is. A Hatóság tevékenységeinek hatókörét, különösen azt, hogy tevékenységeit ki kell-e terjeszteni további, a nemzetközi fuvarozás területén felmerülő igényeket kielégítő ágazatspecifikus uniós jogi aktusokra, rendszeresen értékelni kell, és amennyiben szükséges, felül kell vizsgálni.
- (13) Indokolt előírni, hogy a Hatóság tevékenységi köre azon magánszemélyekre terjedjen ki, akik e rendelet hatályán belül az uniós jog alanyai, ideértve a munkavállalókat, az önálló vállalkozókat és az álláskeresőket is. E magánszemélyek közé kell sorolni az uniós polgárokat és az Unióban jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat, mint például a kiküldött munkavállalókat, a vállalatban belül áthelyezett személyeket és a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezőket, valamint családtagjaikat, összhangban az Unión belüli mobilitásukat szabályozó uniós joggal.
- (14) A Hatóság létrehozásával nem keletkezhetnek új jogok és kötelezettségek a magánszemélyek vagy a munkáltatók számára, beleértve a gazdasági szereplőket vagy a nonprofit szervezeteket is, mivel a Hatóság tevékenységeinek olyan mértékben kell az ilyen magánszemélyekre vagy munkáltatókra kiterjedniük, amennyiben azok e rendelet hatályán belül az uniós jog alanyai. Az érvényesítéssel összefüggő fokozott együttműködés nem helyezhet túlzott adminisztratív terhet az utazó munkavállalókra és a munkaadókra, különösen a kkv-kra, és nem gördíthet akadályt a munkaerő-mobilitás elé.
- (15) Annak biztosítására, hogy a magánszemélyek és a munkáltatók is élhessenek a tisztességes és hatékony belső piac nyújtotta lehetőségekkel, a Hatóságnak támogatnia kell a tagállamokat a munkaerő-mobilitást elősegítő lehetőségek, valamint az Unió területén bárhol végezhető szolgáltatásnyújtás és munkaerőtoborzás lehetőségeinek előmozdításában, beleértve a határokon átnyúló mobilitási szolgáltatásokhoz való hozzáférés lehetőségeit, például a határokon átnyúló munkaközvetítést, szakmai gyakorlatokat és tanulószerveződéses gyakorlati képzéseket, valamint a mobilitási programokat, például „Az első EURES-állásod” vagy az „ErasmusPRO” programokat. A Hatóságnak más uniós tájékoztató szolgálatokkal, így például az Európa Önökért Tanácsadó Szolgálattal együttműködésben hozzá kell járulnia továbbá a többek között az uniós jogban előírt jogokkal és kötelezettségekkel, valamint a magánszemélyek és a munkáltatók szolgáltatásokhoz való hozzáféréseivel kapcsolatos információk átláthatóbbá tételéhez, továbbá az (EU) 2018/1724 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁷⁾ létrehozott egységes digitális kapu gerincét alkotó „Európa Önökért” portálban rejlő lehetőségek maximális kiaknázásához, a portállal való összhang biztosítása mellett.
- (16) E célból a Hatóságnak együtt kell működnie más érintett uniós kezdeményezésekkel és hálózatokkal, különösen az állami foglalkoztatási szolgálatok európai hálózatával, az Európai Vállalkozói Hálózattal (European Enterprise Network), a határugyi kapcsolattartó ponttal, a SOLVIT-hálózattal és a Vezető Munkaügyi Felügyeleti Tisztviselők Bizottságával, valamint a megfelelő nemzeti szolgálatokkal, így például a tagállamok által a 2014/54/EU irányelv alapján kijelölt, az egyenlő bánásmódot ösztönző, valamint az uniós munkavállalókat és családtagjaikat támogató szervekkel. A Hatóságnak át kell vennie a Bizottságtól az (EU) 2016/589 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁸⁾ létrehozott Európai Foglalkoztatási Szolgálat (EURES-hálózat) Európai Koordinációs Irodájának kezelését, beleértve a felhasználói igényeknek és az EURES-portál és a hozzá kapcsolódó informatikai szolgáltatások hatékonyságát biztosító üzleti követelményeknek a meghatározását; ez alól kivételt képez az informatikai eszközök rendelkezésre bocsátása és az informatikai infrastruktúra működtetése és fejlesztése, amely feladatokat továbbra is a Bizottság fogja ellátni.
- (17) Az uniós jog tisztességes, egyszerű és hatékony alkalmazása és érvényesítése érdekében a Hatóságnak támogatnia kell a tagállamok közötti együttműködést és az időben történő információcserét. A Hatóságnál dolgozó nemzeti összekötő tisztviselőknek más alkalmazottakkal együtt támogatniuk kell, hogy a tagállamok eleget tegyenek együttműködési kötelezettségeiknek, a késedelmeket csökkenteni hivatott eljárások révén fel kell gyorsítaniuk a tagállamok közötti információcserét, és gondoskodniuk kell arról, hogy kapcsolatot tartsanak fenn más, az uniós jog alapján létrehozott nemzeti összekötő irodákkal, szervekkel és kapcsolattartó pontokkal. A Hatóságnak a határokon átnyúló, hatékony és eredményes együttműködés vonatkozásában bátorítania kell az innovatív megközelítések alkalmazását, ideértve az elektronikus adatcserét szolgáló eszközöket, például a szociális biztonságra vonatkozó információk elektronikus adatcseréjét (EESSI) és a belső piaci információs rendszert (IMI), valamint a Hatóságnak hozzá kell járulnia az eljárások további digitalizálásához és a nemzeti hatóságok közötti üzenetváltásra használt informatikai eszközök fejlesztéséhez.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1724 rendelete (2018. október 2.) az információkhoz, eljárásokhoz, valamint segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító egységes digitális kapu létrehozásáról, továbbá az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 295., 2018.11.21., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/589 rendelete (2016. április 13.) a foglalkoztatási szolgálatok európai hálózatáról (EURES), a munkavállalók mobilitási szolgáltatásokhoz való hozzáféréseiről és a munkaerőpiacok további integrációjáról, valamint a 492/2011/EU és az 1296/2013/EU rendeletek módosításáról (HL L 107., 2016.4.22., 1. o.).

- (18) Ahhoz, hogy a tagállamok nagyobb kapacitással rendelkezzenek arra, hogy biztosítsák a szabad mozgáshoz fűződő jogukat gyakorló személyek védelmét, és fellejjenek az e rendelet hatálya alá tartozó kérdéseket szabályozó uniós jogot érintő, határokon átnyúló dimenzióval rendelkező szabálytalanságok ellen, a Hatóságnak támogatnia kell a nemzeti hatóságokat az összehangolt és közös ellenőrzések végzésében, többek között azáltal, hogy a 2014/67/EU irányelv 10. cikkének megfelelően elősegíti az ellenőrzések végrehajtását. Ezeket az ellenőrzéseket a tagállamok kérésére vagy a Hatóság javaslatának általuk történő elfogadásával kell elvégezni. A Hatóságnak ezért a titoktartási követelmények maradéktalan betartása mellett stratégiai, logisztikai és technikai támogatást kell nyújtania az összehangolt vagy közös ellenőrzésekben részt vevő tagállamok számára. Az ellenőrzéseket az érintett tagállamok egyetértésével és azon tagállam nemzeti joga vagy gyakorlata szerinti jogi keret tiszteletben tartásával kell végrehajtani, amelyben sor kerül az ellenőrzésre. A tagállamoknak nemzeti joguknak vagy gyakorlatuknak megfelelően nyomon kell követniük az összehangolt és közös ellenőrzések megállapításait.
- (19) Az összehangolt és közös ellenőrzések nem helyettesíthetnek és nem gyengíthetnek nemzeti hatásköröket. A nemzeti hatóságokat teljes körűen be kell vonni az ilyen ellenőrzési eljárásba, és biztosítani kell számukra, hogy teljes felhatalmazással bírjanak. Amennyiben a nemzeti szintű ellenőrzés a szakszervezetek feladata, az összehangolt és közös ellenőrzéseket az érintett szociális partnerek beleegyezésével és együttműködésével kell végezni.
- (20) A munkaerő-mobilitás és a szociális biztonsági rendszerek koordinálása területén felmerülő tendenciák, kihívások vagy joghézagok nyomon követése érdekében a Hatóságnak a tagállamokkal és adott esetben a szociális partnerekkel együttműködésben elemzési és kockázatértékelési kapacitást kell kialakítania. Ennek ki kell terjednie a munkaerőpiaci elemzésekre és tanulmányokra, valamint a szakértői értékelésekre. A Hatóságnak figyelemmel kell kísérnie a készségek és az Unión belüli munkaerő-áramlás tekintetében jelentkező potenciális egyensúlyhiányokat, beleértve azoknak a területi kohézióra gyakorolt lehetséges hatásait is. A Hatóságnak a 2014/67/EU irányelv 10. cikke szerinti kockázatértékelést is támogatnia kell. A Hatóságnak szinergiákat kell kialakítania uniós ügynökségekkel, szolgálatokkal vagy hálózatokkal, és ki kell egészítenie azok munkáját. Ennek részeként a Hatóságnak információkat kell kérnie a SOLVIT-tól és a hasonló szolgáltatásoktól az ágazatspecifikus kihívásokról és az e rendelet hatályaán belül a munkaerő-mobilitást érintő, visszatérő problémákról. A Hatóságnak továbbá indokolt e rendelet hatályaán belül elősegítenie és észszerűsíteni az uniós jogban előírt adatgyűjtési tevékenységeket. Ez nem jár új adatszolgáltatási kötelezettségekkel a tagállamok számára.
- (21) A nemzeti hatóságoknak a munkaerő-mobilitás és a szociális biztonsági rendszerek koordinálása területén történő kapacitásfejlesztése és az e rendelet hatálya alá tartozó kérdéseket érintő uniós jog következetes alkalmazása érdekében a Hatóságnak operatív segítséget kell nyújtania a nemzeti hatóságoknak többek között gyakorlati iránymutatások kidolgozásával, képzési programok és a társaktól való tanulással kapcsolatos programok – többek között a munkaügyi felügyelőségek számára a kihívások, például a színlelt önfoglalkoztatás és a kiküldetéssel való visszaélések kezeléséről szóló programok – létrehozásával, kölcsönös segítségnyújtási projektek előmozdításával, alkalmazotti csereprogramok, például a 2014/67/EU irányelv 8. cikkében említett cserék lebonyolításának elősegítésével, valamint támogatnia kell a tagállamokat olyan figyelemfelkeltő kampányok megszervezésében, amelyek a magánszemélyeket és a munkáltatókat tájékoztatják jogaikról és kötelezettségeikről. A Hatóságnak elő kell mozdítania a bevált gyakorlatok és ismeretek cseréjét, terjesztését és átvételét, valamint a különböző nemzeti rendszerek és gyakorlatok kölcsönös megértését.
- (22) A Hatóságnak a tisztességes munkavállalói mobilitás biztosítása és a be nem jelentett munkavégzés elleni fellépés érdekében szinergiákat kell kialakítania e két feladata között. E rendelet alkalmazásában a be nem jelentett munkavégzés „kezelése” a be nem jelentett munkavégzés megakadályozását, az ilyen típusú munkavégzéstől való elrettentést és az ellene folytatott küzdelmet, valamint a be nem jelentett munkavégzés bejelentésének előmozdítását jelenti. Az (EU) 2016/344 európai parlamenti és tanácsi határozattal⁽⁹⁾ létrehozott, a be nem jelentett munkavégzés kezelésére irányuló együttműködés erősítését célzó európai platform ismereteire és munkamódszereire építve, a Hatóság a szociális partnerek bevonásával állandó munkacsoportot hoz létre, szintén „A be nem jelentett munkavégzés kezelésére irányuló együttműködés erősítését célzó európai platform” elnevezéssel. A Hatóságnak biztosítania kell az (EU) 2016/344 határozattal létrehozott platform meglévő tevékenységeinek a Hatóságon belüli új munkacsoporthoz történő zökkenőmentes áttételét.
- (23) A Hatóságnak közvetítő szerepet kell ellátnia. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy közvetítés céljából egyedi vitás ügyekkel a Hatósághoz forduljanak, ha nem sikerült közvetlen kapcsolatfelvétel és párbeszéd keretében megoldani azokat. A közvetítés csak a tagállamok között felmerülő vitákat érintheti, az uniós jogaik gyakorlása során nehézségekkel szembesülő magánszemélyeknek és munkáltatóknak pedig továbbra is biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy az ilyen ügyekkel foglalkozó nemzeti és uniós szolgálatokhoz forduljanak, például a SOLVIT-hálózathoz, amelyhez a Hatóságnak az ilyen ügyeket utalnia kell. A SOLVIT-hálózat számára is lehetővé kell tenni, hogy mérlegelésre a Hatóság elé utaljon olyan ügyeket, amelyek esetében a probléma nem oldható meg a nemzeti közigazgatások közötti különbségek miatt. A Hatóságnak a közvetítő szerepet az uniós jog értelmezése tekintetében az Európai Unió Bíróságát (a továbbiakban: a Bíróság) megillető hatáskör sérelme nélkül és az igazgatási bizottság hatáskörének sérelme nélkül kell betöltenie.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/344 határozata (2016. március 9.) a be nem jelentett munkavégzés kezelésére irányuló együttműködés erősítését célzó európai platform létrehozásáról (HL L 65., 2016.3.11., 12. o.).

- (24) Az európai interoperabilitási keret elveket és ajánlásokat fogalmaz meg arra vonatkozóan, hogy miként javítható az interoperabilitási tevékenységek irányítása és a közszolgáltatások nyújtása, hogyan alakíthatók ki szervezetek közötti és határokon átvívelő kapcsolatok, miként egyszerűsíthetők a „végponttól végpontig” jellegű digitális információcserék, illetve hogyan biztosítható, hogy az interoperabilitási elveket mind a meglévő, mind az új jogszabályok támogassák. Az európai interoperabilitási referenciaszerkezet (EIRA) az (EU) 2015/2240 európai parlamenti és tanácsi határozatban⁽¹⁰⁾ említett, az interoperabilitási megoldások megvalósítására vonatkozó elveket és iránymutatásokat magában foglaló általános jellegű struktúra. Interoperabilitási kérdések mérlegelésekor az EIF-nek és az EIRA-nak is iránymutatást kell adnia a Hatóságnak, és támogatnia kell annak munkáját.
- (25) A Hatóságnak törekednie kell arra, hogy jobb hozzáférést biztosítson az online információkhoz és szolgáltatásokhoz az uniós és nemzeti érdekelt felek számára, és elő kell segítenie az említettek közötti információcserét. Ennélfogva a Hatóságnak lehetőség szerint ösztönöznie kell a digitális eszközök használatát. Az IT-rendszerek és a honlapok mellett az olyan digitális eszközök is egyre inkább központi szerepet játszanak a határokon átnyúló munkaerőpiaci mobilitásban, mint például az online platformok és adatbázisok. Ennélfogva ezen eszközök hasznosnak bizonyulnak a releváns online információkhoz való könnyű hozzáférés biztosítása, valamint az uniós és a nemzeti érdekelt felek között a határokon átnyúló tevékenységeikről folytatott információcsere elősegítése tekintetében.
- (26) A Hatóságnak törekednie kell arra, hogy az e rendeletben meghatározott feladatok végrehajtására létrehozott honlapok és mobilalkalmazások összhangban legyenek az Unió vonatkozó akadálymentesítési követelményeivel. Az (EU) 2016/2102 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ megköveteli a tagállamoktól annak biztosítását, hogy közszférabeli szervezeteik honlapjai akadálymentesek legyenek összhangban azzal az elvvel, hogy érzékelhetőek, kezelhetőek, érthetőek és stabilak, valamint hogy megfeleljenek az említett irányelv követelményeinek. Az említett irányelv nem alkalmazandó az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek honlapjaira és mobilalkalmazásaira. A Hivatalnak ugyanakkor törekednie kell az említett irányelvben foglalt elvek tiszteletben tartására.
- (27) A Hatóságot az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 2012. július 19-i, a decentralizált ügynökségekről elfogadott együttes nyilatkozatában foglalt elveknek megfelelően kell irányítani és működtetni.
- (28) Az egyenlőség elve az uniós jog egyik alapelve. Ez az elv megköveteli, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőséget minden területen, így a foglalkoztatás, a munkavégzés és a díjazás területén is biztosítsák. Valamennyi félnek törekednie kell arra, hogy a nők és a férfiak egyenlő mértékben képviseltesék magukat az igazgatótanácsban és az érdekképviselési csoportban. Az igazgatótanácsnak e cél elérésére elnöke és elnökhelyettese tekintetében is törekednie kell.
- (29) A Hatóság hatékony működésének biztosítása érdekében a tagállamoknak és a Bizottságnak képviseltetniük kell magukat az igazgatótanácsban. Az Európai Parlament, valamint a szakszervezeteket és a munkáltatói szervezeteket egyenlő mértékben, valamint a kkv-kat megfelelően képviselő uniós szintű ágazatközi szociális partnerszervezetek is jelölhetnek képviselőket az igazgatótanácsba. Az igazgatótanács összetételének meghatározásakor – az elnök és az alelnök kiválasztását is ideértve – tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára, a szakmai tapasztalatra és a képzettségre vonatkozó elveket. A Hatóság hatékony és eredményes működése érdekében az igazgatótanácsnak el kell látnia különösen a következő feladatokat: az éves munkaprogram elfogadása, a Hatóság költségvetésével kapcsolatos feladatok ellátása, a Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályok elfogadása, egy ügyvezető igazgató kinevezése, valamint az ügyvezető igazgató hatáskörébe tartozó, a Hatóság operatív feladataihoz kapcsolódó döntéshozatali eljárások megállapítása. Azon harmadik országok képviselői, amelyek az e rendelet hatálya alá tartozó kérdések vonatkozásában uniós szabályokat alkalmaznak, megfigyelőként részt vehetnek az igazgatótanács ülésein.
- (30) Bizonyos esetekben, amikor a legmagasabb szintű titoktartás fenntartása szükséges, az Európai Parlament által kinevezett független szakértő és az uniós szintű ágazatközi szociális partnerszervezetek képviselői nem vehetnek részt az igazgatótanács tanácskozásein. Ezt a rendelkezést egyértelműen meg kell határozni az igazgatótanács eljárási szabályzatában, és annak az egyedi esetekre vonatkozó bizalmas információkra kell korlátozódnia, így biztosítva, hogy a szakértő és a képviselők hatékony részvétele az igazgatótanács munkájában ne legyen indokolatlanul korlátozva.
- (31) Ügyvezető igazgatót kell kinevezni a Hatóság átfogó igazgatási irányításának és a Hatóságra ruházott feladatok végrehajtásának biztosítására. Szükség esetén további vezetői pozíciók létrehozása nélkül egyéb alkalmazottak is helyettesíthetik az ügyvezető igazgatót, amennyiben ez a Hatóság napi irányításának a Hatóság belső szabályaival összhangban történő biztosítása érdekében szükséges.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2240 határozata (2015. november 25.) az európai közigazgatások, üzleti vállalkozások és polgárok rendelkezésére álló interoperabilitási megoldásokra és közös keretekre vonatkozó programnak (ISA² program) mint a közszféra korszerűsítése eszközének létrehozásáról (HL L 318., 2015.12.4., 1. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2102 irányelve (2016. október 26.) a közszférabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről (HL L 327., 2016.12.2., 1. o.).

- (32) A Bizottság hatásköreinek sérelme nélkül az igazgatótanácsnak és az ügyvezető igazgatónak feladataik ellátása során függetlenül kell eljárniuk és a közérdeket kell szolgálniuk.
- (33) Lehetővé kell tenni, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó területeken a Hatóság egy erre szakosodott érdekképviselési csoporton keresztül közvetlenül támaszkodjon az érintett érdekeltek szakértelmére. Indokolt előírni, hogy a tagok az uniós szintű szociális partnerek képviselői legyenek, ideértve a munkavállalói mobilitás által különösen érintett különböző ágazatokat képviselő, elismert uniós ágazati szociális partnereket is. Az érdekképviselési csoportot előzetesen tájékoztatni kell és lehetővé kell tenni, hogy kérésre vagy saját kezdeményezés alapján véleményét benyújthassa a Hatósághoz. Feladatai ellátása során az érdekképviselési csoportnak kellően figyelembe kell vennie a 883/2004/EK rendelettel létrehozott, a szociális biztonsági rendszerek koordinációjával foglalkozó tanácsadó bizottságnak és a 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹²⁾ alapján létrehozott, a munkavállalók szabad mozgásával foglalkozó tanácsadó bizottságnak a véleményét, valamint igénybe kell vennie e bizottságok szakértelmét.
- (34) Annak érdekében, hogy a Hatóság teljes autonómiát és függetlenséget élvezzen, önálló költségvetéssel kell rendelkeznie, amelynek finanszírozását az Unió általános költségvetése, a tagállamok önkéntes pénzügyi hozzájárulásai és a Hatóság munkájában részt vevő harmadik országok hozzájárulásai biztosítják. Kivételes és kellően indokolt esetekben lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Hatóság hozzájárulási megállapodások vagy ad hoc támogatások kedvezményezettje legyen, valamint, hogy díjat számítson fel publikációkért és bármely általa nyújtott szolgáltatásért.
- (35) A Hatóság működéséhez szükséges fordítási szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja (a továbbiakban: a Fordítóközpont) biztosítja. A Hatóságnak együtt kell működnie a Fordítóközponttal a minőségre, a határidőkre és a titoktartásra vonatkozó mutatók meghatározása, a Hatóság szükségleteinek és prioritásainak egyértelmű azonosítása, valamint a fordítási folyamat tekintetében átlátható és objektív eljárások létrehozása érdekében.
- (36) A személyes adatok e rendelet keretében történő kezelését az (EU) 2016/679 ⁽¹³⁾ vagy az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁴⁾ összhangban kell végezni attól függően, hogy melyik alkalmazandó. Ez magában foglalja azt is, hogy megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket kell hozni az e rendeletek által előírt kötelezettségek teljesítése érdekében, különös tekintettel az adatkezelés jogszerűségével, az adatkezelési tevékenységek biztonságával, a tájékoztatással és az érintettek jogaival összefüggő intézkedésekre.
- (37) Indokolt előírni, hogy átlátható működésének garántálása érdekében a Hatóságra alkalmazandó legyen az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁵⁾. A Hatóság tevékenységeinek az EUMSZ 228. cikkével összhangban az európai ombudsman ellenőrzése alá kell tartozniuk.
- (38) A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazandó a Hatóságra, amelynek csatlakoznia kell az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Községek Bizottsága között létrejött, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz.
- (39) A Hatóságnak otthont adó tagállamnak a lehető legjobb körülményeket kell biztosítania a Hatóság megfelelő működéséhez.
- (40) A nyílt és átlátható alkalmazási feltételek, valamint a személyzettel való egyenlő bánásmód érdekében a Hatóság ügyvezető igazgatójára és személyzetére alkalmazni kell a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben ⁽¹⁶⁾ megállapított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatát, valamint az Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeket (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek), beleértve a szakmai titoktartásra, illetve az azzal egyenértékű egyéb titoktartási kötelezettségekre vonatkozó szabályokat is.

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 492/2011/EU rendelete (2011. április 5.) a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról (HL L 141., 2011.5.27., 1. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

⁽¹⁶⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

- (41) A Hatóságnak – azok hatáskörének keretein belül – együtt kell működnie uniós ügynökségekkel, különösen a foglalkoztatás- és a szociális politika területén létrehozott ügynökségekkel, építenie kell a következő ügynökségek szakértelmére és törekednie kell a szinergiák maximalizálására: az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound), az Európai Szakképzésfejlesztési Központ (Cedefop), az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség (EU-OSHA) és az Európai Képzési Alapítvány (ETF), a szervezett bűnözés elleni küzdelem és az emberkereskedelem vonatkozásában a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynöksége (Europol) és az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust). Ezen együttműködésnek biztosítania kell a koordinációt, elő kell segítenie a szinergiákat és elejét kell vennie a párhuzamos tevékenységeknek.
- (42) A szociális biztonság koordinálása terén a Hatóságnak és az igazgatási bizottságnak szorosan együtt kell működnie a szinergiák kialakítása és a párhuzamos tevékenységek elkerülése érdekében.
- (43) Annak érdekében, hogy a határokon átnyúló munkaerő-mobilitás területén e rendelet hatályán belül jelenleg működő szervek tevékenysége operatív dimenzióval bővüljön, a Hatóságnak el kell végeznie a 492/2011/EU rendelet alapján létrehozott, a munkavállalók szabad mozgásával foglalkozó szakmai bizottság feladatait, a 2009/17/EK bizottsági határozattal⁽¹⁷⁾ létrehozott, a munkavállalók kiküldetésével foglalkozó szakértői bizottság feladatait – beleértve a közigazgatási együttműködésről szóló információcserét, valamint a végrehajtással és a határokon átnyúló érvényesítéssel kapcsolatos segítségnyújtást is – valamint az (EU) 2016/344 határozattal létrehozott platform feladatait. A Hatóság működésének megkezdésekor az említett szervek megszűnnek. Az igazgatótanács dönthet úgy, hogy szakosodott munkacsoportokat vagy szakértői bizottságokat hoz létre.
- (44) A szociális biztonsági rendszerek koordinációjával foglalkozó tanácsadó bizottságnak és a munkavállalók szabad mozgásával foglalkozó tanácsadó bizottságnak fórumot kell biztosítania a szociális partnerek és kormányzati képviselők között nemzeti szinten zajló konzultációkhoz. A Hatóságnak hozzá kell járulnia a munkájukhoz, és részt vehet az üléseiken.
- (45) Az új intézményi felépítés figyelembevételére érdekében a 883/2004/EK, a 492/2011/EU és az (EU) 2016/589 rendeletet módosítani kell, az (EU) 2016/344 határozatot pedig hatályon kívül kell helyezni, amint a Hatóság megkezdte működését.
- (46) Az EUMSZ kifejezett rendelkezésének megfelelően a Hatóságnak tiszteletben kell tartania a nemzeti munkaügyi kapcsolatrendszerek különbözőségét, valamint a szociális partnerek önállóságát. A Hatóság tevékenységeiben való részvétel nem sértheti a tagállamok hatásköreit, kötelezettségeit és felelősségeit, többek között a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) irányadó és alkalmazandó egyezményei, például az iparban és a kereskedelemben történő munkaügyi ellenőrzésről szóló 81. sz. egyezmény szerinti tagállami hatásköröket, kötelezettségeket és felelősségeket, továbbá nem sértheti a nemzeti munkaügyi kapcsolatok szabályozása, mediációja és nyomon követése vonatkozásában meglévő tagállami hatásköröket, különösen a kollektív tárgyaláshoz való jog és a kollektív fellépéshez való jog gyakorlása tekintetében.
- (47) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a hatályán belül az Unión belüli méltányos munkaerő-mobilitás biztosításához való hozzájárulást és a tagállamoknak és a Bizottságnak a szociális biztonsági rendszerek koordinálásában való támogatását a megfelelő koordináció nélkül fellépő tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az érintett tevékenységek határokon átnyúló jellege és a tagállamok közötti fokozott együttműködés szükségessége miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (48) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában lefektetett, az EUSZ 6. cikke által elismert alapelveket,

⁽¹⁷⁾ A Bizottság 2009/17/EK határozata (2008. december 19.) a munkavállalók kiküldetésével foglalkozó szakértői bizottság felállításáról (HL L 8., 2009.1.13., 26. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ALAPELVEK

1. cikk

Létrehozás, tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet létrehozza az Európai Munkaügyi Hatóságot (a továbbiakban: a Hatóság).

(2) A Hatóság segíti a tagállamokat és a Bizottságot a munkaerő-mobilitással kapcsolatos uniós jog Uniós-szerte történő hatékony alkalmazásában és érvényesítésében, valamint a szociális biztonsági rendszerek Unión belüli koordinálásában. A Hatóság a (4) bekezdésben felsorolt uniós jogi aktusok – ideértve az említett jogi aktusokon alapuló valamennyi irányelvet, rendeletet és határozatot is –, valamint a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további kötelező erejű uniós jogi aktus hatályán belül jár el.

(3) Ez a rendelet semmilyen módon nem érinti a tagállamokban és uniós szinten elismert alapvető jogoknak – beleértve a sztrájkjognak vagy a sztrájk szabadságának vagy a tagállamokban fennálló konkrét munkaügyi kapcsolatrendszerek keretébe tartozó egyéb fellépések megtétele jogának vagy szabadságának – a nemzeti jog vagy gyakorlat szerinti gyakorlását. Nem érinti továbbá a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban lévő, kollektív szerződésekkel kapcsolatos tárgyalásokhoz, azok megkötéséhez és érvényesítéséhez való jogot, valamint a kollektív fellépéshez való jogot.

(4) A Hatóság tevékenységi köre az alábbi uniós jogi aktusokra és azok későbbi módosításaira terjed ki:

a) a 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁸⁾;

b) a 2014/67/EU irányelv;

c) a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁹⁾, az 1408/71/EGK⁽²⁰⁾ és az 574/72/EGK⁽²¹⁾ tanácsi rendelet rendelkezéseit is beleértve, amennyiben azok még alkalmazandók, az 1231/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²²⁾, valamint az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet rendelkezéseinek valamely harmadik ország e rendelkezések által pusztán állampolgárságuk okán nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről szóló 859/2003/EK tanácsi rendelet⁽²³⁾;

d) a 492/2011/EU rendelet;

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról (HL L 284., 2009.10.30., 1. o.).

⁽²⁰⁾ A Tanács 1408/71/EGK rendelete (1971. június 14.) a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról (HL L 149., 1971.7.5., 2. o.).

⁽²¹⁾ A Tanács 574/72/EGK rendelete (1972. március 21.) a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 74., 1972.3.27., 1. o.).

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1231/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet harmadik országok e rendeletek által csupán állampolgárságuk miatt nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről (HL L 344., 2010.12.29., 1. o.).

⁽²³⁾ A Tanács 859/2003/EK rendelete (2003. május 14.) az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet rendelkezéseinek valamely harmadik ország e rendelkezések által pusztán állampolgárságuk okán nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről (HL L 124., 2003.5.20., 1. o.).

- e) a 2014/54/EU irányelv;
- f) az (EU) 2016/589 rendelet;
- g) az 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁴⁾;
- h) a 2006/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁵⁾;
- i) az 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁶⁾.

(5) A Hatóság tevékenységi köre kiterjed a be nem jelentett munkavégzés elleni fellépésre irányuló, tagállamok közötti együttműködésre.

(6) Ez a rendelet tiszteletben tartja a (4) bekezdésben felsorolt uniós jogi aktusok alkalmazásával és érvényesítésével kapcsolatos tagállami hatásköröket.

Ez a rendelet nem érinti a magánszemélyeknek és a munkáltatóknak az uniós vagy nemzeti jog vagy gyakorlat értelmében fennálló jogait és kötelezettségeit, sem a nemzeti hatóságok ezekből fakadó jogait és kötelezettségeit, továbbá a szociális partnerek EUMSZ által elismert önállóságát sem.

Ez a rendelet nem érinti a tagállamok közötti meglévő kétoldalú megállapodásokat és közigazgatási együttműködési megállapodásokat, különösen azokat, amelyek az összehangolt és közös ellenőrzésekre vonatkoznak.

2. cikk

Célkitűzések

A Hatóság célja, hogy hozzájáruljon az Unión belüli méltányos munkaerő-mobilitás biztosításához, valamint támogassa a tagállamokat és a Bizottságot a szociális biztonsági rendszerek koordinálásában. E célból – és az 1. cikkben meghatározott hatályon belül – a Hatóság:

- a) elősegíti az Unión belüli munkaerő-mobilitással kapcsolatos jogokra és kötelezettségekre vonatkozó információkhoz és az érintett szolgáltatásokhoz való hozzáférést;
- b) támogatja és fokozza a tagállamok közötti koordinációt az idevágó uniós jog Unió-szerte történő érvényesítése terén, többek között összehangolt és közös ellenőrzések elősegítésével;
- c) közvetítő szerepet tölt be és elősegíti a tagállamok közötti, határokon átnyúló viták megoldását, valamint
- d) támogatja a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelmet célzó együttműködést a tagállamok között.

3. cikk

Jogállás

- (1) A Hatóság jogi személyiséggel rendelkező uniós szerv.

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 561/2006/EK rendelete (2006. március 15.) a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról, a 3821/85/EGK és a 2135/98/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 102., 2006.4.11., 1. o.).

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/22/EK irányelve (2006. március 15.) a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályokkal kapcsolatos 3820/85/EGK és a 3821/85/EGK tanácsi rendelet végrehajtásának minimumfeltételeiről és a 88/599/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 102., 2006.4.11., 35. o.).

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1071/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 300., 2009.11.14., 51. o.).

(2) A Hatóság valamennyi tagállamban a nemzeti jog által a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik. Jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni és elidegeníteni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.

II. FEJEZET

A HATÓSÁG FELADATAI

4. cikk

A Hatóság feladatai

Célkitűzései elérése érdekében a Hatóság a következő feladatokat látja el:

- a) az 5. és 6. cikkel összhangban elősegíti az információkhoz való hozzáférést és koordinálja az EURES-t;
- b) a 7. cikkel összhangban elősegíti a tagállamok közötti együttműködést és információcserét a vonatkozó uniós jog következetes, hatékony és eredményes alkalmazása és érvényesítése céljából;
- c) a 8. és 9. cikkel összhangban koordinálja és támogatja az összehangolt és közös ellenőrzéseket;
- d) a 10. cikkel összhangban elemzéseket és kockázatértékelést végez a határokon átnyúló munkaerő-mobilitás kérdéseivel kapcsolatban;
- e) a 11. cikkel összhangban támogatja a tagállamokat a vonatkozó uniós jog eredményes alkalmazását és érvényesítését célzó kapacitásépítésben;
- f) a 12. cikkel összhangban támogatja a tagállamokat a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemben;
- g) a 13. cikkel összhangban közvetítőként lép fel a tagállamok között a vonatkozó uniós jog alkalmazásával kapcsolatban folytatott vitákban.

5. cikk

A munkaerő-mobilitásra vonatkozó információk

A Hatóság az Unión belüli munkaerő-mobilitás megkönnyítése érdekében javítja a magánszemélyeknek, a munkáltatóknak és a szociális partnereknek szánt, az 1. cikk (4) bekezdésében felsorolt uniós jogi aktusokból eredő jogaikról és kötelezettségeikről szóló általános jellegű információk elérhetőségét, minőségét és hozzáférhetőségét. E célból a Hatóság:

- a) hozzájárul a magánszemélyek és a munkáltatók számára a határokon átnyúló munkaerő-mobilitással járó helyzetekben fennálló jogaikról és kötelezettségeikről nyújtott tájékoztatáshoz, többek között az (EU) 2018/1724 rendelet által létrehozott egységes uniós honlapon keresztül, amely egységes portálként az Unió valamennyi hivatalos nyelvén hozzáférést nyújt az uniós és nemzeti szintű jogokkal, eljárásokkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos információforrásokhoz;
- b) támogatja a tagállamokat az (EU) 2016/589 rendelet alkalmazásában;
- c) támogatja a tagállamokat a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó információkhoz való hozzáférés és azok terjesztése tekintetében, különösen a 2014/54/EU irányelv 6. cikkében és az (EU) 2016/589 rendeletben, a szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó információkhoz való hozzáférés tekintetében a 883/2004/EK rendelet 76. cikkének (4) és (5) bekezdésében, valamint a munkavállalók kiküldetésére vonatkozó információkhoz való hozzáférés tekintetében a 2014/67/EU irányelv 5. cikkében meghatározott kötelezettségek teljesítésében, többek között utalva az olyan nemzeti információforrásokra, mint az egységes hivatalos nemzeti honlapok;

- d) támogatja a tagállamokat az érintett nemzeti információforrások és szolgáltatások pontosságának, teljességének és felhasználóbarát jellegének az (EU) 2018/1724 rendeletben meghatározott minőségi kritériumokkal összhangban történő javításában;
- e) önkéntes alapon támogatást biztosít a tagállamok számára a magánszemélyeknek és munkáltatóknak a határokon átnyúló mobilitásra vonatkozó információk és szolgáltatások nyújtásának észszerűsítésében;
- f) elősegíti a 2014/54/EU irányelvvel összhangban a magánszemélyek és a munkáltatók számára a belső piacon történő munkaerő-mobilitással kapcsolatos tájékoztatás, iránymutatás és segítségnyújtás céljából kijelölt illetékes szervek közötti együttműködést.

6. cikk

Az EURES koordinálása

Annak érdekében, hogy támogassa a tagállamokat a magánszemélyeknek és a munkáltatóknak az EURES-en keresztül nyújtott szolgáltatások nyújtásában, például az állásokra, a szakmai gyakorlatokra és a tanulószerveződéses gyakorlati képzésekre vonatkozó ajánlatok önéletrajzokkal való határokon átnyúló összekapcsolását, és ezáltal elősegítse az Unión belüli munkaerő-mobilitást, a Hatóság irányítja az EURES (EU) 2016/589 rendelet 7. cikke értelmében létrehozott európai koordinációs irodáját.

Az európai koordinációs iroda a Hatóság irányítása alatt az (EU) 2016/589 rendelet 8. cikkével összhangban látja el a feladatait, kivéve az EURES-portál és a kapcsolódó informatikai szolgáltatások technikai üzemeltetését és fejlesztését, amely továbbra is a Bizottság irányítása alatt áll. A Hatóság az e rendelet 22. cikke (4) bekezdésének n) pontjában foglaltaknak megfelelően az ügyvezető igazgató felelőssége mellett biztosítja, hogy ez a tevékenység e rendelet 36. cikkével összhangban teljes mértékben elegendő legyen az alkalmazandó adatvédelmi jogszabályok követelményeinek, ideértve az adatkezelő kijelölésének követelményét is.

7. cikk

Tagállamok közötti együttműködés és információcsere

(1) A Hatóság e rendelet hatályán belül elősegíti a tagállamok közötti együttműködést és az információcsere felgyorsítását, és segíti az uniós jogban meghatározott, többek között az információcsere vonatkozó együttműködési kötelezettségeknek való hatékony megfelelésüket.

E célból a Hatóság különösen az alábbiakat teszi:

- a) egy vagy több tagállam kérésére támogatja a nemzeti hatóságokat a más tagállamokban működő nemzeti hatóságok megfelelő kapcsolattartóinak azonosításában;
- b) egy vagy több tagállam kérésére logisztikai és technikai támogatás – ezen belül fordítási és tolmácsolási szolgáltatások –, valamint az ügyek állására vonatkozó információcsere révén elősegíti a nemzeti hatóságok között a megkeresések teljesítését és az információcserét;
- c) előmozdítja és megosztja a bevált gyakorlatokat a tagállamok között, és hozzájárul azok tagállamok közötti terjesztéséhez;
- d) adott esetben egy vagy több tagállam kérésére elősegíti és támogatja a büntetések és bírságok határokon átnyúló végrehajtását szolgáló eljárásokat, e rendeletnek az 1. cikk szerinti hatályán belül;
- e) évente kétszer jelentést tesz a Bizottságnak a tagállamok közötti megoldatlan kérésekről, és megfontolja, hogy az említett kéréseket a 13. cikk (2) bekezdésével összhangban közvetítésre utalja-e.

(2) Egy vagy több tagállam kérésére, valamint feladatainak teljesítése során a Hatóság információ nyújtásával támogatja az érintett tagállamot a Hatóság hatáskörébe tartozó uniós jogi aktusok hatékony alkalmazásában.

(3) A Hatóság előmozdítja a nemzeti hatóságok közötti üzenetváltásra szolgáló elektronikus eszközök és eljárások, ezen belül a belső piaci információs rendszer alkalmazását.

(4) A Hatóság ösztönzi a hatékony és eredményes, határokon átnyúló együttműködés innovatív megközelítéseinek alkalmazását, és előmozdítja az adatokhoz való való idejű hozzáférést és a csalások felderítésének megkönnyítését szolgáló elektronikus információcsera-mechanizmusok és adatbázisok tagállamok közötti lehetséges alkalmazását, valamint javaslatokat tehet az említett mechanizmusok és adatbázisok használatának esetleges javítására. A Hatóság az elektronikus információcsera-mechanizmusok és adatbázisok továbbfejlesztése céljából jelentéseket készít a Bizottság számára.

8. cikk

Az összehangolt és közös ellenőrzések koordinációja és támogatása

(1) Egy vagy több tagállam kérésére a Hatóság a hatáskörébe tartozó területeken összehangolt vagy közös ellenőrzéseket koordinál és támogat. A Hatóság saját kezdeményezésére maga is javasolhatja az érintett tagállamok hatóságainak, hogy végezzenek összehangolt vagy közös ellenőrzést.

Összehangolt vagy közös ellenőrzésekre csak az érintett tagállamok egyetértésével kerülhet sor.

A szociális partnerek nemzeti szintű szervezetei felhívhatják a Hatóság figyelmét egyes esetekre.

(2) E rendelet alkalmazásában:

- a) az összehangolt ellenőrzések olyan, két vagy több tagállamban egymással összefüggő esetekkel kapcsolatban egyidőben végrehajtott ellenőrzések, amelyek során minden nemzeti hatóság saját tagállamának területén folytatja tevékenységét, adott esetben a Hatóság személyzetének támogatásával;
- b) a közös ellenőrzések olyan, adott tagállamban végrehajtott ellenőrzések, amelyben egy vagy több másik tagállam nemzeti hatóságai is részt vesznek, adott esetben a Hatóság személyzetének támogatásával.

(3) A lojális együttműködés elvével összhangban a tagállamok törekednek az összehangolt és közös ellenőrzésekben való részvételre.

Az összehangolt vagy közös ellenőrzésre akkor kerülhet sor, ha arról valamennyi részt vevő tagállam előzetesen megállapodott, és a megállapodásról a 32. cikknek megfelelően kinevezett nemzeti összekötő tisztviselőjén keresztül értesítést küldött.

Amennyiben egy vagy több tagállam úgy dönt, hogy nem vesz részt az összehangolt vagy közös ellenőrzésben, a többi tagállam nemzeti hatóságai csak a részt vevő tagállamokban végezhetnek ilyen ellenőrzést. Azok a tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy nem vesznek részt, az ilyen ellenőrzéssel kapcsolatos információkat bizalmasan kezelik.

(4) A Hatóság meghatározza és elfogadja a megfelelő nyomon követést biztosító szabályokat abban az esetben, ha egy tagállam úgy dönt, nem vesz részt egy összehangolt vagy közös ellenőrzésben.

Ezekben az esetekben az érintett tagállam indokolatlan késedelem nélkül írásban, többek között elektronikus úton tájékoztatja a Hatóságot és a többi érintett tagállamot döntése okairól, valamint lehetőség szerint azokról a tervezett intézkedésekről, amelyek révén meg kívánja oldani az ügyet, továbbá az intézkedések eredményeiről, amint azok ismertté válnak. A Hatóság javasolhatja, hogy az összehangolt vagy közös ellenőrzésben részt venni nem kívánó tagállam önkéntes alapon végezzen saját ellenőrzést.

(5) A tagállamok és a Hatóság a harmadik felekkel szemben bizalmasan kezelik a tervezett ellenőrzésekkel kapcsolatos információkat.

9. cikk

Az összehangolt és közös ellenőrzésekre vonatkozó rendelkezések

(1) Az összehangolt vagy közös ellenőrzés elvégzésének feltételeit, így például az ellenőrzés hatókörét és célját, valamint adott esetben a Hatóság személyi állományának részvételére vonatkozó rendelkezéseket a részt vevő tagállamok és a Hatóság között az ezen ellenőrzések elvégzéséről létrejövő megállapodás határozza meg. A megállapodás magában

foglalhat olyan rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy az összehangolt vagy közös ellenőrzések – amennyiben azokról már megállapodás született, illetve azokat megtervezték – rövid időn belül lebonyolításra kerüljenek. A Hatóság az uniós joggal, valamint a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban elkészíti a megállapodásmintát.

(2) Az összehangolt és közös ellenőrzéseket az ellenőrzés helye szerinti tagállamok jogának és gyakorlatának megfelelően kell végezni. Az ilyen ellenőrzések bármely nyomon követését az érintett tagállamok jogával és gyakorlatával összhangban kell elvégezni.

(3) Az összehangolt és közös ellenőrzéseket operatív szempontból hatékony módon kell elvégezni. Ennek érdekében a tagállamok az ellenőrzési megállapodásban megfelelő szerepet és státuszt biztosítanak a többi tagállam ilyen ellenőrzésekben részt vevő tisztviselői számára, összhangban az ellenőrzés helye szerinti tagállam jogával vagy gyakorlatával.

(4) A Hatóság az érintett tagállamok kérésére stratégiai, logisztikai és technikai támogatást, valamint adott esetben jogi iránymutatást nyújt az összehangolt vagy közös ellenőrzést végző tagállamok számára, beleértve a fordítási és tolmácsolási szolgáltatásokat is.

(5) A Hatóság személyzete azon tagállam előzetes beleegyezésével, amelynek területén az ellenőrzéshez támogatást nyújt, megfigyelőként jelen lehet az ellenőrzés során, logisztikai támogatást nyújthat, és részt vehet az összehangolt vagy közös ellenőrzésben, összhangban a tagállam jogával vagy gyakorlatával.

(6) Az összehangolt vagy közös ellenőrzést végző tagállam hatósága legkésőbb az ellenőrzés lezárulta után hat hónappal jelentést tesz a Hatóságnak az említett tagállamban végzett ellenőrzés eredményeiről, valamint az összehangolt vagy közös ellenőrzés általános operatív lebonyolításáról.

(7) Biztosítani kell, hogy az összehangolt vagy közös ellenőrzések során gyűjtött információk bizonyítékként felhasználhatók legyenek az érintett tagállamokban folyó bírósági eljárásokban, összhangban e tagállamok jogával vagy gyakorlatával.

(8) A Hatóság által koordinált összehangolt és közös ellenőrzésekre vonatkozó információkat, valamint a tagállamok és a Hatóság által nyújtott, a 8. cikk (2) és (3) bekezdésben említett információkat fel kell tüntetni az igazgatótanácsnak évente kétszer benyújtandó jelentésekben. Ezeket a jelentéseket, az érzékeny információk megfelelő szerkesztését követően az érdekképviseleti csoportnak is meg kell küldeni. A Hatóság éves tevékenységi jelentésébe bele kell foglalni a Hatóság által támogatott ellenőrzésekről szóló éves jelentést.

(9) Abban az esetben, ha a Hatóság az összehangolt vagy közös ellenőrzés során vagy valamely tevékenysége során tudomást szerez arról, hogy az uniós jog alkalmazásában szabálytalanság gyanúja merül fel, akkor az említett feltételezett szabálytalanságról adott esetben jelentést tehet az érintett tagállamnak és a Bizottságnak.

10. cikk

A munkaerő-mobilitásra vonatkozó elemzések és kockázatértékelés

(1) A Hatóság a tagállamokkal és adott esetben a szociális partnerekkel együttműködésben kockázatértékeléseket és elemzéseket készít az Unión belüli munkaerő-mobilitásról és szociális biztonsági koordinálásról. A kockázatértékelésnek és az elemzési munkának ki kell terjednie például a munkaerőpiaci egyensúlyhiányra, az ágazatspecifikus kihívásokra, valamint a visszatérő problémákra, és a Hatóság célzott, mélyreható elemzéseket és tanulmányokat készíthet meghatározott kérdések vizsgálata céljából is. A kockázatértékelési és elemzési munkája során a Hatóság a lehetséges mértékig felhasználja a meglévő felmérésekből rendelkezésre álló releváns és naprakész statisztikai adatokat, gondoskodik arról, hogy tevékenysége egyebek mellett csalások, a kizsákmányolás, a diszkrimináció, a készség-előrejelzés, valamint a munkahelyi egészségvédelem és biztonság területén kiegészítse az uniós ügynökségek vagy szolgálatok, valamint nemzeti hatóságok, ügynökségek vagy szolgálatok tevékenységét, továbbá támaszkodik azok szakértelmére.

(2) A Hatóság azon tagállamok körében, amelyek beleegyeztek az abban való részvételbe, szakértői értékelést szervezhet annak érdekében, hogy:

- a) megvizsgálja a Hatóság hatáskörébe tartozó uniós jog végrehajtásával és gyakorlati alkalmazásával, valamint gyakorlatban történő érvényesítésével kapcsolatban esetlegesen felmerülő kérdéseket, nehézségeket és konkrét problémákat;
- b) erősítse a magánszemélyeknek és a vállalkozásoknak nyújtott szolgáltatások egységességét;
- c) javítsa a különböző rendszerek és gyakorlatok ismeretét és kölcsönös megértését, valamint értékelje a különböző szakpolitikai intézkedések – ezen belül a megelőző és a visszatartó intézkedések – eredményességét.

(3) A kockázatértékelések vagy bármilyen egyéb típusú elemzési munka befejeztével a Hatóság jelentést tesz megállapításairól a Bizottságnak, valamint közvetlenül az érintett tagállamoknak, és felvázolja a feltárt hiányosságok kezelésére szolgáló lehetséges intézkedéseket.

A Hatóság befoglalja megállapításai összegzését az Európai Parlament és a Bizottság számára készített éves jelentéseibe is.

(4) A Hatóság adott esetben gyűjti az uniós jognak a Hatóság hatáskörébe tartozó területein a tagállamok által összeállított és önként rendelkezésre bocsátott statisztikai adatokat. Ennek során a Hatóság arra törekszik, hogy egyszerűsítse az e területeken folyó adatgyűjtési tevékenységeket, hogy elkerülje az adatgyűjtés megkettőződését. E tekintetben adott esetben a 15. cikket kell alkalmazni. A Hatóság kapcsolatot tart a Bizottsággal (az Eurostattal), és adott esetben megosztja adatgyűjtési tevékenységeinek eredményeit.

11. cikk

A kapacitásépítés támogatása

A Hatóság az 1. cikkben felsorolt valamennyi területen támogatja a tagállamokat a vonatkozó uniós jog következetes érvényesítésének előmozdítását szolgáló kapacitásépítésben. A Hatóság különösen a következő tevékenységeket végzi:

- a) a kapcsolódó nemzeti és uniós szintű munkára építve, a nemzeti hatóságokkal és adott esetben a szociális partnerekkel együttműködve közös, nem kötelező érvényű iránymutatások kidolgozása a tagállamok és a szociális partnerek számára, ideértve a határokon átnyúló dimenzióval rendelkező ügyekben végzett ellenőrzésekre vonatkozó útmutatást, valamint közös fogalommeghatározásokat és közös koncepciókat;
- b) az egyenrangú szereplők közötti közvetlen tevékenységek, illetve csoportos tevékenységek formájában megvalósuló kölcsönös segítségnyújtás, valamint a nemzeti hatóságok közötti személyzeti csereprogramok és kirendelésre irányuló programok előmozdítása és támogatása;
- c) a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjének és terjesztésének az előmozdítása, ideértve az illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködés példáit is;
- d) ágazati és ágazatközi képzési programok, köztük a munkaügyi felügyelőségek számára is, továbbá célzott oktatóanyagok kidolgozása, beleértve az online tanulási módszereket is;
- e) a tudatosság növelését célzó kampányok, ezen belül a magánszemélyeknek és a munkáltatóknak, különösen a kkv-knak a jogaikkal és a kötelezettségeikkel, valamint a rendelkezésükre álló lehetőségekkel kapcsolatos tájékoztatását célzó kampányok előmozdítása.

12. cikk

A be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemre irányuló együttműködés erősítését célzó európai platform

(1) A be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemre irányuló együttműködés erősítését célzó, a 16. cikk (2) bekezdésével összhangban létrehozott európai platform (a továbbiakban: a platform) a következőkkel támogatja a Hatóság által végzett, a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelmet célzó tevékenységeket:

- a) a be nem jelentett munkavégzés különböző formái, valamint az azzal társított, megtévesztő módon bejelentett munkavégzés, köztük a színlelt önfoglalkoztatás hatékonyabb és eredményesebb kezelése érdekében fokozza a tagállamok különböző érintett hatóságai és az egyéb érintett szereplők közötti együttműködést;
- b) javítja a tagállamok különböző érintett hatóságainak és szereplőinek a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelmet szolgáló kapacitását annak határokon átnyúló szempontjai tekintetében; és ezzel hozzájárul az egyenlő versenyfeltételek kialakításához;
- c) felhívja a nyilvánosság figyelmét a be nem jelentett munkavégzéssel kapcsolatos kérdésekre és a megfelelő fellépések sürgető szükségességére, valamint bátorítja a tagállamokat arra, hogy tegyenek még több erőfeszítést a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem érdekében;
- d) elvégzi a mellékletben felsorolt tevékenységeket.

(2) A platform a következőkkel ösztönzi a tagállamok közötti együttműködést:

- a) a bevált gyakorlatok és az információk cseréje;
- b) a szakértelem bővítése és elemzések készítése a párhuzamos tevékenységek elkerülésével;
- c) az eredményes és hatékony határokon átnyúló együttműködéssel kapcsolatos innovatív megközelítések ösztönzése és megkönnyítése, valamint a tapasztalatok értékelése;
- d) a be nem jelentett munkavégzéssel kapcsolatos kérdések átfogó értelmezésének előmozdítása.

(3) A platform tagjai a következők:

- a) az egyes tagállamok által kinevezett egy-egy magas rangú képviselő;
- b) a Bizottság képviselője;
- c) a szociális partnerek ágazatközi, uniós szintű szervezeteinek legfeljebb négy, a szakszervezeteket és a munkavállalói szervezeteket egyenlő mértékben képviselő, az említett szervezetek által kinevezett képviselője.

(4) Az alábbi érintettek megfigyelőként vehetnek részt a platform ülésein, és hozzászólásaikat kellőképpen figyelembe kell venni:

- a) azon ágazatok szociális partnerei szervezeteinek legfeljebb tizennégy, a szakszervezeteket és a munkavállalói szervezeteket egyenlő mértékben képviselő, az említett szervezetek által kinevezett képviselője, amelyekben jelentős a be nem jelentett munkavégzés előfordulása;
- b) az Eurofound, az EU-OSHA és az ILO egy-egy képviselője;
- c) az Európai Gazdasági Térségben részes harmadik országok egy-egy képviselője.

Az első albekezdésben említett megfigyelőkön kívüli egyéb megfigyelők meghívást kaphatnak a platform ülésein való részvételre, és hozzászólásaikat kellőképpen figyelembe kell venni.

A platform elnöki feladatait a Hatóság egy képviselőjének kell ellátnia.

13. cikk

Közvetítés a tagállamok között

(1) A Hatóság elősegítheti az uniós jog e rendelet hatálya alá tartozó területeken történő alkalmazásának egyedi eseteivel kapcsolatos, két vagy több tagállam közötti viták megoldását, a Bíróság hatáskörének sérelme nélkül. E közvetítés célja a vitában részes tagállamok eltérő nézőpontjainak közelítése és egy nem kötelező erejű vélemény elfogadása.

(2) A tagállamok közötti közvetlen kapcsolatok vagy párbeszéd révén meg nem oldható vitában részes egy vagy több érintett tagállam kérésére a Hatóság közvetítői eljárást indít. A Hatóság saját kezdeményezésére is javasolhatja közvetítői eljárás megindítását. A közvetítést csak a vitában részes valamennyi tagállam beleegyezése esetén lehet lefolytatni.

(3) A közvetítés első szakaszát a vitában részes tagállamok és egy közvetítő között folytatják le, akik közös megegyezéssel nem kötelező erejű véleményt fogadnak el. A tagállamok, a Bizottság és a Hatóság szakértői tanácsadói minőségben részt vehetnek a közvetítés első szakaszában.

(4) Amennyiben a közvetítés első szakaszában a felek nem jutnak megállapodásra, a Hatóság a vitában részes valamennyi tagállam beleegyezése esetén elindítja a közvetítés második szakaszát a közvetítő testület előtt.

(5) A közvetítő testület, amely a vitában nem részes tagállamok szakértőiből áll, megkísérli egyeztetni a vitában részes tagállamok álláspontjait, és elfogad egy nem kötelező erejű véleményt. A tagállamok, a Bizottság és a Hatóság szakértői tanácsadói minőségben részt vehetnek a közvetítés második szakaszában.

(6) Az igazgatótanács elfogadja a közvetítésre vonatkozó eljárási szabályzatot, amely magában foglalja a munkafeltételekre és a közvetítők kinevezésére, a vonatkozó határidőkre, valamint a tagállamok, a Bizottság, és a Hatóság szakértőinek részvételére vonatkozó szabályokat, valamint a közvetítő testület azon lehetőségére vonatkozó szabályokat, hogy több tagból álló bizottságokban ülésezzen.

(7) A vitában részes tagállamok a közvetítés mindkét szakaszában önkéntes alapon vesznek részt. Ha egy ilyen tagállam úgy dönt, hogy nem vesz részt a közvetítésben, a (6) bekezdésben említett eljárási szabályzatban meghatározott határidőn belül írásban, többek között elektronikus úton értesíti a Hatóságot és a vitában részes többi tagállamot döntésének indokairól.

(8) Amikor a tagállamok közvetítés céljából előterjesztenek egy ügyet, biztosítják, hogy az ügghöz kapcsolódó valamennyi személyes adatot olyan módon anonimizálták, hogy az érintett nem vagy többé nem azonosítható. A Hatóság a közvetítési eljárás során nem dolgozhatja fel az ügyben érintett személyek személyes adatait.

(9) Azok az ügyek, amelyekben nemzeti vagy uniós szinten bírósági eljárás van folyamatban, nem fogadhatók be a Hatóság általi közvetítésre. Amennyiben a közvetítési eljárás során bírósági eljárás indul, a közvetítési eljárást fel kell függeszteni.

(10) A közvetítés nem érinti az igazgatási bizottság hatáskörét, beleértve az általa hozott valamennyi határozatot. A közvetítés során figyelembe kell venni az igazgatási bizottság valamennyi vonatkozó határozatát.

(11) Ha egy vita részben vagy egészben a szociális biztonság területére vonatkozik, a Hatóság értesíti az igazgatási bizottságot.

Az igazgatási bizottság és a Hatóság együttműködési megállapodást kötnek annak érdekében, hogy biztosítsák a megfelelő együttműködést, hogy kölcsönös egyetértésben koordinálják a tevékenységeiket, és hogy elkerüljék a párhuzamosságot a szociális biztonság és a munkajog kérdéseire egyaránt kiterjedő közvetítés eseteiben.

Az igazgatási bizottság kérésére és a vitában részes tagállamokkal egyetértésben a Hatóság a szociális biztonsággal kapcsolatos ügyeket a 883/2004/EK rendelet 74a. cikke (2) bekezdésének értelmében az igazgatási bizottsághoz utalja. A közvetítés folytatódhat a szociális biztonságot nem érintő ügyekben.

A vitában részes bármely tagállam kérésére a Hatóság a szociális biztonsági koordinálással kapcsolatos ügyet az igazgatási bizottsághoz utalja. Az igazgatási bizottsághoz utalásra a közvetítés bármely szakaszában sor kerülhet. A közvetítés folytatódhat a szociális biztonságot nem érintő ügyekben.

(12) A vitában részes tagállamok a nem kötelező erejű vélemény elfogadását követő három hónapon belül beszámolnak a Hatóságnak azon intézkedésekről, amelyeket a vélemény nyomán követése érdekében hoztak, illetve amennyiben nem hoztak ilyen intézkedéseket, akkor ennek indokairól.

(13) A Hatóság évente kétszer jelentést tesz a Bizottságnak az általa lefolytatott közvetítési ügyek kimeneteléről és azokról az ügyekről, amelyekkel a Hatóság nem foglalkozott.

14. cikk

Együttműködés ügynökségekkel és szakosodott szervekkel

A Hatóság valamennyi tevékenysége során törekszik a más decentralizált uniós ügynökségekkel és szakosodott szervekkel – például az igazgatási bizottsággal – folytatott együttműködés biztosítására, az átfedések elkerülésére, a szinergiák és a kiegészítő jelleg előmozdítására. E célból a Hatóság együttműködési megállapodásokat köthet az olyan érintett uniós ügynökségekkel, mint például a Cedefop, az Eurofound, az EU-OSHA, az ETF, az Europol és az Eurojust.

15. cikk

Interoperabilitás és információcsere

A Hatóság interoperabilitási kereteket dolgoz ki és alkalmaz, továbbá összehangolja azokat a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Hatóság közötti információcsere biztosítása érdekében. Az említett interoperabilitási kereteknek az európai interoperabilitási kereten és az (EU) 2015/2240 határozatban említett európai interoperabilitási referenciaszerkezeten kell alapulniuk, és az utóbbiaknak támogatniuk kell azokat.

III. FEJEZET

A HATÓSÁG FELÉPÍTÉSE

16. cikk

Igazgatási és irányítási struktúra

(1) A Hatóság igazgatási és irányítási struktúráját a következők alkotják:

- a) az igazgatótanács;
- b) az ügyvezető igazgató;
- c) az érdekképviselői csoport.

(2) A Hatóság meghatározott feladatainak teljesítése érdekében vagy meghatározott szakpolitikai területeken a tagállamok vagy a Bizottság képviselőiből, illetve a kiválasztási eljárások útján kijelölt külső szakértőkből, vagy ezek közül többől álló munkacsoportokat, illetve szakértői bizottságokat hozhat létre. A Hatóság állandó munkacsoportként létrehozza a 12. cikkben említett platformot, valamint a 13. cikkben említett közvetítő testületet.

Az ilyen munkacsoportok és bizottságok eljárási szabályzatát a Bizottsággal folytatott konzultációt követően a Hatóság állapítja meg.

17. cikk

Az igazgatótanács összetétele

(1) Az igazgatótanács összetétele a következő:

- a) tagállamonként egy tag;
- b) két tag a Bizottság képviselőiben;
- c) egy független szakértő, akit az Európai Parlament nevez ki;
- d) a szociális partnerek ágazatközi, uniós szintű szervezeteit képviselő négy tag, akik egyenlő mértékben képviselik a szakszervezeteket és a munkáltatókat.

Kizárólag az első albekezdés a) és b) pontjában említett tagok rendelkeznek szavazati joggal.

(2) Az igazgatótanács minden tagjának van egy póttagja. A tagot távollétében a póttag képviseli.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett tagokat és póttagjaikat a tagállamaik nevezik ki.

A (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett tagokat a Bizottság nevezi ki.

A (1) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett szakértőt az Európai Parlament nevezi ki.

Az ágazatközi szociális partnerek uniós szintű szervezetei kinevezik a képviselőiket, az Európai Parlament pedig kinevezi a független szakértőjét, miután meggyőződtek arról, hogy nem áll fenn összeférhetetlenség.

Az igazgatótanács tagjait és a póttagokat az 1. cikkben említett területeken meglévő szaktudásuk alapján kell kinevezni, a vonatkozó vezetői, igazgatási és költségvetési készségeik figyelembevételével.

Az igazgatótanács munkájának folytonosságát biztosítandó, az igazgatótanácsban képviselt valamennyi fél törekszik arra, hogy képviselőik ne cserélődjenek túl gyakran az igazgatótanácsban. Valamennyi fél törekszik a férfiak és a nők kiegyensúlyozott képviselési arányának biztosítására az igazgatótanácsban.

(4) Hivatalba lépéskor minden tag és póttag írásbeli nyilatkozatot ír alá arról, hogy esetében nem áll fenn összeférhetetlenség. Minden tag és póttag aktualizálja nyilatkozatát, amennyiben az összeférhetetlenség tekintetében megváltoznak a körülmények. A Hatóság a nyilatkozatokat és azok frissítéseit közzéteszi a honlapján.

- (5) A tagok és a póttagok megbízatása négy évre szól. A hivatali idő megújítható.
- (6) Az e rendelet hatálya alá tartozó területeken az uniós jogot alkalmazó harmadik országok képviselői megfigyelőként részt vehetnek az igazgatótanács ülésein és tanácskozásain.
- (7) Az Eurofound, az EU-OSHA, a Cedefop és az Európai Képzési Alapítvány egy-egy képviselőjét fel lehet kérni arra, hogy az ügynökségek hatékonyságának növelése és a köztük levő szinergiák fokozása érdekében megfigyelői státuszban részt vegyenek az igazgatótanács ülésein.

18. cikk

Az igazgatótanács feladatai

- (1) Az igazgatótanács különösen az alábbi feladatokat látja el:
- a) stratégiai iránymutatást nyújt és felügyeli a Hatóság tevékenységeit;
 - b) a szavazásra jogosult tagok kétharmadának szavazatával elfogadja a Hatóság éves költségvetését és ellátja a Hatóság költségvetéséhez kapcsolódó, a IV. fejezet szerinti egyéb feladatokat;
 - c) elfogadja és értékeli a Hatóság tevékenységéről szóló konszolidált éves tevékenységi jelentést, amely áttekintést ad a Hatóság feladatainak teljesítéséről, és a jelentést minden év július 1-jéig megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek, és nyilvánosságra hozza a konszolidált éves tevékenységi jelentést;
 - d) a 29. cikknek megfelelően elfogadja a Hatóságra vonatkozó pénzügyi szabályokat;
 - e) a csalással kapcsolatos kockázatokkal arányban álló csalásellenes stratégiát fogad el, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségeit és hasznait;
 - f) szabályokat fogad el az igazgatótanács tagjait, a független szakértőket és az érdekképviselői csoport tagjait, valamint a Hatóság 16. cikk (2) bekezdésével összhangban létrehozott munkacsoportjainak és bizottságainak tagjait, továbbá a 33. cikkben említett kirendelt nemzeti szakértőket és a nem a Hatóság alkalmazásában álló egyéb alkalmazottakat érintő összeférhetlenségek megelőzésére és kezelésére vonatkozóan, és honlapján évente közzéteszi az igazgatótanács tagjainak érdekeltségi nyilatkozatait;
 - g) a szükségletek elemzése alapján elfogadja és rendszeres időközönként naprakésszé teszi a 36. cikk (3) bekezdésében említett kommunikációs és információterjesztési terveket;
 - h) elfogadja eljárási szabályzatát;
 - i) a 13. cikk alapján elfogadja a közvetítésre vonatkozó eljárási szabályzatot;
 - j) a 16. cikk (2) bekezdésével összhangban munkacsoportokat és szakértői bizottságokat hoz létre és elfogadja ezek eljárási szabályzatait;
 - k) a (2) bekezdésnek megfelelően a Hatóság személyzete vonatkozásában gyakorolja a személyzeti szabályzatban a kinevezésre jogosult hatóságra és az alkalmazási feltételekben a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket (a továbbiakban: a kinevezésre jogosult hatóságot megillető hatáskörök);

- l) a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban végrehajtási szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek érvényre juttatása céljából;
- m) adott esetben belső ellenőrzési részleget alakít ki;
- n) a 31. cikknek megfelelően kinevezi az ügyvezető igazgatót, és adott esetben meghosszabbítja hivatali idejét vagy felmenti hivatalából;
- o) számvitelért felelős tisztviselőt nevez ki, aki a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek hatálya alatt áll, és aki feladatai ellátása során teljes mértékben függetlenül jár el;
- p) meghatározza a 23. cikkel összhangban létrehozott érdekképviselési csoport tagjainak és póttagjainak kiválasztására vonatkozó eljárást, és kinevezi az említett tagokat és póttagokat;
- q) az igazgatótanáccsal együtt biztosítja a belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből, valamint az OLAF vizsgálati jelentéseiből származó megállapítások és ajánlások megfelelő nyomon követését;
- r) a Hatóság tevékenységével kapcsolatos igények és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás figyelembevételével meghozza a Hatóság belső bizottságainak és más szerveinek kialakításával és szükség szerint azok módosításával kapcsolatos összes döntést;
- s) jóváhagyja a Hatóság 24. cikkben említett egységes programozási dokumentumának tervezetét, mielőtt a dokumentumot benyújtánák a Bizottsághoz véleményezésre;
- t) a Bizottság véleményének kézhezvételét követően az igazgatótanács szavazásra jogosult tagjainak kétharmados többségével, a 24. cikkel összhangban elfogadja a Hatóság egységes programozási dokumentumát.

(2) Az igazgatótanács a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban, a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdése és az alkalmazási feltételek 6. cikke alapján határozat elfogadása útján a kinevezésre jogosult hatóságot megillető vonatkozó hatásköröket az ügyvezető igazgatóra ruházza, és meghatározza azon feltételeket, amelyek mellett a hatáskör-átruházás felfüggeszthető. Az ügyvezető igazgató jogosult e hatáskörök további átruházására.

(3) Amennyiben rendkívüli körülmények szükségessé teszik, az igazgatótanács határozatban ideiglenesen felfüggesztheti a kinevezésre jogosult hatóság hatásköreinek az ügyvezető igazgatóra történő átruházását és azoknak az ügyvezető igazgató általi további átruházását, és azokat maga gyakorolhatja, vagy valamelyik tagjára vagy a személyzetnek az ügyvezető igazgatótól eltérő tagjára ruházhatja.

19. cikk

Az igazgatótanács elnöke

(1) Az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező tagok közül elnököt és alelnököt választ, és törekszik a nemek közötti egyensúly megteremtésére. Az elnököt és az alelnököt az igazgatótanács szavazásra jogosult tagjainak kétharmados többségével választják meg.

Amennyiben az első szavazáson nem érik el a kétharmados többséget, második szavazást kell tartani, melynek során az elnök és az alelnökök az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével kerülnek megválasztásra.

Az alelnök hivatalból helyettesíti az elnököt, amennyiben ez utóbbi nem tudja ellátni feladatait.

(2) Az elnök és az alelnök hivatali ideje három év. A megbízatás egy alkalommal megújítható. Ha azonban igazgatótanács tagjuk hivatali idejük alatt bármikor megszűnik, ugyanezen a napon hivatali idejük is automatikusan megszűnik.

20. cikk

Az igazgatótanács ülései

(1) Az igazgatótanács üléseit az elnök hívja össze.

(2) Az elnök a napirendi pontoknak megfelelően szervezi meg a tanácskozásokat. A 17. cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) és d) pontjában említett tagok nem vehetnek részt azon napirendi pontok tanácskozásain, amelyek egyedi ügyekkel kapcsolatos érzékeny információra vonatkoznak, az igazgatótanács eljárási szabályzatában meghatározottaknak megfelelően.

(3) A Hatóság ügyvezető igazgatója a tanácskozásokon szavazati jog nélkül vesz részt.

(4) Az igazgatótanács évente legalább két rendes ülést tart. Ezenkívül elnöke kezdeményezésére, a Bizottság kérésére vagy tagjai legalább egyharmadának kérésére is összeül.

(5) Az igazgatótanács évente legalább egyszer ülést hív össze az érdekképviselői csoporttal.

(6) Az igazgatótanács ezekre az ülésekre megfigyelőként meghívhat bármely olyan személyt vagy szervezetet, akinek vagy amelynek a véleménye érdeklődésre tarthat számot, beleértve az érdekképviselői csoport tagjait is.

(7) Az igazgatótanács tagjai és a póttagok – az eljárási szabályzatra figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik az üléseken.

(8) Az igazgatótanács számára a Hatóság biztosítja a titkárságot.

21. cikk

Az igazgatótanács szavazási szabályai

(1) A 18. cikk (1) bekezdése b) és t) pontjának, a 19. cikk (1) bekezdésének és a 31. cikk (8) bekezdésének sérelme nélkül az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjainak többségével fogadja el határozatait.

(2) Minden szavazásra jogosult tag egy szavazattal rendelkezik. Valamely szavazati joggal rendelkező tag távollétében a póttagja jogosult a szavazati joga gyakorlására.

(3) A Hatóság ügyvezető igazgatója a tanácskozásokon szavazati jog nélkül vesz részt.

(4) Az igazgatótanács eljárási szabályzata részletesen rendelkezik a szavazás szabályairól és különösen arról, hogy egy tag milyen feltételek mellett szavazhat egy másik tag nevében, valamint arról, hogy milyen feltételek mellett kell írásbeli eljárást alkalmazni a szavazáshoz.

22. cikk

Az ügyvezető igazgató feladatai

(1) Az ügyvezető igazgató felelős a Hatóság irányításáért, és törekszik a nemek közötti egyensúly Hatóságon belüli megvalósítására. Az ügyvezető igazgató az igazgatótanácsnak tartozik felelősséggel.

(2) Az ügyvezető igazgató, amennyiben erre felkérést kap, beszámol az Európai Parlamentnek feladatai ellátásáról. A Tanács felkérheti az ügyvezető igazgatót, hogy számoljon be feladatai ellátásáról.

- (3) A Hatóság törvényes képviselője az ügyvezető igazgató.
- (4) Az ügyvezető igazgató felel a Hatóság e rendelet szerinti feladatainak a végrehajtásáért, különösen az alábbiakért:
- a) a Hatóság napi szintű igazgatása;
 - b) az igazgatótanács által elfogadott határozatok végrehajtása;
 - c) az egységes programozási dokumentum tervezetének elkészítése és annak benyújtása az igazgatótanácshoz jóváhagyás céljából;
 - d) az egységes programozási dokumentum végrehajtása és beszámolás az igazgatótanácsnak annak végrehajtásáról;
 - e) összevont éves jelentéstervezet készítése a Hatóság tevékenységéről és annak benyújtása az igazgatótanácshoz értékelésre és elfogadásra;
 - f) cselekvési terv kidolgozása a belső és külső ellenőrzési jelentések és értékelések megállapításai, valamint az OLAF vizsgálatainak megállapításai nyomán, továbbá a Bizottságnak évente kétszeri, az igazgatótanácsnak pedig rendszeres jelentéstétel az elért eredményekről;
 - g) az Unió pénzügyi érdekeinek védelme a csalás, a korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni megelőző intézkedések alkalmazásával – az OLAF vizsgálati hatáskörének sérelme nélkül – hatékony ellenőrzések, illetve szabálytalanságok észlelése esetén a jogtalanul kifizetett összegek behajtása és adott esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű igazgatási szankciók révén, ideértve a pénzügyi szankciókat is;
 - h) a Hatóság csalásellenes stratégiájának elkészítése és az igazgatótanács elé terjesztése jóváhagyás céljából;
 - i) a Hatóságra vonatkozó pénzügyi szabályok tervezetének kidolgozása és az igazgatótanács elé terjesztése;
 - j) a Hatóság tervezett bevételekre és kiadásokra vonatkozó kimutatástervezetének elkészítése a Hatóság egységes programozási dokumentumának részeként, valamint költségvetésének végrehajtása;
 - k) a 18. cikk (2) bekezdésében említett határozattal összhangban a humánerőforrás-menedzsmenttel kapcsolatos döntések meghozatala;
 - l) a Hatóság belső struktúrájával, többek között adott esetben a Hatóság napi irányításának körébe tartozó feladatok tekintetében a helyettes kijelölésével, valamint adott esetben ezek módosításával kapcsolatos valamennyi döntés meghozatala, figyelembe véve a Hatóság tevékenységeivel kapcsolatos szükségleteket és a hatékony és eredményes költségvetési gazdálkodás elvét;
 - m) adott esetben együttműködés az uniós ügynökségekkel, illetve együttműködési megállapodások megkötése ezekkel az ügynökségekkel.
 - n) az igazgatótanács által a 2018/1725/EK rendeletnek a Hatóság általi alkalmazása érdekében hozott intézkedések végrehajtása;
 - o) az igazgatótanács tájékoztatása az az érdekképviselői csoport beadványairól.

(5) Az ügyvezető igazgató határoz arról, hogy szükséges-e a személyzet egy vagy több tagját egy vagy több tagállamba kihelyezni, valamint, hogy szükséges-e összekötő irodát létrehozni Brüsszelben a Hatóság releváns uniós intézményekkel és testületekkel való együttműködésének támogatása érdekében. A helyi irodára vagy összekötő irodára vonatkozó döntést megelőzően az ügyvezető igazgató megszerzi a Bizottság, az igazgatótanács és azon tagállam előzetes hozzájárulását, amelyben az iroda helyet kap. A határozatban oly módon kell megállapítani az iroda által ellátandó tevékenységek körét, hogy megelőzhető legyenek a szükségtelen költségek és a Hatóságon belüli igazgatási feladatkörök közötti indokolatlan átfedések. A helyi irodának vagy összekötő irodának helyet biztosító tagállammal székhely-megállapodás megkötésére lehet szükség.

23. cikk

Az érdekképviselési csoport

(1) Az érintett felekkel folytatott konzultáció megkönnyítése és az e rendelet hatálya alá tartozó területeken szerzett szakértelmük kihasználása érdekében létre kell hozni egy érdekképviselési csoportot. Az érdekképviselési csoport a Hatósághoz tartozik, és tanácsadói feladatokat lát el.

(2) Az érdekképviselési csoport előzetes tájékoztatást kap, és a Hatóság vagy saját kezdeményezésére véleményeket nyújt be a Hatóság számára a következő témákban:

a) az uniós jog alkalmazásával és érvényesítésével kapcsolatos kérdések az e rendelet hatálya alá tartozó területeken, beleértve az Unión belüli munkaerő-mobilitásra vonatkozó, a 10. cikk szerinti elemzést és kockázateértékelést;

b) a 18. cikk szerinti konszolidált éves tevékenységi jelentés tervezete a Hatóság tevékenységeiről;

c) a 24. cikk szerinti egységes programozási dokumentum tervezete;

(3) Az érdekképviselési csoport elnöki tisztjét az ügyvezető igazgató látja el, és az ügyvezető igazgató kezdeményezésére vagy a Bizottság kérésére legalább évente kétszer ülésezik.

(4) Az érdekképviselési csoport a Bizottság két képviselőjéből, valamint a szakszervezeteket és a munkáltatói szervezeteket egyenlő mértékben képviselő uniós szintű szociális partnerek, köztük a munkaerő-mobilitási kérdésekben különösen érintett ágazatokat képviselő elismert uniós ágazati szociális partnerek tíz képviselőjéből áll.

(5) Az érdekképviselési csoport tagjait és póttagjait saját szervezetük jelöli ki, és az igazgatótanács nevezi ki. A póttagokat az igazgatótanács nevezi ki, a tagok kinevezésére vonatkozó feltételekkel megegyező feltételek mellett, és azok a tagokat távolmaradásuk esetén automatikusan helyettesítik. A lehetőségekhez mérten meg kell valósítani a nemek közötti megfelelő egyensúlyt, valamint a kkv-k megfelelő képviselését.

(6) Az érdekképviselési csoport számára a Hatóság biztosítja a titkárságot. Az érdekképviselési csoport szavazásra jogosult tagjainak kétharmados többségével elfogadja eljárási szabályzatát. Az eljárási szabályzatot az igazgatótanácsnak jóvá kell hagynia.

(7) Az érdekképviselési csoport meghívhat szakértőket vagy az érintett nemzetközi szervezetek képviselőit az üléseire.

(8) A Hatóság nyilvánosságra hozza az érdekképviselői csoport véleményeit, tanácsait és ajánlásait, valamint tanácskozásainak eredményeit, kivéve, ha azokra titoktartási követelmények vonatkoznak.

IV. FEJEZET

A HATÓSÁG KÖLTSÉGVETÉSÉNEK MEGÁLLAPÍTÁSA ÉS SZERKEZETE

1. SZAKASZ

A Hatóság egységes programozási dokumentuma

24. cikk

Éves és többéves programozás

(1) Az ügyvezető igazgató minden évben elkészíti az egységes programozási dokumentum tervezetét, amely az 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel ⁽²⁷⁾ összhangban tartalmazza különösen a többéves és az éves programozást, figyelembe véve a Bizottság által meghatározott iránymutatásokat, valamint az érdekképviselői csoport által adott tanácsokat.

(2) Az igazgatótanács minden évben november 30-ig elfogadja az egységes programozási dokumentum (1) bekezdésben említett tervezetét. A jelentést, valamint annak esetleges későbbi, naprakésszé tett változatát a következő év január 31-ig megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az egységes programozási dokumentum az Európai Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé, és szükség esetén annak megfelelően ki kell igazítani.

3) Az éves munkaprogramban meg kell határozni a részletes célkitűzéseket és a várt eredményeket, valamint a kapcsolódó teljesítménymutatókat. Emellett ismertetni kell benne a finanszírozandó fellépéseket, és meg kell jelölni az egyes fellépésekhez rendelt pénzügyi és humán erőforrásokat. Az éves munkaprogramnak összhangban kell állnia a (4) bekezdésben említett többéves munkaprogrammal. Egyértelműen jeleznie kell, hogy az előző pénzügyi évhez képest a Hatóság mely feladata új, illetve változott vagy szűnt meg. Ha a Hatóság a rendelet hatálya alá tartozó új feladatot kap, az igazgatótanács módosítja az elfogadott éves munkaprogramot.

Az éves munkaprogram minden lényeges módosítását az eredeti éves munkaprogramra vonatkozó eljárással összhangban kell elfogadni. Az igazgatótanács az éves munkaprogram nem lényeges módosítására vonatkozó hatáskörét az ügyvezető igazgatóra ruházhatja.

(4) A többéves munkaprogramban meg kell határozni az átfogó stratégiai programozást, ideértve a célkitűzéseket, a várt eredményeket és a teljesítménymutatókat is. A dokumentumban indikatív jelleggel minden tevékenység esetében fel kell tüntetni a kitűzött célkitűzések eléréséhez szükséges pénzügyi és humán erőforrásokat.

A stratégiai programozást adott esetben – különösen a 40. cikkben említett értékelés kimenetelének figyelembevétele céljából – aktualizálni kell.

25. cikk

A költségvetés megállapítása

(1) Az ügyvezető igazgató minden évben elkészíti a Hatóság következő pénzügyi évre vonatkozó, a létszámtervet is tartalmazó előzetes bevételi és kiadási előirányzat-tervezetét, és megküldi azt az igazgatótanácsnak.

(2) Az előzetes előirányzat-tervezet a 24. cikk (3) bekezdésében említett éves programozási dokumentumban megfogalmazott célkitűzéseken és várt eredményeken alapul, és figyelembe veszi az e célkitűzések és várt eredmények eléréséhez szükséges pénzügyi forrásokat, a teljesítményalapú költségvetés-tervezés elvének megfelelően.

⁽²⁷⁾ A Bizottság 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2013. szeptember 30.) a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 328., 2013.12.7., 42. o.).

- (3) Az igazgatótanács az előzetes előirányzat-tervezet alapján elfogadja a Hatóság következő pénzügyi évre szóló bevételi előirányzat-tervezetét, amelyet minden év január 31-ig megküld a Bizottságnak.
- (4) A Bizottság az előirányzat-tervezetet az Unió általános költségvetésének tervezetével együtt megküldi a költségvetési hatóságnak. Az előirányzat-tervezetet a Hatóság számára is elérhetővé kell tenni.
- (5) Az előirányzat-tervezet alapján a Bizottság a létszámtervhez általa szükségesnek tartott összegeket, valamint az általános költségvetést terhelő hozzájárulás összegét bevezeti az Unió általános költségvetésének tervezetébe, amelyet az EUMSZ 313. és 314. cikkének megfelelően a költségvetési hatóság elé terjeszt.
- (6) A költségvetési hatóság engedélyezi az Unió általános költségvetéséből a Hatóságnak nyújtandó hozzájárulásra vonatkozó előirányzatokat.
- (7) A költségvetési hatóság elfogadja a Hatóság létszámtervét.
- (8) Az igazgatótanács elfogadja a Hatóság költségvetését. A költségvetés az Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé és azt szükség szerint ennek megfelelően ki kell igazítani.
- (9) A Hatóság költségvetésére várhatóan jelentősen kiható építési projektek esetében az 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletet kell alkalmazni.

2. SZAKASZ

A hatóság költségvetésének tartalma, végrehajtása és ellenőrzése

26. cikk

A költségvetés szerkezete

- (1) A Hatóság bevételeinek és kiadásainak tervezetét minden pénzügyi évben el kell készíteni, és azt a Hatóság költségvetésében fel kell tüntetni. A pénzügyi év egybeesik a naptári évvel.
- (2) A Hatóság költségvetésében szereplő bevételeknek és kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.
- (3) A Hatóság bevételei az egyéb források sérelme nélkül a következőkből származnak:
- a) az Unió általános költségvetésében feltüntetett uniós hozzájárulás,
 - b) a tagállamok esetleges önkéntes pénzügyi hozzájárulása;
 - c) a Hatóság munkájában a 42. cikk értelmében részt vevő harmadik országok hozzájárulása;
 - d) hozzájárulási megállapodások vagy eseti vissza nem térítendő támogatások formájában történő esetleges uniós finanszírozás a Hatóság 29. cikkben említett pénzügyi szabályaival, valamint az Unió szakpolitikáit támogató vonatkozó jogi aktusokban foglalt rendelkezésekkel összhangban;
 - e) a Hatóság által készített kiadványokért, illetve az általa nyújtott szolgáltatásokért felszámított díjak.

- (4) A Hatóság kiadásai magukban foglalják a személyzet díjazását, az igazgatási költségeket, az infrastruktúra költségeit és az operatív kiadásokat.

27. cikk

A költségvetés végrehajtása

- (1) A Hatóság költségvetését az ügyvezető igazgató hajtja végre.
- (2) Az ügyvezető igazgató minden évben megküldi a költségvetési hatóságnak az értékelési eljárások megállapításai szempontjából jelentős valamennyi információt.

28. cikk

Beszámolók benyújtása és mentesítés

- (1) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a pénzügyi évre (N. év) vonatkozó előzetes beszámolót a következő pénzügyi év (N + 1. év) március 1-jéig köteles megküldeni a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek.
- (2) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője továbbá megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének – az utóbbi által meghatározott módon és formátumban – a konszolidációhoz szükséges számviteli információkat az N + 1. év március 1-jéig.
- (3) A Hatóság az N. évre vonatkozó, a költségvetés végrehajtásáról és a pénzgazdálkodásról szóló jelentést az N + 1. év március 31-éig megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.
- (4) A Hatóság N. évi előzetes beszámolójára vonatkozó számvevőszéki észrevételek kézhezvételét követően a Hatóság számvitelért felelős tisztviselője saját felelősségére elkészíti a Hatóság végleges beszámolóját. Az ügyvezető igazgató ezt véleményezésre benyújtja az igazgatótanácsnak.
- (5) Az igazgatótanács véleményezi a Hatóság N. évre vonatkozó végleges beszámolóját.
- (6) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője az N. évre vonatkozó végleges beszámolót az N + 1. év július 1-jéig – az igazgatótanácsai véleménnyel együtt – megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.
- (7) A Hatóság végleges beszámolóját tartalmazó honlap megfelelő oldalaira mutató hivatkozást az N + 1. év november 15-éig közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (8) Az ügyvezető igazgató az N + 1. év szeptember 30-áig választ küld a Számvevőszéknek az éves jelentésében megfogalmazott észrevételekre. Az ügyvezető igazgató a választ az igazgatótanácsnak és a Bizottságnak is megküldi.
- (9) Az ügyvezető igazgató az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁸⁾ 261. cikke (3) bekezdésével összhangban benyújtja az Európai Parlamentnek – annak kérésére – az adott évvel kapcsolatos mentesítési eljárás zökkenőmentes alkalmazásához szükséges valamennyi információt.
- (10) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel elfogadott ajánlása alapján eljárva – az N + 2. év május 15-e előtt mentesíti az ügyvezető igazgatót az N. évi költségvetés végrehajtására vonatkozó felelőssége alól.

⁽²⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet, továbbá az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

29. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanács fogadja el. Ezek a szabályok nem térhetnek el az 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletről, kivéve, ha az eltérés a Hatóság működéséhez kifejezetten szükséges, és ahhoz a Bizottság előzetesen hozzájárult.

V. FEJEZET

SZEMÉLYZET

30. cikk

Általános rendelkezés

A Hatóság személyzetére a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények közötti megállapodással az ezek végrehajtása céljából elfogadott szabályok alkalmazandók.

31. cikk

Ügyvezető igazgató

(1) Az ügyvezető igazgató az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontjával összhangban a Hatóság ideiglenes alkalmazottjaként látja el feladatkörét.

(2) Az ügyvezető igazgatót nyílt és átlátható kiválasztási eljárás keretében az igazgatótanács nevezi ki a Bizottság által javasolt jelöltek listájáról. A kiválasztott jelölt meghívást kap arra, hogy nyilatkozatot tegyen az Európai Parlament előtt, és válaszoljon a parlamenti képviselők kérdéseire. Ez az eszmecsere nem okozhat indokolatlan késedelmet az ügyvezető igazgató kinevezése tekintetében.

(3) Az ügyvezető igazgatóval történő szerződéskötés céljából a Hatóságot az igazgatótanács elnöke képviseli.

(4) Az ügyvezető igazgató hivatali ideje öt év. Ezen időszak lejártá előtt a Bizottság értékelést készít, amelyben figyelembe veszi az ügyvezető igazgató teljesítményének értékelését, valamint a Hatóság előtt álló jövőbeni feladatokat és kihívásokat.

(5) Az igazgatótanács a (4) bekezdésben említett értékelést figyelembe véve, egy alkalommal, legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató hivatali idejét.

(6) Amennyiben az ügyvezető igazgató hivatali idejét az (5) bekezdés szerint meghosszabbították, a teljes időtartam lejártával nem vehet részt az ugyanazon tisztség betöltésére vonatkozó újabb kiválasztási eljárásban.

(7) Az ügyvezető igazgató kizárólag az igazgatótanács határozata alapján menthető fel. Az igazgatótanács határozatában figyelembe veszi a Bizottság által az ügyvezető igazgató teljesítményéről készített, a (4) bekezdésben említett értékelést.

(8) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató kinevezésével, hivatali idejének meghosszabbításával vagy felmentésével kapcsolatos döntéseit a szavazásra jogosult tagok kétharmados többségével hozza meg.

32. cikk

Nemzeti összekötő tisztviselők

(1) A 33. cikk szerint minden tagállam kijelöl egy nemzeti összekötő tisztviselőt, aki a Hatósághoz kirendelt nemzeti szakértőként a Hatóság székhelyén dolgozik.

(2) A nemzeti összekötő tisztviselők többek között a 7. cikkben meghatározott együttműködés és információcsere elősegítésével, valamint a 8. cikkben meghatározott ellenőrzések támogatásával és koordinálásával járulnak hozzá a Hatóság feladatainak végrehajtásához. Nemzeti kapcsolattartóként is eljárnak a tagállamuktól érkező és a tagállamukat érintő kérdésekben a kérdések közvetlen megválaszolásával vagy a nemzeti hatóságaikkal való kapcsolatfelvétel révén.

(3) A nemzeti összekötő tisztviselők jogosultak arra, hogy tagállamaiktól az e rendeletben előírtaknak megfelelően minden releváns információt megkérhessenek és megkaphassanak, maradéktalanul tiszteletben tartva tagállamaik nemzeti jogát vagy gyakorlatát, különösen, ami az adatvédelmet és a titoktartási szabályokat illeti.

33. cikk

Kirendelt nemzeti szakértők és egyéb alkalmazottak

(1) A Hatóság a tevékenységi köréhez tartozó területeken a nemzeti összekötő tisztviselőkön túl más kirendelt nemzeti szakértőket, és nem a Hatóság alkalmazásában álló személyzetet is igénybe vehet.

(2) Az igazgatótanács határozatot fogad el a nemzeti szakértőknek – a nemzeti összekötő tisztviselőket is ideértve – a Hatósághoz történő kirendelésére vonatkozó szabályokról.

VI. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

34. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Hatóságra és személyzetére alkalmazni kell az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyvet.

35. cikk

Nyelvhasználati szabályok

(1) Az 1. tanácsi rendeletben ⁽²⁹⁾ megállapított rendelkezések alkalmazandók a Hatóságra.

(2) A Hatóság működéséhez szükséges fordítási szolgáltatásokat a Fordítóközpont biztosítja.

36. cikk

Átláthatóság, a személyes adatok védelme és kommunikáció

(1) A Hatóság birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK rendelet alkalmazandó. Az igazgatótanács az első ülése napjától számított hat hónapon belül elfogadja az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat.

(2) Az igazgatótanács intézkedéseket hoz az (EU) 2018/1725 rendeletben megállapított kötelezettségeknek való megfelelés érdekében, különös tekintettel a Hatóság adatvédelmi tisztviselőjének kinevezésével, valamint az adatkezelés jogszerűségével, az adatkezelési tevékenységek biztonságával, az információnyújtással és az érintettek jogaival kapcsolatos kötelezettségekre.

⁽²⁹⁾ A Tanács 1. rendelete (1958. április 15.) az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL 17., 1958.10.6., 385. o.).

(3) A Hatóság saját kezdeményezésére kommunikációs tevékenységeket folytathat a hatáskörébe tartozó területeken. Az erőforrások kommunikációs tevékenységekhez való hozzárendelése nem befolyásolhatja hátrányosan a Hatóság 4. cikk szerinti feladatainak eredményes végrehajtását. A kommunikációs tevékenységeket az igazgatótanács által elfogadott vonatkozó kommunikációs és információterjesztési tervekkel összhangban kell végrehajtani.

37. cikk

Csalás elleni küzdelem

(1) A csalás, korrupció és más jogellenes tevékenységek elleni, a 883/2013/EU, Euratom rendelet szerinti küzdelem céljából a Hatóság a működésének megkezdésétől számított hat hónapon belül csatlakozik az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Községek Bizottsága közötti, az OLAF belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és az említett megállapodás mellékletében található minta alapján elfogadja a Hatóság személyzetére alkalmazandó megfelelő rendelkezéseket.

(2) A Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést végezni a támogatások azon kedvezményezettjeinél, vállalkozóknál és alvállalkozóknál, amelyek a Hatóságon keresztül uniós forrásokban részesültek.

(3) Az OLAF a 883/2013/EU, Euratom rendeletben és a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben⁽³⁰⁾ meghatározott rendelkezésekkel és eljárásokkal összhangban vizsgálatokat, többek között helyszíni ellenőrzést és vizsgálatokat végezhet annak megállapítása céljából, hogy a Hatóság által finanszírozott valamely támogatással vagy szerződéssel kapcsolatban történt-e csalás, korrupció vagy egyéb, az Unió pénzügyi érdekeit sértő jogellenes tevékenység.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés sérelme nélkül a Hatóság harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásainak, szerződéseinek, támogatási megállapodásainak és támogatási határozatainak tartalmazniuk kell olyan rendelkezéseket, amelyek – hatáskörüikkel összhangban – kifejezetten feljogosítják a Számvevőszéket és az OLAF-ot ilyen ellenőrzések és vizsgálatok lefolytatására.

38. cikk

A minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályok

A Hatóságnak az (EU, Euratom) 2015/443⁽³¹⁾ és az (EU, Euratom) 2015/444⁽³²⁾ bizottsági határozatban meghatározott, az Európai Unió minősített adatainak és a nem minősített érzékeny adatoknak a védelmére vonatkozó biztonsági szabályokkal egyenértékű saját szabályokat kell elfogadnia. A Hatóság biztonsági szabályai többek között a minősített információk cseréjére, kezelésére és tárolására vonatkoznak.

39. cikk

Felelősség

(1) A Hatóság szerződéses felelősségét az adott szerződésre alkalmazandó jog szabályozza.

(2) A Hatóság által kötött szerződések választottbírói klauzulái értelmében a döntés a Bíróság joghatóságába tartozik.

(3) Szerződésen kívüli felelősség esetén a Hatóság a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti a szervezeti egységei vagy személyzete által feladataik teljesítése során okozott károkat.

(4) A (3) bekezdésben említett károk megtérítésével kapcsolatos vitákban a Bíróság rendelkezik joghatósággal.

⁽³⁰⁾ A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Községek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

⁽³¹⁾ A Bizottság (EU, Euratom) 2015/443 határozata (2015. március 13.) a Bizottságon belüli biztonságról (HL L 72., 2015.3.17., 41. o.).

⁽³²⁾ A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o.).

(5) A Hatóság személyzetének a Hatósággal szembeni személyes felelősségét a rájuk alkalmazandó személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek rendelkezései határozzák meg.

40. cikk

Értékelés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2024. augusztus 1-ig és azt követően ötévente a Hatóság célkitűzései, megbízatása és feladatai tekintetében értékeli annak teljesítményét. Az értékelés keretében foglalkozik különösen a 13. cikk szerinti közvetítői eljárás során szerzett tapasztalatokkal. Értékeli továbbá, hogy szükséges-e módosítani a Hatóság megbízatását és tevékenységi körét – beleértve hatáskörének kiterjesztését ágazatspecifikus szükségletekre is –, és e módosítások költségvetési vonzatait, tekintetbe véve az uniós ügynökségek által ezeken a területeken végzett munkát is. Az értékelés kitér a foglalkoztatás és a szociális politika területén működő ügynökségekkel való további szinergiák kialakítására és a tevékenységek ésszerűsítésére. Ezen értékelés alapján a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatokat terjeszthet elő e rendelet hatályának felülvizsgálata céljából.

(2) Amennyiben a Bizottság megítélése szerint a Hatóság fenntartása a célkitűzéseire, megbízatására és feladataira tekintettel a továbbiakban nem indokolt, javasolhatja e rendelet megfelelő módosítását vagy hatályon kívül helyezését.

(3) A Bizottság az értékelés megállapításairól beszámol az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az igazgatótanácsnak. Az értékelés megállapításait nyilvánosságra kell hozni.

41. cikk

Igazgatási vizsgálatok

A Hatóság tevékenységeit az EUMSZ 228. cikkével összhangban az európai ombudsman vizsgálja.

42. cikk

Együttműködés harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel

(1) Az e rendeletben meghatározott célkitűzések eléréséhez szükséges mértékben és a tagállamok és az uniós intézmények hatásköreinek sérelme nélkül a Hatóság együttműködhet harmadik országok illetékes hatóságaival és nemzetközi szervezetekkel.

E célból a Hatóság az igazgatótanács engedélyével és a Bizottság jóváhagyását követően munkamegállapodásokat köthet harmadik országok illetékes hatóságaival és nemzetközi szervezetekkel. Ezek a megállapodások az Unió vagy a tagállamok számára jogi kötelezettséget nem keletkeztethetnek.

(2) A Hatóság nyitott azon harmadik országok részvételére, amelyek ebből a célból megállapodást kötnek az Unióval.

Az első albekezdésben említett megállapodások vonatkozó rendelkezéseiben rögzíteni kell különösen az érintett harmadik országnak a Hatóság munkájában való részvétele jellegét, terjedelmét és módját, a Hatóság kezdeményezéseiben való részvételre, a pénzügyi hozzájárulásra és a személyzetre vonatkozó rendelkezéseket is beleértve. A személyzeti kérdéseket illetően ezeknek a megállapodásoknak minden esetben meg kell felelniük a személyzeti szabályzatnak és az alkalmazási feltételeknek.

(3) A Bizottság gondoskodik arról, hogy a Hatóság a megbízatásával összhangban és a meglévő intézményi kereteken belül működjön, és a Hatóság ügyvezető igazgatójával megfelelő munkamegállapodást köt erre a célra.

43. cikk

Székhely-megállapodás és működési feltételek

(1) A Hatóság fogadó tagállambeli elhelyezéséhez szükséges rendelkezéseket, továbbá az ügyvezető igazgatóra, az igazgatótanács tagjaira, a személyzetre és családtagjaikra a fogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és az annak székhelyéül szolgáló tagállam által – az igazgatótanács jóváhagyásának megszerzését követően – legkésőbb 2021. augusztus 1-ig megkötött székhely-megállapodás rögzíti.

(2) A fogadó tagállam a lehető legjobb körülményeket biztosítja a Hatóság zökkenőmentes és hatékony működéséhez, ideértve a többnyelvű, európai szemléletű iskoláztatás lehetőségét és a megfelelő közlekedési összeköttetéseket is.

44. cikk

A Hatóság tevékenységének megkezdése

(1) A Hatóság a saját költségvetése végrehajtásához szükséges kapacitás birtokában 2021. augusztus 1-ig megkezd működését.

(2) A Hatóság létrehozásáért és kezdeti működtetéséért a Bizottság felelős mindaddig, amíg a Hatóság nem kezdi meg működését. E célból:

- a) mindaddig, amíg az ügyvezető igazgató az igazgatótanács általi, a 31. cikkel összhangban történő kinevezését követően hivatalba nem lép, a Bizottság kijelölhet egy bizottsági tisztviselőt, aki ideiglenes ügyvezető igazgatóként jár el és ellátja az ügyvezető igazgató feladatait;
- b) a 18. cikk (1) bekezdésének k) pontjától eltérve és a 18. cikk (2) bekezdésében említett határozat elfogadásáig az ideiglenes ügyvezető igazgató gyakorolja a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörét;
- c) a Bizottság segítséget nyújthat a Hatóságnak, különösen azáltal, hogy bizottsági tisztviselőket bocsát rendelkezésre a Hatóság tevékenységeinek az ideiglenes ügyvezető igazgató vagy az ügyvezető igazgató felelőssége mellett történő végrehajtására;
- d) az ideiglenes ügyvezető igazgató az igazgatótanács jóváhagyásával engedélyezheti a Hatóság költségvetésében előírányzott kifizetéseket, és szerződéseket köthet, többek között személyi állomány felvételére a Hatóság létszámtervének elfogadását követően.

45. cikk

A 883/2004/EK rendelet módosításai

A 883/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következő ponttal egészül ki:

„na) »Európai Munkaügyi Hatóság«: az (EU) 2019/1149 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) által létrehozott szerv;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1149 rendelete (2019. június 20.) az Európai Munkaügyi Hatóság létrehozásáról, a 883/2004/EK, a 492/2011/EU és az (EU) 2016/589 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/344 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL 186, 2019.7.11., 21 o.).”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„74a. cikk

Az Európai Munkaügyi Hatóság

(1) Az igazgatási bizottság feladatainak és tevékenységeinek sérelme nélkül az Európai Munkaügyi Hatóság az (EU) 2019/1149 rendeletben foglalt feladataival összhangban támogatja e rendelet alkalmazását. Az igazgatási bizottság együttműködik az Európai Munkaügyi Hatósággal a tevékenységek kölcsönös megállapodással történő összehangolása és a párhuzamos tevékenységek elkerülése érdekében. Ennek érdekében együttműködési megállapodást köt az Európai Munkaügyi Hatósággal.

(2) Az igazgatási bizottság felkérheti az Európai Munkaügyi Hatóságot, hogy az (EU) 2019/1149 rendelet 13. cikke (11) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban utaljon hozzá valamely szociális biztonsági vonatkozású kérdést, amelyben közvetítést folytat.”

46. cikk

A 492/2011/EU rendelet módosításai

A 492/2011/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 26. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A (EU) 2019/1149 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) által létrehozott Európai Munkaügyi Hatóság megfigyelőként részt vesz a tanácsadó bizottság ülésein, és adott esetben technikai észrevételeivel és szakértelmével támogatja a bizottságot.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1149 rendelete (2019. június 20.) az Európai Munkaügyi Hatóság létrehozásáról, a 883/2004/EK, a 492/2011/EU és az (EU) 2016/589 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/344 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 186, 2019.7.11., 21. o.)”

2. A 29–34. cikket a Hatóság működésének az e rendelet 44. cikke (1) bekezdésével összhangban történő megkezdése napjától kezdődő hatállyal el kell hagyni.

3. A 35. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„35. cikk

A tanácsadó bizottság 1968. november 8-án hatályban lévő eljárási szabályzatát továbbra is alkalmazni kell.”

4. A 39. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk

A tanácsadó bizottság igazgatási kiadásai az Európai Unió általános költségvetésében a Bizottságra vonatkozó szakaszban szerepelnek.”

47. cikk

Az (EU) 2016/589 rendelet módosítása

Az (EU) 2016/589 rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az EURES-hálózatnak a Bizottság, az Európai Munkaügyi Hatóság és a tagállamok közötti megszervezése;”

b) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a Bizottság, az Európai Munkaügyi Hatóság és a tagállamok közötti együttműködés az állásajánlatokkal, az álláspályázatokkal és az önéletrajzokkal kapcsolatban rendelkezésre álló releváns adatok megosztása terén;”

c) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) az EURES-hálózat népszerűsítése uniós szinten, a Bizottság, az Európai Munkaügyi Hatóság és a tagállamok által meghozandó hatékony kommunikációs intézkedések révén.”

2. A 3. cikk a következő ponttal egészül ki:

„8. »Európai Munkaügyi Hatóság«: az (EU) 2019/1149 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) által létrehozott szerv.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1149 rendelete (2019. június 20.) az Európai Munkaügyi Hatóság létrehozásáról, a 883/2004/EK, a 492/2011/EU és az (EU) 2016/589 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/344 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 186, 2019.7.11., 21. o.).”

3. A 4. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„2. Biztosítani kell a fogyatékkal élőknek az EURES portál által nyújtott információkhoz és a nemzeti szinten rendelkezésre álló támogató szolgáltatásokhoz való hozzáférését. A Bizottság, az Európai Koordinációs Iroda, valamint az EURES-tagok és -partnerek meghatározzák, hogy saját kötelezettségeik vonatkozásában milyen eszközökkel biztosítják ezt.”

4. A 7. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az Európai Munkaügyi Hatóságon belül létrehozott Európai Koordinációs Iroda, amelynek az a feladata, hogy segítse az EURES-hálózatot tevékenységei végzésében;”

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„e) a Bizottság.”

5. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az Európai Koordinációs Irodának segítenie kell az EURES-hálózatot tevékenységei végzésében, mindenekelőtt azáltal, hogy a nemzeti koordinációs irodákkal és a Bizottsággal szoros együttműködésben kidolgozza és lebonyolítja az alábbi tevékenységeket:”;

ii. az a) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. az EURES-portál és az ahhoz kapcsolódó informatikai szolgáltatások rendszertulajdonosaként a portál működtetése és fejlesztése céljából a Bizottságnak továbbítandó felhasználói igények és üzleti követelmények más releváns uniós tájékoztató és tanácsadó szolgáltatásokkal vagy hálózatokkal, valamint kezdeményezésekkel együttműködésben történő meghatározása, ideértve az állásajánlatok, állaspályázatok, önéletrajzok és igazoló dokumentumok, valamint egyéb információk megosztását szolgáló rendszereit és eljárásait is;”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az Európai Koordinációs Irodát az Európai Munkaügyi Hatóság irányítja. Az Európai Koordinációs Iroda rendszeres párbeszédet alakít ki az uniós szintű szociális partnerek képviselőivel.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az Európai Koordinációs Iroda a 14. cikkben említett Koordinációs Csoporttal és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően kidolgozza többéves munkaprogramjait.”.

6. A 9. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) együttműködés a Bizottsággal, az Európai Munkaügyi Hatósággal és a tagállamokkal a közvetítés terén, a III. fejezetben foglalt keretrendszeren belül.”.

7. A 14. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Koordinációs Csoport a Bizottság, az Európai Koordinációs Iroda és a nemzeti koordinációs irodák megfelelő szintű képviselőiből áll.”

8. A 16. cikk (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok a munkaerő-kínálat és -kereslet Unión belüli egyensúlyának megteremtése érdekében a Bizottsággal és az Európai Koordinációs Irodával közösen megvizsgálják minden arra vonatkozó lehetőséget, hogy az álláshelyek betöltésénél az uniós polgárok prioritást élvezzenek. A tagállamok e célból meghozhatnak minden szükséges intézkedést.”

9. A 19. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok együttműködnek egymással, a Bizottsággal és az Európai Koordinációs Irodával a nemzeti rendszerek és a Bizottság által kidolgozott európai osztályozás közötti átjárhatóság megteremtésében. A Bizottság rendszeresen tájékoztatja a tagállamokat az európai osztályozás fejlesztéséről.”

10. A 29. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„29. cikk

Az áramlásokkal és mintákkal kapcsolatos információcsere

A Bizottság és a tagállamok az Európai Munkaügyi Hatóság jelentései alapján, az Eurostat statisztikái és a rendelkezésre álló nemzeti adatok felhasználásával nyomon követik és nyilvánosságra hozzák az Unióban megfigyelhető munkaerő-mobilitási áramlásokat és mintákat.”

48. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2016/344 határozat a Hatóság működésének az e rendelet 44. cikke (1) bekezdésével összhangban történő megkezdése napjával hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett határozatra való hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásokként kell értelmezni.

49. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

MELLÉKLET

A 16. CIKK (2) BEKEZDÉSÉVEL ÖSSZHANGBAN LÉTREHOZOTT PLATFORM TEVÉKENYSÉGEI

A platform különösen az alábbiak révén törekszik arra, hogy támogassa a Hatóságnak a be nem jelentett munkavégzés kezelésére vonatkozó célkitűzéseit:

- (1) a be nem jelentett munkavégzéssel kapcsolatos ismeretek bővítése, beleértve annak okait, a regionális különbségeket és a határokon átnyúló szempontokat is, közös meghatározások és fogalmak, tényeken alapuló mérési eszközök, valamint az összehasonlító elemzések előmozdítása révén; a be nem jelentett munkavégzés kezelésére irányuló különböző rendszerek és gyakorlatok kölcsönös megismerésének kialakítása, valamint a szakpolitikai intézkedések – köztük a megelőző intézkedések és a szankciók – hatékonyságának elemzése;
 - (2) a tagállamok és adott esetben harmadik országok közötti együttműködés különböző formáinak – például a személyzet csereprogramjainak, az adatbázisok használatának, a közös tevékenységeknek és a közös képzéseknek – megkönnyítése és értékelése, valamint a be nem jelentett munkavégzésre vonatkozó, az igazgatási együttműködés keretében működő információcsere rendszerének létrehozása egy külön modul révén az IMI-rendszerben;
 - (3) eszközök – például tudásbank – létrehozása az információk és tapasztalatok hatékony megosztása érdekében, valamint végrehajtási iránymutatások, a bevált gyakorlatokat tartalmazó útmutatók készítése és a be nem jelentett munkavégzésre irányuló ellenőrzések közös elveinek kidolgozása, továbbá olyan közös tevékenységek, mint az európai kampányok; az ilyen eszközökkel kapcsolatos tapasztalatok értékelése;
 - (4) a be nem jelentett munkavégzés kezelésére vonatkozó bevált gyakorlatok azonosítására irányuló társaktól való tanulási program kidolgozása valamennyi érintett területen, valamint szakértői értékelések készítése a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem terén elért haladás nyomon követéséről azokban a tagállamokban, amelyek úgy döntenek, hogy részt vesznek az ilyen értékelésekben;
 - (5) a nemzeti hatóságok által a be nem jelentett munkavégzés szempontjából releváns uniós jog alkalmazása terén szerzett tapasztalatok megosztása.
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1150 RENDELETE

(2019. június 20.)

az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az online közvetítő szolgáltatások a vállalkozás és az új üzleti modellek, a kereskedelem és az innováció kulcsfontosságú támogató eszközei, amelyek javíthatják a fogyasztók jólétét is, és amelyeket a magán- és a közszféra növekvő mértékben használ. Új piacokhoz és kereskedelmi lehetőségekhez kínálnak hozzáférést, lehetővé téve a vállalkozások számára a belső piac előnyeinek kiaknázását. Az uniós fogyasztók számára lehetővé teszik ezen előnyök kihasználását, különösen azáltal, hogy bővítik áruik és szolgáltatásaik választékát, valamint hozzájárulnak a versenyképes árak online kínálásához, ám egyúttal olyan kihívásokat is támasztanak, amelyeket a jogbiztonság biztosítása érdekében kezelni kell.
- (2) Az online közvetítő szolgáltatások kulcsfontosságúak lehetnek a fogyasztók eléréséhez ilyen szolgáltatásokat igénybe vevő vállalkozások üzleti eredményessége szempontjából. Ezért az onlineplatform-gazdaság előnyeinek teljes mértékű kiaknázása érdekében fontos, hogy a vállalkozások megbízhasanak azokban az online közvetítő szolgáltatásokban, amelyekkel kereskedelmi kapcsolatba lépnek. Ez főként azért nagy jelentőségű, mert az online közvetítő szolgáltatások segítségével közvetített ügyletek számának növekedése miatt – amit az erősen adatközpontú közvetített hálózati hatások még tovább erősítettek – az ilyen üzleti felhasználók, különösen a mikro-, kis- és középvállalkozások (kkv-k) a fogyasztók elérését illetően egyre nagyobb mértékben függnek az említett szolgáltatásoktól. Ezen egyre fokozódó függőségre tekintettel e szolgáltatások nyújtói gyakran erőfölényből tárgyalnak, amely lehetővé teszi számukra a gyakorlatilag egyoldalú fellépést, amely tisztességtelen lehet, és sértheti is üzleti felhasználóik és – közvetett módon – az uniós fogyasztók jogos érdekeit. Például egyoldalúan előírhatnak az üzleti felhasználók számára olyan gyakorlatokat, amelyek nagymértékben eltérnek a helyes üzleti magatartástól, vagy ellentétesek a jóhiszeműség és a tisztesség elvével. Ez a rendelet az onlineplatform-gazdaságban jelentkező ilyen lehetséges konfliktusokkal foglalkozik.
- (3) A fogyasztók megszokták az online közvetítő szolgáltatások használatát. A fogyasztók jólétéhez elengedhetetlen egy olyan versenyképes, tisztességes és átlátható online ökoszisztéma, amelyben a vállalatok felelősségteljesen viselkednek. Az átláthatóság és a bizalom biztosítása a vállalkozások közti kapcsolatok terén az online platform-gazdaságban közvetett módon is hozzájárulhat az onlineplatform-gazdaságba vetett fogyasztói bizalom növeléséhez. Az onlineplatform-gazdaság fejlődésének a fogyasztókra gyakorolt közvetlen hatásait azonban más uniós jogszabályok, különösen a fogyasztóvédelmi vívmányok szabályozzák.

⁽¹⁾ HL C 440., 2018.12.6., 177. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 17-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 14-i határozata.

- (4) Hasonlóképpen az online keresőprogramok is fontos forrását képezhetik az árukat vagy szolgáltatásokat weboldalakon keresztül fogyasztóiknak kínáló vállalkozások internetes forgalmának, ezért nagyban befolyásolhatják a belső piacon árukat és szolgáltatásokat online kínáló kereskedelmiweboldal-használók üzleti eredményességét. E tekintetben a weboldalak, köztük azon weboldalak online keresőprogramok szolgáltatói általi rangsorolása, amelyeken keresztül a kereskedelmiweboldal-használók árukat és szolgáltatásokat a fogyasztóknak kínálják, jelentős hatással van a fogyasztók választására és e kereskedelmiweboldal-használók üzleti eredményességére. Ezért az online keresőprogramok szolgáltatói a kereskedelmiweboldal-használókkal fennálló szerződéses jogviszony hiányában is gyakorlatilag egyoldalúan léphetnek fel, amely tisztességtelen lehet, és sértheti a kereskedelmiweboldal-használók és – közvetett módon – az uniós fogyasztók jogos érdekeit.
- (5) Az online közvetítő szolgáltatók és az üzleti felhasználók kapcsolatának jellege olyan helyzeteket is teremthet, amelyben az üzleti felhasználóknak gyakran korlátozottan van lehetőségük jogorvoslatra, amennyiben az ilyen szolgáltatók egyoldalú fellépése vitához vezet. E szolgáltatók sok esetben nem kínálnak elérhető és hatékony belső panaszkezelési rendszert. Számos okból hatástalanok lehetnek a létező, bírósági úton kívüli alternatív vitarendezési mechanizmusok is, ideértve a szakosodott közvetítők hiányát és az üzleti felhasználók megtorlástól való félelmét.
- (6) Az online közvetítő szolgáltatások és az online keresőprogramok, valamint az ezen szolgáltatások által elősegített ügyletek eleve határokon átnyúló lehetőségekkel rendelkeznek, és napjaink gazdaságában különösen fontosak az Unió belső piacának megfelelő működése tekintetében. Az egyes ilyen szolgáltatók esetlegesen tisztességtelen és káros kereskedelmi gyakorlatai, valamint a hatékony jogorvoslati mechanizmusok hiánya akadályozzák e potenciál teljes megvalósítását, és hátrányosan érintik a belső piac megfelelő működését.
- (7) A belső piacon belüli tisztességes, kiszámítható, fenntartható és megbízható online üzleti környezet biztosítása érdekében célszerű uniós szinten célzott, kötelező szabályokat megállapítani. Különösen az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói számára kell Unió-szerte megfelelő átláthatóságot és hatékony jogorvoslati lehetőségeket biztosítani, egyrészt az Unión belüli, határokon átnyúló üzleti tevékenység megkönnyítése érdekében, így törekedve a belső piac megfelelőbb működésére, másrészt az e rendelet által szabályozott egyes területeken esetlegesen bekövetkező szétaprózódás problémájának megoldására.
- (8) Az említett szabályoknak meg kell teremteniük továbbá a megfelelő ösztönzőket a tisztességesség és átláthatóság előmozdítására, különösen a kereskedelmiweboldal-használók online keresőprogramok által generált keresési eredményekben való rangsorolása tekintetében. Ugyanakkor az említett szabályoknak el kell ismerniük és biztosítaniuk kell a szélesebb körű onlineplatform-gazdaságban rejlő jelentős innovációs lehetőséget, és lehetővé kell tenniük az egészséges versenyt, amely a fogyasztók számára nagyobb választási lehetőséget eredményez. Helyénvaló tisztázni, hogy ez a rendelet nem érintheti a nemzeti polgári jogot, különösen a szerződési jogot, például a szerződések érvényességére, létrejöttére, joghatásaira vagy megszüntetésére vonatkozó szabályokat, feltéve hogy a nemzeti polgári jogi szabályok összhangban vannak az uniós joggal, és amennyiben az érintett szempontokat e rendelet nem szabályozza. A tagállamok továbbra is szabadon alkalmazhatják azokat a nemzeti jogszabályokat, amelyek tiltják vagy szankcionálják az egyoldalú magatartást vagy a tisztességtelen üzleti gyakorlatokat, amennyiben az érintett szempontokat e rendelet nem szabályozza.
- (9) Mivel az online közvetítő szolgáltatások és az online keresőprogramok tipikusan globális dimenzióval rendelkeznek, e rendelet arra való tekintet nélkül alkalmazandó e szolgáltatókra, hogy egy tagállamban vagy az Unió területén kívül letelepedettek-e, két feltétel együttes teljesülése esetén. Először is, az üzleti felhasználóknak és a kereskedelmiweboldal-használóknak az Unióban kell letelepedettnek lennie. Másodszor, az üzleti felhasználók vagy kereskedelmiweboldal-használók e szolgáltatásokon keresztül legalább az ügylet egy része tekintetében az Unió területén tartózkodó fogyasztóknak kínálják árukat vagy szolgáltatásaikat. Annak megállapítása érdekében, hogy az üzleti felhasználók vagy a kereskedelmiweboldal-használók az Unió területén tartózkodó fogyasztók részére kínálnak-e árukat vagy szolgáltatásokat, meg kell állapítani, hogy nyilvánvaló-e, hogy az üzleti felhasználók vagy a kereskedelmiweboldal-használók tevékenysége egy vagy több tagállam területén tartózkodó fogyasztók felé irányul. Ezt a kritériumot az Európai Unió Bíróságának az 1215/2012/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 17. cikke (1) bekezdésének c) pontjára, valamint az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontjára vonatkozó ítélkezési gyakorlatának megfelelően kell értelmezni. Az ilyen fogyasztóknak az Unióban kell tartózkodniuk, de nem szükséges, hogy lakóhelyük az Unióban legyen, vagy hogy valamely tagállam állampolgárai legyenek. Ennek megfelelően e rendelet nem alkalmazandó olyan esetekre, amikor az üzleti felhasználók vagy a kereskedelmiweboldal-használók nem az Unióban letelepedettek, vagy amennyiben az Unióban vannak letelepedve, az online közvetítő szolgáltatásokat vagy az online keresőprogramokat arra használják, hogy kizárólag az Unió területén kívül tartózkodó fogyasztók vagy fogyasztónak nem minősülő személyek részére kínáljanak árukat és szolgáltatásokat. Emellett e rendeletet a szerződésekre egyébként alkalmazandó jogtól függetlenül kell alkalmazni.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatásról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

- (10) A lényegében azonos környezetépítő üzleti modellen alapuló többoldalú szolgáltatásokat működtető szolgáltatók sokféle, vállalkozások és fogyasztók közötti kapcsolatot közvetítenek online. A vonatkozó szolgáltatások megragadása érdekében az online közvetítő szolgáltatásokat pontosan és technológiai szempontból semleges módon kell meghatározni. A szolgáltatásoknak különösen az információs társadalom szolgáltatásait kell magukban foglalniuk, amelyeknek jellemzően az üzleti felhasználók és a fogyasztók közötti közvetlen ügyletek kezdeményezésének előmozdítása a célja, tekintet nélkül arra, hogy az ügyletek megkötésére végül online, a szóban forgó online közvetítő szolgáltatónak vagy az üzleti felhasználónak az online portálján vagy offline kerül sor, vagy egyáltalán nem kerül rá sor, vagyis nem szükséges semmiféle, az üzleti felhasználók és a fogyasztók közötti szerződéses viszony megléte az e rendelet hatálya alá tartozó online közvetítő szolgáltatás előfeltételeként. Egy csupán marginális jellegű szolgáltatás hozzáadása nem tekinthető úgy, hogy a weboldal vagy szolgáltatás célja az ügyletek megkönnyítése az online közvetítő szolgáltatások keretében. A szolgáltatásnyújtást továbbá a szolgáltatók és a fogyasztóknak árukat és szolgáltatásokat kínáló üzleti felhasználók közötti szerződéses jogviszony alapján kell végezni. Akkor áll fenn ilyen szerződéses jogviszony, ha mindkét érintett fél egyértelmű módon és tartós adat-hordozón rögzíti elköteleződési szándékát, de nem feltétlenül szükséges a kifejezett írásbeli megállapodás.
- (11) Az e rendelet hatálya alá tartozó online közvetítő szolgáltatások példáinak következetesen magukban kell foglalniuk az online e-kereskedelmi piacereket, ideértve azon közösségi piacokat, amelyeken az üzleti felhasználók tevékenykednek, az online szoftveralkalmazásokra irányuló szolgáltatásokat – például az alkalmazás-áruházakat – és a közösségi médiára irányuló online szolgáltatásokat, függetlenül az ilyen szolgáltatások nyújtására használt technológiától. Ebben az értelemben az online közvetítő szolgáltatásokat hangasszisztens-technológiákkal is lehet nyújtani. Az sem releváns, hogy az üzleti felhasználók és fogyasztók közötti ügyletek során történik-e pénzbeli fizetés vagy hogy azokat részben offline kötik-e meg. Ez a rendelet mindazonáltal nem alkalmazandó az online közvetítő szolgáltatók egymás számára nyújtott szolgáltatásaira, ahol nincsenek jelen üzleti felhasználók, a tisztán vállalkozások közötti online közvetítői szolgáltatásokra, amelyek a fogyasztók számára nem elérhetők, az olyan online hirdetési eszközökre és online hirdetési piacerekre, amelyeket nem azzal a céllal biztosítanak, hogy ösztönözzék a közvetlen ügyletek kezdeményezését, és amelyek nem foglalnak magukban fogyasztókkal fennálló szerződéses jogviszonyt. Ugyanezen ok miatt e rendelet nem terjedhet ki a keresőoptimalizáló szoftverekkel és a hirdetésblokkoló szoftverekkel kapcsolatos szolgáltatásokra. Ez a rendelet nem vonatkozhat azokra a technológiai funkciókra és interfészekre, amelyek csupán hardvereket és alkalmazásokat kötnek össze, mivel ezek rendszerint nem felelnek meg az online közvetítő szolgáltatásokra vonatkozó követelményeknek. Az ilyen funkciók vagy interfészek azonban közvetlenül kapcsolódhatnak bizonyos online közvetítő szolgáltatásokhoz, vagy kiegészíthetik azokat, és amennyiben ez az eset áll fenn, az érintett online közvetítő szolgáltatókra alkalmazni kell az említett funkciókon és interfészekeken alapuló megkülönböztetett bánásmódhoz kapcsolódó átláthatósági követelményeket. Ez a rendelet nem alkalmazandó továbbá az online fizetési szolgáltatásokra, mivel azok önmagukban nem felelnek meg az alkalmazandó követelményeknek, hanem inkább eleve kiegészítői az érintett fogyasztók felé irányuló, árukat és szolgáltatásokat érintő ügyleteknek.
- (12) Az Európai Unió Bíróságának vonatkozó ítélkezési gyakorlatával összhangban és tekintettel arra a tényre, hogy az üzleti felhasználók függőségi helyzetét elsősorban azon online közvetítő szolgáltatók tekintetében figyelték meg, amelyek a természetes személyeknek minősülő fogyasztók felé képeznek utat, a fogyasztónak az e rendelet hatályának meghatározásához használt fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az kizárólag olyan természetes személyekre utal, akik kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységükön kívül eső célokból járnak el.
- (13) Tekintettel az innováció gyors ütemére, az online keresőprogramok e rendeletben használt fogalommeghatározásának technológiasemlegesnek kell lennie. A fogalommeghatározásba különösen bele kell érteni a hangalapú kéréseket is.
- (14) Az online közvetítő szolgáltatók általában előre megfogalmazott szerződési feltételeket alkalmaznak, és az üzleti felhasználók szükség szerinti hatékony védelme érdekében e rendelet akkor alkalmazandó, amikor az online közvetítő szolgáltató egyoldalúan határozza meg valamely szerződéses jogviszony szerződési feltételeit, függetlenül azok elnevezésétől vagy formájától. Azt, hogy a szerződési feltételeket egyoldalúan határozták-e meg, eseti alapon, átfogó értékelés alapján kell megállapítani. Ezen átfogó értékelés során önmagában véve nem döntő az érintett felek viszonylagos mérete vagy az a tény, hogy tárgyalásra került sor, illetve, hogy a szerződési feltételek bizonyos rendelkezései ilyen tárgyalás tárgyát képezhették és azokat az érintett szolgáltató és az üzleti felhasználó közösen határozhatta meg. Ezen túlmenően az online közvetítő szolgáltatók azon kötelezettsége, hogy az üzleti felhasználók számára könnyen hozzáférhetővé tegyék szerződési feltételeiket, többek között kereskedelmi kapcsolatuknak a szerződéskötést megelőző szakaszában, azt jelenti, hogy az üzleti felhasználókat nem fosztják meg az e rendeletből eredő átláthatóságtól, és ennek eredményeképpen sikeresen tárgyalhatnak.

- (15) Annak biztosítása érdekében, hogy a szerződéses jogviszony általános szerződési feltételei lehetővé tegyék az üzleti felhasználók számára az online közvetítő szolgáltatás igénybevételére, megszüntetésére és felfüggesztésére irányuló kereskedelmi feltételek megállapítását és üzleti kapcsolatukban a kiszámíthatóság elérését, e szerződési feltételeket világos és érthető módon kell megfogalmazni. A szerződési feltételek nem minősülnek világosnak és érthetően megfogalmazottnak, ha homályosak, nem konkrétak vagy hiányoznak belőlük fontos kereskedelmi kérdések részletei, és ezért nem biztosíthatnak az üzleti felhasználók számára észszerű szintű kiszámíthatóságot a szerződéses jogviszony legfontosabb szempontjai tekintetében. Ezen túlmenően a félrevezető megfogalmazást nem szabad világosnak és érthetőnek tekinteni.
- (16) Annak biztosítása érdekében, hogy az üzleti felhasználók számára kellően egyértelmű legyen, hogy áruikat vagy szolgáltatásaikat hol és kiknek forgalmazzák, az online közvetítő szolgáltatóknak minden olyan további forgalmazási csatorna és lehetséges kapcsolódó program átláthatóságát biztosítaniuk kell az üzleti felhasználók részére, amelyeket azok felhasználhatnak az említett áruk és szolgáltatások forgalmazásához. Az egyéb csatornákat és a kapcsolódó programokat technológiai szempontból semleges módon kell értelmezni, ideértve többek között azokat a weboldalt, alkalmazásokat vagy más online közvetítő szolgáltatásokat, amelyeket az üzleti felhasználó által kínált áruk vagy szolgáltatások forgalmazásához használnak.
- (17) A szellemi tulajdonhoz fűződő jogok online gyakorlása és ellenőrzése nagy gazdasági jelentőséggel bírhat mind az online közvetítő szolgáltatók, mind az üzleti felhasználók számára. Az üzleti felhasználók számára az egyértelműség és az átláthatóság biztosítása, valamint a jobb érthetőség elősegítése érdekében az online közvetítő szolgáltatók – ha úgy kívánják – általános szerződési feltételeikben általános vagy részletesebb tájékoztatást nyújtanak a szerződési feltételeknek az üzleti felhasználó szellemi tulajdonhoz fűződő jogai gyakorlására és ellenőrzésére kifejtett általános hatásairól, amennyiben ilyenek fennállnak. Ez a tájékoztatás többek között magába foglalhat olyan információkat, mint a logók, védjegyek vagy márkanevek általános használata.
- (18) A szerződési feltételek átláthatóságának biztosítása döntő lehet a fenntartható üzleti viszonyok előmozdításában és az üzleti felhasználókat sértő tisztességtelen magatartás megakadályozásában. Az online közvetítő szolgáltatóknak ezért biztosítaniuk kell azt is, hogy a szerződési feltételek a kereskedelmi jogviszony valamennyi szakaszában könnyen hozzáférhetőek legyenek, ideértve a szerződéskötést megelőző szakaszban a leendő üzleti felhasználók számára való hozzáférhetőséget is, és hogy e feltételek minden módosításáról tartós adathordozón értesítsék az érintett üzleti felhasználókat olyan meghatározott felmondási időn belül, amely az adott körülményeket figyelembe véve észszerű és arányos, és amely legalább 15 nap. Arányosan hosszabb, 15 napot meghaladó felmondási időt kell alkalmazni, ha a szerződési feltételekre vonatkozó javasolt módosítások megkövetelik az üzleti felhasználóktól, hogy a módosításoknak való megfelelés érdekében technikai vagy kereskedelmi kiigazításokat hajtsanak végre, például annak előírásával, hogy termékeiken vagy szolgáltatásaikon jelentős technikai változtatásokat végezzenek. Az említett felmondási idő nem alkalmazandó akkor és annyiban, amikor és amennyiben attól az érintett üzleti felhasználó egyértelműen eltekint, vagy akkor és annyiban, amikor és amennyiben a módosítás felmondási idő lejártá előtti végrehajtásának szükségessége a szolgáltatót uniós vagy nemzeti jog értelmében terhelő jogi vagy szabályozási kötelezettség következménye. A javasolt szerkesztési változtatások azonban nem tartoznak a „módosítás” fogalmába, amennyiben ezek nem változtatják meg a szerződési feltételek tartalmát vagy jelentését. A javasolt módosításokról szóló értesítés tartós adathordozón való elküldésének követelménye lehetővé teszi az üzleti felhasználók számára, hogy egy későbbi szakaszban hatékonyan áttekintsék ezeket a módosításokat. Az üzleti felhasználóknak biztosítani kell azt a jogot, hogy bármilyen módosításról szóló értesítés átvételét követő 15 napon belül felmondhassák a szerződést, kivéve azt az esetet, mikor a szerződésre vonatkozóan rövidebb felmondási idő alkalmazandó, például a nemzeti polgári jogból eredően.
- (19) Általánosságban az új áruknak vagy szolgáltatásoknak – ideértve a szoftveralkalmazásokat is – az online közvetítő szolgáltatások közé való felvétele az üzleti felhasználó egyértelmű jóváhagyásának tekintendő, ami a szerződési feltételekben bekövetkező módosításokhoz szükséges felmondási időtől való eltekintést eredményez. Azonban azon esetekben, amikor az észszerű és arányos felmondási idő meghaladja a 15 napot, mivel a szerződési feltételek módosításai azt kívánják meg az üzleti felhasználótól, hogy áruai vagy szolgáltatásai tekintetében jelentős technikai változtatásokat végezzen, nem tekinthető a felmondási időtől való automatikus eltekintésnek az, ha az üzleti felhasználó új árukat vagy szolgáltatásokat vesz fel. Az online közvetítő szolgáltatónak számítani kell arra, hogy a szerződési feltételek módosításai miatt az üzleti felhasználónak jelentős technikai változtatásokat kell végrehajtania, ha például eltávolítják vagy hozzáadják az online közvetítő szolgáltatások teljes funkcióit, amelyekhez az üzleti felhasználók hozzáféréssel rendelkeztek, vagy akkor, ha az üzleti felhasználóknak áruikat ki kell igazítaniuk vagy szolgáltatásaikat újra kell programozniuk annak érdekében, hogy az online közvetítő szolgáltatásokon keresztül továbbra is működni tudjanak.
- (20) Az üzleti felhasználók védelme, illetve mindkét fél számára a jogbiztonság biztosítása érdekében a követelményeknek nem megfelelő szerződési feltételek semmiek, vagyis olyanok minősülnek, mint amelyek *erga omnes* és *ex tunc* hatállyal soha nem léteztek. Ez azonban csak a szerződési feltételek azon konkrét rendelkezéseire vonatkozik, amelyek nem felelnek meg a követelményeknek. A fennmaradó rendelkezések továbbra is érvényesek és végrehajthatók maradnak, amennyiben elkülöníthetők a követelményeknek nem megfelelő rendelkezésektől. A meglévő szerződési feltételek hirtelen módosításai jelentősen megzavarhatják az üzleti felhasználók működését. Az üzleti felhasználókat érintő ilyen negatív hatások korlátozása és az ilyen magatartás megakadályozása érdekében ezért a konkrét felmondási idő biztosítására irányuló kötelezettség megszegésével végrehajtott módosítás semmis, vagyis olyanok minősül, mint amelyek *erga omnes* és *ex tunc* hatállyal soha nem léteztek.

- (21) Annak biztosítása érdekében, hogy az üzleti felhasználók teljes mértékben kihasználhassák az online közvetítő szolgáltatások által kínált kereskedelmi lehetőségeket, e szolgáltatások nyújtói nem akadályozhatják meg teljesen az üzleti felhasználókat abban, hogy kereskedelmi arculatukat az adott online közvetítő szolgáltatás révén kínálatuk vagy jelenlétük részeként bemutassák. A beavatkozás e tilalma azonban nem értelmezhető az üzleti felhasználók azon jogának, hogy egyoldalúan határozzák meg az adott online közvetítő szolgáltatás keretében kínálatuk bemutatását vagy jelenlétüket.
- (22) Jogos érdekek indokolhatják, hogy egy online közvetítő szolgáltató korlátozza, felfüggeszse vagy megszüntesse a szolgáltatásnyújtást egy adott üzleti felhasználó számára, többek között azért, hogy az adott üzleti felhasználó egyes áruait vagy szolgáltatásait törli a listájából vagy ténylegesen eltávolítja a keresési eredmények közül. Egészen a felfüggesztéshez közeli mértékig, az online közvetítő szolgáltatók korlátozhatják továbbá az üzleti felhasználók listán való egyéni feltüntetését is; például az üzleti felhasználók visszavetésével vagy megjelenésük negatív befolyásával („dimming”), amely magában foglalhatja a rangsorban való hátrább sorolást. Mivel azonban az ilyen döntések jelentősen befolyásolják az érintett üzleti felhasználó érdekeit, a korlátozás vagy felfüggesztés hatályossá válását megelőzően vagy azzal egyidejűleg, tartós adathordozón rendelkezésükre kell bocsátani a döntés indokolását. Az ilyen döntések üzleti felhasználókra gyakorolt negatív hatásainak minimalizálása érdekében az online közvetítő szolgáltatóknak lehetőséget kell biztosítaniuk az említett döntéshez vezető tények tisztázására a belső panaszkezelési eljárás keretében, ami lehetővé teszi az üzleti felhasználó számára, hogy lehetőség szerint helyreállítsa a megfelelést. Ezen túlmenően, amennyiben az online közvetítő szolgáltató visszavonja a korlátozást, felfüggesztésre vagy megszüntetésre vonatkozó döntést, amelyet például tévedésből hozott, vagy az e döntéshez vezető feltételek megsértése nem rosszhiszeműen történt, és azt kielégítő módon orvosolták, a szolgáltatónak indokolatlan késedelem nélkül vissza kell állítania az érintett üzleti felhasználót, beleértve az üzleti felhasználónak a döntés előtt elérhető személyes vagy egyéb adatokhoz vagy mindkettőhöz való hozzáférést is.

Az indokolásnak az online közvetítő szolgáltatások korlátozására, felfüggesztésére vagy megszüntetésére vonatkozó döntés tekintetében lehetővé kell tennie az üzleti felhasználók számára annak megállapítását, hogy van-e lehetőség a döntés megtámadására, javítva ezzel az üzleti felhasználók lehetőségeit a hatékony jogorvoslat szükség szerinti igénybevételére. Az indokolásban fel kell tüntetni a döntésnek a szerződési feltételekben a szolgáltató által előre megállapított okokra alapozott indokait, és annak arányos mértékben hivatkozni kell a döntéshez vezető lényeges konkrét körülményekre, beleértve a harmadik felek bejelentéseit. Az online közvetítő szolgáltató ugyanakkor nem köteles indokolni a korlátozásokat, felfüggesztéseket vagy megszüntetéseket, amennyiben ezzel egy jogi vagy szabályozási kötelezettséget sértene meg. Az indokolás továbbá akkor sem írható elő, ha az online közvetítő szolgáltató bizonyítani tudja, hogy az érintett üzleti felhasználó több alkalommal is megsértette az alkalmazandó szerződési feltételeket, és ez a szóban forgó online közvetítő szolgáltatások nyújtásának teljes megszüntetését eredményezte.

- (23) Az online közvetítői szolgáltatások nyújtásának teljes megszüntetése és az azok használatához nyújtott, illetve a szolgáltatásnyújtás keretében létrehozott adatok törlése olyan alapvető jelentőségű információvesztést jelent, amely jelentős hatással lehet az üzleti felhasználókra, emellett az a képességük is sérülhet, hogy megfelelően gyakorolják az e rendelet által biztosított jogaikat. Az online közvetítő szolgáltatóknak ezért legalább 30 nappal az online közvetítő szolgáltatásaik nyújtása teljes megszüntetésének életbe lépését megelőzően tartós adathordozón meg kell küldeniük az indokolást az érintett üzleti felhasználónak. Olyan esetekben azonban, amelyekben jogi vagy szabályozási kötelezettség írja elő egy online közvetítő szolgáltató számára, hogy teljes mértékben szüntesse meg online közvetítői szolgáltatásait nyújtását egy adott üzleti felhasználó részére, ez a felmondási határidő nem alkalmazandó. Ezzel azonos módon a 30 napos felmondási idő nem alkalmazandó akkor sem, ha az online közvetítő szolgáltatók az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jog szerinti olyan megszüntetési joggal rendelkeznek, amely lehetővé teszi a szolgáltatás azonnali megszüntetését abban az esetben, ha a konkrét eset valamennyi körülményének figyelembevételével és mindkét fél érdekeit figyelembe véve nem várható el ésszerűen az, hogy a szerződéses viszony fennmaradjon a megállapodásban rögzített végső időpontig, illetve a felmondási idő lejártáig. Végül a 30 napos felmondási idő nem alkalmazandó akkor sem, ha az online közvetítő szolgáltatók bizonyítani tudják a szerződési feltételek ismételt megsértését. A 30 napos felmondási idő alóli különböző kivételek különösen a tiltott vagy nem megfelelő tartalmakkal, az áru vagy szolgáltatás biztonságával, a hamisítással, a csalással, a rosszhiszemű szoftverekkel, a spamekkel, az adatsértésekkel, az egyéb kiberbiztonsági kockázatokkal vagy az áru vagy szolgáltatás kiskorúak számára való alkalmasságával kapcsolatban merülhetnek fel. Az arányosság biztosítása érdekében az online közvetítő szolgáltatók – amennyiben az ésszerű és technikailag kivitelezhető – valamely üzleti felhasználónak csak egyes áruait vagy szolgáltatásait törlik a listáról. Az online közvetítő szolgáltatások nyújtásának teljes megszüntetése a leg súlyosabb intézkedés.
- (24) Az áruk és szolgáltatások online közvetítő szolgáltatók általi rangsorolása fontos hatást gyakorol a fogyasztók választásaira, következésképpen az ezen árukat és szolgáltatásokat a fogyasztóknak kínáló üzleti felhasználók üzleti eredményességére is. A rangsorolás az üzleti felhasználók ajánlatainak relatív kiemelését vagy a keresési eredményekhez rendelt relevanciát jelenti, az online közvetítő szolgáltatók vagy az online keresőprogram-szolgáltatók által bemutatott, szervezett vagy közölt módon, és amely kiemelés vagy relevancia szekvenciális algoritmusok, minősítési és értékelési mechanizmusok, vizuális kiemelések vagy más rangsorolási eszközök, vagy ezek kombinációi használatának eredményeként jön létre. A kiszámíthatóság azt jelenti, hogy az online közvetítő szolgáltatók nem önkényes módon határozzák meg a rangsorolást. A szolgáltatóknak ezért előre be kell mutatniuk a rangsorolást

meghatározó paramétereket annak érdekében, hogy növeljék az üzleti felhasználók számára a kiszámíthatóságot, valamint hogy lehetővé tegyék számukra a rangsorolási mechanizmus jobb megértését és a különböző szolgáltatók rangsorolási gyakorlatainak összehasonlítását. Az átláthatósági kötelezettség konkrét kialakítása fontos az üzleti felhasználók számára, mivel korlátozott számú, a rangsorolás szempontjából leginkább releváns paraméter kiválasztását jelenti abból a valószínűleg sokkal nagyobb számú paraméterből, amelyek a rangsorolásra valamilyen hatással bírnak. Ennek az indoklással ellátott leírásnak segítenie kell az üzleti felhasználókat áruik és szolgáltatásaik, vagy azok lényeges jellemzői bemutatásának javítása terén. A fő paraméter fogalma a rangsorolással összefüggésben használt bármely általános kritériumra, folyamatra, algoritmusokra épített különös jelekre vagy más kiigazítási vagy visszaverési mechanizmusra utal.

- (25) A rangsorolást meghatározó fő paraméterek leírása tartalmazza továbbá az üzleti felhasználók számára biztosított azon lehetőség ismertetését, hogy díjfizetéssel aktívan befolyásolhatják a rangsorolást, valamint e lehetőség viszonylagos hatásainak ismertetését. Ebben az összefüggésben díjfizetés alatt például olyan befizetés érthető, amelynek fő vagy kizárólagos célja a rangsorolás javítása, valamint olyan közvetett, az üzleti felhasználó által valamilyen egyéb kötelezettség – például kiegészítő szolgáltatások vagy prémium funkciók – elfogadásának formájában létrejött díjfizetés, amelynek a rangsorolás javítása lehet a gyakorlati hatása. A leírás tartalma – többek között a fő paraméterek száma és típusa – ennek megfelelően nagymértékben változhat az adott online közvetítő szolgáltatástól függően, azonban ennek a leírásnak megfelelően érthetővé kell tennie az üzleti felhasználók számára azt, hogy a rangsorolási mechanizmus hogyan veszi figyelembe az üzleti felhasználó által kínált aktuális áru vagy szolgáltatás jellemzőit, és ezen áruk vagy szolgáltatások relevanciáját az adott online közvetítő szolgáltatás fogyasztói számára. Például az üzleti felhasználók által kínált áruk vagy szolgáltatások minőségének mérése használt indikátorok, a szerkesztőprogramok használata és ezek képessége az adott áruk és szolgáltatások rangsorolására, a díjfizetés által a rangsorolásra gyakorolt hatás nagysága, valamint a magához az áruhoz vagy szolgáltatáshoz nem vagy csak távolról kapcsolódó elemek, például az online ajánlat kialakításának jellemzői minősülnek olyan fő paramétereknek, amelyek – ha világos és érthető módon szerepelnek a rangsorolási mechanizmus általános leírásában – segíthetnek abban, hogy az üzleti felhasználók kellőképpen megismerjék a rangsorolási mechanizmus működését.
- (26) Hasonlóképpen, a weboldalak, mindenekelőtt azon weboldalak online keresőprogramok szolgáltatói általi rangsorolása, amelyeken keresztül a vállalkozások az árukat és szolgáltatásokat a fogyasztóknak kínálják, lényegesen befolyásolja a fogyasztók választását és a kereskedelmi weboldal-használók üzleti eredményességét. Az online keresőprogram-szolgáltatóknak ezért be kell mutatniuk a valamennyi indexált weboldal – köztük a kereskedelmiweboldal-használók weboldalai és más weboldalak – rangsorolását meghatározó fő paramétereket és ezek relatív jelentőségét az egyéb paraméterekhez képest. Az áruk és szolgáltatások jellemzői és a fogyasztók szempontjából való jelentőségük mellett e leírásnak az online keresőprogramok esetében lehetővé kell tennie továbbá a kereskedelmiweboldal-használók számára annak megfelelő átlátását, hogy figyelembe veszik-e – és ha igen, hogyan és milyen mértékben – a használt weboldal bizonyos jellemzőit, például a mobil telekommunikációs eszközökön való megjelenítésre történő optimalizációt. E leírásnak tartalmaznia kell a kereskedelmiweboldal-használók rendelkezésére álló azon lehetőségek bemutatását is, amelyek segítségével díjfizetéssel aktívan befolyásolhatják a rangsorolást, valamint e lehetőség viszonylagos hatásainak ismertetését. Az online keresőprogramok szolgáltatói és a kereskedelmiweboldal-használók közötti szerződéses jogviszony hiányában e leírást az érintett online keresőprogram valamely nyilvánvaló és a nyilvánosság számára könnyen hozzáférhető felületén kell közzétenni. Ebben az értelemben nem minősülhetnek könnyen és nyilvánosan hozzáférhetőnek a weboldalak azon területei, amelyek eléréséhez a felhasználóknak be kell jelentkezniük vagy regisztrálniuk kell.

A kiszámíthatóság kereskedelmi weboldal-használók számára való biztosítása érdekében a leírást frissíteni kell, ideértve annak lehetőségét, hogy könnyen hozzáférhetővé kell tenni a fő paraméterekben bekövetkezett valamennyi módosítást. A fő paraméterek naprakész leírásának megléte az online keresőprogram kereskedelmiweboldal-használóitól eltérő felhasználók számára is előnyös lenne. Bizonyos esetekben az online keresőprogram-szolgáltatók dönthetnek úgy, hogy egy konkrét esetben befolyásolják a rangsorolást, vagy hogy harmadik felektől származó bejelentések alapján törölnek egy adott weboldalt egy rangsorhelyről. Az online közvetítő szolgáltatókkal ellentétben az online keresőprogram-szolgáltatóktól a felek közötti szerződéses viszony hiányában nem várható el, hogy közvetlenül értesítsenek egy kereskedelmiweboldal-használót egy harmadik féltől származó bejelentés kapcsán végrehajtott rangsormódosításról vagy törlésről. Ugyanakkor a kereskedelmiweboldal-használónak lehetőséget kell kapnia arra, hogy – megvizsgálva a bejelentés tartalmát például egy nyilvánosan elérhető online adatbázisban – megvizsgálja a bejelentés tartalmát, amely az adott esetben a rangsor módosításához vagy egy adott weboldal listáról való törléshez vezetett. Ez hozzájárulhat a versenytársaktól eredő, törlést eredményezhető bejelentésekkel való esetleges visszaélések visszaszorításához.

- (27) Ez a rendelet nem írhatja elő az online közvetítő szolgáltatók vagy az online keresőprogram-szolgáltatók számára, hogy felfedjék rangsorolási mechanizmusaik részletes működését, többek között a használt algoritmusokat. Ugyanígy nem korlátozható az a lehetőségük sem, hogy felléphessenek a rangsorolásra irányuló, harmadik felek által elkövetett rosszindulatú manipuláció ellen, többek között a fogyasztók védelme érdekében. A fő rangsorolási paraméterek általános leírásának célja, hogy garantálja ezen érdekek védelmét, ugyanakkor az üzleti felhasználók és a kereskedelmiweboldal-használók megfelelő mértékben megismerjék a rangsorolás működését az egyes konkrét online közvetítő szolgáltatások vagy online keresőprogramok használatával összefüggésben. E rendelet célkitűzése

teljesítésének biztosítása érdekében, az online közvetítő szolgáltatók és az onlinekeresőprogram-szolgáltatók kereskedelmi érdekeinek figyelembevétele miatt soha nem lehet megtagadni a rangsorolást meghatározó fő paraméterek felfedését. Ebben a tekintetben, bár e rendelet nem érinti az (EU) 2016/943 európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽⁵⁾, a leírásnak legalább a használt rangsorolási paraméterek relevanciájára vonatkozó aktuális adatokon kell alapulnia.

- (28) A Bizottságnak iránymutatásokat kell kidolgoznia annak érdekében, hogy segítséget nyújtson az online közvetítő szolgáltatók és az onlinekeresőprogram-szolgáltatók számára az e rendeletben meghatározott rangsorolási átláthatósági követelmények alkalmazása során. Ennek az erőfeszítésnek elő kell segítenie a rangsorolást meghatározó fő paraméterek meghatározásának és az üzleti felhasználók és kereskedelmiweboldal-használók számára történő bemutatása módjának optimalizálását.
- (29) A kiegészítő áruk és szolgáltatások alatt olyan áruk és szolgáltatások értendők, amelyeket az üzleti felhasználó által az online közvetítő szolgáltatásokon keresztül kínált elsődleges árun vagy szolgáltatáson felül és azt kiegészítve kínálnak a fogyasztónak az online közvetítő szolgáltatás útján kezdeményezett ügylet teljesülését megelőzően. A kiegészítő áruk és szolgáltatások olyan termékek, amelyek működése tipikusan az elsődleges árutól vagy szolgáltatástól függ, és azokhoz közvetlenül kapcsolódik. A fogalom meghatározásba ezért nem tartozhatnak bele azok az áruk és szolgáltatások, amelyeket csupán a kérdéses elsődleges árun vagy szolgáltatáson túlmenően értékesítenek, de amelyek nem kiegészítő jellegűek. A kiegészítő szolgáltatásokra példa lehet egy adott áru tekintetében kínált javítási szolgáltatás, vagy pénzügyi termékek, például a bérelt autó biztosítása, amelyek kiegészítik az üzleti felhasználó által kínált adott árukat vagy szolgáltatásokat. Hasonlóképpen, a kiegészítő áruk olyan áruk lehetnek, amelyek kiegészítik az adott, az üzleti felhasználó által kínált terméket, az adott termék továbbfejlesztése révén, vagy az adott termékhez kapcsolódó testreszabási eszköz biztosítása révén. Az – online közvetítő szolgáltatásaikat használó üzleti felhasználók által értékesített árukhoz vagy szolgáltatásokhoz képest kiegészítő – árukat és szolgáltatásokat a fogyasztóknak kínáló online közvetítő szolgáltatók szerződési feltételeikben leírják a kínált kiegészítő áruk és szolgáltatások típusát. Ezen leírásnak a szerződési feltételekben rendelkezésre kell állnia, függetlenül attól, hogy maga az online közvetítő szolgáltató vagy harmadik fél nyújtja a kiegészítő árut vagy szolgáltatást. A leírásnak elég átfogónak kell lennie ahhoz, hogy az üzleti felhasználó megállapíthassa belőle, hogy az adott árut vagy szolgáltatást az általa kínált áruhoz vagy szolgáltatáshoz képest kiegészítő jelleggel értékesítik-e. A leírásnak nem szükségszerűen az adott árut vagy szolgáltatást kell tartalmaznia, hanem inkább az üzleti felhasználó elsődleges termékéhez képest kiegészítő jelleggel kínált termék típusát. A leírásnak továbbá minden körülmények között tartalmaznia kell azt, hogy az üzleti felhasználó kínálhat-e az online közvetítő szolgáltatásokon keresztül kínált elsődleges áruját vagy szolgáltatását kiegészítő saját árut vagy szolgáltatást, és ha igen, milyen feltételekkel.
- (30) Ha az online közvetítő szolgáltató saját online közvetítő szolgáltatásán keresztül maga kínál bizonyos árukat vagy szolgáltatásokat a fogyasztók számára vagy irányítása alatt álló üzleti felhasználón keresztül teszi ezt, akkor e szolgáltató közvetlen versenyben állhat az online közvetítő szolgáltatását igénybe vevő más, a szolgáltató által nem irányított üzleti felhasználókkal, ami gazdasági ösztönzést nyújthat és lehetővé teheti a szolgáltatónak, hogy az online közvetítő szolgáltatás feletti irányítását felhasználva műszaki vagy gazdasági előnyöket biztosítson saját ajánlatainak vagy azoknak, amelyeket az általa irányított üzleti felhasználó kínál, amely előnyöket megtagadhatja a versenytárs üzleti felhasználóktól. Az ilyen magatartás alááshatja a tisztességes versenyt és korlátozhatja a fogyasztók választási lehetőségeit. Ilyen helyzetekben különösen fontos, hogy az online közvetítő szolgáltató átlátható módon járjon el, és gondoskodjon minden olyan, akár jogi, kereskedelmi vagy műszaki jellegű – például az az operációs rendszerekkel kapcsolatos funkciók révén eszközölt –, megkülönböztetett bánásmód megfelelő leírásáról és a mögöttes megfontolások meghatározásáról, amelyet az általa kínált árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban az üzleti felhasználók által kínáltakhoz képest gyakorolhat. Az arányosság biztosítása érdekében e kötelezettség az általános online közvetítő szolgáltatások szintjén alkalmazandó, nem pedig az e szolgáltatások segítségével kínált egyes áruk vagy szolgáltatások szintjén.
- (31) Ha az online keresőprogram-szolgáltató saját online keresőprogramján keresztül maga kínál bizonyos árukat vagy szolgáltatásokat a fogyasztók számára vagy az irányítása alatt álló kereskedelmiweboldal-használón keresztül teszi ezt, akkor e szolgáltató közvetlen versenyben állhat az online keresőprogramját igénybe vevő más, a szolgáltató által nem irányított kereskedelmiweboldal-használókkal. Ilyen helyzetekben különösen fontos, hogy az online keresőprogram-szolgáltató átlátható módon járjon el, és leírjon minden olyan, akár jogi, kereskedelmi vagy műszaki jellegű megkülönböztetett bánásmódot, amelyet a maga, vagy az általa irányított üzleti felhasználó által kínált árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban a versenytárs kereskedelmiweboldal-használók által kínáltakhoz képest gyakorolhat. Az arányosság biztosítása érdekében e kötelezettség az általános online keresőprogramok szintjén alkalmazandó, nem pedig az e szolgáltatások segítségével kínált egyes áruk vagy szolgáltatások szintjén.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről (HL L 157., 2016.6.15., 1. o.).

- (32) E rendelet egyes szerződéses feltételek szabályozását célozza, különösen kiegyensúlyozatlan alkupozíció fennállása esetében, annak biztosítása érdekében, hogy a szerződéses kapcsolatok a jóhiszeműség és tisztesség alapján alakuljanak. A kiszámíthatóság és az átláthatóság megköveteli, hogy az üzleti felhasználók valós lehetőséget kapjanak arra, hogy megismerjék a szerződési feltételekben bekövetkező módosításokat, amelyek ezért nem alkalmazhatók visszamenőleges hatállyal, kivéve, ha jogi vagy szabályozási kötelezettségből fakadnak, vagy az említett üzleti felhasználók számára előnyösek. Ezen túlmenően az üzleti felhasználók számára biztosítani kell azon feltételek egyértelműségét, amelyek alapján az online közvetítő szolgáltatókkal való szerződéses jogviszonyuk megszüntethető. Az online közvetítő szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a megszüntetés feltételei mindig arányosak, és indokolatlan nehézség nélkül teljesíthetőek legyenek. Végül az üzleti felhasználókat teljes körűen tájékoztatni kell bármilyen hozzáférésről, amellyel az online közvetítő szolgáltatók a szerződés lejártá után is rendelkeznek ahhoz az információhoz, amelyet az üzleti felhasználók nyújtanak vagy létrehozhatnak az online közvetítő szolgáltatások használatával összefüggésben.
- (33) Az adatokhoz – köztük a személyes adatokhoz – való hozzáférésre és azok felhasználására vonatkozó képesség fontos értéktéremtést tehet lehetővé az onlineplatform-gazdaságban általánosságban, valamint az érintett üzleti felhasználók és online közvetítő szolgáltatók számára is. Ennek megfelelően fontos, hogy az online közvetítő szolgáltatók egyértelmű leírást adjanak az üzleti felhasználóknak arról, hogy milyen mértékben, hogyan és milyen feltételek mellett férnek hozzá és kezelnek meghatározott adatkategóriákat. A leírásnak arányosnak kell lennie, és az aktuális adatok vagy adatkategóriák kimerítő azonosítása helyett vonatkozhat az általános hozzáférési feltételekre. Azonban az aktuális adatok egyes olyan típusainak felsorolása és egyedi hozzáférési feltételei, amelyek nagy mértékben relevánsak az üzleti felhasználók számára, szintén megemlíthetők a leírásban. Ezek az adatok magukban foglalhatják az üzleti felhasználók által az online közvetítő szolgáltatások keretében kapott minősítéseket és értékeléseket. A leírásnak összességében egyértelművé kell tennie az üzleti felhasználók számára, hogy használhatják-e az adatokat értéktéremtésük javítása érdekében, ideértve annak lehetőségét is, hogy esetlegesen megőrzi harmadik felek adatszolgáltatásait.
- (34) Ugyanakkor fontos, hogy az üzleti felhasználók tudomást szerezzenek arról, hogy a szolgáltató megosztja-e harmadik felekkel az olyan adatokat, amelyet az üzleti felhasználó a közvetítői szolgáltatás igénybevétele révén generált. Az üzleti felhasználók figyelmét különösen az adatok harmadik felekkel való olyan célú megosztására kell felhívni, amely nem szükséges az online közvetítő szolgáltatások megfelelő működéséhez; például ha a szolgáltató kereskedelmi megfontolásokból értékesíti az adatokat. Annak lehetővé tétele érdekében, hogy az üzleti felhasználók teljes körűen gyakorolhassák az adatmegosztás befolyásolása terén rendelkezésre álló jogait, az online közvetítő szolgáltatóknak az adatmegosztásból való kimaradási lehetőségekről is egyértelmű tájékoztatást kell nyújtani, amennyiben ilyen lehetőségek rendelkezésre állnak az üzleti felhasználóval fennálló szerződéses viszony keretében.
- (35) E követelményeket nem szabad úgy értelmezni, mintha az online közvetítő szolgáltatók kötelezve lennének arra, hogy a személyes vagy nem személyes adatokat továbbítsák vagy ne továbbítsák üzleti felhasználóik számára. Az átláthatósági intézkedések azonban hozzájárulhatnak az adatok nagyobb mértékű megosztásához, valamint fokozhatják azon erőfeszítéseket, amelyek az innováció és a növekedés kulcsfontosságú forrását jelentő közös európai adattár megvalósítására irányulnak. A személyes adatok kezelésének meg kell felelnie a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről, valamint az elektronikus kommunikáció során a magánélet tiszteletben tartásával és a személyes adatok védelméről kapcsolatos jogi keretnek, különös tekintettel az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽⁶⁾, az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽⁷⁾, valamint a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽⁸⁾.
- (36) Az online közvetítő szolgáltatók a szerződési feltételeikben bizonyos esetekben korlátozhatják az üzleti felhasználók lehetőségét arra, hogy az adott online közvetítő szolgáltatástól eltérő egyéb eszközökön keresztül kedvezőbb feltételek mellett kínáljanak a fogyasztóknak árut vagy szolgáltatást. Ilyen esetekben az érintett szolgáltatóknak indokolniuk kell ezt az eljárást, különösen a korlátozások fő gazdasági, kereskedelmi vagy jogi szempontjaira hivatkozva. Ezt az átláthatósági követelményt azonban nem lehet úgy értelmezni, hogy érinti a versenyjog és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok területét is magában foglaló, más uniós jogi vagy uniós joggal összhangban álló tagállami jogi aktusok szerinti ilyen korlátozások jogszerűségének értékelését, valamint e jogok alkalmazását.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádlottak lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

- (37) Annak lehetővé tétele érdekében, hogy az üzleti felhasználók azonnali, megfelelő és hatékony jogorvoslati lehetőségekhez jussanak, ideértve azokat az üzleti felhasználókat is, akik esetében adott esetben korlátozták, felfüggesztették vagy megszüntették a vonatkozó online közvetítő szolgáltatások használatát, az online közvetítő szolgáltatóknak gondoskodniuk kell belső panaszkezelési rendszerről. Az említett belső panaszkezelési rendszernek az átláthatóság és az egyenértékű helyzetek egyenlő módon történő kezelésének elvén kell alapulnia, és célja annak biztosítása, hogy a panaszok jelentős hányadát egymás között, észszerű időn belül megoldhassa az online közvetítő szolgáltató és az érintett üzleti felhasználó. Az online közvetítő szolgáltatók a panaszkezelés időtartama alatt hatályban tarthatják a már meghozott döntésüket. A belső panaszkezelési eljárás útján történő megállapodás elérésére irányuló bármilyen kísérlet nem érinti az online közvetítő szolgáltatók vagy üzleti felhasználók azon jogát, hogy a belső panaszkezelési eljárás során vagy azt követően bármikor bírósági eljárást kezdeményezzenek. Továbbá az online közvetítő szolgáltatóknak legalább évente közzé kell tenniük és ellenőrizniük kell a belső panaszkezelési rendszerük működésére és hatékonyságára vonatkozó tájékoztatást, hogy hozzásegítsék az üzleti felhasználókat annak megértéséhez, hogy milyen főbb típusú kérdések merülhetnek fel a különböző online közvetítő szolgáltatások nyújtásával összefüggésben, és hogy hogyan lehet gyorsan és hatékonyan kétoldalú megoldást találni.
- (38) Az adminisztratív terhek minimalizálása érdekében a rendelet belső panaszkezelési rendszerekre vonatkozó követelményei lehetővé teszik az online közvetítő szolgáltatók számára észszerű mértékű rugalmasság tanúsítását e rendszerek működtetése, valamint az egyéni panaszok kezelése során. A belső panaszkezelési rendszerek továbbá lehetővé teszik az online közvetítő szolgáltatók számára azt, hogy szükség esetén arányos módon kezelhessenek minden rosszhiszemű használatot, amellyel egyes üzleti felhasználók próbálkoznak e rendszerekben. A 2003/361/EK bizottsági ajánlással⁽⁹⁾ összhangban az ilyen rendszerek felállításának és működtetésének költségeire tekintettel helyénvaló mentesíteni e kötelezettségek alól a kisvállalkozásnak minősülő online közvetítő szolgáltatókat. Az említett ajánlásban meghatározott konszolidációs szabályok garantálják, hogy ne kerülhessen sor a szabályok megkerülésére. Az említett mentesítés nem érintheti e vállalkozások jogát arra, hogy önkéntes alapon az e rendeletben előírt feltételeknek megfelelő belső panaszkezelési rendszert hozzanak létre.
- (39) Amennyiben a szolgáltató vagy egyéb vállalati struktúra teljes hatáskörrel rendelkezik, és képes biztosítani, hogy a belső panaszkezelési rendszer megfeleljen az e rendeletben foglalt követelményeknek, a „belső” szó használata nem értelmezhető annak akadályaként, hogy egy belső panaszkezelési rendszert külső szolgáltatóhoz vagy egyéb vállalati struktúrához helyezzenek ki.
- (40) A közvetítés kielégítő vitarendezési módot kínálhat az online közvetítő szolgáltatóknak és üzleti felhasználóiknak anélkül, hogy igénybe kellene venniük az adott esetben hosszadalmas és költséges bírósági eljárást. Az online közvetítő szolgáltatóknak ezért ösztönözniük kell a közvetítést, és ki kell választaniuk legalább két olyan, köz- vagy magánszférabeli közvetítőt, akikkel készek együttműködni. A minimális számú közvetítő kiválasztása megkövetelésének célja a közvetítő semlegességének biztosítása. A szolgáltatásaikat az Unión kívülről nyújtó közvetítők csupán akkor jelölhetők meg, ha biztosított, hogy szolgáltatásuk igénybevétele semmilyen módon nem csorbítja az érintett üzleti felhasználóknak az uniós jog vagy a tagállami jogok által kínált jogvédelmet, ideértve e rendelet követelményeit, valamint a személyes adatok és az üzleti titkok védelmére vonatkozó jogot. Annak érdekében, hogy elérhető, tisztességesek és a lehető leggyorsabbak, leghatékonyabbak és legeredményesebbek legyenek, e közvetítőknek meg kell felelniük bizonyos meghatározott kritériumoknak. Mindazonáltal az online közvetítő szolgáltatóknak és üzleti felhasználóiknak továbbra is biztosítani kell, hogy közös megegyezéssel szabadon választhassanak közvetítőt a köztük felmerült viták rendezésére. A 2008/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁰⁾ összhangban az e rendeletben előírt közvetítésnek önkéntes eljárásnak kell lennie abban az értelemben, hogy a felek maguk felelősek a folyamatért, és azt bármikor elindíthatják és lezárthatják. A közvetítés önkéntes jellegétől függetlenül az online közvetítő szolgáltatóknak jóhiszeműen meg kell vizsgálniuk az e rendeletben előírt közvetítésben való részvételre irányuló kéréseket.
- (41) Az online közvetítő szolgáltatóknak vállalniuk kell a közvetítés teljes költségének észszerű hányadát, figyelembe véve a szóban forgó eset valamennyi lényeges elemét. E célból, a közvetítőnek javaslatot kell tennie az egyedi ügyben észszerűnek tartott hányadra. A közvetítők szerződési feltételekben történő megjelölésének szükségességével összefüggő költségekre és adminisztratív terhekre tekintettel helyénvaló mentesíteni e kötelezettségek alól a 2003/361/EK ajánlás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kisvállalkozásnak minősülő online közvetítő szolgáltatókat. Az említett ajánlásban meghatározott konszolidációs szabályok garantálják, hogy ne kerülhessen sor az említett kötelezettség megkerülésére. Ez azonban nem érintheti e vállalkozások jogát arra, hogy szerződési feltételeikben olyan közvetítőket jelöljenek meg, akik megfelelnek az e rendeletben előírt feltételeknek.

⁽⁹⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/52/EK irányelve (2008. május 21.) a polgári és kereskedelmi ügyekben végzett közvetítés egyes szempontjairól (HL L 136., 2008.5.24., 3. o.).

- (42) Mivel az online közvetítő szolgáltatók számára mindig elő kell írni, hogy jelöljék meg azon közvetítőket, akikkel készek együttműködni, és kötelezni kell őket az e rendelettel összhangban folytatott bármilyen közvetítési kísérletben való jóhiszemű részvételre, ezeket a kötelezettségeket úgy kell meghatározni, hogy az megakadályozza, hogy az üzleti felhasználók visszaéljenek a közvetítési rendszerrel. Az üzleti felhasználókat is kötelezni kell a közvetítésben való jóhiszemű részvételre. Az online közvetítő szolgáltatók nem kötelezhetők a közvetítésben való részvételre, ha valamely üzleti felhasználó olyan tárgyban indít eljárást, amellyel kapcsolatban korábban közvetítést vett igénybe, és ebben az ügyben a közvetítő úgy ítélte meg, hogy az üzleti felhasználó nem járt el jóhiszeműen. Az online közvetítő szolgáltatók arra sem kötelezhetők, hogy közvetítésben vegyenek részt olyan üzleti felhasználókkal, akik több ízben sikertelen közvetítési kísérletet tettek. Ez a kivételes helyzet nem korlátozhatja az üzleti felhasználó azon lehetőségét, hogy közvetítést vegyen igénybe, ha a közvetítés témája a közvetítő megítélése szerint nem kapcsolódik a korábbi ügyekhez.
- (43) Az online közvetítő szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos viták közvetítőkkal való rendezésének az Unióban történő előmozdítása érdekében a Bizottság a tagállamokkal szorosan együttműködve ösztönzi a jelenleg még hiányzó szakosodott közvetítői szervezetek felállítását. Az online közvetítő szolgáltatásokkal és az e szolgáltatásoknak teret adó egyes ipari ágazatokkal kapcsolatos szaktudással rendelkező közvetítők bevonása hozzájárul a közvetítői szolgáltatásba vetett bizalomhoz mindkét fél részéről, és növeli a valószínűségét annak, hogy e folyamat gyors, igazságos és kielégítő eredménnyel zárul.
- (44) A meglévő bírósági jogorvoslati lehetőségek hatékonyságát, különösen azokét, amelyek azt igénylik, hogy az üzleti felhasználók vagy a kereskedelmiweboldal-használók egyénileg és azonosítható módon járjanak el, számos tényező korlátozhatja, például korlátozott pénzügyi eszközök, a megtorlástól való félelem és a szerződési feltételekben szereplő, kizárólagosan alkalmazandó jogot és vitarendezési fórumot meghatározó rendelkezések. E rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében az üzleti felhasználókat vagy kereskedelmiweboldal-használókat képviselő szervezeteknek, egyesületeknek, valamint a tagállamokban létrehozott bizonyos közjogi szervezeteknek lehetőséget kell biztosítani a nemzeti bíróságok előtti eljárásra a nemzeti joggal, többek között a nemzeti eljárási követelményekkel összhangban. A nemzeti bíróságok előtti ilyen eljárás célja megakadályozni vagy megtiltani az e rendeletben foglalt szabályok megsértését, és megelőzni az olyan jövőbeli károkat, amelyek alááshatják a fenntartható üzleti viszonyokat az onlineplatform-gazdaságban. Annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen szervezetek vagy egyesületek hatékonyan és megfelelő módon gyakorolhassák ezt a jogot, meg kell felelniük bizonyos kritériumoknak. Mindenekelőtt valamely tagállam jogának megfelelően kell őket létrehozni, nonprofit jellegűnek kell lenniük és fenntartható alapon kell céljaik elérésén dolgozniuk. Ezen előírások célja, hogy ne lehessen egy vagy több meghatározott tevékenység végzése vagy profit termelése céljából ad hoc létrehozni szervezetet vagy egyesületet. Továbbá biztosítani kell, hogy finanszírozást nyújtó harmadik felek ne gyakoroljanak jogtalan befolyást az említett szervezetek vagy egyesületek döntéshozatalára.

Az összeférhetetlenség elkerülése érdekében meg kell akadályozni különösen azt, hogy bármely online közvetítő szolgáltató vagy onlinekeresőprogram-szolgáltató jogtalan befolyást gyakoroljon az üzleti felhasználókat vagy kereskedelmiweboldal-használókat képviselő szervezetekre vagy egyesületekre. A tagsággal és a finanszírozás forrásával kapcsolatos információk teljes körű és nyilvános közzététele megkönnyíti a nemzeti bíróságok számára annak értékelését, hogy az említett jogosultsági kritériumok teljesülnek-e. Tekintettel az érintett közjogi szervek különleges helyzetére azokban a tagállamokban, amelyekben azokat létrehozták, elegendő annyit előírni, hogy a szóban forgó közjogi szervezet a nemzeti jog vonatkozó szabályainak megfelelően kifejezetten feljogosítja arra, hogy vagy az érintett felek közös érdekében, vagy közérdekből bírósági eljárást indíthassanak anélkül, hogy rájuk az említett kritériumokat alkalmazni kellene. Az ilyen eljárások semmilyen módon nem érintik az üzleti felhasználók és kereskedelmiweboldal-használók azon jogát, hogy egyénileg bírósági eljárást indítsanak.

- (45) A Bizottsággal közölni kell azon szervezetek, egyesületek és közjogi szervek megnevezését, amelyeket a tagállamok szerint fel kell jogosítani arra, hogy e rendelet alapján eljárást indíthassanak. E közlés során a tagállamoknak kifejezetten hivatkozniuk kell azokra a vonatkozó nemzeti rendelkezésekre, amelyeknek megfelelően az adott szervezetet, egyesületet vagy közjogi szervet létrehozták, és adott esetben arra a releváns közhiteles nyilvántartásra, amelybe a szervezetet vagy egyesületet bejegyezték. A tagállamok általi kijelölés kiegészítő lehetősége várhatóan bizonyos szintű jogbiztonságot és kiszámíthatóságot nyújt az üzleti felhasználók és a kereskedelmiweboldal-használók számára. Ugyanakkor célja az is, hogy a bírósági eljárásokat hatékonyabbá és rövidebbé tegye, ami ebben az összefüggésben helyénvalónak tűnik. A Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy e a szervezetek, egyesületek és közjogi szervek jegyzéke megjelenjen az Európai Unió Hivatalos Lapjában. A jegyzékbe való felvétel az eljárást indító szervezet,

egyesület vagy közjogi szerv jogképességének megdönthető bizonyítékeként szolgál. Amennyiben egy szervezet, egyesület vagy közjogi szerv kijelölését illetően aggályok merülnek fel, az adott szervezetet, egyesületet vagy közjogi szervet kijelölő tagállamnak meg kell vizsgálnia ezeket az aggályokat. A tagállami bíróságok előtti eljárásra azoknak a szervezeteknek, egyesületeknek és közjogi szervezeteknek is lehetőséget kell biztosítani, amelyeket nem jelöltek ki a tagállamok, amennyiben jogképességüket az e rendeletben meghatározott feltételek alapján megvizsgálják.

- (46) A tagállamoknak elő kell írni, hogy biztosítsák e rendelet megfelelő és hatékony végrehajtását. A tagállamokban már léteznek különböző végrehajtási rendszerek, és a tagállamok nem kötelezhetők új nemzeti végrehajtó szervek létrehozására. A tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy már meglévő hatóságokat, többek között bíróságokat bízzanak meg e rendelet végrehajtásával. E rendelet nem kötelezheti a tagállamokat arra, hogy *ex officio* végrehajtást írjanak elő vagy bírságot rójanak ki.
- (47) A Bizottságnak a tagállamokkal szorosan együttműködve figyelemmel kell kísérnie e rendelet alkalmazását. Ebben az összefüggésben a Bizottságnak törekednie kell egy széles körű információcsere-hálózat kialakítására az érintett szakértői testületek, kiválósági központok és az onlineplatform-gazdasági megfigyelőközpont bevonásával. A tagállamoknak kérésre át kell adniuk a Bizottságnak minden olyan releváns információt, amellyel ezzel kapcsolatban rendelkeznek. Végül pedig az eljárás során érvényesülnie kell az üzleti felhasználók és az online közvetítő szolgáltatók közötti, és a kereskedelmiweboldal-használók és az online keresőprogramok közötti kereskedelmi kapcsolatok általában véve nagyobb átláthatóságának, amelynek megvalósítása e rendelet célja. Az e rendelet szerinti nyomon követési és felülvizsgálati feladatok hatékony ellátása érdekében a Bizottságnak törekednie kell arra, hogy információkat gyűjtsön az online közvetítő szolgáltatóktól. Az online közvetítő szolgáltatóknak adott esetben jóhiszemű együttműködést kell tanúsítaniuk ezen adatgyűjtés megkönnyítése érdekében.
- (48) Az érintett szolgáltatók vagy az azokat képviselő szervezetek vagy egyesületek által kidolgozott magatartási kódexek hozzájárulhatnak e rendelet megfelelő alkalmazásához, ezért ösztönözni kell azokat. Az ilyen magatartási kódexek megszövegezésekor a valamennyi érdekelt féllel folytatott konzultáció során figyelembe kell venni az érintett ágazatok sajátos jellemzőit, valamint a kkv-k sajátos jellemzőit. A magatartási kódexeket objektív és megkülönböztetéstől mentes módon kell megfogalmazni.
- (49) A Bizottságnak rendszeres időközönként értékelnie kell e rendeletet, és szorosan nyomon kell követnie annak az onlineplatform-gazdaságra gyakorolt hatásait különösen annak megállapítása céljából, hogy a technológiai és kereskedelmi feltételek változásai tükrében szükség van-e azok módosítására. Ennek az értékelésnek ki kell terjednie az üzleti felhasználókra gyakorolt azon hatásokra, amelyek az online közvetítő szolgáltató által egyoldalúan meghatározott szerződési feltételekben szereplő, kizárólagosan alkalmazandó jogra és vitarendezési fórumra vonatkozó rendelkezések általános alkalmazásából eredhetnek. Az ágazatban zajló változások széles körű felmérése érdekében az értékelésnek figyelembe kell vennie a tagállamok és az érdekelt felek tapasztalatait is. A C(2018)2393 bizottsági határozattal összhangban létrehozott onlineplatform-gazdasági megfigyelőközpont szakértői csoportja meghatározó szerepet játszik e rendelet Bizottság általi értékeléséhez való adatszolgáltatás terén. A Bizottságnak ezért megfelelően figyelembe kell vennie a csoporttól kapott véleményeket és jelentéseket. Az értékelést követően a Bizottságnak megfelelő intézkedéseket kell tennie. További – többek között jogalkotási jellegű – intézkedések is indokoltak lehetnek, ha és amennyiben az e rendeletben megállapított rendelkezések elégtelennek bizonyulnak az ágazatban fennálló egyensúlyhiány és tisztességtelen üzleti gyakorlatok megfelelő kezeléséhez.
- (50) Az e rendeletben szereplő tájékoztatás nyújtása során a lehető legnagyobb mértékben figyelemmel kell lenni a fogyatékkal élő személyek különös igényeire, összhangban az Egyesült Nemzetek Szervezete fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezményével⁽¹¹⁾.
- (51) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a tisztességes, kiszámítható, fenntartható és megbízható online üzleti környezet belső piacon belüli biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban terjedelme és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (52) Ez a rendelet teljes mértékben tiszteletben kívánja tartani az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében megállapított, a hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jogot, és elő kívánja mozdítani a Charta 16. cikkében megállapított, a vállalkozás szabadságához való jogot,

⁽¹¹⁾ A Tanács 2010/48/EK határozata (2009. november 26.) a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről (HL L 23., 2010.1.27., 37. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) E rendelet célja az, hogy hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez azáltal, hogy szabályokat állapít meg annak érdekében, hogy az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói és az online keresőprogramok tekintetében a kereskedelmiweboldal-használók számára biztosított legyen a megfelelő átláthatóság, tisztességesség és a hatékony jogorvoslati lehetőségek.

(2) Ezt a rendeletet megfelelően kell alkalmazni az azon üzleti felhasználóknak és kereskedelmiweboldal-használóknak nyújtott vagy igénybevételre kínált online közvetítő szolgáltatásokra és online keresőprogramokra, amelyeknek vagy akiknek székhelye vagy lakóhelye az Unióban van, és amelyek vagy akik az említett online közvetítő szolgáltatások vagy online keresőprogramok segítségével kínálnak árukat vagy szolgáltatásokat az Unió területén tartózkodó fogyasztóknak, tekintet nélkül e szolgáltatások nyújtójának székhelyére vagy lakóhelyére, valamint az egyébként alkalmazandó jogra.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó az olyan online fizetési szolgáltatásokra, online reklámeszközökre vagy online hirdetési piacterekre, amelyeket nem azzal a céllal biztosítanak, hogy előmozdítsák a közvetlen ügyletek kezdeményezését, és amelyek nem foglalnak magukban fogyasztókkal fennálló szerződéses jogviszonyt.

(4) Ez a rendelet nem érinti azokat a nemzeti szabályokat, amelyek az uniós jognak megfelelően tiltják vagy szankcionálják az egyoldalú magatartást vagy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat, amennyiben az érintett szempontokat e rendelet nem szabályozza. Ez a rendelet nem érinti a tagállamok polgári jogát, különösen a szerződési jogot, például a szerződések érvényességére, létrejöttére, joghatásaira vagy megszüntetésére vonatkozó szabályokat, feltéve, hogy a tagállamok polgári jogi szabályai összhangban vannak az uniós joggal, és ha az érintett szempontokat e rendelet nem szabályozza.

(5) Ez a rendelet nem érinti az uniós jog, különösen a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés, a verseny, az adatvédelem, az üzleti titkok védelme, a fogyasztóvédelem, az elektronikus kereskedelem és a pénzügyi szolgáltatások területén alkalmazandó uniós jog alkalmazását.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „üzleti felhasználó”: bármely, kereskedelmi vagy szakmai minőségben eljáró magánszemély, vagy bármely jogi személy, aki vagy amely online közvetítő szolgáltatáson keresztül kínál fogyasztóknak árut vagy szolgáltatást üzleti, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységéhez kapcsolódó célokból;
2. „online közvetítő szolgáltatás”: olyan szolgáltatás, amely megfelel valamennyi alábbi követelménynek:
 - a) az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹²⁾ 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az információs társadalom szolgáltatásának minősül;
 - b) lehetővé teszi az üzleti felhasználók számára áruk és szolgáltatások fogyasztóknak való kínálását azzal a céllal, hogy előmozdítsa az üzleti felhasználók és a fogyasztók közötti közvetlen ügyletek kezdeményezését, tekintet nélkül arra, hogy az ügyletekre végül hol kerül sor;
 - c) üzleti felhasználók részére nyújtják az említett szolgáltatások nyújtója és olyan üzleti felhasználók között létrejött szerződéses jogviszony alapján, akik a fogyasztók részére árukat és szolgáltatásokat kínálnak;
3. „online közvetítő szolgáltató”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely online közvetítő szolgáltatást nyújt vagy kínál igénybevételre üzleti felhasználók részére;

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

4. „fogyasztó”: bármely természetes személy, aki kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységén kívül eső célok érdekében jár el;
5. „online keresőprogram”: olyan digitális szolgáltatás, amelynek segítségével a felhasználók kéréseket vihetnek be azzal a céllal, hogy elvileg az összes weboldalon vagy egy adott nyelvhez tartozó összes weboldalon kulcsszó, hangalapú kérés, kifejezés vagy egyéb formában megadott lekérdezés alapján bármilyen témában kereséseket végezzenek, és amely bármilyen formátumban olyan eredményeket ad meg, amelyekben megtalálhatók a keresett tartalommal kapcsolatos információk;
6. „onlinekeresőprogram-szolgáltató”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely online keresőprogramot biztosít vagy kínál igénybevételre fogyasztók részére;
7. „kereskedelmiweboldal-használó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamely online felületet, azaz bármilyen szoftvert, többek között weboldalt vagy annak egy részét, illetve alkalmazásokat, többek között mobilalkalmazásokat használ annak érdekében, hogy árut vagy szolgáltatást kínáljon fogyasztók részére üzleti, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységéhez kapcsolódó célokból;
8. „rangsorolás”: online közvetítő szolgáltatáson keresztül kínált áruknak és szolgáltatásoknak biztosított viszonylagos kiemelés, illetve az online keresőprogramok által a keresési eredményekhez rendelt relevancia, ahogyan azt az online közvetítő szolgáltatók, illetve az onlinekeresőprogram-szolgáltatók megjelenítik, strukturálják vagy kommunikálják, tekintet nélkül az ilyen megjelenítéshez, strukturáláshoz vagy kommunikációhoz használt technológiai eszközökre;
9. „irányítás”: egy vállalkozás tulajdonjoga, vagy a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹³⁾ 3. cikkének (2) bekezdése szerint a vállalkozás feletti meghatározó befolyás gyakorlására való képesség;
10. „szerződési feltételek”: elnevezésüktől vagy formájuktól függetlenül mindazon feltételek vagy előírások, amelyek az online közvetítő szolgáltatók és üzleti felhasználók közötti szerződéses jogviszonyt szabályozzák, és amelyeket az online közvetítő szolgáltató egyoldalúan határoz meg, amely egyoldalú meghatározást átfogó értékelés alapján kell megállapítani, amelynek során önmagában véve nem döntő az érintett felek viszonylagos mérete vagy az a tény, hogy tárgyalásra került sor, illetve hogy a szerződési feltételek bizonyos rendelkezései ilyen tárgyalás tárgyát képezhették és azokat az érintett szolgáltató és az üzleti felhasználó közösen határozhatta meg;
11. „kiegészítő áruk és szolgáltatások”: olyan áruk és szolgáltatások, amelyeket az üzleti felhasználó által az online közvetítő szolgáltatáson keresztül kínált elsődleges árun vagy szolgáltatáson felül és azt kiegészítve kínálnak a fogyasztónak az online közvetítő szolgáltatás útján kezdeményezett ügylet teljesülését megelőzően;
12. „közvetítés”: a 2008/52/EK irányelv 3. cikkének a) pontjában meghatározott strukturált eljárás;
13. „tartós adathordozó”: olyan eszköz, amely az üzleti felhasználók számára lehetővé teszi a személyesen nekik címzett adatoknak a jövőben is hozzáférhető módon és az adatok felhasználási céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt adatok változatlan formában történő megjelenítését.

3. cikk

Szerződési feltételek

(1) Az online közvetítő szolgáltatók gondoskodnak arról, hogy szerződési feltételeik:

a) megfogalmazása világosan és érthetően történjen;

b) az online közvetítő szolgáltatóval fennálló kereskedelmi viszony valamennyi szakaszában, ideértve a szerződéskötést megelőző szakaszt is, könnyen hozzáférhető legyenek az üzleti felhasználók részére;

⁽¹³⁾ A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.).

- c) meghatározzák az online közvetítő szolgáltatásuk üzleti felhasználók részére történő nyújtásának teljes vagy részleges mértékű felfüggesztésére, megszüntetésére vagy bármely egyéb módon történő korlátozására irányuló döntés indokait;
- d) tartalmazzanak információt minden további olyan forgalmazási csatornáról és esetleges kapcsolódó programról, amelyen keresztül az online közvetítő szolgáltató az üzleti felhasználók által kínált árukat és szolgáltatásokat forgalmazhatja;
- e) tartalmazzanak általános információt arról, hogy milyen hatással vannak a szerződési feltételek az üzleti felhasználók szellemi tulajdonhoz fűződő jogainak gyakorlására és ellenőrzésére.

(2) Az online közvetítő szolgáltatók tartós adathordozón értesítik az érintett üzleti felhasználókat szerződési feltételeik bármely javasolt módosításáról.

A javasolt módosításokat nem lehet végrehajtani azon felmondási idő lejárta előtt, amely észszerű és arányos a tervezett módosítások jellegéhez és mértékéhez és az érintett üzleti felhasználót érintő következményeihez képest. Ez a felmondási idő legalább 15 nap attól a naptól számítva, amikor az online közvetítő szolgáltató értesíti az érintett üzleti felhasználót a javasolt módosításokról. Az online közvetítő szolgáltatók ennél hosszabb felmondási időt biztosítanak, amennyiben ez szükséges ahhoz, hogy az üzleti felhasználók a módosításoknak való megfelelés érdekében műszaki vagy kereskedelmi kiigazításokat végezzenek.

Az érintett üzleti felhasználónak joga van a felmondási idő lejárta előtt felmondani az online közvetítő szolgáltatóval kötött szerződést. A felmondásnak az első albekezdés szerinti értesítés kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályossá kell válnia, kivéve, ha a szerződésre ennél rövidebb időszak vonatkozik.

Az érintett üzleti felhasználó az első albekezdés szerinti értesítés kézhezvételét követően bármikor írásos nyilatkozattal vagy egyértelmű jóváhagyó cselekvéssel eltekinthet a második albekezdésben említett felmondási időtől.

A felmondási idő folyamán új áruknak vagy szolgáltatásoknak az online közvetítési szolgáltatásba való felvétele a felmondási időtől való eltekintésre irányuló egyértelmű jóváhagyó cselekvésnek minősül, kivéve azokban az esetekben, amikor az észszerűen és arányosan megállapított felmondási idő 15 napnál hosszabb, mivel a szerződési feltételek módosításai azt kívánják meg az üzleti felhasználótól, hogy áruai vagy szolgáltatásai tekintetében jelentős technikai változtatásokat végezzen. Ilyen esetekben nem minősül a felmondási időtől való automatikus eltekintésnek az, ha az üzleti felhasználó új árukat vagy szolgáltatásokat vesz fel.

(3) Az (1) bekezdésben szereplő követelményeknek meg nem felelő szerződési feltételek vagy azok bizonyos rendelkezései, valamint a szerződési feltételeknek az online közvetítő szolgáltató által eszközölt, a (2) bekezdés rendelkezéseit megsértő módosításai semmisek.

(4) A (2) bekezdés második albekezdésében meghatározott felmondási idő nem alkalmazandó, ha:

- a) az online közvetítő szolgáltatóra olyan jogi vagy szabályozási kötelezettség hárul, amely szerint szerződési feltételeit oly módon kell módosítania, amely nem teszi lehetővé számára a (2) bekezdés második albekezdésében említett felmondási idő betartását;
- b) az online közvetítő szolgáltatónak rendkívüli jelleggel kell módosítania szerződési feltételeit valamely előre nem látható és küszöbön álló veszélyre reagálva, hogy védelmezze az online közvetítő szolgáltatásokat, a fogyasztókat vagy az üzleti felhasználókat csalással, rosszindulatú szoftverekkel, kényszerítő üzenetekkel, adatvédelmi incidensekkel vagy egyéb kibebiztonsági kockázatokkal szemben.

(5) Az online közvetítő szolgáltatóknak gondoskodniuk kell arról, hogy az online közvetítő szolgáltatáson keresztül árukat vagy szolgáltatásokat nyújtó üzleti felhasználó személye egyértelműen látható legyen.

4. cikk

Korlátozás, felfüggesztés és megszüntetés

(1) Ha egy online közvetítő szolgáltató úgy dönt, hogy korlátozza vagy felfüggeszti online közvetítő szolgáltatását valamely adott üzleti felhasználó számára annak egyes áruai vagy szolgáltatásai tekintetében, akkor a korlátozás vagy felfüggesztés hatályossá válását megelőzően vagy azzal egyidejűleg, tartós adathordozón közölnie kell döntésének indokolását az érintett üzleti felhasználóval.

(2) Ha egy online közvetítő szolgáltató úgy dönt, hogy teljes mértékben megszünteti online közvetítő szolgáltatásnyújtását valamely üzleti felhasználó részére, legalább 30 nappal a megszüntetés hatálybalépését megelőzően, tartós adathordozón közölnie kell döntésének indokolását az érintett üzleti felhasználóval.

(3) Korlátozás, felfüggesztés vagy megszüntetés esetén az online közvetítő szolgáltató lehetőséget ad az üzleti felhasználónak arra, hogy tisztázza a tényeket és körülményeket a 11. cikkben említett belső panaszkezelési eljárás keretében. Amennyiben az online közvetítő szolgáltató a korlátozást, felfüggesztést vagy megszüntetést visszavonja, akkor indokolatlan késedelem nélkül visszaállítja az üzleti felhasználó mindazon jogait – ideértve a személyes vagy egyéb adatokhoz vagy mindkettőhöz való hozzáférést –, amelyek a szóban forgó online közvetítő szolgáltatások használata kapcsán megillették a korlátozás, felfüggesztés vagy megszüntetés hatályossá válását megelőzően.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott felmondási idő nem alkalmazandó, ha:

- a) az online közvetítő szolgáltatóra olyan jogi vagy szabályozási kötelezettség hárul, amely szerint oly módon kell teljes mértékben megszüntetnie online közvetítő szolgáltatásnyújtását valamely üzleti felhasználó részére, amely nem teszi lehetővé számára e felmondási idő betartását; vagy
- b) az online közvetítő szolgáltató az uniós joggal összhangban álló nemzeti jog szerinti kényszerítő indok alapján gyakorolja a megszüntetési jogot;
- c) az online közvetítő szolgáltató bizonyítani tudja, hogy az érintett üzleti felhasználó több alkalommal is megsértette az alkalmazandó szerződési feltételeket, és ez eredményezte a szóban forgó online közvetítő szolgáltatások egészének megszüntetését.

Amennyiben a (2) bekezdésben említett felmondási idő nem alkalmazandó, az online közvetítő szolgáltatónak indokolatlan késedelem nélkül, tartós adathordozón közölnie kell döntésének indokolását az érintett üzleti felhasználóval.

(5) Az (1) és a (2) bekezdésben, valamint a (4) bekezdés második albekezdésében említett indokolásnak tartalmaznia kell az online közvetítő szolgáltató döntéséhez vezető konkrét tényeket vagy körülményeket, beleértve a harmadik felek általi bejelentések tartalmát is, valamint a döntés alapját képező, a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett indokokat.

Az online közvetítő szolgáltató nem köteles indokolni döntését, amennyiben olyan jogi vagy szabályozási kötelezettség hárul rá, amelynek alapján tartózkodnia kell a konkrét tények, körülmények vagy a vonatkozó indok vagy indokok közlésétől, vagy amennyiben bizonyítani tudja, hogy az érintett üzleti felhasználó több alkalommal is megsértette az alkalmazandó szerződési feltételeket, és ez eredményezte a szóban forgó online közvetítő szolgáltatások egészének megszüntetését.

5. cikk

Rangsorolás

(1) Az online közvetítő szolgáltatók szerződési feltételeikben rögzítik a rangsorolást meghatározó fő paramétereket és e fő paraméterek más paraméterekhez képest meglévő viszonylagos jelentőségének okait.

(2) Az online keresőprogram-szolgáltatók rögzítik a rangsorolás meghatározásánál külön-külön vagy együttesen a legjelentősebb szerepet játszó fő paramétereket és azok viszonylagos jelentőségét oly módon, hogy könnyen és nyilvánosan hozzáférhető módon világos és érthető leírást helyeznek el online keresőprogramjaik felületén. Ezt a leírást folyamatosan frissítik.

(3) Ha a fő paraméterek között szerepel a rangsorolás befolyásolásának lehetősége az üzleti felhasználó vagy a kereskedelmiweboldal-használó által az érintett szolgáltatónak fizetett bármely közvetlen vagy közvetett díj ellenében, az adott szolgáltató az (1) és (2) bekezdésben foglalt követelményekkel összhangban leírásban ismerteti ezeket a lehetőségeket és az ilyen díjfizetésnek a rangsorolásra gyakorolt hatásait.

(4) Amennyiben valamely onlinekeresőprogram-szolgáltató egy konkrét esetben megváltoztatta a rangsorolást vagy egy adott weboldalt törölt a listáról egy harmadik fél általi bejelentést követően, a szolgáltató lehetőséget kínál a kereskedelmiweboldal-használónak arra, hogy megtekintse a bejelentés tartalmát.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdésben szereplő leírásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy lehetővé tegye az üzleti felhasználók vagy kereskedelmiweboldal-használók számára annak megfelelő megértését, hogy a rangsorolási módszer figyelembe veszi-e, és ha igen, hogyan és milyen mértékben az alábbiakat:

a) a fogyasztóknak online közvetítő szolgáltatáson vagy online keresőprogramon keresztül kínált áruk és szolgáltatások jellemzői;

b) e jellemzők jelentősége a fogyasztók szempontjából;

c) az online keresőprogramok tekintetében a kereskedelmiweboldal-használók által használt weboldal kialakításának jellemzői.

(6) Az online közvetítő szolgáltatók és az onlinekeresőprogram-szolgáltatók az e cikk követelményeinek való megfelelés során nem kötelesek közzétenni algoritmusokat, sem olyan információkat, amelyekről észszerű bizonyossággal feltételezhető, hogy lehetővé tennék a fogyasztók megtévesztését vagy megkárosítását a keresési eredmények manipulálása révén. E cikk nem sérti az (EU) 2016/943 irányelvet.

(7) Az online közvetítő szolgáltatók és az online keresőprogram-szolgáltatók e cikknek való megfelelését és e cikk követelményeinek érvényesítését elősegítendő, a Bizottság az e cikkben foglalt átláthatósági követelményeket iránymutatásokkal egészíti ki.

6. cikk

Kiegészítő áruk és szolgáltatások

Ha az online közvetítő szolgáltatók vagy harmadik felek az online közvetítő szolgáltatáson keresztül kínálnak kiegészítő árukat és szolgáltatásokat – többek között pénzügyi termékeket – a fogyasztóknak, akkor az online közvetítő szolgáltató szerződési feltételeiben ismerteti a felkínált kiegészítő áruk és szolgáltatások típusát, valamint azt, hogy az üzleti felhasználó is jogosult-e felkínálni saját kiegészítő áruit és szolgáltatásait az online közvetítő szolgáltatáson keresztül, és ha igen, milyen feltételekkel.

7. cikk

Megkülönböztetett bánásmód

(1) Az online közvetítő szolgáltatók szerződési feltételeikben szerepeltetik az általuk biztosított vagy biztosítható megkülönböztetett bánásmód leírását az ezen online közvetítő szolgáltatáson keresztül egyrészt maga a szolgáltató vagy az irányítása alatt álló üzleti felhasználók által, másrészt pedig más üzleti felhasználók által a fogyasztóknak kínált áruk és szolgáltatások tekintetében. Ebben a leírásban hivatkozni kell a megkülönböztetett bánásmód főbb gazdasági, kereskedelmi vagy jogi szempontjaira.

(2) Az onlinekeresőprogram-szolgáltatóknak egy leírásban ismertetniük kell, hogy milyen esetleges megkülönböztetett bánásmódot biztosítanak vagy biztosíthatnak az ezen online keresőprogramokon keresztül egyrészt maga a szolgáltató vagy az irányítása alatt álló kereskedelmiweboldal-használók által, másrészt pedig más kereskedelmiweboldal-használók által a fogyasztóknak kínált áruk és szolgáltatások tekintetében.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben szereplő leírás magában foglalja különösen – adott esetben – az online közvetítő szolgáltató vagy az online keresőprogram-szolgáltató által az alábbiak bármelyike tekintetében különös intézkedésekkel vagy magatartásával biztosított megkülönböztetett bánásmódot:

- a) az a hozzáférés, amellyel a szolgáltató vagy a szolgáltató irányítása alatt álló üzleti felhasználó vagy kereskedelmiweboldal-használó rendelkezhet bármely olyan személyes adat vagy más adat vagy mindkettő tekintetében, amelyeket az üzleti felhasználók, a kereskedelmiweboldal-használók vagy a fogyasztók bocsátanak rendelkezésre az érintett online közvetítő szolgáltatás vagy online keresőprogram igénybevételeért vagy amelyek e szolgáltatások nyújtása során keletkeznek;
- b) a szolgáltató által alkalmazott rangsorolás vagy egyéb beállítások, amelyek befolyásolják a fogyasztók hozzáférését az említett online közvetítő szolgáltatáson keresztül más üzleti felhasználók által, illetve az említett online keresőprogramokon keresztül más kereskedelmiweboldal-használók által kínált árukhoz vagy szolgáltatásokhoz;
- c) bármely, az érintett online közvetítő szolgáltatás vagy online keresőprogram igénybevételeért felszámított közvetlen vagy közvetett díj;
- d) az üzleti felhasználó vagy a kereskedelmiweboldal-használó számára releváns, az érintett online közvetítő szolgáltatások vagy online keresőprogramok használatához közvetlenül kapcsolódó vagy azt kiegészítő szolgáltatásokhoz, funkciókhoz vagy technikai felületekhez való hozzáférés, használatuk feltételei vagy a használatukért felszámított bármilyen közvetlen vagy közvetett díj.

8. cikk

Egyes szerződéses feltételek

Annak biztosítása érdekében, hogy az online közvetítő szolgáltatók és az üzleti felhasználók közötti szerződéses kapcsolatok a jóhiszeműség és tisztesség elvén alapuljanak, az online közvetítő szolgáltatók:

- a) nem módosítják visszamenőleges hatállyal a szerződési feltételeket, kivéve, ha ez valamely jogi vagy szabályozási kötelezettség betartása érdekében szükséges, vagy ha a visszamenőleges hatályú módosítások előnyösek az üzleti felhasználók számára;
- b) biztosítják, hogy szerződési feltételeik tájékoztatást tartalmazzanak arról, hogy az üzleti felhasználók milyen feltételek mellett szüntethetik meg az online közvetítő szolgáltatóval fennálló szerződéses kapcsolatot; valamint
- c) szerződési feltételeikben ismertetik, milyen műszaki és szerződéses hozzáféréssel rendelkeznek – illetve, hogy nem rendelkeznek ilyen hozzáféréssel – az üzleti felhasználó által rendelkezésre bocsátott vagy létrehozott olyan információkhoz, amelyeket az online közvetítő szolgáltató és az üzleti felhasználó közötti szerződés lejárta után is megőriznek.

9. cikk

Az adatokhoz való hozzáférés

(1) Az online közvetítő szolgáltatók szerződési feltételeikben szerepeltetik az üzleti felhasználók műszaki és szerződéses hozzáféréseinek leírását vagy ezek hiányát bármely olyan személyes adat vagy más adat vagy mindkettő tekintetében, amelyeket az üzleti felhasználók vagy a fogyasztók bocsátanak rendelkezésre az érintett online közvetítő szolgáltatás igénybevételeért vagy amelyek e szolgáltatások nyújtása során keletkeznek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti leírás révén az online közvetítő szolgáltatók megfelelően tájékoztatják az üzleti felhasználókat különösen az alábbiakról:

- a) rendelkezik-e az online közvetítő szolgáltató hozzáféréssel bármely olyan személyes adathoz vagy más adathoz vagy mindkettőhöz, amelyeket az üzleti felhasználók vagy a fogyasztók bocsátanak rendelkezésre az érintett szolgáltatás igénybevételeért vagy amelyek e szolgáltatások nyújtása során keletkeznek, és ha igen, akkor az ilyen adatok mely kategóriái tekintetében és milyen feltételek mellett;
- b) rendelkezik-e az üzleti felhasználó hozzáféréssel bármely olyan személyes adathoz vagy más adathoz vagy mindkettőhöz, amelyeket az említett üzleti felhasználó bocsát rendelkezésre az érintett online közvetítő szolgáltatás igénybevételeért, vagy amelyek e szolgáltatásoknak a szóban forgó üzleti felhasználó vagy az üzleti felhasználó áruit vagy szolgáltatásait fogyasztók részére történő nyújtása során keletkeznek, és ha igen, akkor az ilyen adatok mely kategóriái tekintetében és milyen feltételek mellett;

- c) rendelkezik-e az üzleti felhasználó hozzáféréssel a b) ponton túlmenően bármely olyan személyes adathoz vagy más adathoz vagy mindkettőhöz, az összesített adatokat is ideértve, amelyeket az online közvetítő szolgáltatás valamennyi üzleti felhasználó és fogyasztó részére történő nyújtása bocsát rendelkezésre vagy hoz létre, és ha igen, akkor az ilyen adatok mely kategóriái tekintetében és milyen feltételek mellett; valamint
- d) az a) pontban említett bármely adatot átadnak-e harmadik felek részére – amennyiben az ilyen adatok harmadik felek részére történő átadása nem szükséges az online közvetítő szolgáltatás megfelelő működéséhez, akkor az adatmegosztás célját leíró információk kíséretében –, valamint esetlegesen azt, hogy az üzleti felhasználóknak milyen lehetőségük van az adatmegosztást letiltani.
- (3) Ez a cikk nem érinti az (EU) 2016/679 rendelet, valamint az (EU) 2016/680 és a 2002/58/EK irányelv alkalmazását.

10. cikk

Egyéb eszközökön keresztül, eltérő feltételek mellett történő kínálat korlátozása

- (1) Amennyiben szolgáltatásuk nyújtása során az online közvetítő szolgáltatók korlátozzák az üzleti felhasználókat abban, hogy ugyanazon árukat és szolgáltatásokat különböző feltételek mellett, az említett szolgáltatásoktól eltérő eszközök segítségével kínálják a fogyasztóknak, akkor szerződési feltételeik között fel kell tüntetniük e korlátozás okait, és ezeket könnyen hozzáférhetővé kell tenniük a nyilvánosság számára. Ezek az okok magukban foglalják az említett korlátozások főbb gazdasági, kereskedelmi vagy jogi szempontjait.
- (2) Az (1) bekezdésben szereplő kötelezettség nem érinti az említett korlátozások tekintetében az olyan tilalmakat vagy korlátozásokat, amelyek olyan egyéb uniós jogi aktusok vagy az uniós joggal összhangban álló tagállami jog alkalmazásából következnek, amelyek az online közvetítő szolgáltatókra alkalmazandók.

11. cikk

Belső panaszkezelési rendszer

- (1) Az online közvetítő szolgáltatók belső rendszert biztosítanak az üzleti felhasználók panaszainak kezelésére.

A belső panaszkezelési rendszernek könnyen hozzáférhetőnek és díjmentesnek kell lennie az üzleti felhasználók számára, és biztosítania kell a panaszok észszerű időn belüli kezelését. Az átláthatóság, valamint az egyenértékű helyzetek egyenlő módon történő kezelésének elvén kell alapulnia, továbbá a panaszokat a jelentőségükkel és az összetettségükkel arányos módon kell kezelnie. A rendszernek lehetővé kell tennie az üzleti felhasználók számára az érintett szolgáltatóhoz való közvetlen panaszbenyújtást az alábbi problémák bármelyikével kapcsolatban:

- a) az e rendeletben szereplő bármely kötelezettségnek való megfelelés feltételezett hiánya az említett szolgáltató tekintetében, amely érinti a panaszt benyújtó üzleti felhasználót (a továbbiakban: a panaszos);
- b) az online közvetítő szolgáltatások nyújtásához közvetlenül kapcsolódó technológiai problémák, amelyek érintik a panaszost;
- c) a szóban forgó szolgáltató online közvetítő szolgáltatások nyújtásához közvetlenül kapcsolódó intézkedése vagy magatartása, amely érinti a panaszost.

- (2) Belső panaszkezelési rendszerük részeként az online közvetítő szolgáltatók:

- a) megfelelően mérlegelik a benyújtott panaszokat és a panasz nyomon követését, amelyre szükség lehet a felvetett probléma megfelelő kezeléséhez;
- b) gyorsan és hatékonyan kezelik a panaszokat, figyelembe véve a felvetett probléma jelentőségét és összetettségét;

c) egyedileg, világos és érthető megfogalmazásban közlik a panaszossal a belső panaszkezelési folyamat eredményét.

(3) Az online közvetítő szolgáltatók szerződési feltételeikben a belső panaszkezelési rendszerükhöz való hozzáférésre és annak működésére vonatkozó valamennyi lényeges információt rendelkezésre bocsátják.

(4) Az online közvetítő szolgáltatók létrehozzák és a nyilvánosság számára könnyen hozzáférhető módon rendelkezésre bocsátják a belső panaszkezelési rendszerük működésére és hatékonyságára vonatkozó tájékoztatást. Ezt a tájékoztatást legalább évente ellenőrzik, és amennyiben jelentős változtatásra van szükség, frissítik azt.

A tájékoztatás tartalmazza az összes benyújtott panasz számát, a panaszok főbb típusait, a panaszok feldolgozásához szükséges átlagos időtartamot és a panaszok eredményével kapcsolatos összesített információkat.

(5) E cikk rendelkezései nem alkalmazandók azokra az online közvetítő szolgáltatókra, amelyek a 2003/361/EK ajánlás melléklete értelmében vett kisvállalkozások.

12. cikk

Közvetítés

(1) Az online közvetítő szolgáltatók szerződési feltételeikben megjelölhetnek két vagy több olyan közvetítőt, akit bíróságon kívüli úton be kívánnak vonni az üzleti felhasználóval való megállapodásra irányuló törekvésbe olyan viták során, amelyek az érintett online közvetítő szolgáltatások nyújtása kapcsán merülnek fel a szolgáltató és az üzleti felhasználó között, ideértve azokat a panaszokat is, amelyeket nem sikerült kezelni a 11. cikkben említett belső panaszkezelési rendszer eszközeivel.

Az online közvetítő szolgáltatók csak abban az esetben jelölhetnek meg az Unió területén kívülről közvetítő szolgáltatást nyújtó közvetítőket, ha biztosított, hogy az érintett üzleti felhasználókat nem fosztják meg ténylegesen az uniós jog vagy a tagállamok joga szerint biztosított semmilyen jogi garancia előnyeitől annak következtében, hogy a közvetítők az Unió területén kívülről nyújtják szolgáltatásaikat.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott közvetítőknek teljesíteniük kell a következő feltételeket:

a) pártatlanok és függetlenek;

b) közvetítői szolgáltatásaik megfizethetők az érintett online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói számára;

c) közvetítői szolgáltatásaikat képesek az online közvetítő szolgáltató és az érintett üzleti felhasználó között fennálló szerződéses jogviszonyt szabályozó szerződési feltételekben használt nyelven nyújtani;

d) könnyen elérhetők vagy fizikailag az üzleti felhasználó székhelyén vagy lakóhelyén, vagy távhozzáférés keretében telekommunikációs technológiák igénybevételével;

e) indokolatlan késedelem nélkül képesek közvetítői szolgáltatást nyújtani;

f) megfelelően ismerik a vállalkozások közötti általános kereskedelmi kapcsolatokat, ami lehetővé teszi számukra a vitarendezési kísérlet eredményes támogatását.

(3) Az online közvetítő szolgáltatók és az üzleti felhasználók jóhiszeműen vesznek részt az e cikkel összhangban folytatott bármilyen közvetítési kísérletben, tekintet nélkül a közvetítés önkéntes jellegére.

(4) Az online közvetítő szolgáltatók az egyedi ügyek teljes közvetítési költségének észszerű hányadát viselik. Az említett teljes költség észszerű hányadát a közvetítő javaslata alapján úgy kell megállapítani, hogy figyelembe kell venni a szóban forgó ügy valamennyi lényeges elemét, különösen a vitában részt vevő felek érveinek viszonylagos megalapozottságát, a felek magatartását, valamint a felek egymáshoz viszonyított méretét és pénzügyi erejét.

(5) A vitarendezésre e cikkel összhangban közvetítés útján tett bármely kísérlet nem érinti az online közvetítő szolgáltatók és az érintett üzleti felhasználók arra vonatkozó jogát, hogy a közvetítési folyamat előtt, alatt vagy azt követően bírósági eljárást indítsanak.

(6) Az online közvetítő szolgáltatók valamely üzleti felhasználó kérésére a közvetítés megkezdése előtt vagy annak folyamán az üzleti felhasználó rendelkezésére bocsátják a tevékenységeikhez kapcsolódó közvetítés működésével és hatékonyságával kapcsolatos információkat.

(7) Az (1) bekezdésben említett kötelezettség nem vonatkozik azokra az online közvetítő szolgáltatókra, amelyek a 2003/361/EK ajánlás melléklete értelmében vett kisvállalkozások.

13. cikk

Szakosodott közvetítők

A Bizottság a tagállamokkal szorosan együttműködve ösztönzi az online közvetítő szolgáltatókat és az őket képviselő szervezeteket és egyesületeket, hogy önállóan vagy közösen hozzanak létre egy vagy több, a 12. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő közvetítői szolgáltatást nyújtó szervezetet az üzleti felhasználókkal e szolgáltatásnyújtás keretében felmerülő viták bíróságon kívüli rendezésének előmozdítása céljából, különös tekintettel az online közvetítői szolgáltatások határokon átnyúló jellegére.

14. cikk

Képviselő szervezetek vagy egyesületek és közjogi szervek bírósági eljárásai

(1) Az üzleti felhasználók vagy kereskedelmiweboldal-használók jogos érdekeit képviselő szervezetek és egyesületek, valamint a tagállamokban létrehozott közjogi szervek jogosultak az Unió területén eljárást indítani a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező nemzeti bíróságok előtt az eljárásindítás helye szerinti tagállam jogával összhangban annak érdekében, hogy megszüntessék vagy megtiltsák az online közvetítő szolgáltatóknak vagy onlinekeresőprogram-szolgáltatóknak a rendeletben szereplő vonatkozó követelményeknek való meg nem felelését.

(2) A Bizottság ösztönzi a tagállamokat, hogy a nemzeti bíróságok jogsértés megszüntetésére irányuló határozatainak hatálya alá tartozó jogellenes cselekmények nyilvántartása alapján osszanak meg bevált gyakorlatokat és információkat más tagállamokkal, amennyiben az illetékes közjogi szervek vagy hatóságok létrehoznak ilyen nyilvántartásokat.

(3) A szervezetek vagy egyesületek csak akkor rendelkeznek az (1) bekezdésben szereplő joggal, ha megfelelnek valamennyi alábbi követelménynek:

a) valamely tagállam jogával összhangban hozták létre őket;

b) az általuk tartósan képviselt üzleti felhasználók vagy kereskedelmiweboldal-használók csoportjának közös érdekében álló célokat követnek;

c) nonprofit jellegűek;

d) döntéshozatalukat nem befolyásolják nem megfelelő finanszírozást nyújtó harmadik felek, különösen online közvetítő szolgáltatók vagy onlinekeresőprogram-szolgáltatók.

Ennek érdekében a szervezeteknek vagy egyesületeknek teljes körű és nyilvános tájékoztatást kell nyújtaniuk tagjaikról és finanszírozási forrásaikról.

(4) Azon tagállamokban, amelyekben közjogi szerveket hoztak létre, a szóban forgó közjogi szervek számára biztosítani kell az (1) bekezdésben említett jogot, amennyiben az érintett tagállam nemzeti jogával összhangban feljogosították őket az üzleti felhasználók vagy kereskedelmiweboldal-használók közös érdekeinek védelmére, illetve az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelés biztosítására.

(5) A tagállamok kijelölhetnek:

a) – kérésükre – az adott tagállamban létrehozott olyan szervezeteket vagy egyesületeket, amelyek teljesítik legalább a (3) bekezdésben meghatározott követelményeket;

b) az adott tagállamban létrehozott olyan közjogi szerveket, amelyek teljesítik a (4) bekezdésben meghatározott követelményeket,

amelyeknek megadták az (1) bekezdésben említett jogot. A kijelölt szervezetek, egyesületeknek vagy közjogi szervek nevét és célját a tagállamok közlik a Bizottsággal.

(6) A Bizottság összeállítja az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt szervezetek, egyesületek és közjogi szervek jegyzékét. Az említett jegyzék feltünteti azok célját is. Ezt a jegyzéket közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A jegyzékben történt bármilyen változást azonnal közzétesznek, és hathavonta minden esetben frissített jegyzéket állítanak össze és adnak ki.

(7) A bíróságoknak el kell fogadniuk a (6) bekezdésben említett jegyzéket a szervezet, egyesület vagy közjogi szerv jogképességének bizonyítékeként, ez azonban nem érinti a bíróságok annak vizsgálatára vonatkozó jogát, hogy a felperes célja megalapozza-e egy adott ügyben való fellépését.

(8) Ha egy tagállam vagy a Bizottság megkérdőjelezi, hogy valamely szervezet vagy egyesület megfelel a (3) bekezdésben meghatározott kritériumoknak, vagy hogy egy közjogi szerv megfelel a (4) bekezdésben meghatározott kritériumoknak, az adott szervezetet, egyesületet vagy közjogi szervet kijelölő tagállam az (5) bekezdéssel összhangban megvizsgálja az aggályokat, és adott esetben visszavonja a kijelölést, amennyiben az említett kritériumok közül egy vagy több nem teljesül.

(9) Az (1) bekezdésben említett jog nem érinti az üzleti felhasználók és a kereskedelmiweboldal-használók arra vonatkozó jogát, hogy egyénileg megindítsanak bármilyen eljárást az illetékes nemzeti bíróságok előtt az eljárásindítás helye szerinti tagállam jogszabályaival összhangban azzal a céllal, hogy az adott online közvetítő szolgáltató vagy onlinekeresőprogram-szolgáltató véget vessen az e rendelet szerinti követelményeknek való meg nem felelésnek.

15. cikk

Végrehajtás

- (1) Minden tagállam gondoskodik e rendelet megfelelő és hatékony végrehajtásáról.
- (2) A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó intézkedéseket meghatározó szabályokat, és biztosítják azok végrehajtását. Az előírt intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

16. cikk

Nyomon követés

A Bizottság – a tagállamokkal szoros együttműködésben – szorosan nyomon követi e rendeletnek az online közvetítő szolgáltatások és üzleti felhasználók közötti, valamint az online keresőprogramok és a kereskedelmiweboldal-használók közötti kapcsolatokra gyakorolt hatását. Ennek érdekében a Bizottság releváns információkat gyűjt, hogy figyelemmel kísérje e kapcsolatok változásait, többek között megfelelő tanulmányok készítése révén. A tagállamok segítséget nyújtanak a Bizottság számára azzal, hogy – kérésre – rendelkezésre bocsátják az összegyűjtött releváns információkat, beleértve az egyes konkrét esetekre vonatkozóakat is. Az e cikkben és a 18. cikkben foglaltak érdekében a Bizottság megkísérelhet információkat gyűjteni az online közvetítő szolgáltatóktól.

17. cikk

Magatartási kódexek

- (1) A Bizottság ösztönzi, hogy az online közvetítő szolgáltatók és az azokat képviselő szervezetek és egyesületek, valamint az üzleti felhasználók – többek között kkv-k – és az azokat képviselő szervezetek az e rendelet megfelelő alkalmazásához való hozzájárulás céljából magatartási kódexeket hozzanak létre, figyelembe véve az online közvetítő szolgáltatásoknak teret adó különböző ágazatok egyedi sajátosságait, valamint a kkv-k egyedi jellemzőit.
- (2) A Bizottság ösztönzi, hogy az onlinekeresőprogram-szolgáltatók és az azokat képviselő szervezetek és egyesületek kifejezetten az 5. cikk megfelelő alkalmazásához való hozzájárulás céljából magatartási kódexeket hozzanak létre.
- (3) A Bizottság arra ösztönzi az online közvetítő szolgáltatókat, hogy fogadjanak el és hajtsanak végre ágazatspecifikus magatartási kódexeket, amennyiben ilyen ágazatspecifikus magatartási kódexek léteznek és azokat széles körben alkalmazzák.

18. cikk

Felülvizsgálat

- (1) 2022. január 13-ig és azt követően háromévente a Bizottság értékeli e rendeletet, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.
- (2) E rendelet első értékelését különösen a következők tekintetében kell elvégezni:
- a) a 3–10. cikkben megállapított kötelezettségeknek való megfelelés és azok onlineplatform-gazdaságra gyakorolt hatásának értékelése;
 - b) a tisztességesség és az átláthatóság javítása érdekében létrehozott magatartási kódexek hatásának és hatékonyságának értékelése;
 - c) az üzleti felhasználók online közvetítő szolgáltatásoktól való függősége és az online közvetítő szolgáltatók által alkalmazott tisztességtelen üzleti gyakorlatok által előidézett problémák további vizsgálata, valamint annak megállapítása, hogy ezeket a gyakorlatokat a továbbiakban mennyire széles körben fogják alkalmazni;
 - d) annak vizsgálata, hogy valamely üzleti felhasználó által kínált áruk vagy szolgáltatások, illetve valamely online közvetítő szolgáltató által kínált vagy irányítása alá tartozó áruk vagy szolgáltatások közötti verseny tisztességesnek minősül-e, és hogy az online közvetítő szolgáltatók ebben a vonatkozásban visszaélnek-e a privilegizált adatokkal;

- e) annak értékelése, hogy e rendelet milyen hatással van az operációs rendszerek szolgáltatói és üzleti felhasználói közötti kapcsolatokban mutatkozó esetleges egyensúlytalanságokra;
- f) annak értékelése, hogy a rendelet hatálya – különösen az „üzleti felhasználó” fogalom meghatározását illetően – megfelelő-e abban az értelemben, hogy nem támogatja a színlelt önfoglalkoztatást.

Az első és az azt követő értékelések során megállapításra kerül, hogy a tisztességes, kiszámítható, fenntartható és megbízható online üzleti környezet belső piacon való biztosítása igényel-e további – többek között a végrehajtásra vonatkozó – szabályokat. Az értékeléseket követően a Bizottság megfelelő intézkedéseket tesz, amelyeknek jogalkotási javaslatok is részét képezhetik.

(3) A tagállamok rendelkezésre bocsátják azokat a birtokukban lévő releváns adatokat, amelyeket a Bizottság az (1) bekezdés szerinti jelentés elkészítéséhez kérhet.

(4) E rendelet értékelése során a Bizottság figyelembe veszi többek között az onlineplatform-gazdasági megfigyelő-központ szakértői csoportja által rendelkezésére bocsátott véleményeket és jelentéseket. Figyelembe veszi továbbá adott esetben a 17. cikkben említett magatartási kódexek tartalmát és működését.

19. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) Ezt a rendeletet 2020. július 12-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1151 IRÁNYELVE

(2019. június 20.)

az (EU) 2017/1132 irányelvnek a digitális eszközök és folyamatok társasági jog terén történő használata tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 50. cikke (1) bekezdésére, valamint az 50. cikke (2) bekezdésének b), c), f) és g) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ többek között az adatközlésre és a tagállamok központi nyilvántartásainak, kereskedelmi nyilvántartásainak és cégjegyzékeinek összekapcsolására vonatkozó szabályokat állapít meg.
- (2) Az egyik legfontosabb előfeltétele egy versenyképes belső piac hatékony működésének, korszerűsítésének és adminisztratív egyszerűsítésének, illetve a vállalatok versenyképessége és megbízhatósága biztosításának a digitális eszközök és folyamatok arra történő használata, hogy könnyebben, gyorsabban, idő- és költséghatékonyabban kezdeményezhető legyen egy adott gazdasági tevékenység egy társaságnak egy másik tagállamban történő létrehozásával, vagy egy társaság fióktelepének egy másik tagállamban történő megnyitásával, és hogy átfogó és hozzáférhető tájékoztatás álljon rendelkezésre a társaságokról.
- (3) A globalizáció és a digitalizáció új társadalmi és gazdasági kihívásainak megfelelő jogi és igazgatási környezet biztosítása alapvető fontosságú egyrészt a visszaélések és a csalás elleni szükséges védintézkedések biztosítása, másrészt olyan célok követése érdekében, mint a gazdasági növekedés előmozdítása, a munkahelyteremtés és a beruházások Unióba vonzása, amelyek mindegyike a társadalom egészének javát szolgáló gazdasági és társadalmi előnyökkel járna.
- (4) Jelenleg jelentős különbségek vannak a tagállamok között a tekintetben, hogy a vállalkozók és társaságok számára a hatóságokkal a társasági jogi ügyekről folytatott kapcsolattartás céljaira milyen eszközök állnak rendelkezésre. Az e-kormányzati szolgáltatások tagállamonként eltérőek. Egyes tagállamok online átfogó és felhasználóbarát szolgáltatásokat nyújtanak, míg mások képtelenek online megoldásokat kínálni a társaság életciklusának egyes jelentős szakaszaiban. Így például egyes tagállamok a társaságok alapítását vagy az okiratok és adatok változásainak nyilvántartásba való benyújtását csak személyesen teszik lehetővé, mások ezen ügyek intézését személyesen és online egyaránt lehetővé teszik, ismét más tagállamokban viszont ez csak online lehetséges.

⁽¹⁾ HL C 62., 2019.2.15., 24. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 13-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).

- (5) A cégalapítókhoz való hozzáférés tekintetében továbbá az uniós jog akként rendelkezik, hogy az adatok egy minimális körét díjmentesen kell rendelkezésre bocsátani. Ezen adatok körében azonban továbbra is korlátozott. Az ilyen adatokhoz való hozzáférés változó, mivel egyes tagállamokban több adatot bocsátanak rendelkezésre díjmentesen, mint másokban, ami így kiegyensúlyozatlan helyzetet teremt az Unióban.
- (6) A Bizottság az európai digitális egységes piaci stratégiában és „A közigazgatás digitális átalakításának felgyorsítása” címet viselő, a 2016–2020 közötti időszakra szóló uniós e-kormányzati cselekvési tervében kiemelte, hogy a közigazgatási szervek képesek jelentősen megkönnyíteni a vállalkozások számára, hogy határokon átnyúlóan üzleti tevékenységbe kezdjenek, online működjenek és terjeszkedjenek. Az uniós e-kormányzati cselekvési terv kifejezetten elismerte a digitális eszközök használata javításának fontosságát a társasági jogi követelményeknek való megfelelés során. Ezenfelül a 2017. október 6-án kiadott, e-kormányzatról szóló tallinni nyilatkozatban a tagállamok határozottan felszólították a hatékony, felhasználó-központú elektronikus eljárások biztosítására irányuló erőfeszítések fokozására az Unióban.
- (7) 2017 júniusában működésbe lépett a tagállamok központi nyilvántartásait, kereskedelmi nyilvántartásait és cégjegyzékeit összekapcsoló rendszer, ami az Unióban nagymértékben megkönnyíti a határokon átnyúló hozzáférést a cégalapítókhoz, és lehetővé teszi a tagállamok nyilvántartásai számára, hogy bizonyos, a társaságokat érintő határokon átnyúló műveletek tekintetében elektronikusan kommunikáljanak egymással.
- (8) A társaságok alapításának és fióktelepeik bejegyzésének megkönnyítése, valamint az e folyamatokhoz kapcsolódóan felmerülő költségek, idő és adminisztratív terhek – különösen a 2003/361/EK bizottsági ajánlás⁽⁴⁾ szerinti mikro-, kis- és középvállalkozásokra (a továbbiakban: a kkv-k) háruló költségek és terhek – csökkentése érdekében eljárásokat kell bevezetni annak érdekében, hogy a társaságok alapítása és a fióktelepek bejegyzése teljes mértékben online végezhető legyen. Ez az irányelv nem kötelezheti a társaságokat arra, hogy ilyen eljárásokat alkalmazzanak. A tagállamok számára azonban lehetővé kell tenni, hogy akként döntsenek, hogy néhány vagy valamennyi online eljárást kötelezővé tesznek. A társaságalapítással és bejegyzéssel járó jelenlegi költségek és terhek nemcsak a társaság alapítása vagy a fióktelep bejegyzése kapcsán felszámított adminisztratív díjakból, hanem olyan egyéb követelményekből is fakadnak, amelyek az átfogó folyamatot hosszadalmasabbá teszik, különösen akkor, amikor a kérelmező fizikai jelenlétét írják elő. Ezenfelül az ilyen eljárásokkal kapcsolatos információkat online és díjmentesen hozzáférhetővé kell tenni.
- (9) Az egységes digitális kaput létrehozó (EU) 2018/1724 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ általános szabályokat ír elő a belső piac működése szempontjából lényeges információk, eljárások és segítségnyújtási szolgáltatások online nyújtására vonatkozóan. Ez az irányelv különös szabályokat állapít meg a tőkeegyesítő társaságok online alapítására, a fióktelepek online bejegyzésére, valamint az okiratok és adatok társaságok és fióktelepek általi online benyújtására (a továbbiakban: az online eljárások) vonatkozóan, amelyek nem tartoznak az említett rendelet hatálya alá. A tagállamoknak az egységes digitális kapun keresztül elérhető honlapokon biztosítaniuk kell különösen az ezen irányelvben meghatározott online eljárásokra vonatkozó egyedi információkat és létesítőokiratmintákat (mintákat).
- (10) A társaságok teljes mértékben online történő alapítása és a fióktelepek teljes mértékben online történő bejegyzése, valamint az okiratok és adatok teljes mértékben online történő benyújtása lehetővé tenné a társaságok számára, hogy digitális eszközöket vegyenek igénybe a tagállamok illetékes hatóságaival való kapcsolattartás során. A bizalom erősítése érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztonságos elektronikus azonosítás és a bizalmi szolgáltatások igénybevétele a 910/2014/EU európai parlament és tanácsi rendelettel⁽⁶⁾ összhangban lehetséges legyen mind a nemzeti, mind a határon átnyúló tevékenységet folytató felhasználók számára. Továbbá a határokon átnyúló elektronikus azonosítás lehetővé tétele érdekében a tagállamoknak elektronikus azonosítási rendszereket kell létrehozniuk, amelyek rendelkeznek az engedélyezett elektronikus azonosító eszközökről. Az ilyen nemzeti rendszereket használnák a másik tagállamban kiadott elektronikus azonosító eszközök elismerésének alapjául. A magas szintű bizalom határokon átnyúló helyzetekben való biztosítása érdekében csak a 910/2014/EU rendelet 6. cikkének megfelelő elektronikus azonosító eszközöket lehet elismerni. Mindazonáltal ez az irányelv csak arra kötelezheti a tagállamokat, hogy az elektronikus azonosító eszközeik elismerése révén lehetővé tegyék az uniós polgárnak minősülő kérelmezők számára online a társaságalapítást, a fióktelepek online bejegyzését és az okiratok és adatok online benyújtását. A tagállamoknak meg kell határozniuk, hogy milyen módon teszik az általuk elismert azonosító eszközöket nyilvánosan elérhetővé, beleértve azokat is, amelyek nem tartoznak a 910/2014/EU rendelet hatálya alá.

⁽⁴⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1724 rendelete (2018. október 2.) az információkhoz, eljárásokhoz, valamint segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító egységes digitális kapu létrehozásáról, továbbá az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 295., 2018.11.21., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

- (11) A tagállamok továbbra is szabadon határozhatják meg, hogy mely személy vagy személyek tekintendők a nemzeti jog alapján kérelmezőnek az online eljárásokkal kapcsolatban, feltéve hogy az nem korlátozza ezen irányelv hatályát és célját.
- (12) Az online eljárások társaságok számára történő megkönnyítése érdekében a tagállamok nyilvántartásainak biztosítaniuk kell, hogy az ezen irányelvben meghatározott online eljárásokért fizetendő díjakra vonatkozó szabályok átláthatóak legyenek, és azokat megkülönböztetéstől mentesen alkalmazzák. A díjakra vonatkozó szabályok átláthatóságára vonatkozó követelmény azonban adott esetben nem sértheti a kérelmezők és a számukra az online eljárások bármely részében segítséget nyújtó személyek között fennálló szerződéses szabadságot, ideértve az ilyen szolgáltatások megfelelő áráról való tárgyalás szabadságát is.
- (13) Az online eljárások nyilvántartások által felszámított díjait a szóban forgó szolgáltatások költségei alapján kell kiszámítani. E díjak többek között az ingyenesen nyújtott kisebb szolgáltatások költségeit is fedezhetik. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegyék az online eljárások lefolytatásával kapcsolatos valamennyi költséget, beleértve az általános kiadások online eljárásokhoz rendelhető hányadát is. A tagállamok emellett átalánydíjat is megállapíthatnak, és határozatlan időre rögzíthetik e díjak összegét, feltéve, hogy rendszeres időközönként ellenőrzik, hogy a díjak továbbra sem haladják meg a szóban forgó szolgáltatások átlagos költségét. A tagállamokban a nyilvántartás által felszámított online eljárások díjai nem haladhatják meg az ilyen szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban felmerült igazolt költségeket. Ezen túlmenően, amennyiben az eljárás befejezéséhez fizetésre van szükség, lehetővé kell tenni, hogy a fizetést széles körben rendelkezésre álló, határokon átnyúló pénzforgalmi szolgáltatások – például hitelkártyák és banki átutalások – révén lehessen teljesíteni.
- (14) A tagállamoknak segítséget kell nyújtaniuk azoknak a személyeknek, akik egy társaságot kívánnak alapítani vagy fióktelepet bejegyezni, azáltal, hogy az egységes digitális kapun keresztül és adott esetben az európai igazságügyi portálon tömör és felhasználóbarát módon tájékoztatást nyújtanak a tőkeegyesítő társaságok alapítására és fióktelepek bejegyzésére, valamint az okiratok és az adatok benyújtására vonatkozó eljárásokkal és követelményekkel, az igazgatók kizárására vonatkozó szabályokkal, továbbá a társaságok ügyviteli, ügyvezető és felügyeleti szerveinek hatáskörével és felelősségi köreivel kapcsolatban.
- (15) Lehetővé kell tenni a társaságok teljes mértékben online módon történő alapítását. A tagállamoknak azonban lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a más formájú társaságok nemzeti jog szerinti alapításának összetettsége miatt az online alapítást a tőkeegyesítő társaságok ezen irányelvben meghatározott egyes formáira korlátozzák. A tagállamoknak mindenesetre részletes online alapítási szabályokat kell megállapítaniuk. Lehetővé kell tenni az okiratok vagy adatok elektronikus formában történő benyújtásával megvalósuló online alapítást, a tagállamok anyagi jogi és eljárási követelményeinek sérelme nélkül, beleértve a létesítő okiratok elkészítésére vonatkozó jogi eljárásokra, a benyújtott okiratok vagy adatok valóságára, pontosságára, megbízhatóságára, szavahihetőségére, valamint megfelelő jogi formájára vonatkozó követelményeket. Ezek az anyagi jogi és eljárási követelmények azonban nem lehetetleníthetik el az online eljárásokat, különösen a társaságok online alapítását és a fióktelepek online bejegyzését szolgáló eljárásokat. Azokban az esetekben, amikor a tagállamok követelményeinek megfelelő okiratok elektronikus formában történő beszerzése technikailag nem lehetséges, kivételesen papíralapú dokumentumokat is be lehet kérni.
- (16) Amennyiben teljesült a társaság online alapítására vonatkozó összes alaki követelmény, beleértve azt a követelményt is, miszerint az összes okiratot és adatot a társaságnak szabályszerűen be kell nyújtania, az online alapításnak gyorsnak kell lennie bármely hatóság vagy a nemzeti jog alapján az online eljárások bármely vonatkozásában közreműködésre felhatalmazott bármely személy vagy szerv előtt. Azokban az esetekben azonban, amikor kétségek merülnek fel a szükséges alaki követelmények teljesítésével kapcsolatban, többek között a kérelmező személyazonosságát, a társaság nevének jogszerűségét, egy igazgató kizárását vagy bármely egyéb adat vagy okirat jogi követelményeknek való megfelelését illetően, illetve csalás vagy visszaélés gyanúja esetén, az online alapítás hosszabb időt vehet igénybe, és a hatóságok számára a határidő nem kezdődhet meg ezen alaki követelmények teljesítéséig. Amennyiben a határidőkön belül nem lehet lezárni az eljárást, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kérelmezőt értesítsék a késedelem okairól.
- (17) A társaságok időben történő online alapításának és a fióktelepek időben történő online bejegyzésének biztosítása érdekében a tagállamok nem köthetik egy társaság online alapítását vagy egy fióktelep online bejegyzését valamely engedélyt az megelőzően történő megszerzéséhez, hogy a társaság alapítása vagy fióktelep bejegyzése megtörténne, hacsak ezt a nemzeti jog elő nem írja egyes tevékenységek megfelelő ellenőrzésének biztosítása céljából. Az alapítást vagy bejegyzést követően a nemzeti jog kell, hogy irányadó legyen azokban a helyzetekben, amikor a társaságok vagy fióktelepek nem folytathatnak bizonyos tevékenységeket engedély megszerzése nélkül.

- (18) Annak érdekében, hogy támogassák a vállalkozásokat – és különösen a kkv-kat – az üzleti tevékenységük megkezdésében, lehetővé kell tenni a korlátozott felelősséggel működő társaságok online elérhető minták felhasználásával történő alapítását. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy e minták felhasználhatók legyenek az online alapításhoz, és szabadon határozhatják meg e minták jogi értékét. Ezek a minták tartalmazhatnak a nemzeti jognak megfelelően előre meghatározott opciókat. A kérelmezők számára lehetővé kell tenni, hogy válasszanak a társaság e minta alkalmazásával, illetve egyedi létesítő okirat használatával történő alapítása között, és a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy más társasági formájú társaságok számára is biztosítsanak mintákat.
- (19) A tagállamok meglévő társasági jogi hagyományainak tiszteletben tartása érdekében fontos a rugalmasság biztosítása a tekintetben, hogy a tagállamok miként biztosítanak egy teljes mértékben online rendszert a társaságok alapítására, a fióktelepek bejegyzésére, valamint az okiratok és adatok benyújtására, beleértve a közjegyzőknek vagy az ügyvédeknek az említett online eljárások bármely részében játszott szerepét is. Az online eljárásokkal kapcsolatos, ezen irányelvben nem szabályozott kérdésekre továbbra is a nemzeti jog irányadó.
- (20) Ezenfelül a csalásoknak és a nyilvántartott céges adatok illetéktelen személyek általi jogtalan módosításának (company hijacking) kezelése, valamint a nemzeti nyilvántartásokban szereplő okiratok és adatok megbízhatóságának és szavahihetőségének biztosítása érdekében az ezen irányelvben foglalt online eljárásokra vonatkozó rendelkezéseknek ki kell terjedniük a társaságot alapítani vagy fióktelepet bejegyezni, illetve okiratokat vagy adatokat benyújtani szándékozó személyek személyazonosságának és jogképességének ellenőrzésére is. Ezek az ellenőrzések az egyes tagállamok által megkövetelt jogszerűségi ellenőrzés részét képezhetik. Az ilyen ellenőrzések elvégzéséhez szükséges eszközök és módszerek kidolgozásának és elfogadásának a tagállamok hatáskörében kell maradnia. Ennek érdekében a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy előírják közjegyzők vagy ügyvédek részvételét az online eljárások bármely részében. Az ilyen részvétel azonban nem akadályozhatja meg, hogy az eljárásra teljes mértékben online kerüljön sor.
- (21) Abban az esetben, ha az a közérdek alapján indokolt, a személyazonossággal való visszaélés vagy annak megváltoztatásának megelőzése érdekében, illetve annak biztosítása érdekében, hogy betartsák a jogképességre és a kérelmezőknek a társaság képviseletére való jogosultságára vonatkozó szabályokat, a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a nemzeti joggal összhangban intézkedéseket hozzanak, amelyek előírhatják a kérelmező számára, hogy személyesen jelenjen meg annak a tagállamnak bármely hatósága, illetve az online eljárások bármely vonatkozásában közreműködésre felhatalmazott személy vagy szerv előtt, amelyben a társaságot alapítani kívánják vagy a fióktelepet be kívánják jegyezni. Az ilyen fizikai jelenlét azonban nem lehet rendszeresen előírni, csak eseti alapon, és csak abban az esetben, ha okkal feltételezhető, hogy a kérelmezők személyazonosságát hamisítanak, vagy sérülnek a jogképességre vagy a kérelmezőknek a társaság képviseletére való jogosultságára vonatkozó szabályok. Az említett gyanúnak a hatóságok, illetve a nemzeti jog alapján az ilyen ellenőrzések elvégzésére felhatalmazott személyek vagy szervek rendelkezésére álló információkon kell alapulnia. Amennyiben fizikai jelenlét szükséges, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az eljárás további lépései online elvégezhetők legyenek. A jogképesség fogalmát akként kell értelmezni, hogy az magában foglalja a cselekvőképességet is.
- (22) A tagállamok azt is megengedhetik, hogy az illetékes hatóságok, személyek vagy szervek a személyazonosságra, a jogképességre és a jogszerűsége vonatkozó kiegészítő elektronikus ellenőrzések révén megvizsgálják, hogy a társaság alapításhoz szükséges valamennyi feltétel teljesül-e. Ezek az ellenőrzések lefolytathatók többek között videokonferencia vagy más, valós idejű audiovizuális kapcsolatot biztosító eszközök segítségével.
- (23) A vállalatokkal kapcsolatba kerülő valamennyi személy védelmének biztosítása érdekében a tagállamoknak meg kell tudniuk akadályozni a csalárd vagy egyéb visszaélésszerű magatartást azáltal, hogy elutasítják valamely személy kinevezését a társaság igazgatójaként, figyelembe véve nemcsak a szóban forgó személy saját területükön tanúsított korábbi magatartását, hanem – ha a nemzeti jog ekként rendelkezik – a más tagállamok által szolgáltatott adatokat is. Ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy más tagállamoktól adatokat kérjenek. A válasz hatályos eltiltással kapcsolatos adatokat vagy egyéb olyan adatokat tartalmazhat, amelyek a megkeresett tagállamban való eltiltás szempontjából relevánsak. Az ilyen adatigényléseket a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer révén lehetővé kell tenni. E tekintetben a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy szabadon megválaszthassák az adatgyűjtés legjobb módját, például a vonatkozó adatok nyilvántartásokból vagy más olyan helyekről való begyűjtése révén, ahol azokat nemzeti joguk szerint tárolják, illetve külön nyilvántartások vagy külön e célra szolgáló szakaszok cégnyilvántartásokban való létrehozásával. Amennyiben további adatokra van szükség – például az eltiltás időtartamáról és okairól –, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az összes rendelkezésre álló információcsere-rendszeren keresztül – a nemzeti joggal összhangban – szolgáltatassák azokat. Ez az irányelv azonban nem keletkeztethet kötelezettséget az ilyen adatok minden esetben történő kérelmezésére. Ezen túlmenően a más tagállamban történő eltiltással kapcsolatos adatok figyelembevételének lehetősége nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy elismerjék a más tagállamokban hatályban lévő eltiltásokat.

- (24) A társaságokkal vagy a fióktelepekkel kapcsolatban álló összes személy védelmének és a család vagy egyéb visszaélés szerű magatartás megelőzésének biztosítása érdekében fontos, hogy a tagállamok illetékes hatóságai ellenőrizhessék, hogy az igazgatóvá kinevezendő személyt nem tiltották-e el az igazgatói feladatok ellátásától. Ebből a célból az illetékes hatóságoknak azt is meg kell tudniuk állapítani az üzleti nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer révén, hogy az adott személy szerepel-e az igazgatók eltiltása szempontjából releváns bármely nyilvántartásban a többi tagállamban. A nyilvántartások, a hatóságok vagy a nemzeti jog alapján az online eljárások bármely vonatkozásában közreműködésre felhatalmazott személyek vagy szervek nem tárolhatják ezeket a személyes adatokat annál hosszabb ideig, mint ami az igazgatónak kinevezendő személy alkalmasságának megállapításához szükséges. Előfordulhat azonban, hogy az említetteknek hosszabb ideig kell tárolniuk ezen adatokat az elutasító határozat esetleges felülvizsgálata céljából. A megőrzési időszak azonban semmi esetre sem haladhatja meg a társaság alapításával, fióktelep bejegyzésével vagy az ahhoz kapcsolódó okiratok vagy adatok benyújtásával kapcsolatos személyes adatok megőrzésére vonatkozó, nemzeti jogban megállapított időtartamot.
- (25) A társaságok online alapításával vagy fióktelepek online bejegyzésével kapcsolatos, ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek nem érintik az egyéb olyan, nem társasági jogi alaki követelményeket, amelyeket egy társaság az uniós és a nemzeti joggal összhangban a tevékenység megkezdéséhez teljesíteni köteles.
- (26) Ahogyan a társaságok online alapítása és a fióktelepek online bejegyzése esetében is, úgy a társaságokra rótt költségek és terhek csökkentése érdekében a társaság teljes életciklusa során is lehetővé kell tenni az okiratok és adatok teljes mértékben online módon történő benyújtását a nyilvántartásokhoz. Ugyanakkor a tagállamok lehetővé tehetik az okiratok és adatok más eszközök segítségével – többek között papíron – történő benyújtását. Ezenkívül a cégalapítás közértesítőjének megtörténte tekintendő, miután azok nyilvánosan hozzáférhetővé váltak az említett nemzeti nyilvántartásokban, mivel azok mostantól össze vannak kapcsolva, és átfogó hivatkozási pontként szolgálnak a felhasználók számára. A meglévő közértesítő eszközök megzavarásának elkerülése érdekében a tagállamok számára választási lehetőséget kell biztosítani, hogy a cégalapítás egy részét vagy egészét a nemzeti közlönyben is közzétehesék, miközben biztosítják, hogy az adatokat a nyilvántartás elektronikus úton továbbítsa az adott nemzeti közlönynek. Ez az irányelv nem érinti a nyilvántartás jogi értékére és a nemzeti hivatalos közlöny szerepére vonatkozó nemzeti szabályokat.
- (27) Annak érdekében, hogy megkönnyítsék a nemzeti nyilvántartások által tárolt adatok kereshetőségét és más rendszerekkel történő cseréjét, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megfelelő átültetési időszak lejárta után a hatóságokhoz vagy a nemzeti jog alapján az online eljárások bármely vonatkozásában közreműködésre felhatalmazott bármely személyhez vagy szervhez az ezen irányelvben foglalt eljárások részeként benyújtott valamennyi okiratot és adatot a nyilvántartások gép által olvasható és kereshető formátumban, illetve strukturált adatként tárolhassák. Ez azt jelenti, hogy a fájlformátumot úgy kell kialakítani, hogy a szoftveralkalmazások a konkrét adatokat és azok belső felépítését könnyen azonosítani tudják, fel tudják ismerni és ki tudják nyerni. Az okiratok és adatok kereshető formátumának követelménye nem terjedhet ki a szkennelt aláírásokra vagy a gép által nem olvasható egyéb adatokra. Mivel ez szükségessé teheti egyes tagállamok meglévő információs rendszereinek módosítását, e követelmény esetében hosszabb átültetési időszakot kell biztosítani.
- (28) A társaságok számára a költségek és adminisztratív terhek, valamint az eljárások hosszának csökkentése érdekében a tagállamoknak a társasági jog területén az egyszeri adatszolgáltatás elvét kell alkalmazniuk, amely az Unióban megszilárdult elvnek tekinthető, ahogyan erről többek között az (EU) 2018/1724 rendelet, az Európai Bizottság e-kormányzati cselekvési terve vagy az e-kormányzatról szóló tallinni nyilatkozat is tanúskodik. Az egyszeri adatszolgáltatás elvének alkalmazása azt jelenti, hogy a vállalatoknak ugyanazt az adatot nem kell egynél többször benyújtaniuk a hatóságoknak. Például a társaságok nem kötelezhetők arra, hogy ugyanazt az adatot mind a nemzeti cégnyilvántartáshoz, mind a nemzeti közlönyhöz benyújtsák. Ehelyett a nyilvántartásnak a már benyújtott adatokat a nemzeti közlöny rendelkezésére kell bocsátania. Hasonlóképpen, ha az egyik tagállamban alapított társaság egy másik tagállamban kíván fióktelepet létrehozni, lehetővé kell tenni számára, hogy a korábban valamely nyilvántartáshoz benyújtott okiratokat vagy adatokat használja fel. Ezenfelül amennyiben egy társaságot az egyik tagállamban alapították, de van fióktelepe valamely másik tagállamban is, lehetővé kell tenni a társaság számára, hogy a cégalapítás bekövetkezett bizonyos változásokat csak a társaság bejegyzésének helye szerinti tagállam nyilvántartásához nyújtsa be, anélkül, hogy ugyanazon adatokat a fióktelep bejegyzésének helye szerinti tagállam nyilvántartásához is be kellene nyújtania. Ehelyett az olyan adatokat, mint a cégnév vagy a cég székhelyének változása, a társaság bejegyzésének helye szerinti tagállam nyilvántartásának elektronikus úton továbbítania kell a fióktelep bejegyzésének helye szerinti tagállam nyilvántartása részére a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer használatával.

- (29) Annak érdekében, hogy az Unióban bejegyzett társaságokra vonatkozóan következetes és naprakész adatok álljanak rendelkezésre, valamint az átláthatóság további növelése érdekében lehetővé kell tenni a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer használatát a tagállamok nyilvántartásaiba a tagállamok nemzeti jogával összhangban bejegyzett bármely társasági formájú társasággal kapcsolatos információcserére. A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra is, hogy a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül elektronikus másolatokat készíthessenek az ilyen egyéb társasági formájú társaságok okiratairól és adatairól.
- (30) Az átláthatóság, valamint a munkavállalók, hitelezők és kisebbségi részvényesek jogainak védelme és az üzleti tranzakciókba – beleértve a belső piacon belüli, határokon átnyúló jellegű tranzakciókat is – vetett bizalom előmozdítása érdekében fontos, hogy a befektetők, az érdekelt felek, az üzleti partnerek és a hatóságok könnyen hozzáférjenek a cégalapokhoz. Az ilyen adatok hozzáférhetőségének javítása érdekében további adatokat kell minden tagállamban díjmentesen hozzáférhetővé tenni. Ezeknek az adatoknak magukban kell foglalniuk a társaság státuszát és a más tagállamokban lévő fióktelepeire vonatkozó adatokat, valamint az azon személyekre vonatkozó adatokat, akik szervként vagy ilyen szerv tagjaiként jogosultak a társaság képviselőire. Emellett a társaság által közzétett okiratok és adatok teljes vagy részleges másolata – akár papíron, akár elektronikus úton történő – beszerzésének ára nem haladhatja meg annak adminisztratív költségét, beleértve a nyilvántartások fejlesztésének és fenntartásának költségeit is, feltéve, hogy az ár nem aránytalan a kért adatokhoz képest.
- (31) Jelenleg a tagállamok számára lehetséges az opcionális hozzáférési pontok kialakítása a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer kapcsán. A Bizottság számára azonban nem lehetséges más érdekelt felek összekapcsolása a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszerrel. Annak érdekében, hogy más érdekelt feleknek is előnye származhasson a nyilvántartások összekapcsolásából, és biztosított legyen, hogy rendszereik pontos, naprakész és megbízható adatokat tároljanak a társaságokról, a Bizottságot fel kell hatalmazni további hozzáférési pontok létrehozására. Az ilyen hozzáférési pontoknak a Bizottság vagy más uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség által az igazgatási funkcióik ellátása vagy az uniós jog rendelkezéseinek betartása érdekében kifejlesztett és működtetett rendszerekre kell hivatkozniuk.
- (32) Azért, hogy a belső piacon működő társaságok segítséget kapjanak abban, hogy határokon átnyúlóan könnyebben ki tudják terjeszteni üzleti tevékenységüket, lehetővé kell tenni számukra, hogy egy másik tagállamban online hozzanak létre és jegyezzék be fióktelepeket. Ezért a tagállamoknak lehetővé kell tenniük – a társaságokhoz hasonlóan – a fióktelepek online bejegyzését, valamint az okiratok és adatok online módon történő benyújtását, ezzel segítve a költségek, valamint a határokon átnyúló terjeszkedéssel kapcsolatos adminisztratív terhek és az alaki követelmények teljesítéséhez szükséges idő csökkentését.
- (33) Egy másik tagállamban bejegyzett társaság fióktelepének bejegyzésekor a tagállamoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül az adott társasággal kapcsolatosan ellenőrizzenek bizonyos adatokat. Továbbá, ha egy fióktelepet valamely tagállamban bezárnak, az adott tagállam nyilvántartásának – a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül – tájékoztatnia kell erről a fióktelepbezárásról a társaság bejegyzésének helye szerinti tagállamot, és mindkét nyilvántartásnak rögzítenie kell ezt az információt.
- (34) Az uniós és nemzeti joggal való összhang biztosítása érdekében törölni kell a megszűnt kapcsolattartó bizottságra vonatkozó rendelkezést, és frissíteni kell az (EU) 2017/1132 irányelv I. és II. mellékletében meghatározott társasági formákat.
- (35) A társasági formákra vonatkozó tagállami és uniós jogszabályok későbbi változásaival való összhang megteremtése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a társasági formáknak az (EU) 2017/1132 irányelv I., II. és IIA. mellékletében található felsorolásának frissítésére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽⁷⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (36) Ezen irányelv rendelkezései – ideértve a társaságok nyilvántartásba vételére irányuló kötelezettségeket is – nem érintik a tagállamok, vagy azok területi vagy közigazgatási alegységeinek adóintézkedéseire vonatkozó nemzeti jogot.

(7) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (37) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy csalás vagy visszaélés esetén elutasítsák a társaságok alapítására és a fióktelepek bejegyzésére vonatkozó kérelmeket, valamint hogy a tagállamok – többek között a rendőrség vagy más illetékes hatóságok – nyomozási és végrehajtási intézkedéseket folytassanak. Az egyéb – többek között a pénzmosás elleni küzdelemmel, a terrorizmus finanszírozásával és a tényleges tulajdonosokra vonatkozó szabályokkal kapcsolatos – uniós és nemzeti jog szerinti kötelezettségeket ez az irányelv szintén nem érinti. Ez az irányelv nem érinti az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽⁸⁾ a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása kockázatainak kezelésére vonatkozó rendelkezéseit, különösen a megfelelő ügyfél-átvillágítási intézkedések kockázatérékenységi alapon történő végrehajtásával, valamint a létesítő okirat szerinti tagállamban újonnan alapított társaság tényleges tulajdonosának azonosításával és nyilvántartásba vételével kapcsolatos kötelezettségeket.
- (38) Ezt az irányelvet az Unió adatvédelmi jogszabályainak, valamint a magánélet és a személyes adatok az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikkében foglaltak szerinti védelmének tiszteletben tartásával kell alkalmazni. A természetes személyek személyes adatainak ezen irányelv szerinti kezelése során az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁹⁾ megfelelően kell eljárni.
- (39) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁰⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2018. július 26-án véleményt nyilvánított.
- (40) Mivel ezen irányelv célját – nevezetesen a belső piacon működő társaságok számára több digitális megoldás biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (41) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽¹¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átvitt intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átvitt nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (42) Tekintettel az ezen irányelv rendelkezéseinek való megfelelés érdekében a nemzeti rendszerekben elvégzendő változtatások összetettségére, valamint arra, hogy a társasági jog területén a digitális eszközök és eljárások használata tekintetében a tagállamok között jelenleg jelentős különbségek vannak, helyénvaló rendelkezni arról, hogy az ezen irányelv egyes rendelkezéseinek átvittetése során különös nehézségekkel szembesülő tagállamok jelezhetik a Bizottságnak, hogy a vonatkozó végrehajtási időszak legfeljebb egyéves meghosszabbítására van szükségük. A tagállamoknak meg kell jelölniük az ilyen hosszabbítás kérelmezésére vonatkozó objektív okokat.
- (43) A Bizottságnak el kell végeznie ezen irányelv értékelését. A jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodás 22. pontja értelmében az értékelésnek a hatékonyság, eredményesség, relevancia, koherencia és hozzáadott érték öt kritériumán kell alapulnia, és alapot kell nyújtania a lehetséges további intézkedések hatásvizsgálatához. A tagállamoknak elő kell segíteniük ezen értékelés elvégzését azáltal, hogy ismertetik a Bizottsággal a rendelkezésükre álló adatokat arról, hogy az online társaságalapítás hogyan működik a gyakorlatban, például az online társaságalapítások számáról, azon esetek számáról, amikor felhasználták a mintákat vagy előírták a fizikai jelenlétet, valamint az online társaságalapítások átlagos időtartamáról és költségeiről.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽¹¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (44) Információkat kell gyűjteni annak értékelése céljából, hogy ezen irányelv eredményes-e a kitűzött célokhoz képest, valamint a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás 22. pontjával összhangban történő értékelés elvégzése céljából.
- (45) Az (EU) 2017/1132 irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az (EU) 2017/1132 irányelv módosításai

Az (EU) 2017/1132 irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a második franciabekezdés után a következő franciabekezdéssel egészül ki:

„— a társaságok online alapítására, a fióktelepek online bejegyzésére, valamint az okiratok és adatok online benyújtására vonatkozó szabályok.”

2. Az I. címben a III. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„Online eljárások (alapítás, bejegyzés és adatbejelentés), közzététel és nyilvántartások”

3. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Hatály

Az e szakaszban és az 1A. szakaszban előírt összehangoló intézkedéseket a tagállamoknak a II. mellékletben felsorolt társasági formákra és – amennyiben ez az irányelv ekként rendelkezik – az I. és IIA. mellékletben felsorolt társasági formákra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseire kell alkalmazni.”

4. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„13a. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. »elektronikus azonosító eszköz«: a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus azonosító eszköz (*);
2. »elektronikus azonosítási rendszer«: a 910/2014/EU rendelet 3. cikkének 4. pontjában meghatározott azonosítási rendszer;
3. »elektronikus eszközök«: adatok feldolgozására (beleértve a digitális tömörítést) és tárolására használt elektronikus berendezések, és amelyeken keresztül az adatokat előbb elküldik, majd rendeltetési helyükön fogadják; az említett adatokat teljes egészében a tagállamok által meghatározandó módon továbbítják, küldik meg és fogadják;

4. „alapítás”: egy társaság nemzeti joggal összhangban történő létrehozásának teljes folyamata, beleértve a létesítő okirat elkészítését és a társaság nyilvántartásba történő bejegyzéséhez szükséges összes lépést;
5. „fióktelep bejegyzése”: az a folyamat, amely egy tagállamban újonnan megnyitott fióktelepre vonatkozó okiratok és adatok közzétételét eredményezi;
6. „minta”: egy társaság létesítő okiratának mintáját jelenti, amelyet a tagállamok a nemzeti joguknak megfelelően állítanak össze, és amelyet egy társaság online alapításához használnak a 13g. cikkel összhangban.

13b. cikk

Az online eljárások során alkalmazott azonosító eszközök elismerése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az e fejezetben említett online eljárásokban az uniós polgárnak minősülő kérelmezők az alábbi elektronikus azonosító eszközöket használhassák:

- a) a saját tagállamuk által jóváhagyott elektronikus azonosítási rendszer keretében kiadott elektronikus azonosító eszközök;
- b) egy másik tagállamban kiadott, és a 910/2014/EU rendelet 6. cikkével összhangban határokon átnyúló hitelesítés céljából elismert elektronikus azonosító eszközök.

(2) A tagállamok megtagadhatják az azonosító eszközök elismerését, ha az elektronikus azonosító eszközök biztonsági szintje nem felel meg a 910/2014/EU rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

(3) A tagállamok által elismert valamennyi azonosító eszközt nyilvánosan elérhetővé kell tenni.

(4) Amennyiben azt a közérdek indokolja a személyazonossággal való visszaélés vagy annak megváltoztatásának megelőzése érdekében, a tagállamok a kérelmező személyazonosságának ellenőrzése céljából hozhatnak olyan intézkedéseket, amelyek megkövetelik a kérelmező fizikai jelenlétét bármely hatóság, illetve a nemzeti jog alapján az e fejezetben említett online eljárások bármely vonatkozásában – a társaság létesítő okiratának elkészítését is beleértve – közreműködésre felhatalmazott személy vagy szerv előtt. A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmező fizikai jelenlétét csak eseti alapon lehessen megkövetelni, ha okkal feltételezhető a személyazonosság meghamisítása, és hogy az eljárás bármely további lépését online lehessen teljesíteni.

13c. cikk

Az online eljárásokra vonatkozó általános rendelkezések

(1) Ez az irányelv nem érinti azokat a nemzeti jogszabályokat, amelyek – a tagállamok jogrendszereivel és jogi hagyományaisal összhangban – valamely hatóságot vagy olyan személyt vagy szervet jelölnek ki, amely a nemzeti jog alapján felhatalmazással bír az online társaságalapítás, a fióktelepek online bejegyzése és az okiratok és adatok online benyújtásának bármely vonatkozásában való közreműködésre.

(2) Ez az irányelv nem érinti a nemzeti jogban megállapított eljárásokat és követelményeket sem – beleértve a létesítő okiratok elkészítésére vonatkozó jogi eljárásokat is –, feltéve hogy a társaságok 13g. cikkben említett online alapítása, a fióktelepek 28a. cikkben említett online bejegyzése, valamint az okiratok és adatok 13j. és 28b. cikkben említett online benyújtása lehetséges.

(3) A benyújtott okiratok vagy adatok valódiságát, pontosságát, megbízhatóságát, szavahihetőségét és megfelelő jogi formáját illetően alkalmazandó, nemzeti jog szerinti követelményeket ez az irányelv nem érinti, feltéve, hogy társaságok 13g. cikkben említett online alapítása, a fióktelepek 28a. cikkben említett online bejegyzése, valamint az okiratok és adatok 13j. cikkben és 28b. cikkben említett online benyújtása lehetséges.

13d. cikk

Az online eljárások díjai

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az e fejezetben említett online eljárásokért fizetendő díjakra vonatkozó szabályok átláthatóak legyenek, és azokat megkülönböztetéstől mentesen alkalmazzák.

(2) A 16. cikkben említett nyilvántartások által felszámított online eljárások díjai nem haladhatják meg az ilyen szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban felmerült igazolt költségeket.

13e. cikk

Fizetések

Ha az e fejezetben meghatározott valamely eljárás lefolytatása fizetést tesz szükségessé, a tagállamok biztosítják, hogy a fizetést teljesíteni lehessen egy olyan, valamely tagállamban letelepedett pénzügyi intézmény vagy pénzforgalmi szolgáltató által nyújtott online pénzforgalmi szolgáltatással, amely a határokon átnyúló fizetésekhez használható, és amely lehetővé teszi a fizetést teljesítő személyének azonosítását.

13f. cikk

Tájékoztatási követelmények

A tagállamok biztosítják tömör és felhasználóbarát információk ingyenes hozzáférhetővé tételét az egységes digitális kapun keresztül elérhető regisztrációs portálokon vagy weboldalakon, legalább egy olyan nyelven, amelyet a lehető legtöbb, határon átnyúló tevékenységet folytató felhasználó széles körben ért, hogy segítsék a társaságok alapítását és a fióktelepek bejegyzését. Az információk legalább a következőket tartalmazzák:

- a) a társaságok alapítására vonatkozó szabályok, a 13g. és a 13j. cikkben említett online eljárásokat is beleértve, valamint a minták használatával és más alapító okiratokkal, a személyek azonosításával, a nyelvhasználattal és az alkalmazandó díjakkal kapcsolatos követelmények;
- b) a fióktelepek bejegyzésére vonatkozó szabályok, a 28a. és a 28b. cikkben említett online eljárásokat is beleértve, valamint a bejegyzési okiratokkal, a személyek azonosításával és a nyelvhasználattal kapcsolatos követelmények;
- c) a társaság ügyviteli, ügyvezető vagy felügyeleti szervének tagjává válásra alkalmazandó szabályok áttekintése, ideértve az igazgatók eltávolítására és az eltávolított igazgatókkal kapcsolatos adatok nyilvántartásáért felelős hatóságokra vagy szervekre vonatkozó szabályokat is;
- d) a társaság ügyviteli szerve, ügyvezető szerve és felügyeleti szerve hatásköreinek és felelősségi köreinek áttekintése, beleértve a társaság képviselőitől való jogosultságot harmadik személyekkel szemben.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

5. Az I. cím III. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„1 A. s z a k a s z

Online alapítás, online adatbejelentés és közzététel

13g. cikk

Társaságok online alapítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a társaságok online alapítását teljes mértékben online módon lehessen elvégezni, anélkül, hogy a kérelmezőnek személyesen meg kellene jelennie bármely hatóság előtt, illetve a nemzeti jog alapján a társaságok online alapításának bármely vonatkozásában – a társaság létesítő okiratának elkészítését is beleértve – közreműködésre felhatalmazott bármely személy vagy szerv előtt, figyelemmel a 13b. cikk (4) bekezdésében és e cikk (8) bekezdésében foglalt rendelkezésekre.

Mindazonáltal a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a IIA. mellékletben felsorolt formájú társaságoktól eltérő társaságok tekintetében nem állapítanak meg online alapítást lehetővé tevő szabályokat.

(2) A tagállamok részletes szabályokat állapítanak meg a társaságok online alapítására, beleértve a 13h. cikkben említett minták használatára, valamint a társaságok alapításához szükséges okiratokra és adatokra vonatkozó szabályokat is. E szabályok részeként a tagállamok biztosítják, hogy az ilyen online alapítás elvégezhető legyen az okiratok vagy adatok elektronikus formában történő benyújtásával, beleértve a 16a. cikk (4) bekezdésében említett okiratok és adatok elektronikus példányait is.

(3) A (2) bekezdésben említett szabályoknak legalább a következőkről kell rendelkezniük:

- a) a kérelmezők szükséges jogképességének és a társaság képviseletére való jogosultságának biztosítására irányuló eljárások;
- b) a kérelmezők személyazonosságának a 13b. cikkel összhangban történő ellenőrzésére szolgáló eszközök;
- c) a 910/2014/EU rendeletben említett bizalmi szolgáltatások kérelmezők általi igénybevételére vonatkozó követelmények;
- d) a társaság főtevékenysége jogszerűségének ellenőrzésére irányuló eljárások, amennyiben a nemzeti jog ilyen ellenőrzést ír elő;
- e) a társaság neve jogszerűségének ellenőrzésére irányuló eljárások, amennyiben a nemzeti jog ilyen ellenőrzést ír elő;
- f) az igazgatók kinevezésének ellenőrzésére irányuló eljárások.

(4) A (2) bekezdésben említett szabályok emellett rendelkezhetnek különösen a következőkről:

- a) a társasági létesítő okiratok jogszerűségének biztosítására irányuló eljárások, beleértve a minták helyes használatának ellenőrzését is;
- b) az igazgatók bármely tagállam illetékes hatóságai általi eltiltásának következményei;
- c) a közjegyző vagy a nemzeti jog alapján a társaságok online alapításának bármely vonatkozásában közreműködésre felhatalmazott más személy vagy szerv szerepe;
- d) az online alapítás kizárása azokban az esetekben, amikor a társaság jegyzett tőkéjét nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás formájában bocsátják rendelkezésre.

(5) A tagállamok nem tehetik a társaság online alapítását valamely engedélynek a társaság bejegyzése előtti megszerzésétől függővé, kivéve, ha e feltétel elengedhetetlen bizonyos tevékenységek nemzeti jogban meghatározott megfelelő ellenőrzéséhez.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy társaság alapítási eljárásának részeként szükség van a jegyzett tőke befizetésére, ez teljesíthető legyen egy az Unióban működő banknál vezetett bankszámlára, a 13e. cikkel összhangban, online módon történő befizetéssel. Ezenkívül a tagállamok biztosítják, hogy online módon lehessen az ilyen fizetések megtörténtéről bizonyítékot szolgáltatni.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az online alapításra kizárólag természetes személyek általi alapítás esetén, ha e személyek a 13h. cikkben említett mintákat használják, az alábbi időpontoktól számított legkésőbb öt munkanapon, egyéb esetekben tíz munkanapon belül sor kerüljön:

- a) az online alapítás minden alaki követelménye teljesítésének napja, ezen belül minden nemzeti jognak megfelelő okirat és adat kézhezvétele a hatóság vagy a nemzeti jog alapján a társaságok alapításával összefüggő bármely vonatkozásban közreműködésre felhatalmazott személy vagy szerv által;
- b) a bejegyzési díj megfizetésének napja, a jegyzett tőke készpénzben történő befizetésének napja, vagy a jegyzett tőke nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátása útján történő befizetésének napja, a nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelően.

Amennyiben az e bekezdésben említett határidőkön belül nem lehet lezárni az eljárást, a tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezőt tájékoztassák a késedelem okairól.

(8) Amennyiben azt a közérdek indokolja a jogképességre, valamint a kérelmezőknek a társaság képviselőjére való jogosultságára vonatkozó szabályok betartása érdekében, bármely hatóság vagy a nemzeti jog alapján a társaságok alapításával összefüggő bármely vonatkozásban – a létesítő okirat elkészítését is beleértve – közreműködésre felhatalmazott más személy vagy szerv kérheti a kérelmező fizikai jelenlétét. A tagállamok biztosítják, hogy ilyen esetben a kérelmező fizikai jelenlétét csak eseti alapon, a (3) bekezdés a) pontjában említett szabályoknak való meg nem felelés indokolt gyanúja esetén lehessen megkövetelni. A tagállamok biztosítják, hogy az eljárás bármely egyéb lépéseit online lehessen teljesíteni.

13h. cikk

A társaságok online alapítására szolgáló minták

(1) A tagállamok az egységes digitális kapun keresztül elérhető regisztrációs portálokon vagy weboldalakon mintákat bocsátanak rendelkezésre a IIA. mellékletben felsorolt formájú társaságok alapításának céljára. A tagállamok más formájú társaságok online alapításához is rendelkezésre bocsáthatnak mintákat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők a 13g. cikkben említett online alapítási eljárás részeként használhassák az e cikk (1) bekezdésében említett mintákat. Amennyiben ezeket a mintákat a kérelmezők a 13g. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett szabályoknak megfelelően használják, a 10. cikk szerinti követelményt, miszerint amennyiben a jogszabályok nem rendelkeznek előzetes közigazgatási vagy bírói ellenőrzésről, a társaság létesítő okiratát közokiratba kell foglalni, teljesítettnek kell tekinteni.

Ez az irányelv nem érinti a nemzeti jog szerinti azon követelményeket, amelyek meghatározzák a létesítő okirat kötelező alaki feltételeit, amennyiben a 13g. cikkben említett online alapítás lehetséges.

(3) A tagállamok a mintákat az Unió legalább egy olyan hivatalos nyelvén elérhetővé teszik, amelyet a lehető legtöbb, határon átnyúló tevékenységet folytató felhasználó széles körben ért. Az érintett tagállam hivatalos nyelvétől vagy nyelveitől eltérő nyelveken rendelkezésre bocsátott minták kizárólag tájékoztató célra szolgálnak, kivéve, ha az említett tagállam úgy határoz, hogy ilyen más nyelvű minták felhasználásával is lehetővé teszi társaság alapítását.

- (4) A minták tartalmára nézve a nemzeti jog irányadó.

13i. cikk

Eltiltott igazgatók

(1) A tagállamok gondoskodnak az igazgatók eltiltására vonatkozó szabályok meglétéről. Ezek a szabályok lehetővé kell, hogy tegyék többek között a hatályos eltiltás vagy az eltiltás szempontjából lényeges információk figyelembevételét egy másik tagállamban. E cikk alkalmazásában az igazgatók közé tartoznak legalább a 14. cikk d) pontjának i. alpontjában említett személyek.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy az igazgatói tisztségre pályázó személyek nyilatkozzanak arról, hogy van-e tudomásuk olyan körülményről, amely eltiltáshoz vezethet az érintett tagállamban.

A tagállamok megtagadhatják egy olyan személynek egy társaság igazgatójaként való kinevezését, aki jelenleg egy másik tagállamban az igazgatói tevékenység gyakorlásától való eltiltás hatálya alatt áll.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy képesek legyenek választ adni egy másik tagállam olyan megkeresésére, amelyben a másik tagállam információt kér az igazgatók eltiltásáról a válaszadó tagállam joga szerint.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett megkeresés megválaszolása érdekében a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket legalább annak biztosítására, hogy a 22. cikkben említett rendszer útján képesek legyenek késedelem nélkül tájékoztatást adni arról, hogy egy adott személy el van-e tiltva vagy szerepel-e az igazgatók eltiltása szempontjából lényeges információkat tartalmazó bármely nyilvántartásukban. A tagállamok további információcserét is folytathatnak, például az eltiltás időtartamára és indokára vonatkozóan. Erre az információcserére nézve a nemzeti jog irányadó.

(5) A Bizottság a 24. cikkben említett végrehajtási jogi aktusok révén megállapítja az e cikk (4) bekezdésében említett információcsere részletes szabályait és műszaki részleteit.

(6) E cikk (1)–(5) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell, ha egy társaság a 16. cikkben említett nyilvántartáshoz új igazgató kinevezésével kapcsolatos adatokat nyújt be.

(7) Az e cikkben említett személyek személyes adatait az (EU) 2016/679 rendelettel és a nemzeti joggal összhangban kell kezelni annak érdekében, hogy a hatóság vagy a nemzeti jog által felhatalmazott személy vagy szerv értékelhesse a szóban forgó személy igazgatói tisztségétől való eltiltásával összefüggő szükséges információkat a csalárd vagy más visszaélésszerű magatartás megelőzése és a társaságokkal vagy fióktelepekkel kapcsolatba kerülő valamennyi személy védelmének biztosítása céljából.

A tagállamok biztosítják, hogy a 16. cikkben említett nyilvántartások, a hatóságok és a nemzeti jog alapján az online eljárások bármely vonatkozásában közreműködésre felhatalmazott személyek vagy szervek az e cikk alkalmazásában továbbított személyes adatokat ne tárolják a szükségesnél hosszabb ideig, és semmiképpen ne tárolják azokat tovább, mint ameddig a társaság alapításával, fióktelep bejegyzésével, illetve társaság vagy fióktelep általi adatbejelentéssel kapcsolatos személyes adatokat tárolják.

13j. cikk

A társasági okiratok és adatok online benyújtása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 14. cikkben említett okiratokat és adatokat – beleértve azok bármely módosítását is – a nyilvántartáshoz online be lehessen nyújtani a társaság bejegyzésének helye szerinti tagállam jogszabályai által meghatározott határidőn belül. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen adatbejelentést teljes mértékben online lehessen elvégezni, anélkül, hogy a kérelmezőknek személyesen meg kellene jelenniük bármely hatóság előtt, illetve a nemzeti jog alapján az online adatbejelentésben való közreműködésre felhatalmazott személy vagy szerv előtt, figyelemmel a 13b. cikk (4) bekezdésében és adott esetben a 13g. cikk (8) bekezdésében foglalt rendelkezésekre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az online benyújtott okiratok eredete és sértetlensége elektronikusan ellenőrizhető legyen.

(3) A tagállamok megkövetelhetik, hogy egyes társaságok vagy valamennyi társaság esetében az (1) bekezdésben említett okiratokat és adatokat részben vagy egészben online nyújtsák be.

(4) A 13g. cikk (2)–(5) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó az okiratok és adatok online benyújtására.

(5) A tagállamok továbbra is megengedhetik az adatbejelentés (1) cikkben említettektől eltérő egyéb formáit, például az elektronikus úton vagy papíron, társaságok által, közjegyzők által vagy az ilyen adatbejelentésekben való közreműködésre a tagállami jog által felhatalmazott bármely más személyek vagy szervek által végzett adatbejelentést.”

6. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

Közzététel a nyilvántartásban

(1) Minden tagállam központi nyilvántartásában, kereskedelmi nyilvántartásában vagy cégjegyzékében (a továbbiakban: a nyilvántartás) külön aktát kell nyitni valamennyi ott nyilvántartásba vett társaság számára.

A tagállamok biztosítják, hogy a társaságok az (EU) 2015/884 bizottsági végrehajtási rendelet (*) mellékletének 8. pontjában említett európai egyedi azonosítóval (továbbiakban: EUID) rendelkezzenek, amely lehetővé teszi egyértelmű azonosításukat a nyilvántartások között a 22. cikkel összhangban létrehozott, a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren (a továbbiakban: a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer) keresztül történő kommunikáció során. Ez az egyedi azonosító magában foglalja legalább a nyilvántartás szerinti tagállamnak, a származás helye szerinti nemzeti nyilvántartásnak, és a vállalat e nyilvántartásban szereplő számának azonosítását lehetővé tévő elemeket, valamint adott esetben az azonosítási hibák elkerülésére szolgáló jellemzőket.

(2) A 14. cikk szerint közzéteendő valamennyi okiratot és adatot az e cikk (1) bekezdésében említett aktában kell tárolni, vagy közvetlenül a nyilvántartásban kell rögzíteni, és a nyilvántartásban tett bejegyzések tárgyát rögzíteni kell az aktában.

A 14. cikkben említett minden okiratot és adatot – függetlenül a benyújtásukhoz használt eszköztől – az aktában kell tárolni a nyilvántartásban, vagy közvetlenül, elektronikus formában rögzíteni abban. Ebből a célból a tagállamok biztosítják, hogy mindazokat az okiratokat és adatokat, amelyeket papíron nyújtanak be, a nyilvántartás a lehető leggyorsabban átalakítsa elektronikus formátumúvá.

A tagállamok biztosítják, hogy azokat a 14. cikkben említett okiratokat és adatokat, amelyeket 2006. december 31. előtt, papíron nyújtottak be, a nyilvántartás alakítsa át elektronikus formátumúvá az elektronikus úton történő közzététel iránti kérelem kézhezvételekor.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a 14. cikkben említett okiratok és adatok közlése azáltal valósul meg, hogy azokat a nyilvántartásban nyilvánosan elérhetővé teszik. Ezenkívül a tagállamok előírhatják ezen okiratok és adatok egy részének vagy egészének az e célra kijelölt nemzeti közlönyben vagy egy ugyanolyan hatékony módon történő közzétételét. Ennek során a tagállamoknak lehetővé kell tenniük legalább egy olyan rendszer használatát, amelyben a közzétett okiratok vagy adatok egy központi elektronikus platform segítségével időrendi sorrendben hozzáférhetők. Ilyen esetekben a nyilvántartásnak biztosítania kell, hogy a nyilvántartás elektronikus úton megküldje ezeket az okiratokat és adatokat a nemzeti közlönynek vagy egy központi elektronikus platformnak.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a nyilvántartásban, illetve az aktában szereplő adatok közötti eltérések elkerülésére.

Az okiratok és adatok nemzeti közlönyben vagy központi elektronikus platformon való közzétételét előíró tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket a (3) bekezdéssel összhangban közzé, illetve a közlönyben vagy a platformon közzétett adatok közötti eltérések elkerülésére.

Az e cikk szerinti eltérések felmerülése esetén a nyilvántartásban elérhetővé tett okiratok és adatok irányadók.

(5) A társaság a 14. cikkben említett okiratokra és adatokra harmadik személyekkel szemben kizárólag azt követően hivatkozhat, hogy azokat e cikk (3) bekezdésének megfelelően közzétették, kivéve ha a társaság bizonyítani tudja, hogy a harmadik személyeknek azokról tudomásuk volt.

A közzétételt követő 16. napot megelőző ügyletekkel kapcsolatban azonban az okiratokra és az adatokra nem lehet hivatkozni harmadik személyekkel szemben akkor, ha bizonyítani tudják, hogy azokról nem szerezhettek tudomást.

Harmadik személyek mindig hivatkozhatnak olyan okiratra és adatra, amelyek tekintetében a közzétételt elmulasztották, kivéve azokat az eseteket, amikor a közzététel elmulasztása következtében ezek hatálytalanok.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a társaság alapításának, a fióktelep bejegyzésének vagy a társaság vagy fióktelep általi adatbejelentésnek a részeként benyújtott valamennyi okirat és adat gép által olvasható legyen, és hogy azokat kereshető formátumban vagy strukturált adatokként tárolják a nyilvántartásokban.

(*) A Bizottság (EU) 2015/884 végrehajtási rendelete (2015. június 8.) a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló 2009/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel létrehozott rendszer céljából szükséges műszaki leírások és eljárások megállapításáról (HL L 144., 2015.6.10., 1. o.)."

7. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„16a. cikk

Hozzáférés a közzétett adatokhoz

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 14. cikkben említett okiratok és adatok egészének vagy azok bármely részének másolatai kérelemre beszerezhetőek legyenek a nyilvántartástól, és ezeket a kérelmeket papíron vagy elektronikus úton is be lehessen nyújtani a nyilvántartáshoz.

A tagállamok azonban határozhatnak úgy, hogy a 2006. december 31-én vagy azt megelőzően papíron benyújtott okiratok és adatok egyes részeit vagy típusait ne lehessen elektronikus úton beszerezni, amennyiben a benyújtás időpontja és a kérelem időpontja között egy meghatározott időtartam eltelt. Ez a meghatározott időtartam nem lehet kevesebb, mint tíz év.

(2) A 14. cikkben említett összes okirat vagy adat, vagy azok egy részének papíron vagy elektronikus formában készült másolatáért fizetendő díj nem haladhatja meg a másolás adminisztratív költségét, beleértve a nyilvántartások fejlesztésének és karbantartásának költségeit.

(3) A kérelmező részére elektronikus formában és papíron kiadott másolatokat »hiteles másolat«-ként hitelesíteni kell, kivéve, ha a kérelmező ettől a hitelesítéstől eltekint.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvántartás által szolgáltatott okiratok és adatok elektronikus másolatát és kivonatát a 910/2014/EU rendeletben említett bizalmi szolgáltatások révén hitelesítsék annak garantálása érdekében, hogy az elektronikus másolatokat vagy kivonatokat a nyilvántartás szolgáltatta, és azok tartalma a nyilvántartásban szereplő okmány hiteles másolata, illetve összhangban van az abban foglalt adatokkal."

8. A 17. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti jog rendelkezéseit elmagyarázó egyértelmű és naprakész információ álljon rendelkezésre, amelynek alapján a harmadik személyek a 16. cikk (3), (4) és (5) bekezdésének megfelelően hivatkozhatnak a 14. cikkben említett adatokra és valamennyi okirattípusra.”

9. A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 14. cikkben említett okiratok és adatok elektronikus másolatát a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül is nyilvánosan elérhetővé kell tenni. A tagállamok a II. mellékletben felsoroltaktól eltérő formájú társaságok számára is rendelkezésre bocsátják a 14. cikkben említett okiratokat és adatokat.”;

b) a (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 14. cikkben említett okiratok és adatok, beleértve a II. mellékletben felsoroltaktól eltérő formájú társaságok számára is, amennyiben a tagállamok rendelkezésre bocsátották az ilyen okiratokat.”;

10. A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

Az okiratokért és adatokért felszámítható díjak

(1) A 14. cikkben említett okiratoknak és adatoknak a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül való beszerzéséért felszámított díj nem haladhatja meg azok adminisztratív költségét, beleértve a nyilvántartások fejlesztésének és karbantartásának költségeit.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy legalább a következőkre vonatkozó adatok és okiratok díjmentesen hozzáférhetők legyenek a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül:

- a) a társaság neve vagy nevei, illetve társasági formája;
- b) a társaság székhelye és a nyilvántartás szerinti tagállam;
- c) a társaság nyilvántartási száma és EUID-azonosítója;
- d) a társaság weboldalának adatai, amennyiben a nemzeti nyilvántartás rögzíti ezeket az adatokat;
- e) a társaság státusza a nemzeti jog szerint, amennyiben rögzítve van a nemzeti nyilvántartásokban, például az, hogy a társaságot megszüntették, törölték a nyilvántartásból, felszámolták, a társaság végelszámolással megszűnt, gazdaságilag aktív vagy inaktív;
- f) a társaság főtevékenysége, amennyiben ezt rögzítik a nemzeti nyilvántartásban;
- g) azoknak a személyeknek az adatai, akik szervként vagy ilyen szerv tagjaiként jogosultak harmadik személyekkel szemben és jogi eljárásokban a társaság képviselőjére, továbbá információ arról, hogy a társaság képviselőjére jogosult személyek önállóan vagy kizárólag együttes cégjegyzési jogosultsággal rendelkeznek-e;
- h) a társaság által egy másik tagállamban megnyitott bármely fióktelepre vonatkozó adatok, beleértve annak nevét, nyilvántartási számát, EUID-azonosítóját, és a fióktelep bejegyzésének helye szerinti tagállamot.

(3) A nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül folytatott bármely információcsere a nyilvántartások számára ingyenes.

(4) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a d) és f) pontban említett adatokat csak más tagállamok hatóságai számára kell díjmentesen hozzáférhetővé tenni.”

11. A 20. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

12. A 22. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság szintén kialakíthat opcionális hozzáférési pontokat a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszerhez. Az ilyen hozzáférési pontok a Bizottság vagy más uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség által az igazgatási funkcióik ellátása vagy az uniós jog rendelkezéseinek betartása érdekében kifejlesztett és működtetett rendszerekből állnak. A Bizottság az ilyen hozzáférési pontok kialakításáról, valamint a működésüket érintő bármely jelentős változásról indokolatlan késedelem nélkül értesíti a tagállamokat.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszerből származó információhoz való hozzáférést a portál, valamint a tagállamok és a Bizottság által létrehozott opcionális hozzáférési pontok biztosítják.”

13. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a társaságnak és a fióktelepnek a 20., a 28a., a 28c., a 30a. és a 34. cikkben említett nyilvántartásai közötti információcsere módszereit meghatározó műszaki leírás;”

b) az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a 20., a 28a., a 28c., a 30a., a 34. és 130. cikkben említett, a nyilvántartások közötti információcsere céljából továbbított adatok részletes listája;”

c) az n) pont helyébe a következő szöveg lép:

„n) az opcionális hozzáférési pontoknak a 22. cikkben említett platformhoz való csatlakozására vonatkozó eljárás és műszaki követelmények;”

d) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„o) a 13i. cikkben említett nyilvántartások közötti információcsere részletes szabályai és műszaki részletei.”;

e) a cikk végén a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság legkésőbb 2021. február 1-ig elfogadja a d), az e), az n) és az o) pont szerinti végrehajtási jogi aktusokat.”

14. Az I. cím III. fejezetében a 2. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„A más tagállamban székhellyel rendelkező társaságok fióktelepeire irányadó bejegyzési és közzétételi szabályok”.

15. Az I. cím III. fejezetének 2. szakasza a következő cikkel egészül ki:

„28a. cikk

Fióktelep online bejegyzése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a társaságok egy másik tagállami jog hatálya alatt álló fióktelepének valamely tagállamban történő bejegyzése teljes mértékben online elvégezhető legyen, anélkül, hogy a kérelmezőknek személyesen meg kelljen jelenniük bármely hatóság előtt, illetve a nemzeti jog alapján a fióktelepek bejegyzése iránti kérelemmel összefüggő bármely vonatkozásban közreműködésre felhatalmazott személy vagy szerv előtt, figyelemmel a 13b. cikk (4) bekezdésére és értelemszerűen a 13g. cikk (8) bekezdésére.

(2) A tagállamok részletes szabályokat állapítanak meg a fióktelepek online bejegyzésére, beleértve az illetékes hatósághoz benyújtandó okiratokra és adatokra vonatkozó szabályokat is. E szabályok részeként a tagállamok biztosítják, hogy az online bejegyzés elvégezhető legyen az okiratok és adatok elektronikus formában történő benyújtásával, beleértve a 16a. cikk (4) bekezdésében említett okiratok és adatok elektronikus példányait is, vagy a korábban valamely nyilvántartáshoz benyújtott adatok vagy okiratok felhasználásával.

(3) A (2) bekezdésben említett szabályoknak legalább a következőkről kell rendelkezniük:

- a) a kérelmezők szükséges jogképességének és a társaság képvisletére való jogosultságának biztosítására irányuló eljárás;
- b) a fióktelepet bejegyző egy vagy több személy, illetve a képviselője vagy képviselőjük személyazonosságának ellenőrzésére szolgáló eszközök;
- c) a 910/2014/EU rendeletben említett bizalmi szolgáltatások kérelmezők általi igénybevételére vonatkozó követelmények.

(4) A (2) bekezdésben említett szabályok a következőkre irányuló eljárásokról is rendelkezhetnek:

- a) a fióktelep főtevékenysége jogszerűségének ellenőrzése;
- b) a fióktelep neve jogszerűségének ellenőrzése;
- c) a fióktelep bejegyzése céljából benyújtott okiratok és adatok jogszerűségének ellenőrzése;
- d) a közjegyző vagy bármely más, egy fióktelep bejegyzésének folyamatában részt vevő személy vagy szerv szerepének meghatározása.

(5) A tagállamok a másik tagállamban letelepedett társaság fióktelepének bejegyzésekor a társasággal kapcsolatos adatokat a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer segítségével ellenőrizhetik.

A tagállamok nem tehetik egy fióktelep online bejegyzését valamely engedélynek a fióktelep bejegyzése előtti megszerzésétől függővé, kivéve, ha e feltétel elengedhetetlen bizonyos tevékenységek nemzeti jogban meghatározott megfelelő ellenőrzéséhez.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a fióktelep online bejegyzésére az összes alaki követelmény teljesítésétől – ideértve minden nemzeti jognak megfelelő szükséges okiratnak és adatnak a hatóság vagy egy, a nemzeti jog alapján a fióktelep bejegyzésével összefüggő bármely vonatkozásban közreműködésre felhatalmazott személy vagy szerv általi kézhzvéltét – számított tíz munkanapon belül sor kerüljön.

Amennyiben a fióktelepet nem lehet bejegyezni az e bekezdésben említett határidőn belül, a tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezőt tájékoztassák a késedelem okairól.

(7) Egy másik tagállam jogszabályai szerint letelepedett társaság fióktelepének bejegyzését követően az adott fióktelep bejegyzésének helye szerinti tagállamban vezetett nyilvántartás a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer segítségével értesíti a társaság bejegyzésének helye szerinti tagállamot arról, hogy a fióktelepet bejegyezték. A társaság bejegyzésének helye szerinti tagállam visszaigazolja az ilyen értesítés kézhezvételét, és haladéktalanul rögzíti az adatokat a nyilvántartásában.

28b. cikk

A fióktelepekkel kapcsolatos okiratok és adatok online benyújtása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 30. cikkben említett okiratokat és adatokat, vagy azok bármilyen módosítását online be lehessen nyújtani annak a tagállamnak a jogszabályai szerinti határidőn belül, amelyben a fióktelepet létesítették. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen adatbejelentést teljes mértékben online módon lehessen elvégezni, anélkül, hogy a kérelmezőknek személyesen meg kellene jelenniük bármely hatóság előtt, illetve a nemzeti jog alapján az online adatbejelentésben való közreműködésre felhatalmazott személy vagy szerv előtt, figyelemmel a 13b. cikk (4) bekezdésében és értelemszerűen a 13g. cikk (8) bekezdésében foglalt rendelkezésre.

(2) A 28a. cikk (2)–(5) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a fióktelepekkel kapcsolatos online adatbejelentésre.

(3) A tagállamok előírhatják, hogy az (1) bekezdésben említett egyes okiratokat és adatokat vagy valamennyi okiratot és adatot csak online lehet benyújtani.

28c. cikk

Fióktelep bezárása

A tagállamok biztosítják, hogy a 30. cikk (1) bekezdésének h) pontjában említett okiratok és adatok kézhezvétele után a fióktelep bejegyzésének helye szerinti tagállam nyilvántartása a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer segítségével tájékoztassa a társaság bejegyzésének helye szerinti tagállam nyilvántartását, hogy annak fióktelepe bezárt, és azt a nyilvántartásból törölték. A társaság bejegyzésének helye szerinti tagállam nyilvántartása – szintén a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer segítségével – megerősíti az ilyen értesítés kézhezvételét, és haladéktalanul rögzíti ezt az információt.”

16. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„30a. cikk

A társaság okirataiban és adataiban bekövetkezett változások

A társaság bejegyzésének helye szerinti tagállam a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer segítségével haladéktalanul értesíti azt a tagállamot, ahol a fióktelepet bejegyezték, amennyiben a következők bármelyikét illetően változást jelentettek be:

- a) a társaság neve;
- b) a társaság székhelye;
- c) a társaság nyilvántartási száma a nyilvántartásban;
- d) a társaság társasági formája;
- e) a 14. cikk d) és f) pontjában említett okiratok és adatok;

Az e bekezdés első albekezdésében említett értesítés kézhezvételekor az a nyilvántartás, amelyben a fióktelep bejegyzésre került, a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer segítségével igazolja az ilyen értesítés kézhezvételét, és biztosítja, hogy a 30. cikk (1) bekezdésében említett okiratokat és adatokat haladéktalanul frissítsék.”

17. A 31. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a 30. cikk (1) bekezdésének g) albekezdésében említett számviteli okiratok kötelező közzététele a társaság bejegyzésének helye szerinti tagállam nyilvántartásában a 14. cikk f) pontjával összhangban történő közzététellel teljesítettnek tekinthető.”

18. A 43. cikket el kell hagyni;

19. A 161. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„161. cikk

Adatvédelem

Bármely személyes adat ezen irányelvvel összefüggésben végzett kezelésére az (EU) 2016/679 rendelet alkalmazandó.”

20. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„162a. cikk

A mellékletek módosítása

A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a tőkeegyesítő társaságok társasági formáival kapcsolatban nemzeti jogukban előírt olyan változásokról, amelyek hatással lehetnek az I., a II. és a IIA. melléklet tartalmára.

Amennyiben egy tagállam e cikk első bekezdése alapján tájékoztatja a Bizottságot, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az I., a II. és a IIA. mellékletben szereplő társasági formák jegyzékét a 163. cikkel összhangban, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kiigazítsa az e cikk első bekezdésében említett információk alapján.”

21. A 163. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„163. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 25. cikk (3) bekezdésében és a 162a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2019. július 31-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 25. cikk (3) bekezdésében és a 162a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 25. cikk (3) bekezdése vagy a 162a. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”

22. Az I. melléklet huszonhetedik franciabekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„— Svédország:

publikt aktiebolag.”.

23. A II. melléklet huszonhetedik franciabekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„— Svédország:

privat aktiebolag

publikt aktiebolag.”.

24. Az irányelv egy új IIA. melléklettel egészül ki, amelynek szövegét ezen irányelv melléklete tartalmazza.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2021. augusztus 1-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

(2) E cikk (1) bekezdése ellenére a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – az (EU) 2017/1132 irányelv 13i. cikke és a 13j. cikkének (2) bekezdése tekintetében – ezen irányelv 1. cikke 5. pontjának, valamint – az (EU) 2017/1132 irányelv 16. cikkének (6) bekezdése tekintetében – ezen irányelv 1. cikke 6. pontjának 2023. augusztus 1-ig megfeleljenek.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, azon tagállamok esetében, amelyek számára különös nehézséget jelent ennek az irányelvnek a nemzeti jogba való átültetése, lehetőséget kell biztosítani az (1) bekezdésben előírt határidő legfeljebb egy évvel történő meghosszabbítására. Ezek a tagállamok kötelesek megindokolni a meghosszabbítás szükségességét. A tagállamok 2021. február 1-ig értesítik a Bizottságot azon szándékukról, hogy élni kívánnak ezzel a hosszabbítási lehetőséggel.

(4) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(5) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Jelentéstétel, felülvizsgálat és adatgyűjtés

(1) A Bizottság legkésőbb 2024. augusztus 1-ig, illetve ha valamely tagállam él a 2. cikk (3) bekezdésében biztosított eltéréssel, legkésőbb 2025. augusztus 1-ig elvégzi az ezen irányelv által az (EU) 2017/1132 irányelvbe beillesztett rendelkezések értékelését, és jelentést készít az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság számára, kivéve a 2. cikk (2) bekezdésében említett rendelkezések tekintetében, amelyekre vonatkozóan ezt az értékelést és jelentést legkésőbb 2026. augusztus 1-ig kell elvégezni.

A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják a jelentések elkészítéséhez szükséges információkat, nevezetesen az online nyilvántartásba vételek számára és a kapcsolódó költségekre vonatkozó adatokat.

(2) A Bizottság jelentése többek között a következőket értékeli:

- a) a IIA. mellékletben felsoroltaktól eltérő társasági formák teljes mértékben online történő bejegyzésének megvalósíthatósága;
- b) annak megvalósíthatósága, hogy a tagállamok minden társasági formájú tőkeegyesítő társaság esetében biztosítsanak mintákat, valamint annak szükségessége és megvalósíthatósága, hogy biztosított legyen az egész Unióra kiterjedően egy harmonizált, a IIA. mellékletben felsorolt társasági formák esetén valamennyi tagállam által használandó minta;
- c) az igazgatók eltiltásáról szóló, 13i. cikkben említett szabályok alkalmazásával kapcsolatos gyakorlati tapasztalat;
- d) az online adatbejelentés és online hozzáférés módszerei, beleértve az alkalmazásprogramozási interfészek használatát is.
- e) a 19. cikk (2) bekezdésében előírtaknál több információ ingyenes hozzáférhetővé tételének szükségessége és megvalósíthatósága, valamint az ilyen információkhoz való akadálymentes hozzáférés biztosítása;
- f) az egyszeri adatszolgáltatás elve további alkalmazásának szükségessége és megvalósíthatósága.

(3) Amennyiben szükséges, a jelentéshez az (EU) 2017/1132 irányelv módosítására irányuló javaslatokat is csatolni kell.

(4) Annak érdekében, hogy az ezen irányelv által az (EU) 2017/1132 irányelvbe beillesztett rendelkezések értékelése megbízható legyen, a tagállamok adatokat gyűjtenek az online társaságalapítás gyakorlati működéséről. Ez az információ rendszerint a következőket foglalja magában: az online alapítások száma, azon esetek száma, amikor felhasználták a mintákat vagy előírták a fizikai jelenlétet, valamint az online alapítások átlagos időtartama és költségei. A tagállamoknak ezekről az információkról kétszer tájékoztatniuk kell a Bizottságot, legkésőbb két évvel az átültetés időpontját követően.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

MELLÉKLET

„IIA. MELLÉKLET

A 13., 13f., 13g., 13h. és 162a. CIKKBEN EMLÍTETT

TÁRSASÁGI FORMÁK

— Belgium:

société privée à responsabilité limitée/besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,

société privée à responsabilité limitée unipersonnelle/Eenpersoons besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— Bulgária:

дружество с ограничена отговорност,

еднолично дружество с ограничена отговорност;

— Cseh Köztársaság:

společnost s ručením omezeným;

— Dánia:

Anpartsselskab;

— Németország:

Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— Észtország:

osäühing;

— Írország:

private company limited by shares or by guarantee/cuideachta phríobháideach faoi theorainn scaireanna nó ráthaíochta,

designated activity company/cuideachta ghníomhaíochta ainmnithe;

— Görögország:

εταιρεία περιορισμένης ευθύνης,

ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία;

— Spanyolország:

sociedad de responsabilidad limitada;

— Franciaország:

société à responsabilité limitée,

entreprise unipersonnelle à responsabilité limitée,

société par actions simplifiée,

société par actions simplifiée unipersonnelle;

— Horvátország:

društvo s ograničenom odgovornošću,

jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću;

— Olaszország:

società a responsabilità limitata,

società a responsabilità limitata semplificata;

— Ciprus:

ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή/και με εγγύηση;

— Lettország:

sabiedrība ar ierobežotu atbildību;

— Litvánia:

uždaroji akcinė bendrovė;

— Luxemburg:

société à responsabilité limitée;

— Magyarország:

korlátolt felelősségű társaság;

— Málta:

private limited liability company/kumpannija privata;

— Hollandia:

besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— Ausztria:

Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— Lengyelország:

spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;

— Portugália:

sociedade por quotas;

— Románia:

societate cu răspundere limitată;

- Szlovénia:
družba z omejeno odgovornostjo;
 - Szlovákia:
spoločnosť s ručením obmedzeným;
 - Finnország:
yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag;
 - Svédország:
privat aktiebolag;
 - Egyesült Királyság:
private limited company by shares or guarantee.”
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1152 IRÁNYELVE**(2019. június 20.)****az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak a 153. cikke (1) bekezdésének b) pontjával együtt értelmezett 153. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 31. cikke előírja, hogy minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez, a munkaidő felső határának korlátozásához, a napi és heti pihenőidőhöz, valamint az éves fizetett szabadsághoz.
- (2) A 2017. november 17-én Göteborgban kihirdetett szociális jogok európai pillérének 5. alapelve kimondja, hogy a munkaviszony jellegétől és időtartamától függetlenül a munkavállalóknak joguk van tisztességes és egyenlő bánásmódban részesülni a munkafeltételek, a szociális védelem és a képzésekben való részvétel tekintetében, és hogy támogatni kell a határozatlan időre szóló foglalkoztatási formákra való áttérést; hogy a jogszabályokkal és a kollektív szerződésekkel összhangban biztosítani kell a munkáltatók számára az ahhoz szükséges rugalmasságot, hogy gyorsan alkalmazkodni tudjanak a gazdasági környezet változásaihoz; hogy elő kell mozdítani a minőségi munkafeltételeket biztosító innovatív munkavégzési formákat, ösztönözni kell a vállalkozói létet és az önálló vállalkozói tevékenységet, valamint elő kell segíteni a foglalkoztatási mobilitást; kimondja továbbá, hogy – többek között az atipikus szerződések útján történő visszaélés tilalma révén – meg kell akadályozni a munkafeltételek tekintetében bizonytalanságot eredményező munkaviszonyok kialakulását, és hogy bármely próbaidőnek észszerű időtartamra kell szólnia.
- (3) A szociális jogok európai pillérének 7. alapelve kimondja, hogy a munkavállalóknak joguk van a munkaviszony kezdetekor írásban tájékoztatást kapni a munkaviszonyból eredő jogaikról és kötelezettségeikről, beleértve a próbaidő alatti időszakot is, és hogy elbocsátásukat megelőzően joguk van az elbocsátásuk indokait ismertető tájékoztatáshoz és az észszerű felmondási időhöz, valamint hogy joguk van hatékony és pártatlan vitarendezést igénybe venni, valamint indokolatlan elbocsátás esetén jogorvoslatban részesülni, ideértve a megfelelő ellentételezést is.

⁽¹⁾ HL C 283., 2018.8.10., 39. o.

⁽²⁾ HL C 387., 2018.10.25., 53. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 13-i határozata.

- (4) A 91/533/EGK tanácsi irányelv⁽⁴⁾ elfogadása óta a munkaerőpiac mélyreható változásokon ment keresztül a demográfiai adatok alakulásának és a digitalizációnak köszönhetően, amely új, az innovációt, a munkahelyteremtést és a munkaerőpiac növekedését elősegítő foglalkoztatási formák megjelenéséhez vezetett. Egyes új foglalkoztatási formák a kiszámíthatóság tekintetében jelentősen eltérhetnek a hagyományos munkaviszonyoktól, ami az érintett munkavállalók számára bizonytalanságot teremt a vonatkozó jogokat és szociális védelmet illetően. Következésképpen a munka ezen változó világában egyre nagyobb szükség mutatkozik az iránt, hogy a munkavállalókat teljeskörűen tájékoztassák az alapvető munkafeltételekről, és ez megfelelő időben és a munkavállalók számára könnyen hozzáférhető, írott formában történjen. Annak érdekében, hogy megfelelő választ adjunk az új foglalkoztatási formák kialakulására, az uniós munkavállalóknak emellett olyan új minimális jogokat kell biztosítani, amelyek célja a munkaviszony biztonságának és kiszámíthatóságának növelése, miközben felfelé irányuló konvergenciát biztosítanak a tagállamokban, és fenntartják a munkaerőpiac alkalmazkodóképességét.
- (5) A 91/533/EGK irányelv értelmében a legtöbb uniós munkavállalónak jogában áll, hogy írásos tájékoztatást kapjon a rá vonatkozó munkafeltételekről. Ugyanakkor a 91/533/EGK irányelv nem alkalmazandó az összes uniós munkavállalóra. Emellett, a munkaerőpiac 1991 óta bekövetkező változásainak eredményeképp létrejövő új foglalkoztatási formák vonatkozásában a védelem szempontjából hiányosságok jelentek meg.
- (6) Következésképpen szükségessé vált a munkaviszony alapvető szempontjaira és a munkafeltételekre vonatkozó tájékoztatást minden munkavállaló számára biztosító minimumkövetelmények uniós szinten történő meghatározása, annak érdekében, hogy minden uniós munkavállaló számára garantálva legyen a munkafeltételeikkel kapcsolatos átláthatóság és kiszámíthatóság megfelelő szintje, amellett, hogy megőrizzék a nem hagyományos foglalkoztatás észszerű rugalmasságát, megtartva az azzal járó előnyöket a munkavállalók és a munkáltatók számára.
- (7) A Bizottság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 154. cikke szerinti kétszakaszos konzultációt folytatott a szociális partnerekkel a 91/533/EGK irányelv hatályának és hatékonyságának javítását, illetve célkitűzéseinek kiterjesztését illetően, annak érdekében, hogy új munkavállalói jogokat állapítsanak meg. A konzultáció nyomán a szociális partnerek nem jutottak megállapodásra arról, hogy tárgyalásba kezdjenek ezekben a kérdésekben. Ugyanakkor, ahogy azt a különböző érdekelt felek és a polgárok véleményének kikérése céljából folytatott nyílt nyilvános konzultáció eredményei megerősítették, ebben a kérdésben fontos a jelenlegi jogi keret modernizálását és az új fejleményekhez való kiigazítását célzó uniós intézkedés.
- (8) Ítélezési gyakorlatában az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: a Bíróság) megállapította a munkavállalói jogállás meghatározásához szükséges kritériumokat⁽⁵⁾. Az irányelv végrehajtása során figyelembe kell venni e kritériumok Bíróság általi értelmezését. Feltéve, hogy elegendő tesznek ezeknek a kritériumoknak, a háztartási alkalmazottak, a behívásos munkavállalók, az időszakos munkavállalók, az utalványos munkavállalók, a platform-munkavállalók, a gyakornokok és a tanulószerveződéses gyakorlati képzésben részt vevő személyek egyaránt ezen irányelvnek hatálya alá tartozhatnak. A valóban önálló vállalkozók nem tartozhatnak ezen irányelv hatálya alá, mivel nem tesznek elegendő tesznek ezeknek a kritériumoknak. A nemzeti jogban meghatározott önálló vállalkozói státusszal való visszaélés – akár nemzeti, akár határokon átnyúló esetekben – egy olyan formája a megtevesztő módon bejelentett munkavégzésnek, amelyet gyakran a be nem jelentett munkavégzéssel hoznak összefüggésbe. Színlelt önálló vállalkozói tevékenységről akkor beszélünk, amikor egy személy – bizonyos jogi vagy adózási kötelezettségek elkerülése végett – önálló vállalkozóként van bejelentve, miközben teljesít minden olyan feltételt, amely egy munkaviszonyra jellemző. E személyeknek ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk. A munkaviszony fennállásának megállapítása tekintetében a tényleges munkavégzéssel kapcsolatos tényeket kell irányadónak tekinteni, és nem azt kell alapul venni, hogy a felek hogyan minősítik a viszonyt.

⁽⁴⁾ A Tanács 91/533/EGK irányelve (1991. október 14.) a munkaadónak a munkavállalóval szembeni, a szerződés, illetve a munkaviszony feltételeire vonatkozó tájékoztatási kötelezettségéről (HL L 288., 1991.10.18., 32. o.).

⁽⁵⁾ A Bíróság 1986. július 3-i ítélete, *Deborah Lawrie-Blum kontra Land Baden-Württemberg*, C-66/85, ECLI:EU:C:1986:284; 2010. október 14-i ítélet, *Union Syndicale Solidaires Isère kontra Premier ministre és társai*, C-428/09, ECLI:EU:C:2010:612; 2015. július 9-i ítélete, *Ender Balkaya kontra Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH*, C-229/14, ECLI:EU:C:2015:455; 2014. december 4-i ítélete, *FNV Kunsten Informatie en MEDIA kontra Staat der Nederlanden*, C-413/13, ECLI:EU:C:2014:2411; és 2016. november 17-i ítélete, *Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH kontra Ruhrlanklinik gGmbH*, C-216/15, ECLI:EU:C:2016:883.

- (9) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy objektív indokok alapján úgy rendelkezzenek, hogy az irányelv bizonyos rendelkezései nem alkalmazandók a köztisztviselők egyes kategóriáira, a közszolgáltatást nyújtó segélyszolgálatokra, a fegyveres erőkre, a rendészeti szervekre, a bírákra, az ügyészekre, a nyomozókra vagy az egyéb bűnüldöző szervekre az általuk elvégzendő feladatok vagy a foglalkoztatási feltételeik sajátos jellegéből eredően.
- (10) Ezen irányelvnek a következőkre vonatkozó követelményeit nem helyénvaló alkalmazni a tengerészekre és a tengeri halászokra, azok foglalkoztatási feltételeinek sajátos jellegéből eredően: a párhuzamos foglalkoztatás, amennyiben összeegyeztethetetlenek a hajókon vagy a halászhajókon végzett munkával, a munka minimális kiszámíthatósága, a más tagállamokba vagy harmadik országokba küldött munkavállalókra és másik foglalkoztatási formára való áttérés, valamint a társadalombiztosítási járulékokat megkapó társadalombiztosítási szervek kilitére vonatkozó tájékoztatás. Ezen irányelv alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy a 2009/13/EK⁽⁶⁾, illetve az (EU) 2017/159⁽⁷⁾ tanácsi irányelvben meghatározott tengerészek és tengeri halászok az Unión belül dolgoznak, amennyiben valamelyik tagállamban lajstromozott vagy valamelyik tagállam lobogója alatt közlekedő hajón vagy halászhajón vannak foglalkoztatva.
- (11) Tekintettel arra, hogy nő azon munkavállalók száma, akik a tagállamok által az ezen irányelv 1. cikke szerint alkalmazott kizárások alapján nem tartoznak a 91/533/EGK irányelv hatálya alá, az említett kizárásokat helyénvaló felváltani azzal, hogy a tagállamok lehetőséget kapnak arra, hogy ne alkalmazzák ezen irányelv rendelkezéseit olyan munkaviszonyra, amely egy négy egymást követő hétből álló referencia-időszakban nem jár hetente átlag három óránál hosszabb, előre meghatározott és tényleges munkavégzéssel. Ezeknek az óráknak a kiszámítása magában kell, hogy foglalja a munkáltató számára ténylegesen ledolgozott teljes időt, például a túlórákat vagy a munkaszerződésben, illetve a munkaviszonyban vállalt vagy tervezett munkán kívül végzett munkát. Attól a pillanattól kezdve, hogy egy munkavállaló túllépte ezt a küszöböt, ezen irányelv rendelkezései alkalmazandók rá, függetlenül az azt követően ledolgozott órák számától vagy a munkaszerződésben meghatározott órák számától.
- (12) Azok a munkavállalók, akik nem garantált munkaidő szerint dolgoznak, beleértve a nulla órás és a bizonyos behívásos szerződéseket is, különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak. Ezért ezen irányelv rendelkezéseit rájuk is alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy ténylegesen hány órát dolgoznak.
- (13) A gyakorlatban több különböző természetes vagy jogi személy vagy más jogalany is elláthatja a munkáltatói funkciót és vállalhatja az ehhez kapcsolódó felelősségeket. A tagállamoknak továbbra is lehetőségük van, hogy pontosabban meghatározzák azt vagy azokat a személyeket, akik teljes mértékben vagy részben felelősek az irányelv által a munkáltatók vonatkozásában meghatározott kötelezettségek teljesítéséért, feltéve, hogy minden ilyen kötelezettséget teljesítenek. A tagállamok számára lehetővé kell tenni továbbá azt, hogy ezeknek a kötelezettségeknek egy részét vagy az egészét egy olyan természetes vagy jogi személyre ruházzák át, aki vagy amely nem számít a munkaszerződés vagy munkaviszony egyik felének.
- (14) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy specifikus szabályokat állapítsanak meg: annak érdekében, hogy a háztartási alkalmazottak munkáltatójaként eljáró egyéneket kizárják az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek teljesítése alól, a következők tekintetében: az eltérő foglalkoztatási formára irányuló kérelmek megvizsgálása és megválaszolása, a kötelező képzések ingyenes biztosítása, valamint a munkavállaló számára az ezen irányelv szerint nyújtandó dokumentációból hiányzó információk esetén az előnyös vélelmzéseken alapuló jogorvoslati mechanizmusok biztosítása.
- (15) A 91/533/EGK irányelv tartalmazza azoknak a munkaszerződéssel vagy munkaviszonnyal kapcsolatos alapvető szempontoknak a listáját, amelyekről a munkavállalókat írásos tájékoztatásban kell részesíteni. A munkaerőpiaci változások, különösen pedig az atipikus foglalkoztatási formák növekedésének figyelembevétele érdekében szükség van ennek a tagállamok által bővíthető listának az átdolgozására.
- (16) Amennyiben a munkavállaló nem rendelkezik állandó vagy szokás szerinti munkavégzési hellyel, tájékoztatást kell kapnia a munkahelyek közötti utazásra vonatkozó szabályokról, ha vannak ilyenek.

⁽⁶⁾ A Tanács 2009/13/EK irányelve (2009. február 16.) az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között létrejött, a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezmény alapján kötött megállapodás végrehajtásáról, valamint az 1999/63/EK irányelv módosításáról (HL L 124., 2009.5.20., 30. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács (EU) 2017/159 irányelve (2016. december 19.) az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége (COGECA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) és az Európai Unió Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége (Europêche) között 2012. május 21-én megkötött, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtásáról szóló megállapodás végrehajtásáról (HL L 25., 2017.1.31., 12. o.).

- (17) A munkáltató által biztosított képzésekre való jogosultsággal kapcsolatban lehetővé kell tenni, hogy a munkáltató oly módon nyújtson tájékoztatást, hogy ismerteti adott esetben a munkavállaló által évente képzésre igénybe vehető napok számát, illetve a munkáltató általános képzési politikáját.
- (18) A munkáltató és a munkavállaló által a munkaviszony megszüntetése esetén betartandó eljárással kapcsolatos információknak lehetővé kell tenniük, hogy magukban foglalják az elbocsátással szembeni védelemre irányuló kereset benyújtására rendelkezésre álló határidőt.
- (19) A munkaidőre vonatkozó tájékoztatásnak összhangban kell lennie a 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽⁸⁾, és információkat kell tartalmaznia a szünetekre, a napi és heti pihenőidőre és a fizetett szabadság mértékére vonatkozóan, biztosítva ezzel a munkavállalók biztonságának és egészségének védelmét.
- (20) A munkabérre vonatkozó tájékoztatásnak tartalmaznia kell egyenként feltüntetve a munkabér minden összetevőjét, beleértve adott esetben a pénzbeli vagy természetbeni juttatásokat, a túlóradíj-kifizetéseket, a jutalmakat és egyéb jogosultságokat is, amelyeket a munkavállaló közvetlenül vagy közvetett módon kap a munkájáért. Az ilyen jellegű tájékoztatás nem sértheti a munkáltatók azon jogát, hogy kiegészítő munkabért, például egyszeri kifizetéseket biztosítsanak. Az a tény, hogy a munkabér törvény vagy kollektív szerződések által előírt összetevői nem szerepelnek a tájékoztatásban, nem mentesíti a munkáltatót azon kötelezettsége alól, hogy biztosítsa azokat a munkavállalónak.
- (21) Ha a munka jellegéből adódóan – például behívásos szerződés esetében – nincs lehetőség egy meghatározott munkaidő-beosztás rögzítésére, akkor a munkáltatónak tájékoztatnia kell a munkavállalókat a munkaidejük megállapításának módjáról, többek között azokról az időszakokról, amikor behívhatók, valamint a munkavégzés elrendelésének kezdete előtti minimális előzetes értesítési időszakról.
- (22) A társadalombiztosítási rendszerekre vonatkozó tájékoztatásnak tartalmaznia kell a társadalombiztosítási járulékokat megkapó társadalombiztosítási intézmények adatait, adott esetben a betegségi, anyasági, apasági és szülői ellátások, a munkahelyi balesetek és a foglalkozási megbetegedések esetén nyújtott ellátások, továbbá az öregségi, a munkaképtelenségi, a túlélő hozzátartozói és a munkanélküliségi ellátások, az előnyudíj-ellátás és a családi ellátások tekintetében. A munkáltatók nem kötelezhetők arra, hogy megadják ezt az információt, amennyiben a munkavállaló választja ki a társadalombiztosítási intézményt. A munkáltató által biztosított szociális védelemre vonatkozó tájékoztatásnak adott esetben tartalmaznia kell a 2014/50/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁹⁾, illetve a 98/49/EK tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ szerinti kiegészítő nyugdíjrendszer általi lefedettség tényét.
- (23) A munkavállalók számára biztosítani kell azt a jogot, hogy a munkaviszonyból származó jogaikról és kötelezettségeikről írásos tájékoztatást kapjanak munkaviszonyuk kezdetekor. Következésképpen az alapvető információkat minél előbb és legkésőbb az első munkanaptól számított egy naptári héten belül meg kell kapniuk. A többi információt az első munkanapjuktól számított egy hónapon belül kell megkapniuk. Első munkanap alatt a munkavállaló által a munkaviszony keretében tényleges munkával eltöltött első napot kell érteni. A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy a munkáltatók által biztosított, munkaviszonyra vonatkozó releváns információk a szerződés megállapított időtartamának lejárta előtt rendelkezésre álljanak.
- (24) Tekintettel a digitális kommunikációs eszközök egyre szélesebb körű használatára, az ezen irányelv által előírt írásbeli tájékoztatás elektronikus úton is nyújtható.
- (25) Annak érdekében, hogy segítsék a munkáltatókat az időben történő tájékoztatásban, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy nemzeti szinten olyan sablonokat tudjanak biztosítani, amelyek lényeges és kellő terjedelmű tájékoztatást nyújtanak a vonatkozó jogi keretről. A nemzeti hatóságok és a szociális partnerek ágazati vagy helyi szinten tovább fejleszthetik ezeket a sablonokat. A Bizottság támogatni fogja a tagállamokat a sablonok és modellek kidolgozásában, és azokat adott esetben széles körben rendelkezésre bocsátja.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/88/EK irányelve (2003. november 4.) a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól (HL L 299., 2003.11.18., 9. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/50/EU irányelve (2014. április 16.) a munkavállalók mobilitásának a kiegészítő nyugdíj-jogosultságok megszerzésének és megtartásának javításával történő növelésére vonatkozó minimumkövetelményekről (HL L 128., 2014.4.30., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ A Tanács 98/49/EK irányelve (1998. június 29.) a Közösségen belül mozgó munkavállalók és önálló vállalkozók kiegészítő nyugdíjra való jogosultságának védelméről (HL L 209., 1998.7.25., 46. o.).

- (26) A külföldre küldött munkavállalókat a sajátos helyzetükre vonatkozó további tájékoztatásban kell részesíteni. Lehetővé kell tenni, hogy több tagállamban vagy harmadik országban teljesített, egymást követően elrendelt munkavégzések esetén az említett tájékoztatást az első indulás előtti tájékoztatás keretében, összevontan nyújtsák, és változás esetén a későbbiekben módosítsák. Abban az esetben, ha a munkavállalók a 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ értelmében kiküldött munkavállalónak minősülnek, akkor tájékoztatni kell őket arról a fogadó tagállam által kifejlesztett egységes hivatalos nemzeti honlapról, amelyen megtalálhatják a helyzetükre érvényes munkafeltételekre vonatkozó lényeges információkat. Ezek a kötelezettségek csak abban az esetben érvényesek, ha a külföldön történő munkavégzés ideje meghaladja a négy egymást követő hetet, kivéve, ha a tagállamok másképp rendelkeznek.
- (27) A próbaidők lehetővé teszik a munkaviszonyban érintett felek számára annak ellenőrzését, hogy a munkavállalók és azon pozíciók, amelyekre felvételt nyertek, összeegyeztethetők-e, miközben a munkavállalók számára támogatást nyújtanak. A munkaerőpiacra való belépést vagy az új munkakörre való áttérést nem kísérheti hosszú ideig tartó bizonytalanság. Ezért, amint azt a szociális jogok európai pillére meghatározza, a próbaidőknek észszerű időtartamra kell szólnia.
- (28) Számos tagállam három és hat hónap között határozta meg a próbaidő maximális általános időtartamát, ami észszerűnek tekinthető. Kivételes esetben lehetővé kell tenni, hogy a próbaidő meghaladja a hat hónapot, ha a munka jellege (például vezető vagy ügyvezetői beosztás, illetve közszolgálati álláshely) ennél hosszabb időtartamot indokol, vagy ha a hosszabb próbaidőre a munkavállaló érdekében, különösen a fiatal munkavállalók állandó foglalkoztatásának ösztönzésére irányuló egyedi intézkedésekkel összefüggésben kerül sor. Helyénvaló, hogy a próbaidőt akkor is meg lehessen hosszabbítani egy megfelelő időtartammal, ha a munkavállaló a próbaidő során például betegség vagy szabadság miatt hiányzott a munkából, hogy ezáltal a munkáltató értékelni tudja a munkavállalónak az adott feladatra való alkalmasságát. A 12 hónapnál rövidebb határozott idejű munkaviszony esetén a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a próbaidő megfelelő és arányos legyen a szerződés várható időtartamával és munka jellegével. Amennyiben a nemzeti jog vagy gyakorlat úgy rendelkezik, a munkavállalók a próbaidő alatt is szerezhetnek munkavállalói jogosultságokat.
- (29) A munkáltatók nem akadályozhatják meg a munkavállalókat abban, hogy a számukra történő munkavégzés idején kívül más munkáltatónál is munkát vállaljanak, vagy ezért nem részesíthetik a munkavállalót hátrányos bánásmódban. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy feltételeket határozzanak meg az összeférhetetlenségi korlátozások alkalmazására vonatkozóan – összeférhetetlenségi korlátozás alatt az értendő, amikor a munkavállalóra objektív okokból, mint a munkavállaló egészségének és biztonságának többek között a munkaidő korlátozása révén történő védelme, az üzleti titkok védelme, a közszolgáltatás integritása vagy az összeférhetetlenség elkerülése érdekében korlátozás vonatkozik az egyéb munkáltatóknál való munkavállalást illetően.
- (30) A többnyire vagy teljes mértékben nem kiszámítható munkarendben foglalkoztatott munkavállalók számára biztosítani kell a minimális kiszámíthatóságot, amennyiben a munkaidő-beosztást elsősorban a munkáltató határozza meg, történjen az közvetlenül, például munkavégzés elrendelésével, vagy közvetett módon, például a munkavállaló felkérésével, hogy válaszoljon az ügyfelek megkeresésére.
- (31) A referenciaórákat és -napokat, azaz azokat az időszakokat, amikor a munkáltató munka végzésére kérheti fel a munkavállalót, a munkaviszony kezdetekor írásban meg kell határozni.
- (32) Az észszerű minimális előzetes értesítési időszak, azaz a munkavállaló új elrendelt munkavégzéséről való értesítése és a megbízás kezdetének időpontja közötti idő a munka kiszámíthatóságának egy másik szükséges eleme azoknak a munkaviszonyoknak az esetében, ahol a munkarend egyáltalán nem vagy többnyire nem kiszámítható. Az előzetes értesítési időszak hossza az érintett ágazat szükségleteitől függően változhat, azonban megfelelő védelmet kell biztosítani a munkavállaló számára. A minimális előzetes értesítési időszak alkalmazása a 2002/15/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹²⁾ sérelme nélkül történik.
- (33) A munkavállalók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy elutasítsanak egy elrendelt munkavégzést, amennyiben az a referenciaórakon és -napokon kívül esik, vagy ha erről nem tájékoztatták őket a minimális előzetes értesítési időn belül, anélkül, hogy az elutasítás hátrányos következményekkel járna a számukra. A munkavállalók számára emellett lehetővé kell tenni, hogy ha úgy kívánják, akkor elfogadják az elrendelt munkavégzést.

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/15/EK irányelve (2002. március 11.) a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről (HL L 80., 2002.3.23., 35. o.).

- (34) Abban az esetben, ha a munkavállaló, akinek a munkarendje egyáltalán nem vagy többnyire nem kiszámítható, a munkáltatójával egy meghatározott elrendelt munkavégzésről állapodott meg, a munkavállalónak képesnek kell lennie arra, hogy ennek megfelelően tervezzen. A munkavállalót megfelelő ellentételezés nyújtásával meg kell védeni az elfogadott elrendelt munkavégzések kései lemondásából eredő jövedelemkieséssel szemben.
- (35) A munkavállaló számára különösen kiszámíthatatlanok a behívások vagy hasonló munkaszerződések, beleértve a nulla órás munkaszerződéseket is, amelyek alapján a munkaadó rugalmasan és akkor kéri fel a munkavállalót a munka elvégzésére, amikor az szükségessé válik. Az ilyen szerződéseket engedélyező tagállamoknak gondoskodniuk kell olyan hatékony intézkedésekről, amelyek megakadályozzák a fenti szerződésekkel való visszaélést. Ezek az intézkedések korlátozhatják az ilyen szerződések alkalmazását és időtartamát, alkalmazhatják a korábbi referencia-időszakban ledolgozott órák száma alapján a kifizetett munkaórák számát garantáló munkaszerződés vagy munkaviszony meglétére vonatkozó megdönthető vélelem elvét, vagy a visszaélések hatékony megelőzését biztosító egyéb egyenértékű intézkedések lehetnek.
- (36) Amikor a munkáltatóknak lehetőségük van arra, hogy a nem hagyományos formában foglalkoztatott munkavállalók számára teljes munkaidőre szóló vagy határozatlan időre szóló munkaszerződést ajánljanak fel, akkor a szociális jogok európai pillérében foglalt elvekkel összhangban a biztonságosabb foglalkoztatási formákra való áttérést elő kell segíteni. A munkavállalók számára lehetővé kell tenni, hogy amennyiben az rendelkezésre áll, másik, kiszámíthatóbb és biztonságosabb foglalkoztatási formát kérlelmezzenek, valamint hogy a munkáltatótól olyan indokolással ellátott írásos választ kapjanak, amely a munkáltató és a munkavállaló igényeit egyaránt figyelembe veszi. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozzák e kérelmek gyakoriságát. Ez az irányelv nem akadályozhatja a tagállamokat annak megállapításában, hogy az olyan közszolgálati állások, amelyeket versenyvizsgát követően lehet betölteni, nem minősülnek a munkavállaló egyszerű kérelme alapján betölthető állásoknak, és ezért azokra nem vonatkozik a kiszámíthatóbb és biztonságosabb munkafeltételekkel járó foglalkoztatási forma kérelmezésének joga.
- (37) Amikor az uniós jog vagy a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések előírják a munkáltató számára, hogy a feladatuk elvégzéséhez szükséges képzést biztosítsanak a munkavállalóknak, akkor fontos annak biztosítása, hogy a képzésben minden munkavállaló egyformán részesüljön, beleértve a nem hagyományos formában foglalkoztatott munkavállalókat is. Ezeknek a képzéseknek a költségei nem terhelhetők a munkavállalóra, valamint nem tarthatók vissza vagy vonhatók le a munkavállaló munkabéréből. Az ilyen képzést munkaidőnek kell tekinteni, és amennyiben lehetséges, a munkaidő alatt kell elvégezni. Ez a kötelezettség nem vonatkozik a szakképzésre és az olyan egyéb képzésre, amely ahhoz szükséges, hogy a munkavállaló megszerezzen, fenntartsa vagy megújítsa valamely szakképesítést, feltéve, hogy a munkáltatót nem kötelezi uniós vagy nemzeti jogszabály, illetve kollektív szerződés az említett képzés biztosítására. A tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megvédjék a munkavállalókat a képzéssel kapcsolatos visszaélésszerű gyakorlatoktól.
- (38) Tiszteletben kell tartani a szociális partnerek autonómiáját és azon képességüket, hogy képviseljék a munkavállalókat és a munkáltatókat. A szociális partnerek számára ezért lehetővé kell tenni, hogy úgy ítélik meg, hogy bizonyos ágazatokban vagy helyzetekben az irányelvben meghatározott egyes minimumszabályoktól eltérő rendelkezések megfelelőbbek lennének az irányelv célja szempontjából. Következésképpen helyénvaló lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy megengedjék a szociális partnerek számára olyan kollektív szerződések fenntartását, megtárgyalását, megkötését és betartását, amelyek eltérnek az ezen irányelvben foglalt bizonyos rendelkezésektől, feltéve, hogy a munkavállalók védelmének általános szintje ezáltal nem csökken.
- (39) A szociális jogok európai pillérével kapcsolatban folytatott nyilvános konzultáció rávilágított arra, hogy hatékonyságának biztosításához szükség van az uniós munkajog végrehajtásának megerősítésére. A 91/533/EGK irányelvnek a célravezető és hatásos szabályozásra vonatkozó bizottsági program keretében történt értékelése során megerősítést nyert, hogy a végrehajtási mechanizmusok megszilárdításával javítani lehetne az uniós munkajog hatékonyságán. A konzultáció során kiderült, hogy a kizárólag kártérítési igényeken alapuló jogorvoslati rendszerek kevésbé hatékonyak, mint azok, amelyek szankciókat – például átalányösszegek vagy az engedélyek elvesztése – is alkalmaznak azokkal a munkáltatókkal szemben, amelyek elmulasztják az írásos tájékoztatást. Kiderült továbbá, hogy a munkavállalók ritkán folyamodnak jogorvoslatához a munkaviszony ideje alatt, ami veszélyezteti az írásos tájékoztatásra vonatkozó rendelkezés célját, nevezetesen azt, hogy a munkavállalók tájékoztatásban részesüljenek a munkaviszony alapvető jellemzőiről. Következésképpen olyan végrehajtási rendelkezések bevezetésére van szükség, amelyek a munkaviszonyra vonatkozó tájékoztatás elmaradása esetén előnyös vélelmezést, illetve olyan közigazgatási eljárást alkalmaznak, amelynek keretében a munkáltató felszólítható a hiányzó tájékoztatás biztosítására, ennek elmaradása esetén pedig szankciók szabhatók ki rá. Ha hiányzik a vonatkozó információ, ezek az előnyös vélelmezések magukban foglalhatják, hogy a munkavállaló foglalkoztatása határozatlan időre szóló munkaviszonyban történik, nincs próbaidő vagy a munkavállaló foglalkoztatása teljes munkaidőben történik. A jogorvoslat egy olyan eljárást is magában foglalhat, amelynek keretében a munkavállaló vagy egy harmadik fél – például a munkavállaló képviselője vagy egy egyéb illetékes hatóság vagy szerv – értesíti a munkáltatót a tájékoztatás hiányosságáról, akinek ezt követően mielőbb teljes és pontos tájékoztatást kell nyújtania.

- (40) A 91/533/EGK irányelv hatálybalépése óta az uniós szociális vívmányok végrehajtását célzó rendelkezések kiterjedt rendszerét fogadták el, különösen az egyenlő bánásmód területén, ezen rendelkezések elemeit pedig erre az irányelvre is alkalmazni kell annak biztosítása érdekében, hogy a szociális jogok európai pillérének 7. alapelvével összhangban a munkavállalók hatékony és pártatlan vitarendezési eszközöket vehessenek igénybe – például polgári vagy munkajogi bírósághoz fordulhassanak –, valamint joguk legyen megfelelő jogorvoslatban részesülni, amely a megfelelő kártérítést is magában foglalhatja.
- (41) Konkrétan, tekintettel a hatékony bírói jogvédelemre vonatkozó jog alapvető jellegére, a munkavállalóknak a munkaviszony olyan megszűnését követően is részesülniük kell ebben a védelemben, amely az irányelv által a munkavállalóknak biztosított jogok állítólagos megsértésének nyomán következett be.
- (42) Az irányelv hatékony végrehajtása megfelelő bírói jogvédelmet és közigazgatási védelmet követel meg minden olyan hátrányos bánásmód ellen, amelyre az irányelv által biztosított jogok gyakorlásának megkísérlése, vagy az irányelvnek való megfelelés érvényre juttatását célzó, a munkáltatónak jelzett bármilyen panasz, illetve jogi vagy közigazgatási eljárás nyomán kerül sor.
- (43) Az irányelv által biztosított jogokat gyakorló munkavállalókat védelemben kell részesíteni az elbocsátás vagy az ezzel egyenértékű sérelmek (például behívásos munkavállalóként nem kap több munkavégzési megbízást), illetve az esetleges elbocsátást célzó bármilyen előkészületek ellen, amennyiben ennek okát ezeknek a jogoknak a gyakorlása képezi. Amennyiben a munkavállalók úgy ítélik meg, hogy elbocsátásukra vagy az általuk elszenvedett egyenértékű sérelemre ilyen alapon került sor, akkor a munkavállalóknak és az illetékes hatóságoknak vagy szervezeteknek képesnek kell lenniük arra, hogy kérjék a munkáltatótól az elbocsátás vagy az ezzel egyenértékű intézkedés megfelelően megalapozott indokolását.
- (44) Annak megállapítására vonatkozó bizonyítási teher, hogy az elbocsátásra vagy az ezzel egyenértékű sérelemre nem amiatt került sor, hogy a munkavállaló gyakorolta az irányelv által biztosított jogait, a munkáltatóra hárul, amennyiben a munkavállaló egy bíróság vagy egyéb illetékes hatóság vagy szerv előtt olyan tényeket mutat be, amelyekből arra lehet következtetni, hogy az elbocsátásra vagy az egyenértékű hatással járó intézkedésre emiatt került sor. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ezt a szabályt ne alkalmazzák az olyan eljárásokban, amelyekben bíróságnak vagy egyéb illetékes hatóságnak vagy szervnek kell megvizsgálnia a tényeket, különös tekintettel azon rendszerekre, amelyekben az elbocsátást ilyen hatóságnak vagy szervnek kell előzetesen jóváhagynia.
- (45) A tagállamok hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat írnak elő arra az esetre, ha az ezen irányelv szerinti kötelezettségeket megsértik. A szankciók lehetnek többek között közigazgatási vagy pénzügyi szankciók, mint például bírságok vagy kártérítési kötelezettség, valamint egyéb típusú szankciók.
- (46) mivel ezen irányelvnek a célját, nevezetesen a munkafeltételeknek az átláthatóbb és kiszámíthatóbb foglalkoztatás előmozdításával történő javítását és a munkaerőnek a piachoz való alkalmazkodása biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a közös minimumkövetelmények meghatározásának szükségessége miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (47) Ez az irányelv minimumkövetelményeket állapít meg, ezzel meghagyja a tagállamok azon előjogát, hogy kedvezőbb rendelkezéseket vezessenek be vagy tartsanak fenn. A meglévő jogi keretek között megszerzett jogokat továbbra is alkalmazni kell, kivéve, ha ez az irányelv kedvezőbb rendelkezéseket vezet be. Ennek az irányelvnek a végrehajtása nem indokolhatja az ezen a területen már létező uniós jogban vagy a nemzeti jogban meghatározott, meglévő jogok korlátozását, és nem jelenthet jogalapot a munkavállalóknak az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen nyújtott védelem általános szintjének csökkentésére. Nem indokolhatja különösen a nulla órás szerződések és hasonló foglalkoztatási szerződések alkalmazását.
- (48) Ezen irányelv végrehajtásakor a tagállamok nem írhatnak elő olyan közigazgatási, pénzügyi vagy jogi korlátozásokat, amelyek gátolnák a mikro-, kis- és középvállalkozások alapítását és fejlődését. Ezért a tagállamok – elkerülendő, hogy a rendelkezések aránytalanul sújtsák a kis- és középvállalkozásokat – felkérést kapnak annak értékelésére, hogy az átültető jogi aktusuk milyen hatást gyakorol azokra, különös tekintettel a mikrovállalkozásokra és az adminisztratív teherre, és hogy tegyék közzé ezeknek az értékeléseknek az eredményeit.

- (49) A tagállamok – a szociális partnerek erre vonatkozó együttes kérelmére – megbízhatják a szociális partnereket ennek az irányelvnek a végrehajtásával, feltéve, hogy a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy mindenkor biztosítani tudják az ezen irányelv által elérni kívánt eredményeket. A nemzeti jognak és gyakorlatnak megfelelően továbbá megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a szociális partnerek hatékony bevonásának biztosítására, valamint a szociális párbeszéd előmozdítására és fokozására az irányelv rendelkezéseinek végrehajtása érdekében.
- (50) A tagállamoknak meg kell tenniük a megfelelő intézkedéseket az ezen irányelvből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítására, például adott esetben ellenőrzések végzésével.
- (51) Tekintettel arra, hogy a 91/533/EGK irányelv célja, a hatálya és a tartalma tekintetében ez az irányelv jelentős változtatásokat tartalmaz, nem tekinthető megfelelő megoldásnak az említett irányelv átdolgozása. A 91/533/EGK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (52) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹³⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentumok megküldését indokoltak tekinti,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az irányelv célja, tárgya és hatálya

- (1) Az irányelv célja a munkafeltételek javítása az átláthatóbb és kiszámíthatóbb foglalkoztatás elősegítésével, miközben biztosítja a munkaerőpiac alkalmazkodóképességét.
- (2) Az irányelv minimális jogokat biztosít, amelyek minden olyan uniós munkavállalót megilletnek, aki az adott tagállamokban a hatályos jog, kollektív szerződések vagy gyakorlat által meghatározott munkaszerződéssel rendelkezik vagy munkaviszonyban áll, figyelembe véve a Bíróság ítélkezési gyakorlatát is.
- (3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák az irányelvben meghatározott kötelezettségeket az olyan munkavállalók esetében, akiknek egy négy egymást követő hétből álló referencia-időszakban az előre meghatározott és ténylegesen ledolgozott munkaidejük átlagosan nem haladja meg a heti három órát. Az ugyanazon vállalatot, csoportot vagy személyt alkotó vagy ezekhez tartozó munkáltatóknál végzett összes ledolgozott idő beleszámít ebbe az átlagosan háromórás időtartamba.
- (4) A (3) bekezdés nem alkalmazható azokra a munkaviszonyokra, amelyeknél a foglalkoztatás kezdete előtt nincs meghatározva a fizetett munka garantált mennyisége.

⁽¹³⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(5) A tagállamok meghatározhatják, hogy mely személyek felelősek az irányelv által a munkáltatók vonatkozásában meghatározott kötelezettségek teljesítéséért, feltéve, hogy minden ilyen kötelezettség teljesítésre kerül. A tagállamok továbbá dönthetnek úgy, hogy az említett kötelezettségek egy részét vagy egészét olyan természetes vagy jogi személyre kell átruházni, aki nem számít a munkaviszony egyik felének. Ez a bekezdés nem érinti a 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁴⁾.

(6) A tagállamok objektív indokok alapján rendelkezhetnek úgy, hogy a III. fejezetben meghatározott rendelkezések nem alkalmazandók a köztisztviselőkre, az közszolgáltatást nyújtó sürgősségi segélyszolgálatokra, a fegyveres erőkre, a rendészeti szervekre, a bírákra, az ügyészekre és a nyomozókra vagy az egyéb bűnüldöző szervekre.

(7) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák a 12. és 13. cikkben, valamint a 15. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott kötelezettségeket az olyan természetes személyek esetében, akik háztartásokon belül járnak el munkáltatóként, amennyiben a munkavégzés e háztartások számára történik.

(8) Az irányelv II. fejezete a tengerészekre és a tengeri halászokra vonatkozik, anélkül hogy sértené a 2009/13/EK illetve az (EU) 2017/159 irányelv rendelkezéseit. A 4. cikk (2) bekezdésének m) és o) pontjában, valamint a 7., a 9., a 10. és a 12. cikkben foglalt kötelezettségek nem alkalmazandók a tengerészekre és a tengeri halászokra.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „munkaidő-beosztás”: az az időbeosztás, amely meghatározza azokat a napokat és órákat, amikor a munkavégzés kezdődik és véget ér;
- b) „referenciaórák és -napok”: meghatározott napok azon időintervallumai, amelyeken belül a munkáltató kérésére munkavégzésre kerülhet sor;
- c) „munkarend”: a munkaidő megszervezésének módja és a munkáltató által meghatározott rendszernek megfelelő beosztása.

3. cikk

Információnyújtás

A munkáltató írásban tájékoztatja a munkavállalókat az ezen irányelv szerint előírt információkról. Az információkat papíron kell átadni és továbbítani, vagy feltéve, hogy a munkavállaló számára hozzáférhető, azok elektronikusan tárolhatók és kinyomtathatók, a munkáltatónak pedig meg kell őriznie a továbbítás vagy átvétel igazolását.

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/104/EK irányelve (2008. november 19.) a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről (HL L 327., 2008.12.5., 9. o.).

II. FEJEZET

A MUNKAVISZONYRA VONATKOZÓ TÁJÉKOZTATÁS

4 cikk

Információnyújtási kötelezettség

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a munkáltatók a munkavállalók számára tájékoztatást nyújtsanak a munkaviszony alapvető szempontjairól.
- (2) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatásnak ki kell terjednie legalább a következőkre:
- a) a munkaviszonyban érintett felek kiléte;
 - b) a munkavégzés helye; amennyiben nincs állandó vagy szokás szerinti munkavégzési hely, utalás arra, hogy a munkavállaló különböző munkahelyeken végez munkát vagy szabadon dönthet a munkavégzés helyéről, valamint a vállalkozás bejegyzett székhelye, illetve, adott esetben, a munkáltató lakcíme;
 - c) a következők egyikére:
 - i. a munkavállaló által végzendő munka megnevezése, fokozata, jellege vagy kategóriája; vagy
 - ii. a munka rövid meghatározása, illetve leírása;
 - d) a munkaviszony kezdetének időpontja;
 - e) határozott idejű munkaviszony esetén a munkaviszony megszűnésének időpontja vagy várható időtartama;
 - f) a kölcsönzött munkavállalók esetében a kölcsönvevő vállalkozás megnevezése, amikor és amint az ismertté válik;
 - g) amennyiben kikötésre került, a próbaidő időtartama és feltételei;
 - h) a munkáltató által biztosított képzésekre való jogosultság, ha vannak ilyenek;
 - i) a munkavállalót megillető fizetett szabadság mértéke, illetve ha ez a tájékoztatás időpontjában nem állapítható meg, a fizetett szabadság kiadásának és meghatározásának módszere;
 - j) a munkaviszony megszüntetése esetén a munkáltató és a munkavállaló által betartandó eljárás, beleértve a formai követelményeket és a felmondási idők tartamát, vagy ha a felmondási idő hossza a tájékoztatás időpontjában nem állapítható meg, a felmondási idők meghatározásának módszere;
 - k) a munkabér, ideértve a kezdeti alapfizetést és bármilyen más összetevőket adott esetben külön-külön feltüntetve, és a munkavállalót megillető munkabér kifizetésének gyakorisága és módja;
 - l) ha a munkarend teljes mértékben vagy többnyire kiszámítható, akkor a munkavállaló rendes munkanapjának vagy munkahetének hossza, illetve bármilyen, a túlórákkal és azok munkabérével kapcsolatos megállapodás, továbbá adott esetben a több műszakos munkavégzéssel kapcsolatos bármilyen intézkedések;

- m) ha a munkarend egyáltalán nem vagy többnyire nem kiszámítható, a munkáltatónak az alábbiakról kell tájékoztatnia a munkavállalót:
- i. a változó munkaidő-beosztás elve, a garantált fizetett órák száma és a garantált órákon kívül végzett munka munkabére;
 - ii. a referenciaórák- és napok, amikor a munkavállaló munkavégzésre kötelezhető;
 - iii. a munkavállalót megillető minimális előzetes értesítési időszak a munkavégzés kezdetéről, és adott esetben a 10. cikk (3) bekezdésében említett lemondás határideje;
- n) a munkavállaló munkakörülményeit meghatározó kollektív szerződések, vagy ha a kollektív szerződéseket a vállalkozáson kívül speciális közös testületek vagy intézmények kötik meg, annak a testületnek vagy intézménynek a megnevezése, amelynek keretében a megállapodásokat megkötötték;
- o) amennyiben ez a munkáltató felelőssége, a munkaviszonyhoz kapcsolódó társadalombiztosítási járulékokat megkapó társadalombiztosítási szervek kiléte, valamint a szociális biztonsággal kapcsolatos, a munkáltató által biztosított bármilyen védelem.

(3) Szükség esetén a (2) bekezdés g)–l) és o) pontjában említett tájékoztatás megadható az az ezekre a pontokra irányadó törvényi, rendeleti, közigazgatási, illetve egyéb kötelező rendelkezésekre, vagy a kollektív szerződésekre történő hivatkozással.

5. cikk

A tájékoztatás ideje és eszközei

(1) Amennyiben a 4. cikk (2) bekezdésének a)–e), g), k), l) és m) pontjában említett tájékoztatást nem adták meg korábban, akkor azt munkavállaló számára közvetlenül kell megadni egy vagy több dokumentum formájában az első munkanapon kezdődő és legkésőbb a hetedik naptári napon végződő időszak során. A 4. cikk (2) bekezdésében említett egyéb információkat a munkavállaló számára az első munkanaptól számított egy hónapon belül egy dokumentum formájában egyedileg kell megadni.

(2) A tagállamok kidolgozhatják az (1) bekezdésben említett dokumentumok sablonjait és mintáit, amelyeket többek között egy egységes nemzeti honlapon vagy egyéb megfelelő eszközökön keresztül elérhetővé téve, a munkavállalók, illetve a munkáltatók rendelkezésére bocsátanak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a vonatkozó jogi keretet meghatározó törvényekre, rendeletekre, közigazgatási és egyéb kötelező rendelkezésekre, illetve az általánosan alkalmazandó kollektív szerződésekre vonatkozó és a munkáltatók által ismertetendő információk egyértelmű és átlátható módon, mindenre kiterjedően, távolról és elektronikus úton könnyedén, többek között a már meglévő internetes portálokon keresztül általánosan és ingyenesen hozzáférhető legyenek.

6. cikk

A munkaviszony módosítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a munkaviszony 4. cikk (2) bekezdésében említett feltételeiben, valamint a más tagállamokba vagy harmadik országokba küldött munkavállalók részére a 7. cikk értelmében biztosított kiegészítő információkban beálló bármilyen módosításról a munkáltató a lehető leghamarabb, de legkésőbb a módosítás hatálybalépésének napján, dokumentum formájában tájékoztassa a munkavállalót.

(2) Az (1) bekezdésben említett dokumentum kiállítása nem kötelező olyan módosítások esetén, amelyek csupán az olyan törvényi, rendeleti, közigazgatási, illetve egyéb kötelező rendelkezésekben vagy kollektív szerződésekben bekövetkező módosításokat tükrözik, amelyekre az 5. cikk (1) bekezdésében és adott esetben a 7. cikkben említett dokumentumok utalnak.

7. cikk

A más tagállamokba vagy harmadik országokba küldött munkavállalók kiegészítő tájékoztatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy munkavállalónak a feladatait a szokásos munkavégzés helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban vagy harmadik országban kell végeznie, akkor a munkáltató a munkavállaló kiutazása előtt átadja az 5. cikk (1) bekezdésében említett dokumentumokat, amelyeknek legalább az alábbi kiegészítő információkat kell tartalmazniuk:

- a) az ország vagy országok, amelyekben a külföldi munkát végeznie kell, illetve e munkavégzés várható időtartama;
- b) a pénznem megnevezése, amelyben a munkabért kifizetik;
- c) adott esetben a munkavégzéssel járó pénzübeli vagy természetbeni előnyök;
- d) arra vonatkozó információ, hogy a munkavállaló hazatelepítéséről gondoskodnak-e, és ha igen, a munkavállaló hazatérésének feltételei.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 96/71/EK irányelv hatálya alá tartozó kiküldött munkavállalók a fentiekben túl az alábbiakról is tájékoztatásban részesüljenek:

- a) a munkabér, amelyre a munkavállaló a fogadó tagállam vonatkozó jogszabályai szerint jogosult;
- b) amennyiben alkalmazandó a kiküldetéshez kapcsolódó juttatások, valamint az utazási, étkezési és lakhatási költségek megtérítésére vonatkozó rendelkezések;
- c) a fogadó tagállam által a 2014/67/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁵⁾ 5. cikkének (2) bekezdése szerint kifejlesztett egységes hivatalos nemzeti honlapra mutató hivatkozás.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában és a (2) bekezdés a) pontjában említett tájékoztatás, adott esetben megadható az érintett tájékoztatás tekintetében irányadó törvényi, rendeleti és közigazgatási, illetve egyéb kötelező jogi aktusok vagy kollektív szerződések konkrét rendelkezéseire történő hivatkozással.

(4) Hacsak ha a tagállamok másképp rendelkeznek, az (1) és a (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a munkavégzés szokásos helyének számító tagállamon kívüli egyes munkavégzési időszakok nem haladják meg a négy egymást követő hetet.

III. FEJEZET

MUNKAFELTÉTELEKRE VONATKOZÓ MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

8. cikk

A próbaidő maximális időtartama

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy munkaviszony a nemzeti jogban vagy gyakorlatban meghatározott próbaidő kikötését is tartalmazza, a próbaidő időtartama ne haladhassa meg a hat hónapot.

(2) Határozott idejű munkaviszony esetén a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a próbaidő hossza arányos legyen a szerződés várható időtartamával és a munka jellegével. Ugyanarra a munkakörre és ugyanazokra a feladatokra vonatkozó szerződés meghosszabbítása esetén a munkaviszonyt nem lehet új próbaidőhöz kötni.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/67/EU irányelve (2014. május 15.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról (HL L 159., 2014.5.28., 11. o.).

(3) A tagállamok kivételes jelleggel hosszabb próbaidőről is rendelkezhetnek, ha ezt a munka jellege indokolja vagy erre a munkavállaló érdekében kerül sor. Azokban az esetekben, amikor a munkavállaló a próbaidő alatt távol volt a munkahelyétől, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a próbaidőt meg lehessen hosszabbítani egy, a távollét hosszának megfelelő időtartammal.

9. cikk

Párhuzamos foglalkoztatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a munkáltatók ne akadályozhassák meg a munkavállalókat abban, hogy másik munkáltatónál is munkát vállaljanak a munkáltatóval meghatározott munkaidő-beosztás idején kívül, és hogy a munkavállalók ezért ne részesüljenek hátrányos bánásmódban.

(2) A tagállamok feltételeket határozhatnak meg az összeférhetlenségi korlátozások munkáltatók általi alkalmazására, olyan objektív okokból, mint az egészség és biztonság, az üzleti titkok védelme, a közszolgálat integritása vagy az összeférhetlenség elkerülése céljából.

10. cikk

A munka minimális kiszámíthatósága

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy munkavállaló munkarendje teljes mértékben vagy többnyire kiszámíthatatlan, akkor a munkáltató csak abban az esetben kérhet munkavégzést a munkavállalótól, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

- a) a munkára a 4. cikk (2) bekezdése m) pontja ii. alpontjának megfelelően előre megállapított referenciaórákban és -napokon kerül sor; valamint
- b) a munkáltató a 4. cikk (2) bekezdése m) pontja iii. alpontjának megfelelően a nemzeti joggal, kollektív szerződésekkel vagy gyakorlattal összhangban észszerű értesítési időn belül tájékoztatja munkavállalóját a munkavégzés elrendeléséről.

(2) Ha az (1) bekezdésben foglalt egyik vagy mindkét követelmény nem teljesül, a munkavállalónak hátrányos következmények nélkül joga van az elrendelt munkavégzést visszautasítani.

(3) Amennyiben a tagállamok lehetővé teszik a munkáltató számára azt, hogy ellentételezés nélkül visszavonja a munkavégzés elrendelését, a tagállamok a nemzeti joggal, kollektív szerződésekkel vagy gyakorlattal összhangban megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a munkavállaló ellentételezésre jogosult legyen, amennyiben a munkáltató meghatározott észszerű határidőn kívül vonja vissza a munkavállaló által korábban elfogadott elrendelt munkavégzést.

(4) A tagállamok a nemzeti joggal, kollektív szerződésekkel vagy gyakorlatokkal összhangban szabályokat határozhatnak meg e cikk alkalmazásának módozataira vonatkozóan.

11. cikk

A behívásos munkaszerződésekre vonatkozó kiegészítő intézkedések.

Amennyiben a tagállamok lehetővé teszik a behívásos vagy hasonló munkaszerződések alkalmazását, a visszaélészerű gyakorlatok megelőzése érdekében a következő intézkedések közül egyet vagy többet meg kell hozniuk:

- a) a behívásos vagy hasonló munkaszerződések alkalmazásának és időtartamának korlátozása;
- b) olyan munkaszerződés meglétére vonatkozó megdönthető vélelem, amely egy adott időszakban ledolgozott átlagos munkaórák alapján meghatározza a fizetett munkaórák minimális számát;

c) a visszaélésszerű gyakorlatok hatékony megelőzését biztosító egyéb egyenértékű intézkedések.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot ezekről az intézkedésekről.

12. cikk

Másik foglalkoztatási formára való áttérés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azoknak a munkavállalóknak, akik letöltötték az esetleges próbaidőt és eltöltötték legalább hat hónapnyi munkavégzési időt ugyanannál a munkáltatónál, lehetőségük legyen munkáltatójuktól kiszámíthatóbb és biztonságosabb munkafeltételekkel járó foglalkoztatási formát kérelmezni, amennyiben az rendelkezésre áll, és hogy e kérelmükre indokolással ellátott írásbeli választ kapjanak. A tagállamok korlátozhatják az e cikk szerinti kötelezettséget keletkeztető kérelmek benyújtásának gyakoriságát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a munkáltató a kérelem időpontjától számított egy hónapon belül az (1) bekezdésben említett indokolással ellátott írásos választ adjon rá. A munkáltatóként eljáró természetes személyek, illetve a mikro-, kis- és középvállalkozások számára a tagállamok legfeljebb három hónapra meghosszabbíthatják ezt a határidőt, és az ugyanazon munkavállalótól érkező ismételt kérelmek esetében engedélyezhetik a szóbeli válasz lehetőségét, ha a munkavállaló helyzetére vonatkozó válasz indoklása változatlan marad.

13. cikk

Kötelező képzés

A tagállamok biztosítják, hogy amikor az uniós vagy nemzeti jog vagy a kollektív szerződések előírják a munkáltatók számára, hogy biztosítsák a munkavállalók részére a feladatuk elvégzéséhez szükséges képzést, akkor ez a képzés ne járjon kiadásokkal a munkavállalók számára, számítsa bele a munkaidőbe és adott esetben munkaidőben kerüljön rá sor.

14. cikk

Kollektív szerződések

A tagállamok engedélyezhetik a szociális partnerek számára, hogy a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban olyan kollektív szerződésekről tárgyaljanak, illetve olyan kollektív szerződéseket tartsanak fenn, kössenek vagy juttassanak érvényre, amelyek a munkavállalók teljes védelmének garantálása mellett a 8–13. cikkben meghatározott munkafeltételektől eltérő feltételeket határoznak meg a munkavállalók számára.

IV. FEJEZET

HORIZONTÁLIS RENDELKEZÉSEK

15. cikk

Jogi vélelmek és korai vitarendezési mechanizmusok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy munkavállaló nem kapta meg kellő időben az 5. cikk (1) bekezdésében vagy a 6. cikkben említett dokumentumok mindegyikét vagy egy részét, akkor az alábbiak közül az egyik vagy mindkettő alkalmazandó:

- a) a munkavállaló a tagállam által meghatározott előnyös vélelemre jogosult, amelyet a munkáltatók megdönthetnek;
- b) a munkavállaló számára lehetővé kell tenni, hogy panaszt tegyen egy illetékes hatóságnál vagy szervnél, valamint időben és hatékony módon megfelelő jogorvoslatban részesüljön.

(2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett vélelmek és mechanizmusok igénybevételére csak abban az esetben kerülhet sor, ha mulasztásról a munkáltató tájékoztatást kap, és ha a munkáltató ezt követően elmulasztotta időben rendelkezésre bocsátani a hiányzó információkat.

16. cikk

Jogorvoslathoz való jog

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvből fakadó jogok megsértése esetén a munkavállalók részére – beleértve azokat is, akiknek a munkaviszonya már megszűnt – biztosított legyen a tényleges és pártatlan vitarendezés lehetősége, valamint a jogorvoslathoz való jog.

17. cikk

A hátrányos bánásmód vagy következmények elleni védelem

A tagállamok bevezetik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megvédjék a munkavállalókat – ideértve a munkavállalók képviselőit is – attól, hogy a munkáltatóhoz benyújtott panaszokból vagy az ebben az irányelvben biztosított jogok érvényre juttatása érdekében indított bármely eljárásból fakadóan a munkáltató hátrányos bánásmódban részesítse őket, illetve hogy az ilyen panaszok vagy eljárások hátrányos következményekkel járjanak rájuk nézve.

18. cikk

Elbocsátás elleni védelem és bizonyítási teher

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy megtiltsák a munkavállalóknak az irányelv által biztosított jogaik gyakorlására való hivatkozással történő elbocsátását, az ezzel egyenértékű intézkedéseket és az elbocsátásukat célzó előkészületeket.

(2) Amennyiben a munkavállaló úgy ítéli meg, hogy elbocsátásukra vagy az ezzel egyenértékű hatással járó intézkedésekre azon az alapon került sor, hogy gyakorolták az irányelv által biztosított jogaikat, kérhetik a munkáltatótól az elbocsátás vagy az ezzel egyenértékű intézkedés megfelelően megalapozott indoklását. A munkáltatónak az említett indokokat írásban kell közölnie.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a (2) bekezdésben említett munkavállaló bíróság vagy egyéb illetékes hatóság vagy szerv előtt olyan tényeket állítanak, amelyek alapján vélelmezni lehet, hogy ilyen elbocsátásra vagy egyenértékű intézkedésre került sor, a munkáltató legyen köteles bizonyítani, hogy az elbocsátásra nem az (1) bekezdésben említett okokból került sor.

(4) A (3) bekezdés nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a munkavállaló számára kedvezőbb bizonyítási szabályokat vezessenek be.

(5) A tagállamoknak a (3) bekezdést nem kell alkalmazniuk azon eljárásokra, amelyekben a bíróság vagy más illetékes hatóság vagy szerv feladata a tényállás feltárása.

(6) Ellenkező tagállami rendelkezés hiányában a (3) bekezdés nem vonatkozik a büntetőeljárásokra.

19. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése és az ezen irányelv hatálya alá tartozó jogokra vonatkozóan már hatályban lévő rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Az alacsonyabb védelem és kedvezőbb feltételeket biztosító rendelkezések

(1) Ez az irányelv nem jelenthet jogalapot a munkavállalóknak a tagállamok által már biztosított védelem általános szintjének csökkentésére.

(2) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon előjogát, hogy a munkavállalókra nézve kedvezőbb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzanak vagy vezessenek be, vagy a munkavállalókra nézve kedvezőbb kollektív szerződések alkalmazását szorgalmazzák vagy engedélyezzék.

(3) Ez az irányelv nem sérti az Unió egyéb jogi aktusai által a munkavállalók számára biztosított jogokat.

21. cikk

Átültetés és végrehajtás

(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy ennek az irányelvnek 2022. augusztus 1-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(4) A tagállamoknak nemzeti joguknak és gyakorlatuknak megfelelően megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a szociális partnerek hatékony bevonásának biztosítására, valamint a szociális párbeszéd előmozdítására és fokozására az irányelv rendelkezéseinek végrehajtása érdekében.

(5) A tagállamok – a szociális partnerek erre vonatkozó együttes kérelmére – megbízhatják a szociális partnereket ennek az irányelvnek a végrehajtásával, feltéve, hogy a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy mindenkor biztosítani tudják az ezen irányelv által elérni kívánt eredményeket.

22. cikk

Átmeneti intézkedések

Az ezen irányelvben megállapított jogokat és kötelezettségeket legkésőbb 2022. augusztus 1-ig minden munkaviszonyra alkalmazni kell. Mindazonáltal a munkáltatóknak az 5. cikk (1) bekezdésében, valamint a 6. és a 7. cikkben említett dokumentumokat csak az említett időpontban már alkalmazásban álló munkavállalók kérésére kell biztosítaniuk vagy kiegészíteniük. Az ilyen jellegű kérelem elmaradása nem jelenti azt, hogy a munkavállalók kikerülnek a 8–13. cikk értelmében biztosított minimális jogokra vonatkozó rendelkezések hatálya alól.

23. cikk

A Bizottság által végzett felülvizsgálat

2027. augusztus 1-ig a Bizottság a tagállamokkal és az uniós szintű szociális partnerekkel folytatott konzultáció után és a mikro-, kis- és középvállalkozásra kifejtett hatások figyelembevételével felülvizsgálja ezen irányelv végrehajtását, és adott esetben javaslatot tesz jogalkotási módosításokra.

24. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 91/533/EGK irányelv 2022. augusztus 1-én hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni.

25. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

26. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1153 IRÁNYELVE

(2019. június 20.)

a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 87. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából szükséges a pénzügyi információk felhasználásának megkönnyítése.
- (2) A tagállamokban és az egész Unióban a biztonság fokozása, a pénzügyi bűncselekményekkel kapcsolatos eredményesebb vádeljárások, a pénzmosás elleni küzdelem és az adóbűncselekmények megelőzése céljából javítani kell a pénzügyi információk egységei és a súlyos bűncselekmények megelőzéséért, felderítéséért, nyomozásáért vagy a vádeljárás lefolytatásáért felelős hatóságok információkhoz való hozzáférését annak érdekében, hogy fokozni lehessen a pénzügyi nyomozások lefolytatására irányuló képességüket, valamint javítani lehessen közöttük az együttműködést.
- (3) Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikkének (3) bekezdése értelmében az Unió és a tagállamok kötelesek segíteni egymást. A tagállamoknak kötelezettséget kell vállalniuk továbbá a lojális és gyors együttműködésre.
- (4) A Bizottság a „Cselekvési terv a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fokozásáról” című, 2016. február 2-i közleményében vállalta, hogy feltárja egy olyan különálló jogi eszköz elfogadásának a lehetőségét, amellyel kiszélesítenék a tagállami hatóságok – ideértve a bűncselekmények megelőzéséért, felderítéséért, nyomozásáért és a vádeljárás lefolytatásáért felelős hatóságokat, a vagyon-visszaszerzési hivatalokat, az adóhatóságokat és a korrupció-ellenes hatóságokat is – hozzáférését a bankszámlák és a fizetési számlák központi nyilvántartásaihoz. Ezenfelül az említett cselekvési terv felhívott az információkhoz való hozzáférés, azok cseréje és felhasználása, valamint a pénzügyi információk egységei operatív együttműködése útjában álló akadályok feltérképezésére is.

⁽¹⁾ HL C 367., 2018.10.10., 84. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 17-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 14-i határozata.

- (5) A súlyos bűncselekmények – többek között a pénzügyi csalás és a pénzmosás – elleni küzdelem továbbra is az Unió prioritásai közé tartozik.
- (6) Az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ előírja a tagállamok számára, hogy létrehozzanak olyan központi bankszámla-nyilvántartásokat vagy adat-visszanyerési rendszereket, amelyek lehetővé teszik a bank- és fizetési számlákkal, illetve széffel rendelkező személyek kellő időben történő azonosítását.
- (7) Az (EU) 2015/849 irányelv értelmében az említett központi bankszámla-nyilvántartásokban szereplő információknak közvetlenül hozzáférhetőeknek kell lenniük a pénzügyi információs egységek számára, valamint hozzáférhetőeknek kell lenniük a pénzmosás, a kapcsolódó alpbűncselekmények, valamint a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok számára is.
- (8) A központi bankszámla-nyilvántartásokban szereplő információkhoz való azonnali és közvetlen hozzáférés gyakran elengedhetetlen egy nyomozás sikeréhez vagy a kapcsolódó vagyoni eszközök azonosításához, felkutatásához és befagyasztásához, azok elkobzása céljából. A közvetlen hozzáférés a központi bankszámla-nyilvántartásokban szereplő információkhoz való hozzáférés leggyorsabb módja. Ebben az irányelvben ennél fogva olyan szabályokat kell megállapítani, amelyek a bűncselekmények megelőzésére, felderítésére, nyomozására és a vádeljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező kijelölt tagállami hatóságok számára közvetlen hozzáférést biztosítanak a központi bankszámla-nyilvántartásokban szereplő információkhoz. Amennyiben egy tagállam a bankszámla-információkhoz központi elektronikus adat-visszanyerési rendszerek révén biztosít hozzáférést, az említett tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy az adat-visszanyerési rendszert üzemeltető hatóság azonnal és szűrés nélkül jelentse a keresési eredményeket a kijelölt illetékes hatóságoknak. Ez az irányelv nem érintheti az illetékes hatóságok közötti információcserére szolgáló csatornákat, illetve az illetékes hatóságok arra vonatkozó hatáskörét, hogy a kötelezett szolgáltatóktól az uniós jog vagy a nemzeti jog alapján információkat szerezzenek. A nemzeti hatóságoknak a központi nyilvántartásokban található információkhoz az ezen irányelv céljaitól eltérő célokból vagy az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményektől eltérő bűncselekmények tekintetében történő hozzáféréseire nem terjed ki ennek az irányelvnek a hatálya.
- (9) Mivel minden tagállamban több olyan hatóság vagy szerv van, amely hatáskörrel rendelkezik a bűncselekmények megelőzésére, felderítésére, nyomozására és a vádeljárás lefolytatására, valamint annak érdekében, hogy biztosítva legyen az ezen irányelv hatálya alá tartozó pénzügyi és egyéb információkhoz való arányos hozzáférés, a tagállamok számára elő kell írni, hogy jelöljék meg, mely hatóságok vagy szervek jogosultak ezen irányelv alkalmazásában hozzáférni a központi bankszámla-nyilvántartásokhoz, és mely hatóságok vagy szervek kérhetnek ezen irányelv alkalmazásában információkat a pénzügyi információs egységektől. Ezen irányelv végrehajtásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az említett hatóságoknak és szervezeteknek a nemzeti jogukban meghatározott jellegét, szervezeti jogállását, feladatait és előjogait, beleértve a pénzügyi rendszerek pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással szembeni védelmét szolgáló meglévő mechanizmusokat is.
- (10) Vagyon-visszaszerzési hivatalokat is ki kell jelölni az illetékes hatóságok között és azoknak közvetlen hozzáféréssel kell rendelkezniük a központi bankszámla-nyilvántartásokban szereplő információkhoz, amikor valamely konkrét súlyos bűncselekményt előznek meg, derítenek fel vagy annak ügyében nyomoznak, illetve, ha egy konkrét nyomozást támogatnak, beleértve a vagyoni eszközök azonosítását, felkutatását és befagyasztását is.
- (11) Amennyiben a nemzeti jog alapján az adóhatóságok és a korrupcióellenes szervek hatáskörrel rendelkeznek a bűncselekmények megelőzésére, felderítésére, nyomozására és a vádeljárás lefolytatására, úgy ezeket is olyan hatóságoknak kell tekinteni, amelyek ezen irányelv alkalmazásában kijelölhetők. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az ellenük való eredményes küzdelem keretében a pénzügyi információs egységek által végzetttektől eltérő közigazgatási vizsgálatokra ezen irányelv hatálya nem terjedhet ki.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (12) A bűncselekmények elkövetői, különösen a bűnözői csoportok és a terroristák gyakran különböző tagállamokon átnyúlóan működnek, eszközeik pedig, beleértve a bankszámlákat is, sokszor találhatók más tagállamokban. Figyelemmel a súlyos bűncselekmények –beleértve a terrorizmust is – és a kapcsolódó pénzügyi tevékenységek határokon átnyúló dimenziójára, gyakran szükséges, hogy a valamelyik tagállamban nyomozást folytató illetékes hatóságok hozzáférjenek a más tagállamokban vezetett bankszámlákkal kapcsolatos információkhoz.
- (13) Az illetékes hatóságok által a nemzeti központi bankszámla-nyilvántartásokból szerzett információk a 2006/960/IB tanácsi kerethatározattal ⁽⁴⁾, a 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁵⁾ és az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban kicserélhetők a más tagállamokban található illetékes hatóságokkal.
- (14) Az (EU) 2015/849 irányelv lényegesen erősítette a pénzügyi információs egységek tevékenységét és együttműködését szabályozó uniós jogi keretet, beleértve egy koordinációs és támogatási mechanizmus létrehozása lehetőségének a Bizottság általi értékelését is. A pénzügyi információs egységek jogállása eltérő az egyes tagállamokban, az adott tagállamtól függően a pénzügyi információs egységek lehetnek közigazgatási, büntetőügyi vagy vegyes jogállásúak. A pénzügyi információs egységek hatásköre kiterjed az olyan pénzügyi, közigazgatási és büntetőügyi információkhoz történő hozzáféréshez való jogra, amelyekre a pénzmosás, a kapcsolódó alaphűncselekmények és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az ellenük való küzdelem érdekében szükségük van. Mindazonáltal az uniós jog nem határoz meg minden olyan sajátos eszközt és mechanizmust, amelynek a pénzügyi információs egységek rendelkezésére kell állnia annak érdekében, hogy azok hozzáférjenek az ilyen információkhoz és el tudják látni feladataikat. Mivel teljes mértékben a tagállamok felelőssége a pénzügyi információs egységek létrehozása és szervezeti jellegük meghatározása, a különböző pénzügyi információs egységek eltérő mértékben férnek hozzá a jogszabályok alapján létrehozott adatbázisokhoz, ami elégtelen információcserét eredményez a büntetőügyi szervek, illetve az ügyészségek, valamint a pénzügyi információs egységek között.
- (15) A jogbiztonság és az operatív hatékonyság növelése érdekében ebben az irányelvben szabályokat kell megállapítani a pénzügyi információs egységek arra irányuló képességének erősítése céljából, hogy minden súlyos bűncselekmény vonatkozásában pénzügyi információkat és pénzügyi elemzéseket tudjanak megosztani a tagállamukban a kijelölt illetékes hatóságokkal. Pontosabban a pénzügyi információs egységeket kötelezni kell arra, hogy együttműködjenek a tagállamuk kijelölt illetékes hatóságaival, és a pénzügyi információs egységeknek időben képeseknek kell lenniük válaszolni az említett kijelölt illetékes hatóságoktól érkező, pénzügyi információk és pénzügyi elemzések iránti indokolt megkeresésekre – az (EU) 2015/849 irányelv 32. cikkének (5) bekezdésében szereplő mentességekre is figyelemmel –, amennyiben e pénzügyi információk és pénzügyi elemzések eseti alapon szükségesek, és az ilyen megkeresések súlyos bűncselekmények megelőzésével, felderítésével, nyomozásával és a vádeljárás lefolytatásával kapcsolatos megfontolásokon alapulnak. E követelmény előírása nem akadályozhatja a pénzügyi információs egységeknek az (EU) 2015/849 irányelv szerinti autonómiáját. Különösen olyan esetekben, amikor a kért információ egy másik tagállam pénzügyi információs egységétől származik, meg kell felelni az e pénzügyi információs egység által az említett információ felhasználására vonatkozóan előírt korlátozásoknak és feltételeknek. Az információnak az eredetileg jóváhagyott céloktól eltérő célokra való felhasználását az említett pénzügyi információs egység előzetes hozzájárulásához kell kötni. Az információk vagy elemzések iránti megkeresések teljesítésének megtagadását a pénzügyi információs egységeknek megfelelően meg kell indokolniuk. Ez az irányelv nem sértheti a pénzügyi információs egységeknek az (EU) 2015/849 irányelvben megállapított működési függetlenségét és autonómiáját, beleértve a pénzügyi információs egységek azzal kapcsolatos autonómiáját is, hogy ezen irányelv alkalmazásában saját kezdeményezésre spontán módon információkat továbbítsanak.
- (16) Ebben az irányelvben továbbá egyértelműen meghatározott jogi keretet kell rögzíteni abból a célból, hogy a pénzügyi információs egységek kikérhessék a tagállamukban a kijelölt illetékes hatóságok által tárolt releváns adatokat annak érdekében, hogy ezáltal lehetővé váljon számukra a pénzmosás, a kapcsolódó alaphűncselekmények és a terrorizmusfinanszírozás hatékony megelőzése, felderítése és az ellenük való eredményes küzdelem.
- (17) A pénzügyi információs egységeknek törekedniük kell arra, hogy a pénzügyi információkat és a pénzügyi elemzéseket kivételes és sürgős esetekben azonnal kicseréljék, ha az ilyen információk és elemzések terrorizmushoz vagy terrorizmussal összefüggő szervezett bűnözéshez kapcsolódnak.

⁽⁴⁾ A Tanács 2006/960/IB kerethatározata (2006. december 18.) az információknak és büntetőügyi operatív információknak az Európai Unió tagállamai büntetőügyi hatóságai közötti cseréjének egyszerűsítéséről (HL L 386., 2006.12.29., 89. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

- (18) Ez az információcsere nem akadályozhatja a pénzügyi információs egységeket abban, hogy az (EU) 2015/849 irányelv értelmében aktív szerepet töltsenek be elemzéseik más pénzügyi információs egységekhez történő továbbítása révén, amennyiben az említett elemzések az adott más pénzügyi információs egységeket közvetlenül érintő, pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos tényeket, magatartást vagy gyanút tárnak fel. A pénzügyi elemzés egyrészt olyan operatív elemzésre terjed ki, amely egyedi esetekre és meghatározott célokra vagy megfelelő konkrét információkra összpontosít, az egységnek továbbított információk típusától és mennyiségétől, valamint az információ várható felhasználásától függően, másrészt a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás trendjeinek és mintáinak stratégiai elemzését foglalja magában. Ez az irányelv mindazonáltal nem sértheti a pénzügyi információs egységek számára a tagállamok nemzeti jogában meghatározott szervezeti jogállást és szerepkört.
- (19) Figyelemmel a pénzügyi információs egységek által elemzendő pénzügyi adatok érzékeny jellegére, valamint a szükséges adatvédelmi garanciákra, ebben az irányelvben kifejezetten meg kell határozni azon információk típusát és körét, amelyeket a pénzügyi információs egységek egymás között, a pénzügyi információs egységek a kijelölt illetékes hatóságokkal, valamint a különböző tagállamok kijelölt illetékes hatóságai egymás között kicserélhetnek. Ez az irányelv az adatgyűjtés jelenleg elfogadott módszereinek semmilyen módosulását nem eredményezheti. A tagállamok számára azonban lehetővé kell tenni, hogy a pénzügyi információs egységek és a kijelölt illetékes hatóságok között kicserélhető pénzügyi információk és bankszámla-információk körének bővítéséről dönthessenek. A tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy a súlyos bűncselekményektől eltérő más bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából is megkönnyíthessék a kijelölt illetékes hatóságok hozzáférését a pénzügyi információkhoz és a bankszámla-információkhoz. Ez az irányelv nem térhet el az alkalmazandó adatvédelmi szabályoktól.
- (20) Az (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁶⁾ létrehozott Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynöksége (Europol) az említett rendeletben meghatározott különös hatásköre és feladatköre alapján támogatja a tagállamoknak a nemzetközi bűnszervezetek pénzmosási tevékenységeivel kapcsolatos, határokon átnyúló nyomozásait. Ennek keretében az Europolnak értesítenie kell a tagállamokat minden velük kapcsolatos információról, valamint az őket érintő bűncselekmények közötti kapcsolatokról. Az említett rendelet értelmében az Europol nemzeti egységek összekötő szervként járnak el az Europol és a tagállamok bűncselekmények nyomozására hatáskörrel rendelkező hatóságai között. Annak érdekében, hogy biztosítsák az Europol számára a feladatai ellátásához szükséges információkat, az egyes tagállamoknak lehetővé kell tenniük, hogy a pénzügyi információs egységük az említett tagállambeli Europol nemzeti egységen keresztül vagy adott esetben közvetlen kapcsolatfelvétel útján válaszoljon az Europol pénzügyi információkkal és pénzügyi elemzéssel kapcsolatos megkereséseire. A tagállamoknak azt is elő kell írniuk, hogy az Europol nemzeti egységük és adott esetben a kijelölt illetékes hatóságaik jogosultak legyenek válaszolni az Europol bankszámla-információkkal kapcsolatos megkereséseire. Az Europol megkereséseit megfelelően indokolni kell. Ezekre eseti alapon kerülhet sor, az Europol hatáskörének korlátai között, feladatai ellátásának céljából. A pénzügyi információs egységek működési függetlenségét és autonómiáját nem szabad veszélyeztetni, és a kért információ vagy elemzés átadására vonatkozó döntésnek továbbra is a pénzügyi információs egységek hatáskörében kell maradnia. A gyors és hatékony együttműködés érdekében a pénzügyi információs egységeknek időben válaszolniuk kell az Europoltól érkező megkeresésekre. Helyénvaló, hogy az Europol az (EU) 2016/794 rendelettel összhangban a jelenlegi gyakorlatot folytatva továbbra is visszajelzést adjon a tagállamoknak az ezen irányelv alapján nyújtott információk és elemzések felhasználásáról.
- (21) Ezen irányelvnek azt is figyelembe kell vennie, hogy adott esetben az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet⁽⁷⁾ 43. cikkével összhangban az Európai Ügyészség delegált európai ügyészei jogosultak arra, hogy megszerezzék a bűnügyi nyomozási és bűnüldözési célú nemzeti adatbázisokban, valamint az egyéb releváns hatósági nyilvántartásokban – köztük a központi bankszámla-nyilvántartásokban és az adat-visszanyerési rendszerekben – tárolt valamennyi releváns információt, a hasonló ügyekben a nemzeti jogban előírt feltételekkel megegyező feltételek szerint.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

- (22) A pénzügyi információs egységek közötti együttműködés erősítése érdekében a Bizottságnak a közeljövőben hatásvizsgálatot kell végeznie annak felmérése céljából, hogy lehetséges-e egy koordinációs és támogatási mechanizmust, például egy uniós pénzügyi információs egységet létrehozni.
- (23) A hatékonyság és a magas szintű adatvédelem közötti megfelelő egyensúly elérése érdekében a tagállamok számára elő kell írni, hogy gondoskodjanak arról, hogy az olyan érzékeny pénzügyi információk kezelését, amelyek egy személy faji vagy etnikai származására, politikai véleményére, vallási vagy világnézeti meggyőződésére vagy szakmai tagságára vonatkozó különleges adatokat, illetve egy természetes személy egészségére, szexuális életére vagy szexuális irányultságára vonatkozó adatokat fedhetnek fel, kizárólag az arra kifejezetten felhatalmazott személyek végezhesék az alkalmazandó adatvédelmi szabályoknak megfelelően.
- (24) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapjogokat és azokat az elveket, amelyeket a vonatkozó alkalmazási körökben az EUSZ 6. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartája elismernek, különösen a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a megkülönböztetés tilalmát, a vállalkozás szabadságát, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, az ártatlanság védelmét és a védelemhez való jogot, valamint a bűncselekmények és büntetések törvényességének és arányosságának elveit, továbbá azokat az alapjogokat és elveket, amelyeket a nemzetközi jog és az olyan nemzetközi megállapodások, amelyeknek az Unió vagy annak minden tagállama részes fele – ideértve az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt is –, valamint a tagállamok alkotmányai a vonatkozó alkalmazási körökben elismernek.
- (25) Lényeges annak biztosítása, hogy a személyes adatok ezen irányelv alapján történő kezelése során teljes mértékben tiszteletben tartsák a személyes adatok védelméhez való jogot. Minden ilyen adatkezelés az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁸⁾ és az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁹⁾ hatálya alá tartozik, a vonatkozó alkalmazási körében. A vagyoni-visszaszerzési hivatalok központi bankszámla-nyilvántartásokhoz és adat-visszanyerési rendszerekhez való hozzáférést illetően az (EU) 2016/680 irányelvet kell alkalmazni, a 2007/845/IB tanácsi határozat⁽¹⁰⁾ 5. cikkének (2) bekezdése pedig nem alkalmazandó. Az Europol tekintetében az (EU) 2016/794 rendeletet kell alkalmazni. Ezen irányelvben a személyes adatok védelmének biztosítása érdekében különös és további garanciákat és feltételeket kell megállapítani a különleges adatok kezelésére és az információkérések nyilvántartására szolgáló mechanizmusok tekintetében.
- (26) Az ezen irányelv alapján szerzett személyes adatokat az illetékes hatóságok az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban csak akkor kezelhetik, ha ez szükséges és arányos a súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása vagy a vádeljárás lefolytatása céljából.
- (27) Ezenfelül a személyes adatok védelméhez való jog és a magánélet védelméhez való jog tiszteletben tartása, valamint a központi bankszámla-nyilvántartásokban és az adat-visszanyerési rendszerekben található információkhoz való hozzáférés hatásának korlátozása érdekében fontos az ilyen hozzáférést korlátozó feltételek előírása. Különösen, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy megfelelő adatvédelmi politikák és intézkedések vonatkozzanak az illetékes hatóságok személyes adatokhoz való, ezen irányelv alkalmazásában történő hozzáférésére. A központi bankszámla-nyilvántartásokból, illetve hitelesítési eljárás révén megszerezhető, személyes adatokat tartalmazó információkhoz kizárólag az arra felhatalmazott személyzet férhet hozzá. Az ilyen különleges adatokhoz hozzáféréssel rendelkező személyzetnek képzésben kell részesülnie az adatok cseréjét és kezelését érintő biztonsági gyakorlatok tárgyában.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

⁽¹⁰⁾ A Tanács 2007/845/IB határozata (2007. december 6.) a tagállamok vagyoni-visszaszerzési hivatalai közötti, a bűncselekményből származó jövedelmek és a bűncselekményekhez kapcsolódó egyéb tulajdon felkutatása és azonosítása terén való együttműködésről (HL L 332., 2007.12.18., 103. o.).

- (28) A pénzügyi adatok harmadik országok vagy nemzetközi partnerek részére ezen irányelv alkalmazásában történő továbbítása csak az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetében és az (EU) 2016/680 irányelv V. fejezetében megállapított feltételek mellett engedhető meg.
- (29) A Bizottságnak az átültetés időpontját követő három év elteltével, majd háromévente jelentést kell készítenie ezen irányelv végrehajtásáról. A jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹¹⁾ megfelelően a Bizottságnak továbbá meghatározott nyomkövetési szabályok szerint gyűjtött információk alapján el kell végeznie ezen irányelv értékelését annak érdekében, hogy megvizsgálja az irányelv tényleges hatásait és a további intézkedések szükségességét.
- (30) Ezen irányelv célja annak biztosítása, hogy olyan szabályokat fogadjanak el, amelyek az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 67. cikke értelmében a bűncselekmények megelőzése és az ellenük való küzdelem révén magasabb szintű biztonságot eredményeznek az uniós polgárok számára. Transznacionális jellegük miatt a terrorizmus és a bűnözés fenyegetései az egész Uniót érintik és uniós szintű választ igényelnek. A bűnözők kihasználhatják és előnyükre fordíthatják, hogy valamely tagállamban nem hatékonyan használják fel a bankszámlainformációkat és a pénzügyi információkat, aminek pedig egy másik tagállamban is lehetnek következményei.
- (31) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a pénzügyi információs egységek és a súlyos bűncselekmények megelőzésért, felderítésért, nyomozásáért és a vádeljárás lefolytatásáért felelős hatóságok információhoz való hozzáféréseinek javítását, a pénzügyi nyomozások lefolytatására irányuló képességük fokozását és a közöttük lévő együttműködés javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme vagy hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (32) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a tagállamok arra való felhatalmazása tekintetében, hogy az ezen irányelv II. fejezetének hatálya alá tartozó ügyekben olyan harmadik országokkal való megállapodásokat alkalmazzanak ideiglenesen vagy kössenek meg, amelyek az Európai Gazdasági Térség szerződő felei. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni⁽¹²⁾.
- (33) A 2000/642/IB tanácsi határozatot hatályon kívül kell helyezni, mivel annak tárgyát más uniós jogi aktusok szabályozzák, és így arra már nincs szükség.
- (34) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság és Írország bejelentették, hogy részt kívánnak venni ennek az irányelvnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (35) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (36) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹³⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2018. szeptember 10-én véleményt nyilvánított,

⁽¹¹⁾ Intézményközi megállapodás (2016. április 13.) az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról (HL L 123., 2016.5.12., 1. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez az irányelv intézkedéseket állapít meg annak megkönnyítése érdekében, hogy az illetékes hatóságok a súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából hozzáférjenek a pénzügyi információkhoz és a bankszámla-információkhoz és felhasználják azokat. Emellett ez az irányelv intézkedéseket állapít meg egyrészt annak megkönnyítése érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek a pénzmosás, a kapcsolódó alaphűncselekmények és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és az ellenük való küzdelem céljából hozzáférjenek a bűnüldözési információkhoz, másrészt a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés elősegítése érdekében.

(2) Ez az irányelv nem érinti a következőket:

- a) az (EU) 2015/849 irányelv, valamint a nemzeti jog kapcsolódó rendelkezései, beleértve a pénzügyi információs egységek nemzeti jog alapján meghatározott szervezeti jogállását, továbbá működési függetlenségét és autonómiáját;
- b) az illetékes hatóságok közötti információcserére szolgáló csatornák, illetve az illetékes hatóságok uniós vagy nemzeti jog szerinti arra vonatkozó hatásköre, hogy a kötelezett szolgáltatóktól információkat szerezzenek;
- c) az (EU) 2016/794 rendelet;
- d) a kölcsönös jogsegélyről és a büntetőügyekben hozott határozatok kölcsönös elismeréséről szóló uniós eszközökből, valamint a 2006/960/IB kerethatározatból eredő kötelezettségek.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- (1) „központi bankszámla-nyilvántartások”: az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott központi automatizált mechanizmusok, mint például a központi nyilvántartások és a központi elektronikus adat-visszanyerési rendszerek;
- (2) „vagyon-visszaszerzési hivatalok”: a 2007/845/IB határozat értelmében az egyes tagállamok által létrehozott vagy kijelölt nemzeti hivatalok;
- (3) „pénzügyi információs egység”: az egyes tagállamokban az (EU) 2015/849 irányelv 32. cikke értelmében létrehozott pénzügyi információs egység;
- (4) „kötelezett szolgáltatók”: az (EU) 2015/849 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott szolgáltatók;
- (5) „pénzügyi információk”: a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését, felderítését és az ellenük való eredményes küzdelmet szolgáló bármilyen típusú, már a pénzügyi információs egységek birtokában lévő információk és adatok, mint például a pénzügyi eszközökre, a pénzmozgásokra vagy a pénzügyi üzleti kapcsolatokra vonatkozó adatok;

(6) „bűnüldözési információk”:

- i. a bűncselekmények megelőzésével, felderítésével, nyomozásával és a vádeljárás lefolytatásával összefüggésben már az illetékes hatóságok birtokában lévő bármilyen típusú információk és adatok;
- ii. a bűncselekmények megelőzésével, felderítésével, nyomozásával és a vádeljárás lefolytatásával összefüggésben már a hatóságok vagy a magánfél szervezetek birtokában lévő bármilyen típusú olyan információk és adatok, amelyek az illetékes hatóságok számára a nemzeti jog szerinti kényszerintézkedés fogatosítása nélkül hozzáférhetők;

ezek az információk lehetnek többek között bűnügyi nyilvántartások, nyomozásokra vonatkozó információk, eszközök befagyasztására és lefoglalására vagy más nyomozási vagy ideiglenes intézkedésekre vonatkozó információk, továbbá ítéletekre és elkobzásokra vonatkozó információk;

(7) „bankszámla-információk”: a központi bankszámla-nyilvántartásokban található, a bankszámlákra, a fizetési számlákra és a széfekre vonatkozó alábbi információk:

- i. a számlatulajdonos ügyfél és a nevében eljárni kívánó bármely személy tekintetében: a név, továbbá az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok vagy egy egyedi azonosító szám;
- ii. a számlatulajdonos ügyfél tényleges tulajdonosa tekintetében: a név, továbbá az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének b) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok vagy egy egyedi azonosító szám;
- iii. a bank- vagy fizetési számla tekintetében: az IBAN-szám, valamint a számlanyitás és -zárás dátuma;
- iv. széf esetében: a bérlő neve, továbbá az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikke (1) bekezdését átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok vagy egy egyedi azonosító szám és a bérleti időszak hossza;

(8) „pénzmosás”: az (EU) 2018/1673 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁴⁾ 3. cikkében meghatározott magatartás;

(9) „kapcsolódó alapbűncselekmények”: az (EU) 2018/1673 irányelv 2. cikkének 1. pontjában említett bűncselekmények;

(10) „terrorizmusfinanszírozás”: az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁵⁾ 11. cikkében meghatározott magatartás;

(11) „pénzügyi elemzés”: a pénzügyi információs egységek által az (EU) 2015/849 irányelv szerinti feladataik ellátása során már elvégzett operatív és stratégiai elemzés eredményei;

(12) „súlyos bűncselekmények”: az (EU) 2016/794 rendelet I. mellékletében felsorolt bűncselekményformák.

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1673 irányelve (2018. október 23.) a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 284., 2018.11.12., 22. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

3. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

(1) A bűncselekmények megelőzésére, felderítésére, nyomozására és a vádeljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező hatóságai közül minden tagállam kijelöli a nemzeti központi bankszámla-nyilvántartásához való hozzáférésre és az abban való keresésre jogosult illetékes hatóságokat. Ezen illetékes hatóságok között legalább a vagyon-visszaszerzési hivataloknak szerepelniük kell.

(2) A bűncselekmények megelőzésére, felderítésére, nyomozására és a vádeljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező hatóságai közül minden tagállam kijelöli azokat az illetékes hatóságokat, amelyek a pénzügyi információk egységektől pénzügyi információkat vagy pénzügyi elemzéseket kérhetnek és vehetnek át.

(3) Minden tagállam legkésőbb 2021. december 2-ig értesíti a Bizottságot az (1) és a (2) bekezdés értelmében kijelölt illetékes hatóságairól, továbbá a tekintetükben bekövetkező esetleges változásokról. A Bizottság az értesítéseket közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

II. FEJEZET

AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK HOZZÁFÉRÉSE A BANKSZÁMLA-INFORMÁCIÓKHOZ

4. cikk

Az illetékes hatóságok hozzáférése a bankszámla-információkhoz és az általuk azokban végzett keresések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 3. cikk (1) bekezdése értelmében kijelölt illetékes nemzeti hatóságok rendelkezzenek arra irányuló hatáskörrel, hogy közvetlenül és azonnal hozzáférjenek a bankszámla-információkhoz és azokban keresést végezzenek, amikor ez súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából feladataik ellátásához szükséges, vagy súlyos bűncselekményt érintő nyomozás támogatása érdekében szükséges, beleértve az ilyen nyomozásokkal kapcsolatos vagyoni eszközök azonosítását, felkutatását és befagyasztását is. A hozzáférés és a keresések többek között akkor tekintendők közvetleneknek és azonnaliaknak, ha a központi bankszámla-nyilvántartásokat működtető nemzeti hatóságok az illetékes hatóságoknak automatizált mechanizmus révén gyorsan továbbítják a bankszámla-információkat, feltéve, hogy egyetlen közvetítő intézmény sem tud beavatkozni a kért adatokba vagy a rendelkezésre bocsátandó információkba.

(2) A tagállamok által az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikkének (4) bekezdése értelmében szükségesnek ítélt és a központi bankszámla-nyilvántartásokban rögzített további információkhoz az illetékes hatóságok ezen irányelv értelmében nem férhetnek hozzá és azokban nem végezhetnek keresést.

5. cikk

Az illetékes hatóságok általi hozzáférés és keresések feltételei

(1) A bankszámla-információkhoz való, 4. cikkel összhangban történő hozzáférést és az azokban végzett kereséseket az egyes illetékes hatóságok olyan személyzete végezheti kizárólag eseti alapon, amelyet kifejezetten kijelöltek és felhatalmaztak az említett feladatok elvégzésére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt illetékes hatóságok személyzete a titoktartás és az adatvédelem tekintetében megfeleljen a magas szakmai színvonal fenntartására vonatkozó előírásoknak, valamint feddhetetlen és kellően képzett legyen.

(3) A tagállamok biztosítják olyan műszaki és szervezési intézkedések meglétét, amelyek az illetékes hatóságok által bankszámla-információkhoz való, a 4. cikkel összhangban történő hozzáférésre és az azokban végzett keresésre vonatkozó hatáskör gyakorlása céljából az adatok biztonságát magas szintű technológiai szabványoknak megfelelően garantálják.

6. cikk

Az illetékes hatóságok általi hozzáférés és keresések ellenőrzése

(1) A tagállamok előírják, hogy a központi bankszámla-nyilvántartásokat működtető hatóságok gondoskodjanak róla, hogy a kijelölt illetékes hatóságoknak a bankszámla-információkhoz való minden egyes hozzáférést, valamint azokban az illetékes hatóságok által végzett kereséseket naplózzák. A naplónak különösen a következőket kell tartalmaznia:

- a) a nemzeti ügyiratszám;
- b) a lekérdezés vagy keresés dátuma és időpontja;
- c) a lekérdezés vagy keresés indításához használt adatok típusa;
- d) az eredmények egyedi azonosítója;
- e) a nyilvántartásba betekintő kijelölt illetékes hatóság neve;
- f) a lekérdezést vagy keresést végző tisztviselő, valamint adott esetben a lekérdezést vagy keresést elrendelő tisztviselő egyedi felhasználói azonosítója, továbbá – amennyiben lehetséges – a keresés vagy lekérdezés eredményei címzettjének egyedi felhasználói azonosítója.

(2) A naplókat a központi bankszámla-nyilvántartásokért felelős adatvédelmi tisztviselőknek rendszeresen ellenőrizniük kell. A naplókat kérésre az (EU) 2016/680 irányelv 41. cikkével összhangban létrehozott illetékes felügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

(3) A naplókat kizárólag az adatvédelmi ellenőrzés érdekében – ideértve a kérelem elfogadhatóságának és az adatkezelés jogszerűségének ellenőrzését is –, valamint az adatbiztonság biztosításának céljára lehet felhasználni. A naplókat megfelelő intézkedésekkel kell védeni a jogosulatlan hozzáféréstől és azokat öt évvel keletkezésük után törölni kell, kivéve, ha azok folyamatban lévő ellenőrzési eljárás céljából szükségesek.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a központi bankszámla-nyilvántartásokat működtető hatóságok megfelelő intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy a személyzetnek tudomása legyen az alkalmazandó uniós és nemzeti jogról, ideértve az alkalmazandó adatvédelmi szabályokat is. Ezeknek az intézkedéseknek speciális képzési programokat is magukban kell foglalniuk.

III. FEJEZET

AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS A PÉNZÜGYI INFORMÁCIÓS EGYSÉGEK KÖZÖTTI, ILLETVE A PÉNZÜGYI INFORMÁCIÓS EGYSÉGEK KÖZÖTTI INFORMÁCIÓCSERE

7. cikk

Az illetékes hatóságok információkérése a pénzügyi információs egységtől

(1) A nemzeti eljárási garanciák tiszteletben tartása mellett minden tagállam gondoskodik arról, hogy a nemzeti pénzügyi információs egysége köteles legyen együttműködni a 3. cikk (2) bekezdésében említett kijelölt illetékes hatóságaival, és képes legyen időben válaszolni a tagállamában az említett kijelölt illetékes hatóságoktól érkező, a pénzügyi információk és pénzügyi elemzések iránti indokolt megkeresésekre, amennyiben e pénzügyi információk és pénzügyi elemzések eseti alapon szükségesek, és amennyiben a megkeresés súlyos bűncselekmények megelőzésével, felderítésével, nyomozásával és a vádeljárás lefolytatásával kapcsolatos megfontolásokon alapul.

(2) A pénzügyi információs egység nem köteles teljesíteni az információ iránti megkeresést, ha objektív módon feltételezhető, hogy a szóban forgó információ átadása hátrányosan érintené a folyamatban levő nyomozást vagy elemzéseket, vagy – kivételes körülmények esetén – ha az információk felfedése aránytalanul hátrányosan érintené valamely természetes vagy jogi személy jogos érdekeit, illetve, ha azok irrelevánsak az információkérés céljai szempontjából.

(3) Az információnak az eredetileg jóváhagyott céloktól eltérő célokra való felhasználásához az említett pénzügyi információs egység előzetes hozzájárulása szükséges. Az (1) bekezdés szerinti megkeresések teljesítésének megtagadását a pénzügyi információs egységeknek megfelelően indokolniuk kell.

(4) Az információk továbbítására vonatkozó döntésnek továbbra is a pénzügyi információs egység hatáskörében kell maradnia.

(5) A pénzügyi információs egységtől kapott pénzügyi információkat és pénzügyi elemzéseket a tagállamok kijelölt illetékes hatóságai az (EU) 2016/680 irányelv 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban a személyes adatok gyűjtésének céljától eltérő, a súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása különös céljából is kezelhetik.

8. cikk

A pénzügyi információs egység információkérése az illetékes hatóságoktól

A nemzeti eljárási garanciák tiszteletben tartása mellett, és a pénzügyi információs egységek információkhoz való, az (EU) 2015/849 irányelv 32. cikkének (4) bekezdésében előírt hozzáférésén túlmenően, minden tagállam gondoskodik arról, hogy a kijelölt illetékes hatóságai kötelesek legyenek eseti alapon időben válaszolni a nemzeti pénzügyi információs egységtől érkező, bűnüldözési információk iránti megkeresésekre, amennyiben ezen információk a pénzmosás, a kapcsolódó alaphűncselekmények és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az ellenük való küzdelem céljából szükségesek.

9. cikk

Információcsere a különböző tagállamok pénzügyi információs egységei között

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy kivételes és sürgős esetekben a pénzügyi információs egységeik jogosultak legyenek egymás között kicserélni az olyan pénzügyi információkat és pénzügyi elemzéseket, amelyek terrorizmushoz vagy terrorizmussal összefüggő szervezett bűnözéshez kapcsolódó információk kezelése vagy elemzése szempontjából relevánsak lehetnek.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben és az operatív korlátaikat is figyelembe véve, a pénzügyi információs egységek törekedjenek az ilyen információk azonnali kicserélésére.

10. cikk

A különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti információcsere

(1) A nemzeti eljárási garanciák tiszteletben tartása mellett minden tagállam gondoskodik arról, hogy a 3. cikk (2) bekezdése értelmében kijelölt illetékes hatóságai számára lehetővé tegye, hogy a tagállamuk pénzügyi információs egységtől szerzett pénzügyi információkat vagy pénzügyi elemzéseket kérésre és eseti alapon kicseréljék valamely másik tagállam kijelölt illetékes hatóságával, amennyiben az adott pénzügyi információ vagy pénzügyi elemzés szükséges a pénzmosás, a kapcsolódó alaphűncselekmények és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az ellenük való küzdelem érdekében.

Minden tagállam biztosítja, hogy kijelölt illetékes hatóságai az e cikk szerint kicserélt pénzügyi információkat vagy pénzügyi elemzéseket kizárólag arra a célra használják fel, amelyre azokat kérték vagy átadták.

Minden tagállam biztosítja, hogy a kijelölt illetékes hatóságai által az adott tagállam pénzügyi információs egységétől szerzett pénzügyi információkat vagy pénzügyi elemzéseket kizárólag az információt szolgáltató pénzügyi információs egység előzetes hozzájárulásával továbbítsák más hatóságok, ügynökségek vagy szervezeti egységek részére, illetve használhassák fel az említett információt az eredetileg jóváhagyottaktól eltérő célokra.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az e cikk értelmében kibocsátott megkereséseket és az arra adott válaszokat az e célra kijelölt, magas fokú adatbiztonságot garantáló biztonságos elektronikus kommunikációs eszköz révén továbbítsák.

IV. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE AZ EUROPOLLAL

11. cikk

Bankszámla-információk szolgáltatása az Europolnak

Minden tagállam gondoskodik arról, hogy illetékes hatóságai jogosultak legyenek arra, hogy az Europol nemzeti egységen keresztül vagy – ha az adott tagállam ezt lehetővé teszi – az Europolal való közvetlen kapcsolatfelvétel útján válaszoljanak az Europol által eseti alapon, hatáskörének korlátain belül, feladatai ellátásának céljából előterjesztett, bankszámla-információkra irányuló, megfelelően indokolt megkeresésekre. Az (EU) 2016/794 rendelet 7. cikkének (6) és (7) bekezdését alkalmazni kell.

12. cikk

Információcsere az Europol és a pénzügyi információs egységek között

(1) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy pénzügyi információs egysége jogosult legyen válaszolni olyan megfelelően indokolt megkeresésekre, amelyeket az Europol az Europol nemzeti egységen keresztül vagy – ha az adott tagállam ezt lehetővé teszi – a pénzügyi információs egység és az Europol közötti közvetlen kapcsolatfelvétel útján terjeszt elő. Az ilyen megkereséseket az Europol hatáskörének korlátain belül és feladatai ellátásának céljából, eseti alapon, pénzügyi információkra és pénzügyi elemzésre irányulóan lehet előterjeszteni.

(2) Az e cikk szerinti információcserére az (EU) 2015/849 irányelv 32. cikkének (5) bekezdését és az (EU) 2016/794 rendelet 7. cikkének (6) és (7) bekezdését alkalmazni kell.

(3) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megkeresés teljesítésének elmulasztását megfelelően megindokolják.

13. cikk

Az információcserére vonatkozó részletes szabályok

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ezen irányelv 11. és a 12. cikke szerinti információcserét elektronikusan, az (EU) 2016/794 rendelettel összhangban bonyolítsák le a következőkön keresztül:

a) a SIENA vagy annak utódja, a SIENA-ra alkalmazandó nyelven; vagy

b) adott esetben a FIU.Net hálózat vagy annak utódja.

(2) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a 12. cikk szerinti információcserét időben lebonyolítsák, és e tekintetben az Europol által tett információ iránti megkereséseket úgy kell kezelni, mint a másik pénzügyi információs egységektől érkező megkereséseket.

14. cikk

Adatvédelmi előírások

(1) Ezen irányelv 11. és 12. cikkében említett bankszámla-információkkal, pénzügyi információkkal és pénzügyi elemzéssel kapcsolatos személyes adatok kezelését az (EU) 2016/794 rendelet 18. cikkével összhangban végzik, és azt az Europolon belül csak olyan személyzet végezheti, amelyet kifejezetten kijelöltek és felhatalmaztak e feladatok elvégzésére.

(2) Az Europol az ezen irányelv 11., 12. és 13. cikke értelmében folytatott minden egyes információcseréről tájékoztatja az (EU) 2016/794 rendelet 41. cikkével összhangban kinevezett adatvédelmi tisztviselőt.

V. FEJEZET

A SZEMÉLYES ADATOK KEZELÉSÉRE VONATKOZÓ TOVÁBBI RENDELKEZÉSEK

15. cikk

Hatály

E fejezet kizárólag a kijelölt illetékes hatóságokra és a pénzügyi információk egységekre alkalmazandó a III. fejezet szerinti információcsere tekintetében, valamint a IV. fejezet értelmében az Europol nemzeti egységek részvételével zajló, pénzügyi információk és pénzügyi elemzések cseréje vonatkozásában alkalmazandó.

16. cikk

A különleges személyes adatok kezelése

(1) Az adott személy faji vagy etnikai származására, politikai véleményére, vallási vagy világnézeti meggyőződésére, szakszervezeti tagságára vonatkozó személyes adatok, vagy a valamely természetes személy egészségére, szexuális életére vagy szexuális irányultságára vonatkozó adatok kezelése csak az érintett jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó megfelelő garanciák mellett, az alkalmazandó adatvédelmi szabályoknak megfelelően engedhető meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatokhoz kizárólag az erre külön kiképzett és az adatkezelő által erre kifejezetten felhatalmazott személyzet férhet hozzá és azokat csak az említett személyzet kezelheti az adatvédelmi tisztviselő útmutatása mellett.

17. cikk

Az információkérések nyilvántartása

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy nyilvántartást vezessenek az ezen irányelv szerinti információkérésekről. Az említett nyilvántartásnak legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) az információt kérő szervezetnek és a személyzete tagjának, valamint – amennyiben lehetséges – a keresés vagy lekérdezés eredményei címzettjének a neve és elérhetősége;
- b) az arra a nemzeti ügyre való hivatkozás, amely kapcsán az információt kérték;
- c) a megkeresés tárgya; és
- d) az ilyen megkeresésekkel kapcsolatos esetleges végrehajtási intézkedések.

A nyilvántartást a létrehozásától számított öt évig meg kell őrizni és az kizárólag a személyes adatok kezelése jogszabályának ellenőrzése céljából használható fel. Az érintett hatóságoknak a nemzeti felügyeleti hatóság kérésére minden nyilvántartást elérhetővé kell tenniük a nemzeti felügyeleti hatóság számára.

18. cikk

Az érintett jogainak korlátozásai

A tagállamok jogalkotási intézkedéseket fogadhatnak el, amelyekben részlegesen vagy teljes mértékben korlátozzák az érintettnek a rá vonatkozó, ezen irányelv szerint kezelt személyes adatokhoz való hozzáférési jogát, az (EU) 2016/679 rendelet 23. cikkének (1) bekezdésével, illetve – adott esetben – az (EU) 2016/680 irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

19. cikk

Nyomon követés

(1) A tagállamok átfogó statisztikák vezetése révén nyomon követik a súlyos bűncselekmények elleni küzdelmet szolgáló rendszerek hatékonyságát.

(2) A Bizottság 2020. február 1-ig részletes programot dolgoz ki ezen irányelv kimenetelének, eredményeinek és hatásainak nyomon követésére.

Az említett programban meg kell határozni, hogy az adatokat és az egyéb szükséges bizonyítékokat milyen módon és milyen időközönként gyűjtik. Az említett programban meg kell határozni a Bizottság és a tagállamok által az adatok és egyéb bizonyítékok gyűjtése és elemzése érdekében teendő intézkedéseket.

A tagállamok szolgáltatják a Bizottság részére a nyomon követéshez szükséges adatokat és egyéb bizonyítékokat.

(3) Az (1) bekezdésben említett statisztikáknak mindenképpen ki kell terjedniük az alábbi információkra:

- a) a kijelölt illetékes hatóságok által a 4. cikkel összhangban végzett keresések száma;
- b) az ezen irányelv szerint az egyes hatóságok által kibocsátott megkeresések nagyságrendjére vonatkozó adatok, az e megkeresések nyomán tett intézkedések száma, azon ügyek száma, amelyekben nyomozást végeztek, a vád alá helyezett személyek és a súlyos bűncselekményekért elítélt személyek száma, amennyiben ilyen információ rendelkezésre áll;
- c) a megkeresés beérkezését követően a hatóság számára a megkeresés megválaszolásához szükséges időre vonatkozó adatok;
- d) amennyiben rendelkezésre állnak, az ezen irányelv hatálya alá tartozó belföldi és határokon átnyúló megkeresésekre fordított emberi és informatikai erőforrások költségére vonatkozó adatok.

(4) A tagállamok megszervezik a statisztikák elkészítését és összegyűjtését, valamint évente megküldik a Bizottságnak a (3) bekezdésben említett statisztikákat.

20. cikk

Más jogi eszközökkel való kapcsolat

(1) Ez az irányelv nem zárja ki azt, hogy a tagállamok egymás között az illetékes hatóságok közötti információcserére vonatkozó kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat tartsanak fenn vagy ilyeneket kössenek, amennyiben ezek összeegyeztethetők az uniós joggal, különösen ezzel az irányelvvel.

(2) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok vagy az Unió azon kötelezettségeit és kötelezettségvállalásait, amelyek harmadik országokkal kötött meglévő kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokból fakadnak.

(3) Az Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztás sérelme nélkül, a tagállamok az uniós jognak megfelelően értesítik a Bizottságot az arra irányuló szándékukról, hogy az ezen irányelv II. fejezetének hatálya alá tartozó ügyekben tárgyalásokat kezdjenek a tagállamok és olyan harmadik országok közötti megállapodásokról, amelyek az Európai Gazdasági Térség szerződő felei, illetve hogy ilyen megállapodásokat kössenek.

Ha a Bizottság – a valamely tagállamnak az első albekezdésben említett tárgyalások megkezdésére irányuló szándékáról szóló értesítés kézhezvételét követő két hónapon belül – arra a következtetésre jut, hogy a tárgyalások veszélyeztethetik a vonatkozó uniós szakpolitikákat, vagy olyan megállapodással zárulhatnak, amely nem egyeztethető össze az uniós joggal, erről értesíti a tagállamot.

A tagállamok rendszeresen tájékoztatják a Bizottságot minden ilyen tárgyalásról, és adott esetben felkérlik a Bizottságot, hogy megfigyelőként vegyen részt azokon.

A tagállamok felhatalmazást kapnak az első albekezdésben említett megállapodások ideiglenes alkalmazására, illetve megkötésére, feltéve, hogy azok összeegyeztethetők az uniós joggal és nem veszélyeztetik a vonatkozó uniós szakpolitikák tárgyát és célját. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján fogadja el a felhatalmazásról szóló határozatokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22. cikkben említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

21. cikk

Értékelés

(1) 2024. augusztus 2-ig, majd ezt követően háromévente a Bizottság jelentést készít ezen irányelv végrehajtásáról, és azt benyújtja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz. A jelentést közzé kell tenni.

(2) Az (EU) 2015/849 irányelv 65. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság értékeli az Unión belüli pénzügyi információs egységek közötti együttműködés fokozásának akadályait és lehetőségeit, többek között egy koordinációs és támogatási mechanizmus létrehozásának lehetőségét és megfontoltságát is.

(3) 2024. augusztus 2-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy szükséges és arányos-e a pénzügyi információk fogalommeghatározását oly módon bővíteni, hogy az kiterjedjen a hatóságok és a kötelezett szolgáltatók birtokában lévő olyan információk és adatok minden típusára, amelyek a nemzeti jog szerint kényszerintézkedések foganatosítása nélkül hozzáférhetők a pénzügyi információs egységek számára, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

(4) 2024. augusztus 2-ig a Bizottság értékelést készít arról, hogy milyen lehetőségeket és kihívásokat rejt magában az, ha a pénzügyi információknak és pénzügyi elemzéseknek az Unión belüli pénzügyi információs egységek közötti cseréjét kiterjesztik a terrorizmustól és a terrorizmussal összefüggő szervezett bűnözéstől eltérő súlyos bűncselekményekre.

(5) Nem korábban, mint 2027. augusztus 2. a Bizottság elvégzi ezen irányelv értékelését, és az értékelés főbb megállapításairól jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésnek tartalmaznia kell egy arra vonatkozó értékelést is, hogy miként tartották tiszteletben az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapvető jogokat és elveket.

(6) Az e cikk (1)–(4) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok ellátják a Bizottságot a szükséges információkkal. A Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által a 19. cikk alapján benyújtott statisztikákat, és további információt kérhet a tagállamoktól és a felügyeleti hatóságoktól.

22. cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

23. cikk

Átültetés

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2021. augusztus 1-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

24. cikk

A Tanács 2000/642/IB határozatának hatályon kívül helyezése

A 2000/642/IB határozat 2021. augusztus 1-ével hatályát veszti.

25. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

26. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződésnek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU